

การวิเคราะห์ฐานทุนการดำรงชีพ จังหวัดร้อยเอ็ด

ภายใต้โครงการพัฒนาและยกระดับสู่พื้นที่วิจัยยุทธศาสตร์เพื่อ
ขจัดความยากจนและสร้างโอกาสทางสังคม จังหวัดร้อยเอ็ด
ระยะที่ 2 ปีที่ 2

มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
<https://www.reru.ac.th/>

สารบัญ

	หน้า
1. ที่มาและความสำคัญ	1
2. วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
3. ขอบเขตการดำเนินงาน	3
4. กรอบการวิจัย	4
5. กระบวนการบริหารจัดการข้อมูลสู่ระบบ PPPConnex และระบบ Help DSS	5
6. ระบบข้อมูลครัวเรือนยากจนระดับจังหวัดร้อยเอ็ด (PPAOS)	11
ผลการวิเคราะห์ทุนดำรงชีวิตภาพรวมอำเภอเกษตรวิสัย	12
ผลการวิเคราะห์ทุนดำรงชีวิตภาพรวมอำเภอจตุรพักตรพิมาน	17
ผลการวิเคราะห์ทุนดำรงชีวิตภาพรวมอำเภอเมยวดี	22
ผลการวิเคราะห์ทุนดำรงชีวิตภาพรวมอำเภอเมืองร้อยเอ็ด	26
ผลการวิเคราะห์ทุนดำรงชีวิตภาพรวมอำเภอเสลภูมิ	33
ผลการวิเคราะห์ทุนดำรงชีวิตภาพรวมอำเภอเชียงขวัญ	39
ผลการวิเคราะห์ทุนดำรงชีวิตภาพรวมอำเภอพนมไพร	43
ผลการวิเคราะห์ทุนดำรงชีวิตภาพรวมอำเภอโพนทราย	49
ผลการวิเคราะห์ทุนดำรงชีวิตภาพรวมอำเภอจังหาร	53
ผลการวิเคราะห์ทุนดำรงชีวิตภาพรวมอำเภอธวัชบุรี	59
ผลการวิเคราะห์ทุนดำรงชีวิตภาพรวมอำเภอกุดชุมหาวง	65
ผลการวิเคราะห์ทุนดำรงชีวิตภาพรวมอำเภอหนองพอก	71
ผลการวิเคราะห์ทุนดำรงชีวิตภาพรวมอำเภออาจสามารถ	77
ผลการวิเคราะห์ทุนดำรงชีวิตภาพรวมอำเภอเมืองสรวง	83
ผลการวิเคราะห์ทุนดำรงชีวิตภาพรวมอำเภอโพนทอง	87
ผลการวิเคราะห์ทุนดำรงชีวิตภาพรวมอำเภอปทุมรัตต์	91
ผลการวิเคราะห์ทุนดำรงชีวิตภาพรวมอำเภอโพธิ์ชัย	95
ผลการวิเคราะห์ทุนดำรงชีวิตภาพรวมอำเภอศรีสมเด็จ	99
ผลการวิเคราะห์ทุนดำรงชีวิตภาพรวมอำเภอสหัสขันธ์	103
ผลการวิเคราะห์ทุนดำรงชีวิตภาพรวมอำเภอหนองฮี	107

1. ที่มาความสำคัญ

จังหวัดร้อยเอ็ด เป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ส่วนกลางแห่งภาคอีสาน ลักษณะโดดเด่นทางด้านภูมิศาสตร์ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูง ตอนเหนือเป็นพื้นที่ติดกับภูเขา ตอนกลางเป็นที่ราบลูกคลื่น ทางตอนล่างเป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำ มีส่วนที่เป็นที่ราบต่ำลักษณะแอ่งกระทะที่เรียกว่า “ทุ่งกุลาร้องไห้” จังหวัดร้อยเอ็ดและจังหวัดในภาคอีสานในหลายจังหวัด มีประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม หลายครัวเรือนเป็นครัวเรือนรายได้น้อย ทำให้เกิดครัวเรือนยากจนซึ่งได้รับการอ้างอิงจากฐานข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติโดยมีเส้นความยากจน (Poverty line) ของจังหวัดร้อยเอ็ด อยู่ที่รายได้ 2,776 บาทต่อเดือน ภายใต้ปัญหาดังกล่าวจึงทำให้มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ได้รับทุนสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.) ในการดำเนินโครงการพัฒนาพื้นที่เชิงบูรณาการแบบร่วมมือเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนแบบเบ็ดเสร็จและแม่นยำกรณีศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ดตั้งแต่ปี 2564-2565 และในปี 2566 จังหวัดร้อยเอ็ดได้เป็นพื้นที่ขับเคลื่อนการวิจัยเชิงยุทธศาสตร์เพื่อขจัดความยากจนและสร้างโอกาสทางสังคม มีการดำเนินงานผ่านการกำหนดพื้นที่วิจัยตามลักษณะเด่นของพื้นที่โดยแบ่งออกเป็น 3 พื้นที่ ได้แก่ พื้นที่สูง พื้นที่ลุ่มน้ำชี และพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ โดยมีพื้นที่วิจัยหลักประกอบไปด้วย 7 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเกษตรวิสัย และอำเภอโพธิ์ชัยเป็นพื้นที่วิจัยโซนพื้นที่สูง อำเภอธวัชบุรี อำเภอจังหาร เป็นพื้นที่วิจัยโซนลุ่มน้ำชี อำเภอสุวรรณภูมิ อำเภอโพนทราย และอำเภอปทุมรัตต์เป็นพื้นที่วิจัยโซนทุ่งกุลาร้องไห้ ซึ่งการดำเนินการวิจัยที่ผ่านมา มีครัวเรือนยากจนเป้าหมาย 3,456 ครัวเรือน (จากระบบข้อมูล PPAOS) โดยภายใต้การดำเนินงานนี้ ทำให้เกิดโมเดลการแก้ไขปัญหาความยากจน สร้างอาชีพ สร้างงาน และยกระดับรายได้ภาคเศรษฐกิจครัวเรือน ยังผลให้เป็นการแก้ปัญหาที่ถูกจุดแบบเบ็ดเสร็จแม่นยำ สอดคล้องไปกับยุทธศาสตร์ของจังหวัด และยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ แสดงให้เห็นถึงการพัฒนาศักยภาพเชิงพื้นที่แบบบูรณาการด้วยกระบวนการวิจัยและภาคีเครือข่ายที่โดดเด่น

การขับเคลื่อนการดำเนินโครงการวิจัยฯ ในปี 2566 ภายใต้โครงการการพัฒนาเชิงยุทธศาสตร์ ฯ (SRA) มีกิจกรรมที่ได้ดำเนินการ ได้แก่ 1) การพัฒนาและยกระดับแพลตฟอร์มขจัดความยากจนแบบเบ็ดเสร็จและแม่นยำ (PPAOS) โดยการดำเนินการสอบถามข้อมูลครัวเรือนยากจนในฐานข้อมูล TPMAP66 จำนวน 3,456 ครัวเรือน ร่วมกับหน่วยงานราชการและผู้นำชุมชน เพื่อนำคนจนจริงเข้าสู่ระบบและจำแนกคนจนไม่จริงออกจากฐานข้อมูล ผลการค้นหาและสอบถามข้อมูลครัวเรือนยากจนในจังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า มีครัวเรือนยากจนที่ได้รับการยืนยันจำนวน 2,638 ครัวเรือน ครัวเรือนไม่จนหรือพ้นจนแล้วจำนวน 1,183 ครัวเรือน และครัวเรือนยากจนตกสำรวจเพิ่มเข้าสู่ระบบ PPPConnex จำนวน 323 ครัวเรือนมีการวิเคราะห์ฐานทุน บริบทและศักยภาพครัวเรือนยากจนเพื่อนำเข้าสู่กระบวนการส่งต่อความช่วยเหลือและส่งต่อข้อมูลไปยังหน่วยงาน/องค์กรที่เกี่ยวข้อง และมีการจัดทำ Poverty Forum เพื่อเป็นอีกหนึ่งกลไกในแก้ไขปัญหาความยากจน 2) การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจ (DSS) โดยรวบรวมข้อมูลจากหลายฐานข้อมูล เช่น PPPConnex, TPMAP Logbook, MSO Logbook และข้อมูลจากหน่วยงานภาคีเครือข่าย เพื่อวิเคราะห์ระบบและข้อมูลครัวเรือนยากจน และให้หน่วยงานในพื้นที่ได้นำข้อมูลไปใช้ในการแก้ไขปัญหาความยากจนต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ 3) การพัฒนาและยกระดับบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ซึ่งเป็นการปรับกระบวนการทำงานเพื่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดี โดยสร้างการรับรู้ในกลุ่มอาจารย์ นักศึกษา และบุคคลภายนอก มีการจัดตั้งคณะทำงานด้านการประชาสัมพันธ์และพัฒนาช่องทางการสื่อสารทั้งออนไลน์และ

ออฟไลน์เพื่อเพิ่มการรับรู้และบทบาทของมหาวิทยาลัยในการพัฒนาท้องถิ่น มีการสร้างนักบริหารจัดการเชิงพื้นที่ (Area Research Manager) คือ อาจารย์ในมหาวิทยาลัยเป็นหลัก และสร้างนักพัฒนาจัดการเชิงพื้นที่ (Area Development Manager) ซึ่งเป็นนักประสานงานชุมชนหรือบุคลากรที่อยู่ในพื้นที่เป็นหลัก 4) การสร้างแพลตฟอร์มขจัดความยากจนของประเทศ (National Platform to End Poverty) เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนอย่างเบ็ดเสร็จและแม่นยำในระดับประเทศ โดยการสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ในการใช้ข้อมูลและระบบที่พัฒนาขึ้นมาเพื่อขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาความยากจนในระดับจังหวัด 5) การประเมินผลตอบแทนทางสังคมจากการลงทุน (SROI) โดยดำเนินการประเมินผลตอบแทนทางสังคมจากการลงทุนในจังหวัดร้อยเอ็ด วัดผลกระทบทางสังคมจากโครงการต่าง ๆ ที่ดำเนินการแก้ไขปัญหาความยากจนและพัฒนาสังคมในพื้นที่ ส่วนข้อเสนอเชิงนโยบาย เห็นว่าควรสนับสนุนให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการวางแผนและดำเนินงานแก้ไขปัญหาความยากจน โดยการให้ความรู้และเครื่องมือที่จำเป็นเพื่อการพัฒนา รวมไปถึงการดึงภาคีเครือข่ายความร่วมมือใหม่ ๆ (New Player) เข้ามาในกระบวนการเพื่อผลักดันการพัฒนาและแก้ไขปัญหาความยากจนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ในปี 2567 ภายใต้โครงการการพัฒนาและยกระดับสู่พื้นที่วิจัยยุทธศาสตร์เพื่อขจัดความยากจนและสร้างโอกาสทางสังคม (Pre-Strategy Research Area -Pre SRA) จังหวัดร้อยเอ็ด ระยะที่ 2 ปีที่ 2 ซึ่งมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ได้วิเคราะห์สถานการณ์ ปัญหาอุปสรรค และความสำเร็จของการทำงานวิจัยเชิงพื้นที่ในปี 2566 เพื่อพัฒนากระบวนการวิจัยในปี 2567 จึงเห็นว่ากระบวนการพัฒนาเชิงพื้นที่เพื่อขจัดความยากจนและสร้างโอกาสทางสังคม จะต้องขับเคลื่อนการพัฒนาโดยการยกระดับรายได้ให้กับเกษตรกรครัวเรือนยากจนผ่านการสร้างมูลค่าของผลผลิตทางการเกษตร และยกระดับให้เกษตรกรสามารถเป็นผู้ประกอบการที่เข้าใจระบบตลาดในการค้าเชิงพาณิชย์ได้ จึงกำหนดให้มีการดำเนินงานใน 2 โครงการย่อย อันได้แก่ โครงการพัฒนาเกษตรกรมูลค่าสูง และโครงการการพัฒนาผู้ประกอบการและเชื่อมโยงระบบตลาด

ส่วนการพัฒนาระบบข้อมูลและการยกระดับกลไกความร่วมมือนั้น เป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาโมเดลแก้จนด้วยเกษตรกรมูลค่าสูงและการพัฒนาผู้ประกอบการและเชื่อมโยงสู่ระบบตลาด โดยยืนยันว่าครัวเรือนยากจนและคนจนในพื้นที่เป้าหมายมีศักยภาพอย่างไร ครัวเรือนยากจนและคนจนอยู่ในระดับอยู่ลำบากต้องได้รับการส่งต่อไปยังหน่วยงานที่มีบทบาทหน้าที่ตามภารกิจ (Function) ที่ผ่านมาเกิดกระบวนการเรียนรู้เพื่อสร้างกลไกความร่วมมือขจัดความยากจนในจังหวัดร้อยเอ็ด ทั้งหน่วยระดับจังหวัด ภาครัฐ เอกชน ประชาสังคม องค์กรชุมชนต่าง ๆ ในรูปแบบ “ร้อยเอ็ดโมเดล” เริ่มต้นที่การสร้างความรู้ความเข้าใจในด้านความรู้ ความเชี่ยวชาญของแต่ละองค์กรสามารถนำมาผนวกองค์ความรู้ แลกเปลี่ยน ถ่ายทอด ในระดับพื้นที่หลายมิติ อาทิเช่น การทำงานร่วมกันกับสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดร้อยเอ็ด สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) สภาองค์กรการชุมชนจังหวัดร้อยเอ็ด และยังคงไม่หยุดยั้งที่จะค้นหาภาคีที่เกี่ยวข้องให้เข้ามามีส่วนร่วมและสนับสนุนการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น ในกระบวนการพัฒนาระบบข้อมูลต้องอาศัยความเป็นมาตรฐานของทั้งระบบและกระบวนการค้นหา สอบทาน ที่มีคุณภาพ ด้วยนักวิจัย นักจัดการข้อมูลชุมชน ภาคีเครือข่าย บนพื้นฐานของข้อมูล (Data) ความรู้ (Knowledge) และประสบการณ์ (Experience) ประกอบกับการวิเคราะห์สถานการณ์ สังเคราะห์เป็นสารสนเทศ และสื่อสารกับชุมชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ เอกชน ประชาสังคม สร้างความเข้าใจนำสู่การประสานความร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างต่อเนื่อง

การขับเคลื่อนการวิจัย ปี พ.ศ. 2567 คณะผู้วิจัยมีเป้าหมายในการพัฒนาระบบและกลไกการค้นหาและสอบทานข้อมูลครัวเรือนยากของ 20 อำเภอจากปีพ.ศ. 2564-2566 ในฐานข้อมูลครัวเรือนยากจนจังหวัดร้อยเอ็ด (PPPConnex) ให้เป็นปัจจุบัน พร้อมทั้งพัฒนากลไกความช่วยเหลือและส่งต่อครัวเรือนยากจนให้ภาคีเครือข่าย โดยการจัดทำ Poverty Forum เพื่อเป็นเครื่องมือในการประสานงานส่งต่อความช่วยเหลือคนจนจากในระบบออกจากระบบ (Add on and Exit System)

จากข้อมูลที่น่าเสนอดังกล่าว คณะผู้วิจัยจึงมีเป้าหมายในการสืบค้น สอบทานครัวเรือนยากจนในระบบฐานข้อมูลครัวเรือนยากจนจังหวัดร้อยเอ็ด (PPPConnex) เพื่อให้ทราบรายละเอียดข้อมูลพื้นฐานสามารถวิเคราะห์ แยกแยะประเภทของครัวเรือนยากจนได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ วิเคราะห์ฐานทุนดำรงชีพทั้ง 5 ด้านเพื่อวางแผนในการช่วยเหลือครัวเรือนยากจนในแต่ละพื้นที่ได้ตามบริบทและความต้องการของชุมชนผ่านกระบวนการเชิงนวัตกรรม การถ่ายทอดองค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมการพัฒนาอาชีพโดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายทั้งภาครัฐและภาคเอกชน และผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องครอบคลุมทั้งระบบ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำด้านเศรษฐกิจและสังคมและยกระดับความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตของครัวเรือนยากจนในจังหวัดร้อยเอ็ดได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2. วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 3.1 เพื่อพัฒนาและยกระดับกลไกความร่วมมือการแก้ไขความยากจนและสร้างโอกาสทางสังคม จังหวัดร้อยเอ็ด
- 3.2 เพื่อพัฒนาและยกระดับระบบการค้นหาสอบทานข้อมูลครัวเรือนยากจนให้ครอบคลุม ทั้งจังหวัด ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมอย่างมีมาตรฐานสร้างความเป็นเจ้าของและการยอมรับข้อมูลกลไกภาคีพื้นที่ในจังหวัดร้อยเอ็ด
- 3.3 เพื่อพัฒนาและยกระดับระบบการส่งต่อความช่วยเหลือให้กับคนจนกลุ่มเป้าหมายให้เข้าถึงสวัสดิการภาครัฐ/ชุมชน/เอกชน สร้างโอกาสทางสังคมอย่างเป็นรูปธรรม
- 3.4 เพื่อพัฒนาและยกระดับโมเดลแก๊จนที่สอดคล้องกับบริบทความยากจนพื้นที่และที่สร้างรายได้ให้คนจนเป้าหมายด้วยองค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม
- 3.5 เพื่อสร้างนักบริหารจัดการเชิงพื้นที่ ที่มีแนวคิดและทักษะการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาความยากจน

3. ขอบเขตการดำเนินงาน

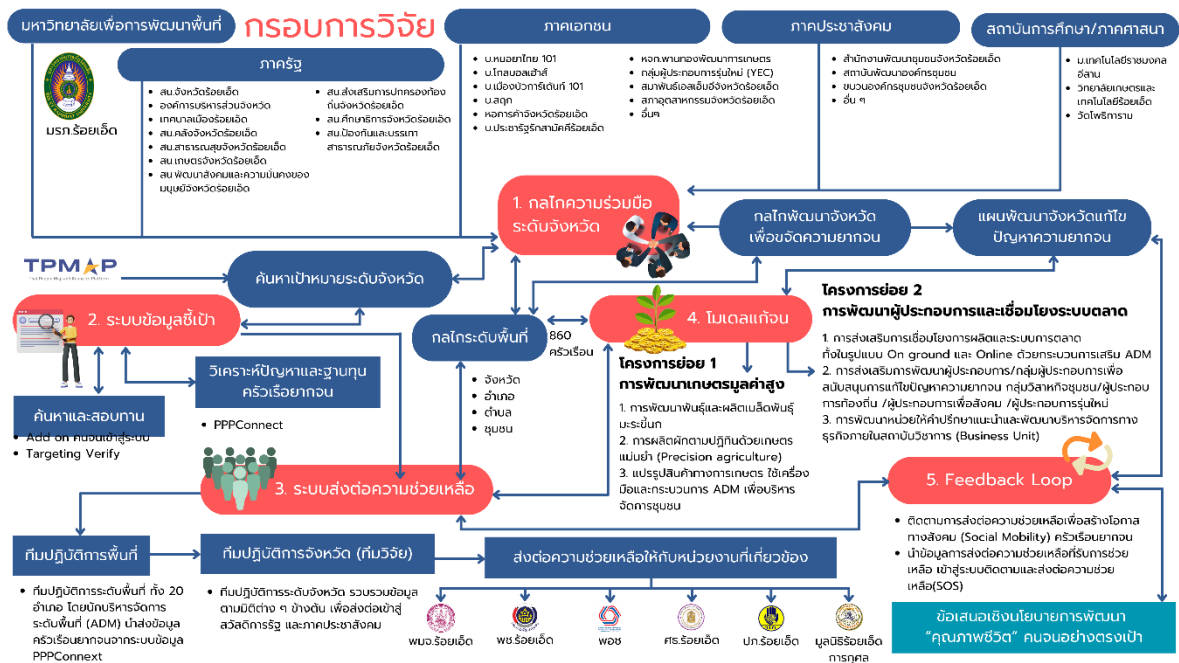
พื้นที่เป้าหมายในการดำเนินการค้นหาสอบทานคนจนและครัวเรือนยากจน ครอบคลุมครบทั้งจังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 20 อำเภอ

โดยพื้นที่เป้าหมายและกลุ่มคนจนเป้าหมาย (Unit of Analysis) ตามยุทธศาสตร์การแก้ปัญหาความยากจนที่ช่วยให้กลุ่มเป้าหมายหลุดพ้นจากความยากจน โดยมีคนจนเป้าหมายรวมทั้งสิ้นอย่างน้อย 860 ครัวเรือน ซึ่งแบ่งตามพื้นที่ดำเนินการ ดังนี้

- 1) ดำเนินการยกทั้งอำเภอเกษตรวิสัย จำนวน 1 อำเภอ มีคนจนเป้าหมายรวมทั้งสิ้น อย่างน้อย 660 ครัวเรือน
- 2) ดำเนินการบางพื้นที่ของอำเภอเมืองสรวง จำนวน 1 อำเภอ มีคนจนเป้าหมาย 200 ครัวเรือน ประกอบด้วย

4.กรอบการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้พัฒนารอบแนวคิดการวิจัยโดยใช้แนวคิด หลักการ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดความยากจนในจังหวัดร้อยเอ็ด โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างกลไกความร่วมมือจังหวัดร้อยเอ็ดให้เป็นกลไกพัฒนาจังหวัด ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดกับภาคีเครือข่ายในระดับจังหวัดและระดับพื้นที่ รวมทั้งการค้นหากลไกความร่วมมือใหม่ที่มีเป้าหมายร่วมกันในการแก้ไขปัญหาความยากจนโดยพิจารณาถึงแผนพัฒนาระดับจังหวัด แผนพัฒนาพื้นที่/แผนพัฒนาท้องถิ่น กลไกความร่วมมือดังกล่าวจะดำเนินการเชิงปฏิบัติการด้วยกระบวนการนักพัฒนาเชิงพื้นที่ เพื่อค้นหาสอบถามครัวเรือนยากจนให้เกิดความถูกต้องแม่นยำตามกระบวนการมาตรฐาน การวิเคราะห์ฐานทุนดำรงชีพเพื่อให้เกิดการส่งต่อความช่วยเหลือครัวเรือนยากจนได้สอดคล้องกับหน่วยงานภารกิจ แผนงานท้องถิ่น และการนำเข้าสู่แผนปฏิบัติการพัฒนาอาชีพและทักษะที่สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบท ในลักษณะของโมเดลแก่น ได้แก่ โครงการย่อยที่ 1 โครงการพัฒนาเกษตรมูลค่าสูง และโครงการย่อยที่ 2 การพัฒนาผู้ประกอบการและเชื่อมโยงระบบตลาด เพื่อเข้าสู่การเป็นอำเภอแก่นจน อำเภอเป้าหมาย คือ อำเภอเกษตรวิสัย และท้องถิ่นแก่น คือ เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด และใช้กระบวนการ Feedback Loop กับกลุ่มเป้าหมาย/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสะท้อนกระบวนการทำงานและผลลัพธ์การดำเนินงาน รวมทั้งระบบติดตามและประเมินผลโครงการ/กิจกรรมที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้สามารถทบทวนและบรรจุสู่แผนพัฒนาทุกระดับเป้าหมายสำคัญเพื่อเป็นข้อเสนอเชิงนโยบายการพัฒนา “คุณภาพชีวิต” คนจนอย่างตรงเป้า ดังรูปภาพที่ 1

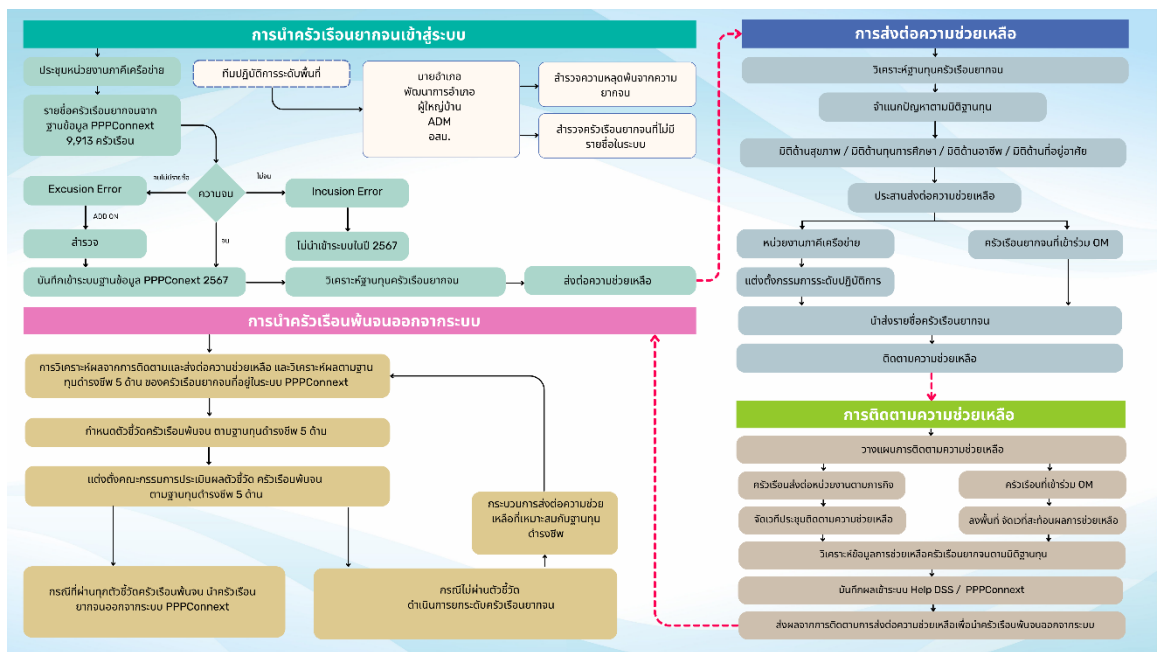
ภาพที่ 1 กรอบการวิจัย

เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนการแก้ปัญหาความยากจนอย่างเป็นระบบและบรรลุเป้าหมาย ในการค้นหา สอบทาน ครัวเรือนยากจนในระบบ PPPConnect เพื่อให้ทราบรายละเอียดข้อมูลพื้นฐาน สามารถวิเคราะห์ แยกแยะ ประเภทของครัวเรือนยากจนได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ วิเคราะห์ฐานทุนดำรงชีพทั้ง 5 ด้านเพื่อวางแผนในการช่วยเหลือครัวเรือนยากจนในแต่ละพื้นที่ได้ตามบริบทและความต้องการของชุมชนผ่านกระบวนการเชิง

นวัตกรรม การถ่ายทอดองค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมการพัฒนาอาชีพโดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายทั้งภาครัฐและภาคเอกชน และผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องครอบคลุมทั้งระบบ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำด้านเศรษฐกิจและสังคมและยกระดับความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตของครัวเรือนยากจนในจังหวัดร้อยเอ็ดได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งทุนดำรงชีพ 5 ด้านได้แก่

1. ทุนมนุษย์ โดยรายละเอียดในทุนมนุษย์เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพ การศึกษา สวัสดิการ อาชีพ ทักษะ สถานภาพการศึกษา สถานภาพการทำงาน เป็นต้น
2. ทุนกายภาพ โดยรายละเอียดในทุนกายภาพเป็นข้อมูลเกี่ยวกับ การเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย สภาพบ้านเรือนถูกสุขลักษณะ มีแหล่งน้ำ ความมั่นคงของที่ทำกิน ปัญหาเกี่ยวกับพื้นที่ทำกิน ถนน สาธารณะ สภาพที่อยู่อาศัย การใช้น้ำประปา การใช้น้ำเพื่อการเกษตร
3. ทุนเศรษฐกิจ โดยรายละเอียดในทุนเศรษฐกิจเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการมีหนี้สิน การเข้าถึงแหล่งสินเชื่อต่างๆ มีการออม มีทรัพย์สินประกอบอาชีพ ปัญหาเกี่ยวกับที่ทำกิน
4. ทุนธรรมชาติ โดยรายละเอียดในทุนธรรมชาติเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรเพื่อการยังชีพ และเพื่อการหารายได้ การอาศัยอยู่พื้นที่ภัยพิบัติ และพื้นที่ทำกินในพื้นที่ภัยพิบัติ
5. ทุนทางสังคม โดยรายละเอียดในทุนทางสังคมเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการช่วยเหลือกันในชุมชน การเข้าร่วมกลุ่มกิจกรรมของชุมชน

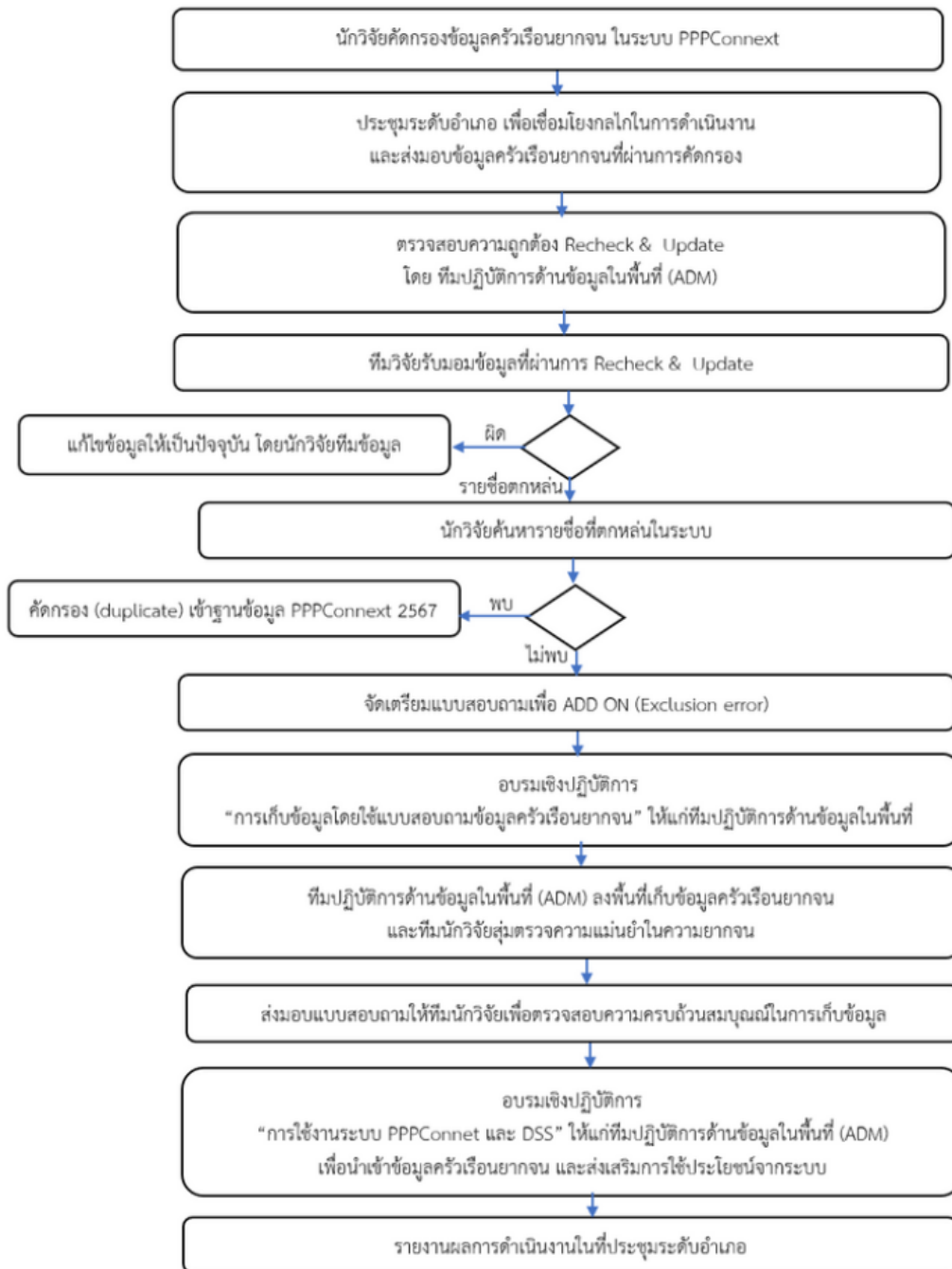
5. กระบวนการบริหารจัดการข้อมูลสู่ระบบ PPPConnex และระบบ Help DSS

ภาพที่ 2 กระบวนการบริหารจัดการข้อมูลสู่ระบบ PPPConnex และระบบ Help DSS

5.1 การนำครัวเรือนยากจนเข้าสู่ระบบ

กระบวนการและขั้นตอนของการลงพื้นที่ทั้ง 20 อำเภอ

ภาพที่ 3 กระบวนการค้นหาสอบทานข้อมูล

กระบวนการนำเข้าสู่ข้อมูลครัวเรือนยากจนประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. นักวิจัยคัดกรองข้อมูลครัวเรือนยากจนในระบบ PPPConnex 2564-2566
2. เข้าพบนายอำเภอแต่ละอำเภอ เพื่อเชื่อมโยงกลไกในการดำเนินงาน และชี้แจงแนวทางในการดำเนินโครงการวิจัยในพื้นที่ รวมถึงส่งมอบข้อมูลครัวเรือนยากจนที่ผ่านการคัดกรอง

3. กำหนดมอบหมาย ให้ผู้นำชุมชน หรือทีมปฏิบัติการระดับตำบล (ADM) ตรวจสอบความถูกต้องให้เป็นปัจจุบัน (Recheck and Update) ตามประเด็นครัวเรือนยากจน หรือหลุดพ้นจากความยากจนไปแล้ว ,บุคคลที่มีชื่อแต่ไม่อาศัยอยู่แล้ว,บุคคลที่เสียชีวิตแล้ว,บุคคลที่ขาดสวัสดิการ และครัวเรือนยากจนที่ยังไม่มีชื่อในระบบ
4. มหาวิทยาลัยรับมอบข้อมูลที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้นำชุมชน หรือทีมปฏิบัติการระดับตำบล (ADM) เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงแก้ไขในระบบ
5. สสำรวจครัวเรือนยากจนที่ตกหล่น ด้วยวิธีสำรวจชื่อที่ตกหล่นจากการคัดกรองในระบบ PPPConnex
6. อบรมเชิงปฏิบัติการ “การเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามครัวเรือนยากจน” ให้แก่ผู้นำชุมชนหรือทีมปฏิบัติการเก็บข้อมูลในพื้นที่
7. ผู้นำชุมชน หรือ ทีมปฏิบัติการลงพื้นที่เก็บข้อมูล
8. มหาวิทยาลัยลงพื้นที่สุ่มตรวจสอบความถูกต้องในประเด็นความยากจนและขาดสวัสดิการ ของครัวเรือนยากจนที่ถูกสำรวจ
9. ผู้นำชุมชน หรือ ทีมปฏิบัติการด้านข้อมูล ส่งมอบแบบสอบถามที่ผ่านการสัมภาษณ์ข้อมูลจากครัวเรือนยากจน ให้กับมหาวิทยาลัย
10. มหาวิทยาลัยดำเนินการตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ ในการกรอกแบบสอบถาม หากไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ จะให้แก้ไขเพื่อความถูกต้องและสมบูรณ์ของข้อมูล
11. อบรมเชิงปฏิบัติการ “การใช้งานระบบ ฐานข้อมูลครัวเรือนยากจนจังหวัดร้อยเอ็ด (PPPConnex) และระบบส่งต่อและติดตามความช่วยเหลือDSS ให้แก่นักพัฒนาชุมชนประจำตำบล
12. องค์การบริหารส่วนตำบล หรือ เทศบาลตำบล ดำเนินการกรอกข้อมูลครัวเรือนยากจนเข้าสู่ระบบฐานข้อมูลครัวเรือนยากจนจังหวัดร้อยเอ็ด (PPPConnex) และกรอกผลการช่วยเหลือ ในฐานข้อมูลระบบส่งต่อและติดตามความช่วยเหลือ DSS

5.2 การส่งต่อความช่วยเหลือ

การส่งต่อความช่วยเหลือ มีกระบวนการดำเนินการ ดังนี้

1. วิเคราะห์ฐานทุนครัวเรือนยากจน วิเคราะห์ฐานทุนข้อมูลครัวเรือนยากจนจากฐานข้อมูล PPPConnex ทุก ๆ 3 เดือน ระดับที่ 1 อยู่ลำบาก เป็นกลุ่มที่มีความขาดแคลนปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตต้องนำเข้าสู่ระบบสวัสดิการโดยเร่งด่วน และระดับที่ 2 อยู่ยาก เป็นกลุ่มที่มีปัจจัยพื้นฐานที่เพียงพอสำหรับการดำรงชีวิตอยู่ในแต่ละวัน ซึ่งต้องเร่งดำเนินการจัดหาปัจจัยดำรงชีพ หรือยกระดับความสามารถในการจัดหาปัจจัยดำรงชีพของตนเองให้อยู่พอได้ และจากนั้นทำการ Export รายชื่อครัวเรือนยากจน เพื่อเตรียมรายชื่อนั้น ในการส่งต่อความช่วยเหลือ
2. จำแนกข้อมูลรายชื่อครัวเรือนยากจน ตามมิติต่าง ๆ เช่น มิติด้านอาชีพ มิติด้านความเป็นอยู่ มิติด้านการศึกษา และมิติด้านสุขภาพ เพื่อส่งต่อหน่วยงานภาคีเครือข่าย เตรียมรายชื่อครัวเรือนยากจนที่จำแนก

ตามมิติต่าง ๆ โดยจัดหมวดหมู่รายชื่อตามมิติที่ทำการจำแนกนั้น เพื่อส่งต่อภาคีเครือข่ายต่าง ๆ ตามภารกิจที่เกี่ยวข้องได้อย่างถูกต้องตามภารกิจของแต่ละหน่วยงาน

3. ติดต่อประสานและประชุมชี้แจงข้อมูลเพื่อส่งต่อความช่วยเหลือไปยังหน่วยงานตามภารกิจต่าง ๆ โดยจำแนกข้อมูลตามสภาพปัญหาและความต้องการออกเป็นด้านต่าง ๆ ทั้งในรูปแบบของเอกสาร หนังสือราชการ และส่งข้อมูลเข้าระบบ Help DSS โดยส่งถึงหน่วยงานตามภารกิจที่เกี่ยวข้อง ทั้งระดับพื้นที่หมู่บ้าน/ชุมชน ตำบล จังหวัด แต่งตั้งคณะกรรมการระดับปฏิบัติการตัวแทนของภาคีเครือข่ายต่าง ๆ ส่งข้อมูลเข้าระบบ Help DSS นำส่งรายชื่อครัวเรือนยากจนในรูปแบบของเอกสารและหนังสือราชการไปยังภาคีเครือข่ายต่าง ๆ นำส่งรายชื่อครัวเรือนยากจนให้กับ OM

4. การให้ความช่วยเหลือ แบ่งเป็น 3 กรณี

กรณีที่ 1 การส่งต่อความช่วยเหลือให้กับ OM โดยการให้ความช่วยเหลือด้านการส่งเสริมการสร้างรายได้ โดยใช้นวัตกรรมให้กับคนจนในพื้นที่ที่เข้าร่วมโครงการ เพื่อให้คนจนสามารถช่วยเหลือตัวเองได้และมีรายได้เพิ่มขึ้น

กรณีที่ 2 การให้ความช่วยเหลือทันทีโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับท้องถิ่น อำเภอ หรือจังหวัด ประกอบด้วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และอำเภอ นำข้อมูลคนจนเป้าหมายไปใช้ในการจัดทำแผนการส่งเสริมการสร้างอาชีพ สร้างรายได้ และพัฒนาคุณภาพชีวิตระดับตำบลและอำเภอ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ให้ความช่วยเหลือและเงินอุดหนุน กลุ่มคนเปราะบาง ได้แก่ เด็ก ผู้สูงอายุ คนพิการซึ่งยากจนและไม่มีผู้ดูแล หน่วยงานนอกภาครัฐ ได้แก่ องค์กรชุมชน/เครือข่าย/ขบวนการองค์กรชุมชนในจังหวัด ภาคประชาสังคม อาทิ มูลนิธิป่อเต็กตึ๊ง หรือองค์กรการกุศลต่าง ๆ ซึ่งมีการดูแลช่วยเหลือ หรือขับเคลื่อนงานพัฒนาชุมชนท้องถิ่นในจังหวัด เพื่อเข้าร่วมหนุนเสริมการดำเนินการแก้ไขปัญหา ช่วยเหลือคนจนกลุ่มเป้าหมาย รวมถึงสนับสนุนโครงการช่วยเหลือคนจนในพื้นที่จังหวัดร้อยเอ็ด

กรณีที่ 3 กรณีที่หน่วยงานยังไม่สามารถช่วยเหลือได้ทันทีเนื่องจากข้อจำกัดเรื่องงบประมาณ จะนำข้อมูลที่ได้จากการส่งต่อข้อมูล ไปประกอบในการจัดทำแผนงาน /โครงการของหน่วยงานตามภารกิจที่เกี่ยวข้อง

5.3 การติดตามความช่วยเหลือ

การติดตามความช่วยเหลือ มีกระบวนการดำเนินการ ดังนี้

1. ติดตามการช่วยเหลือกับหน่วยงานภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง โดยการส่งเอกสารหนังสือราชการเชิญประชุมคณะกรรมการปฏิบัติการตัวแทนของภาคีเครือข่าย และดำเนินการจัดเวทีประชุมติดตามข้อมูลการให้ความช่วยเหลือครัวเรือนยากจนกับหน่วยงานที่ได้รับข้อมูลการส่งต่อความช่วยเหลือจากหน่วยงานตามภารกิจที่เกี่ยวข้อง สรุปจำนวนคนจนที่ได้รับการช่วยเหลือจากหน่วยงานตามภารกิจที่เกี่ยวข้องตามมิติฐานทุน

2. ติดตามการช่วยเหลือครัวเรือนที่เข้าร่วม OM โดยการลงพื้นที่สำรวจติดตามผลการส่งเสริมครัวเรือนยากจนที่เข้าร่วมโครงการตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดโครงการ ด้วยการจัดเวทีประชุมครัวเรือนที่เข้าร่วม OM เพื่อสะท้อนผลการมีอาชีพและการมีรายได้เพิ่มขึ้น

3. วิเคราะห์ข้อมูลการช่วยเหลือครัวเรือนยากจนที่ส่งต่อหน่วยงานตามภารกิจ และบันทึกผลการติดตามการช่วยเหลือครัวเรือนยากจนเข้าระบบ Help DSS

4. วิเคราะห์ข้อมูลการช่วยเหลือครัวเรือนยากจนที่เข้าร่วม OM และบันทึกผลการติดตามการช่วยเหลือครัวเรือนยากจนเข้าระบบ PPPConnex

5. วิเคราะห์ผลจากการติดตามและส่งต่อความช่วยเหลือตามมิติฐานทุน มิติด้านอาชีพ มิติด้านความเป็นอยู่ มิติด้านการศึกษา และมิติด้านสุขภาพ ที่ส่งต่อความช่วยเหลือและได้รับการช่วยเหลือเพื่อนำครัวเรือนพ้นจนออกจากระบบ

5.4 การวิเคราะห์ครัวเรือนพ้นจน และการนำครัวเรือนยากจนออกจากระบบ

การวิเคราะห์ครัวเรือนพ้นจน และการนำครัวเรือนยากจนออกจากระบบ มีกระบวนการดำเนินการ ดังนี้

1. ทารือร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน (รองผู้ว่าราชการจังหวัด ร้อยเอ็ด, สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดร้อยเอ็ด, สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด, สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด, กรมพัฒนาชุมชน, สำนักทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดร้อยเอ็ด, สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชนจังหวัดร้อยเอ็ด, ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรจังหวัดร้อยเอ็ด)

2. แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานวิเคราะห์ครัวเรือนพ้นจน

3. ประชุมคณะกรรมการดำเนินงานเพื่อชี้แจงกรอบการดำเนินงาน กำหนดตัวชี้วัดครัวเรือนพ้นจน และแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลตามตัวชี้วัด โดยกำหนดตัวชี้วัดครัวเรือนพ้นจน ตามฐานทุน ดังนี้

1. ทุนมนุษย์ ได้แก่ ต้องมีทักษะ ความรู้ ความสามารถ ในด้านแรงงาน และมีสุขภาพที่ดี เข้าถึงสวัสดิการต่างๆ ตามสิทธิที่ตนพึงมี
2. ทุนทางสังคม ได้แก่ ต้องมีเครือข่ายและความสัมพันธ์ในชุมชน รวมถึง ชุมชนที่ระบบกฎหมายคุ้มครองที่ฐานต่าง ๆ
3. ทุนทางธรรมชาติ ได้แก่ ต้องใช้แหล่งทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อการยังชีพ หรือเพื่อการหารายได้
4. ทุนทางกายภาพ ได้แก่ ต้องมีโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีพ เช่น ที่อยู่อาศัย น้ำ ไฟฟ้า
5. ทุนทางการเงิน ได้แก่ ทั้งทรัพย์สิน และเงิน ที่สามารถแปลงสภาพเป็นทุนประเภทอื่น ๆ ได้โดยใช้แนวคิดการวัดความยากจนแบบสัมบูรณ์ ที่สะท้อนระดับค่าครองชีพต่ำสุดที่มนุษย์จะยังชีพอยู่ได้ของจังหวัดร้อยเอ็ด 2,698 บาท ต่อคนต่อเดือน อ้างอิงตามเส้นแบ่งความยากจน (Poverty Line) สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ปี 2564

4. วิเคราะห์ผลจากการติดตามและส่งต่อความช่วยเหลือ และวิเคราะห์ผลตามฐานทุนดำรงชีพ 5 ด้านของครัวเรือนที่อยู่ในระบบ PPPConnex (หลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการดำเนินการติดตามความช่วยเหลือ)

5. ประเมินผลตามตัวชี้วัด ครัวเรือนพ้นจน ตามฐานทุนดำรงชีพ 5 ด้าน

6. ดำเนินการยกระดับครัวเรือนยากจน กรณีที่ไม่ผ่านตัวชี้วัด ผ่านกระบวนการส่งต่อความช่วยเหลือที่เหมาะสมกับฐานทุนดำรงชีพ

7. นำครัวเรือนยากจนออกจากระบบ PPPConnexxt กรณีที่ผ่านทุกตัวชี้วัดครัวเรือนพ้นจน

ตาราง 1 จำนวนคนจนในจังหวัดร้อยเอ็ดจำนวน 20 อำเภอ จากฐานข้อมูล PPPConnexxt ปี 2567

ลำดับ	อำเภอ	จำนวนครัวเรือนยากจน (ครัวเรือน)	จำนวนสมาชิกครัวเรือนยากจน (คน)
1	เมืองร้อยเอ็ด	804	3,526
2	เกษตรวิสัย	679	2,800
3	โพธิ์ชัย	523	2,272
4	โพนทอง	402	1,423
5	ปทุมรัตต์	383	1,616
6	ธวัชบุรี	346	1,293
7	ศรีสมเด็จ	325	1,275
8	เมืองสรวง	240	1,052
9	หนองพอก	210	768
10	อาจสามารถ	209	727
11	จังหาร	178	731
12	สุวรรณภูมิ	170	710
13	เสลภูมิ	153	573
14	เมยวดี	129	474
15	โพนทราย	125	418
16	พนมไพร	124	418
17	เชียงขวัญ	40	127
18	ทุ่งเขาหลวง	38	144
19	จตุรพักตรพิมาน	37	138
20	หนองฮี	25	93
รวม		5,140	20,578

6. ระบบข้อมูลครัวเรือนยากจนระดับจังหวัดร้อยเอ็ด (PPAOS)

ข้อมูลครัวเรือนยากจนของทุกอำเภอในจังหวัดร้อยเอ็ด จะถูกคีย์ข้อมูลครัวเรือนยากจนลงในระบบข้อมูลครัวเรือนยากจนระดับจังหวัดร้อยเอ็ด PPPConnex เป็นระบบกลางของหน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.)

ระบบข้อมูลครัวเรือนยากจนระดับจังหวัดร้อยเอ็ด

SRA DSS

EIS Dashboard และ Open Data

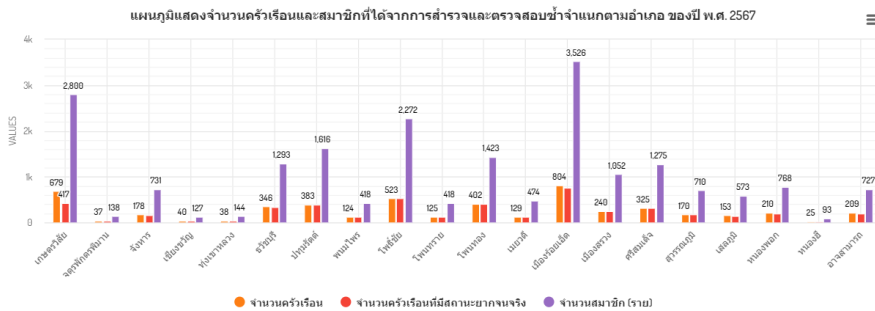
รายงานผลการวิเคราะห์ฐานทุนดำรงชีพ (SLF)

จำนวนครัวเรือนฯ

จำนวนครัวเรือนฯ ที่ได้จากการสำรวจ **10,898** ครัวเรือน (ฐานข้อมูลครัวเรือนในระบบ **18,213** ครัวเรือน) โดยมีจำนวนครัวเรือนที่มีสถานะยากจนจริง จำนวน **7,047** ครัวเรือน

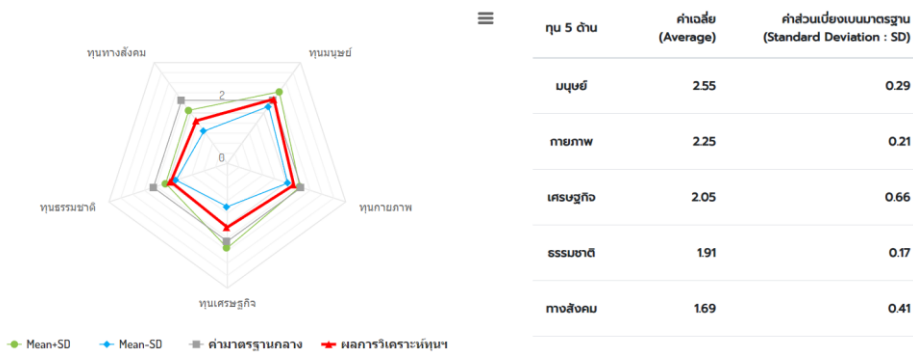
จำนวนสมาชิกฯ

จำนวนสมาชิกที่ได้จากการสำรวจ **80,317** ราย (สมาชิกครัวเรือนอาศัยอยู่ในพื้นที่ **65,978** ราย)

ภาพที่ 4 ระบบข้อมูลครัวเรือนยากจนระดับจังหวัดร้อยเอ็ด

ค่าเฉลี่ยศักยภาพทุน 5 มิติ ของครัวเรือนยากจน ของ พ.ศ. 2567

การวิเคราะห์ศักยภาพทุน 5 มิติ ของครัวเรือนยากจน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

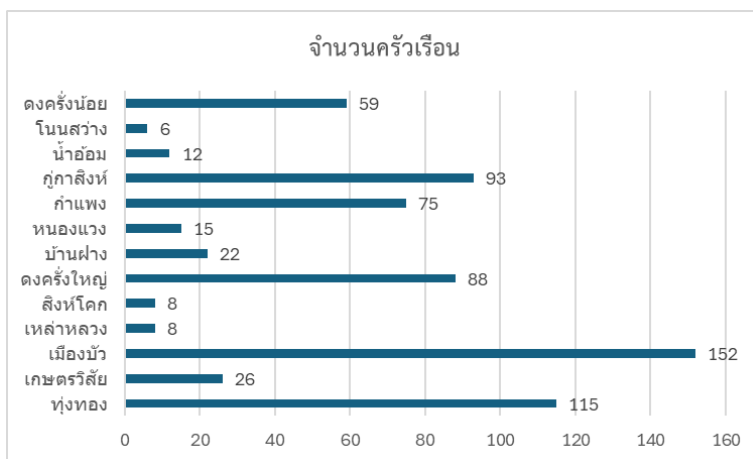
- ทุนมนุษย์ มีค่าเฉลี่ย 2.55
- ทุนกายภาพ มีค่าเฉลี่ย 2.25
- ทุนเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ย 2.05
- ทุนสังคม มีค่าเฉลี่ย 1.91
- ทุนสังคม มีค่าเฉลี่ย 1.69

ผลการวิเคราะห์ทุนดำรงชีวิตภาพรวมของแต่ละอำเภอในจังหวัดร้อยเอ็ด ปีพ.ศ. 2567
 โครงการพัฒนาและยกระดับพื้นที่วิจัยยุทธศาสตร์เพื่อขจัดความยากจนและสร้างโอกาสทางสังคม

อำเภอเกษตรวิสัย

การวิเคราะห์ข้อมูลฐานทุนดำรงชีพ อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด จากระบบฐานข้อมูลครัวเรือนยากจนจังหวัดร้อยเอ็ด PPPConnex โดยโครงการพัฒนาและยกระดับพื้นที่วิจัยยุทธศาสตร์เพื่อขจัดความยากจนและสร้างโอกาสทางสังคม จังหวัดร้อยเอ็ด หน่วยบริหาร และจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.)

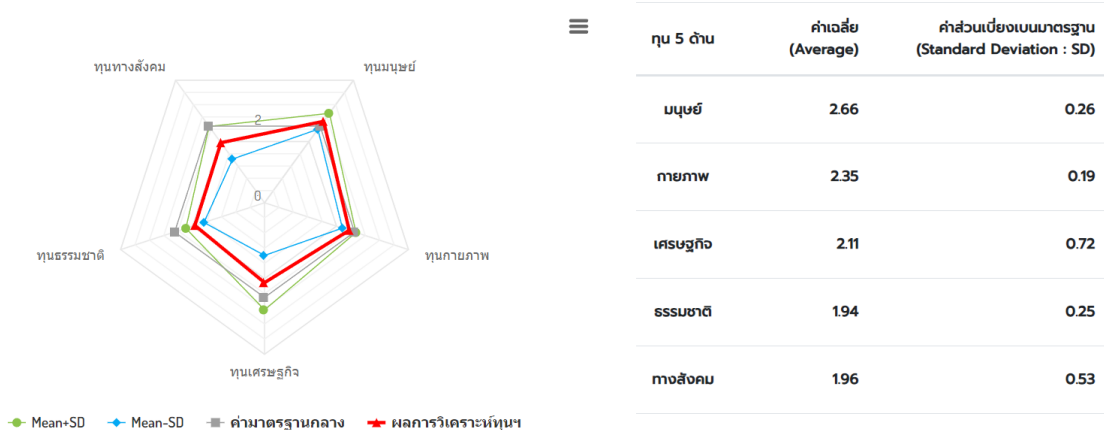
อำเภอเกษตรวิสัย มีจำนวนครัวเรือนยากจน 679 ครัวเรือน รวมจำนวนสมาชิกทุกครัวเรือน 2,800 คน แบ่งตามตำบลได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยศักยภาพทุน 5 มิติ ของครัวเรือนยากจน อำเภอเกษตรวิสัย

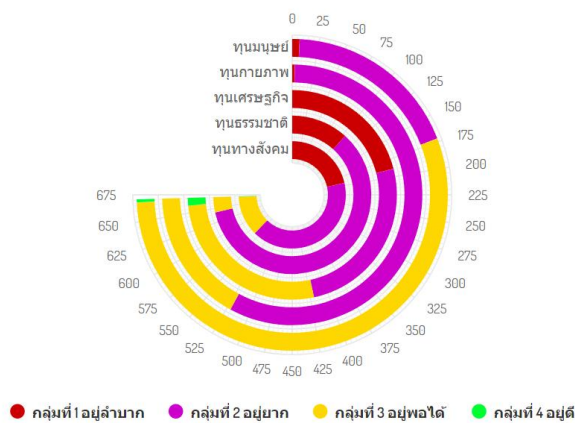
ทุนมนุษย์	มีค่าเฉลี่ย 2.66	เกณฑ์การวิเคราะห์และการแปลผลข้อมูลมีดังนี้ (1) ระดับอยู่ลำบากคะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.75 (2) ระดับอยู่ยากคะแนนเฉลี่ย 1.76 - 2.50 (3) ระดับอยู่พอได้คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.25 (4) ระดับอยู่ดีคะแนนเฉลี่ย 3.26 - 4.00
ทุนกายภาพ	มีค่าเฉลี่ย 2.35	
ทุนเศรษฐกิจ	มีค่าเฉลี่ย 2.11	
ทุนธรรมชาติ	มีค่าเฉลี่ย 1.94	
ทุนสังคม	มีค่าเฉลี่ย 1.96	

ค่าเฉลี่ยศักยภาพทุน 5 มิติ ของครัวเรือนยากจน ของ อ.เกษตรวิสัย พ.ศ. 2567

ผลการวิเคราะห์ทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด เมื่อพิจารณาทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน สรุปได้ดังนี้

จำนวนครัวเรือนแยกประเภทตามฐานทุนฯ เชิงประมาณทั้ง 5 มิติ ของ อ.เกษตรวิสัย พ.ศ. 2567

ทุน 5 ด้าน	กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก	กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก	กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้	กลุ่มที่ 4 อยู่ดี
มนุษย์	7	165	496	3
กายภาพ	3	518	150	0
เศรษฐกิจ	189	231	240	11
ธรรมชาติ	105	538	28	0
ทางสังคม	193	368	109	1

กลุ่มครัวเรือนยากจนแบ่งตามเกณฑ์ ได้ 4 กลุ่ม ดังนี้

- กลุ่มที่ 1 กลุ่มอยู่ลำบาก
- กลุ่มที่ 2 กลุ่มอยู่ยาก
- กลุ่มที่ 3 กลุ่มอยู่พอได้
- กลุ่มที่ 4 กลุ่มอยู่ดี

ฐานทุนแบ่งได้ 5 ด้านดังนี้

ทุนมนุษย์ โดยรายละเอียดในทุนมนุษย์เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพ การศึกษา สวัสดิการ อาชีพ ทักษะ สถานภาพการศึกษา สถานภาพการทำงาน เป็นต้น ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอเกษตรวิสัย มีฐานทุนมนุษย์มากที่สุด คือ กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 496 ครัวเรือน รองลงคือ กลุ่ม 2 อยู่ยาก จำนวน 165 ครัวเรือน กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก 7 ครัวเรือน และกลุ่มที่ 4 อยู่ดี จำนวน 3 ครัวเรือน ตามลำดับ

ทุนกายภาพ โดยรายละเอียดในทุนกายภาพเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย สภาพบ้านเรือนถูกสุขลักษณะ มีแหล่งน้ำ ความมั่นคงของที่ทำกิน ปัญหาเกี่ยวกับพื้นที่ทำกิน ถนนสาธารณะ สภาพที่อยู่อาศัย การใช้น้ำประปา การใช้น้ำเพื่อการเกษตร ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอเกษตรวิสัย มีฐานทุนกายภาพมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 518 ครัวเรือน รองลงคือ กลุ่ม 3 อยู่พอได้ จำนวน 150 ครัวเรือน และกลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 3 ครัวเรือน ตามลำดับ

ทุนเศรษฐกิจ โดยรายละเอียดในทุนเศรษฐกิจเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการมีหนี้สิน การเข้าถึงแหล่งสินเชื่อต่างๆ มีการออม มีทรัพย์สินประกอบอาชีพ ความมั่นคงของที่ทำกิน ปัญหาเกี่ยวกับที่ทำกิน ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอเกษตรวิสัย มีฐานทุนเศรษฐกิจมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 240 ครัวเรือน รองลงคือ

กลุ่ม 2 อยู่ยาก จำนวน 231 ครั้วเรือน กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 189 ครั้วเรือน และกลุ่มที่ 4 อยู่ดี จำนวน 11ครั้วเรือน ตามลำดับ

ทุนธรรมชาติ โดยรายละเอียดในทุนธรรมชาติเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการใช้น้ำเพื่อการเกษตร ทรัพยากรเพื่อการยังชีพ การอาศัยอยู่ที่ภัยพิบัติ และพื้นที่ทำกินอยู่ในพื้นที่ภัยพิบัติ ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอเกษตรวิสัย มีฐานทุนทางธรรมชาติมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 538 ครั้วเรือน รองลงคือ กลุ่ม 1 อยู่ลำบาก จำนวน 193 ครั้วเรือน และ กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ 28 ครั้วเรือน ตามลำดับ

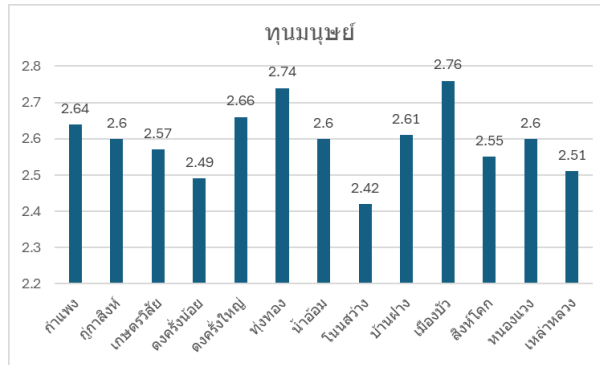
ทุนทางสังคม โดยรายละเอียดในทุนทางสังคมเป็นข้อมูลเกี่ยวกับ การเข้าร่วมกลุ่มกิจกรรมของชุมชน การมีส่วนร่วมในชุมชน เป็นต้น ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอเกษตรวิสัย มีฐานทุนทางสังคมมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 368 ครั้วเรือน รองลงคือ กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 193 ครั้วเรือน และกลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 109 ครั้วเรือน และ กลุ่มที่ 4 อยู่ดี จำนวน 1 ครั้วเรือน ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน เปรียบเทียบรายตำบล อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด สรุปได้ดังนี้

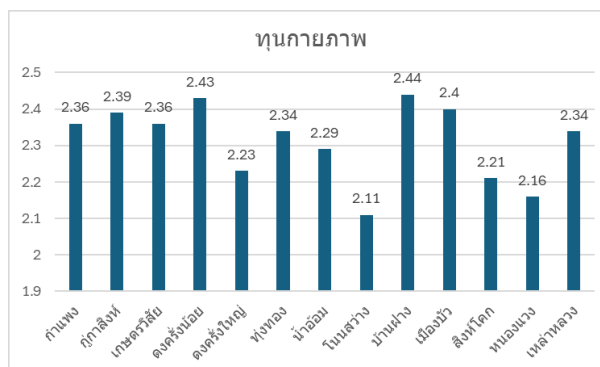
ตารางเปรียบเทียบวิเคราะห์ศักยภาพครัวเรือน 5 ด้าน พื้นที่อำเภอเกษตรวิสัย

ตำบล	ทุนมนุษย์	ทุนกายภาพ	ทุนเศรษฐกิจ	ทุนธรรมชาติ	ทุนทางสังคม	ภาพรวม
กำแพง	2.64	2.36	2.14	1.81	1.82	2.15
กู่กาสิงห์	2.6	2.39	2.02	1.92	2.14	2.21
เกษตรวิสัย	2.57	2.36	1.49	1.97	1.32	1.94
ดงครั่งน้อย	2.49	2.43	1.51	1.93	1.89	2.05
ดงครั่งใหญ่	2.66	2.23	2.3	2.04	1.89	2.22
ทุ่งทอง	2.74	2.34	2.27	2.06	1.97	2.28
น้ำอ้อม	2.6	2.29	1.89	1.87	2.16	2.16
โนนสว่าง	2.42	2.11	2.04	1.93	1.83	2.07
บ้านฝาง	2.61	2.44	2.36	1.85	2.31	2.31
เมืองบัว	2.76	2.4	2.22	1.85	1.97	2.24
สิงห์โคก	2.55	2.21	2.28	1.93	2.41	2.28
หนองแวง	2.6	2.16	2.4	1.98	2.44	2.32
เหล่าหลวง	2.51	2.34	1.83	1.97	2	2.13

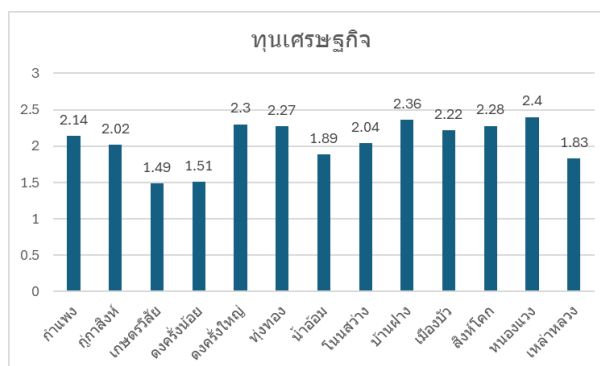
จากตารางพบว่า ตำบลที่มีค่าเฉลี่ยรวมทุกด้านสูงที่สุดคือ ตำบลหนองแวง รองลงมาคือตำบลบ้านฝาง และน้อยที่สุดคือตำบล เกษตรวิสัย

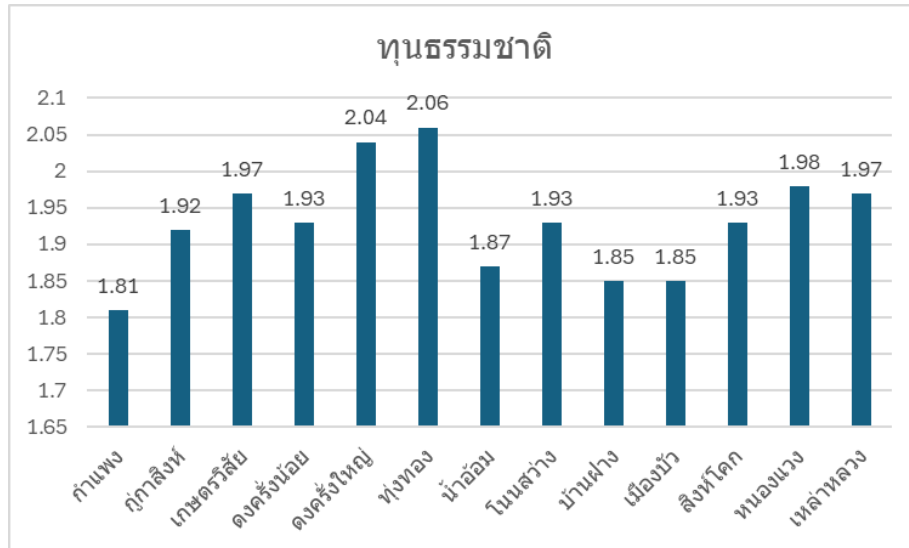
ทุนมนุษย์ (Human Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 2.66 อยู่ในระดับอยู่พอได้ เมื่อพิจารณาทุนมนุษย์รายตำบล พบว่า ตำบลเมืองบัว มีค่าเฉลี่ยทุนมนุษย์สูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.76 อยู่ในระดับอยู่พอได้ รองลงมาคือตำบลทุ่งทอง ค่าเฉลี่ย 2.74 อยู่ในระดับอยู่พอได้ และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือตำบลโนนสว่าง ค่าเฉลี่ย 2.42 อยู่ในระดับอยู่ยาก

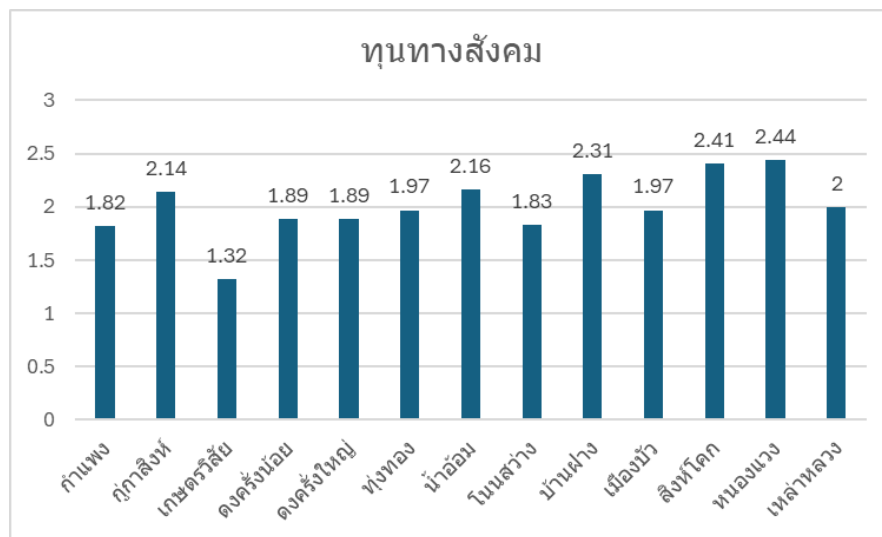
ทุนทางกายภาพ (Physical Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 2.35 อยู่ในระดับอยู่ยาก เมื่อพิจารณาทุนทางกายภาพรายตำบล พบว่า ตำบลบ้านฝาง มีค่าเฉลี่ยทุนทางกายภาพสูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.44 อยู่ในระดับอยู่ยาก รองลงมาคือ ตำบลดงศรีน้อย ค่าเฉลี่ย 2.43 อยู่ในระดับอยู่ยาก และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือตำบลโนนสว่าง ค่าเฉลี่ย 2.11 อยู่ในระดับอยู่ยาก

ทุนเศรษฐกิจ (Financial Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 2.11 อยู่ในระดับอยู่ยาก เมื่อพิจารณาทุนเศรษฐกิจรายตำบล พบว่า ตำบลบ้านฝาง มีค่าเฉลี่ยทุนเศรษฐกิจ สูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.36 อยู่ในระดับอยู่ยาก รองลงมาคือตำบลดงศรีใหญ่ ค่าเฉลี่ย 2.58 อยู่ในระดับอยู่พอได้ และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลเกษตรวิสัย ค่าเฉลี่ย 1.49 อยู่ในระดับอยู่ลำบาก

ทุนทางธรรมชาติ (Natural Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 1.94 อยู่ในระดับอยู่ยาก เมื่อพิจารณาทุนธรรมชาติรายตำบล พบว่า ตำบลหุ้งทอง มีค่าเฉลี่ยทุนทางธรรมชาติสูงสุด ค่าเฉลี่ย 2.06 อยู่ในระดับอยู่ยาก รองลงมาคือตำบลดงครั่งใหญ่ ค่าเฉลี่ย 2.04 อยู่ในระดับอยู่ยาก และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลกำแพง ค่าเฉลี่ย 1.81 อยู่ในระดับอยู่ยาก

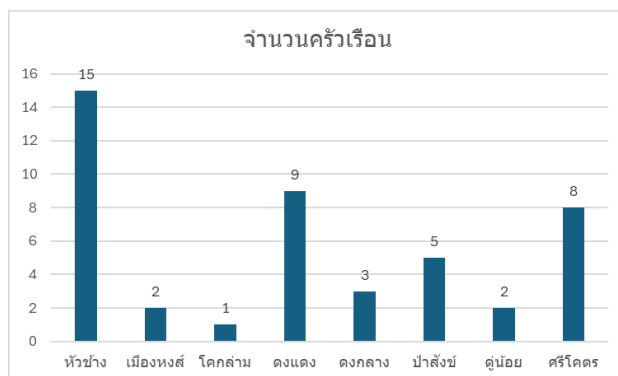
ทุนทางสังคม (Social Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 1.96 อยู่ในระดับอยู่ยาก เมื่อพิจารณาทุนทางสังคมรายตำบล พบว่า ตำบลหอนงแวง มีค่าเฉลี่ยทุนทางสังคม สูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.44 อยู่ในระดับอยู่ยาก รองลงมาคือตำบลสิงห์โคก ค่าเฉลี่ย 2.41 อยู่ในระดับอยู่ยาก และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลเกษตรวิสัย ค่าเฉลี่ย 1.32 อยู่ในระดับอยู่ลำบาก

ผลการวิเคราะห์ทุนดำรงชีวิตภาพรวมของแต่ละอำเภอในจังหวัดร้อยเอ็ด ปีพ.ศ. 2567
 โครงการพัฒนาและยกระดับพื้นที่วิจัยยุทธศาสตร์เพื่อขจัดความยากจนและสร้างโอกาสทางสังคม

อำเภอจตุรพักตรพิมาน

การวิเคราะห์ข้อมูลฐานทุนดำรงชีพ อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด จากระบบฐานข้อมูลครัวเรือนยากจนจังหวัดร้อยเอ็ด PPPConnex โดยโครงการพัฒนาและยกระดับพื้นที่วิจัยยุทธศาสตร์เพื่อขจัดความยากจนและสร้างโอกาสทางสังคม จังหวัดร้อยเอ็ด หน่วยบริหาร และจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.)

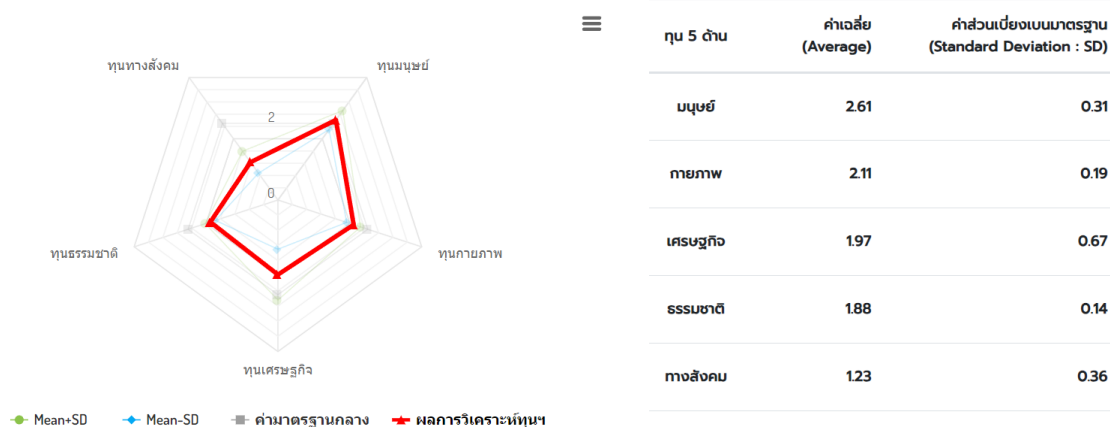
อำเภอจตุรพักตรพิมาน มีจำนวนครัวเรือนยากจน 37 ครัวเรือน รวมจำนวนสมาชิกทุกครัวเรือน 138 คน แบ่งตามตำบลได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยศักยภาพทุน 5 มิติ ของครัวเรือนยากจน อำเภอจตุรพักตรพิมาน

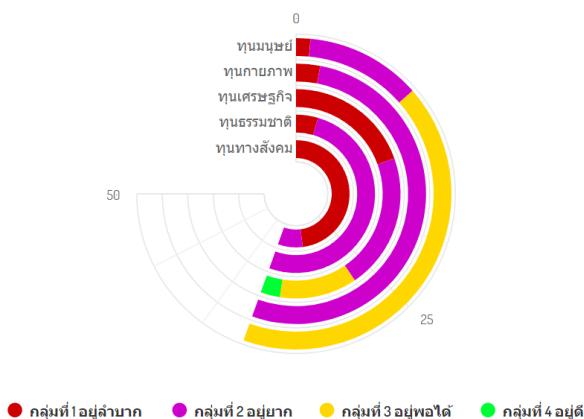
ทุนมนุษย์	มีค่าเฉลี่ย 2.61	เกณฑ์การวิเคราะห์และการแปลผลข้อมูลมีดังนี้ (1) ระดับอยู่ลำบากคะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.75 (2) ระดับอยู่ยากคะแนนเฉลี่ย 1.76 - 2.50 (3) ระดับอยู่พอได้คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.25 (4) ระดับอยู่ดีคะแนนเฉลี่ย 3.26 - 4.00
ทุนกายภาพ	มีค่าเฉลี่ย 2.11	
ทุนเศรษฐกิจ	มีค่าเฉลี่ย 1.97	
ทุนธรรมชาติ	มีค่าเฉลี่ย 1.88	
ทุนสังคม	มีค่าเฉลี่ย 1.23	

ค่าเฉลี่ยศักยภาพทุน 5 มิติ ของครัวเรือนยากจน ของ อ.จตุรพักตรพิมาน พ.ศ. 2567

ผลการวิเคราะห์พื้นฐานดำรงชีพ 5 ด้าน อำเภोजตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด เมื่อพิจารณาพื้นฐานดำรงชีพ 5 ด้าน สรุปได้ดังนี้

จำนวนครัวเรือนแยกประเภทตามฐานทุนฯ เชิงประมาณทั้ง 5 มิติ ของ อ.จตุรพักตรพิมาน พ.ศ. 2567

ทุน 5 ด้าน	กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก	กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก	กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้	กลุ่มที่ 4 อยู่ดี
มนุษย์	1	8	28	0
กายภาพ	2	35	0	0
เศรษฐกิจ	13	14	8	2
sssชาติ	3	34	0	0
ทางสังคม	32	5	0	0

กลุ่มครัวเรือนยากจนแบ่งตามเกณฑ์ ได้ 4 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 กลุ่มอยู่ลำบาก

กลุ่มที่ 2 กลุ่มอยู่ยาก

กลุ่มที่ 3 กลุ่มอยู่พอได้

กลุ่มที่ 4 กลุ่มอยู่ดี

ฐานทุนแบ่งได้ 5 ด้านดังนี้

ทุนมนุษย์ โดยรายละเอียดในทุนมนุษย์เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพ การศึกษา สวัสดิการ อาชีพ ทักษะ สถานภาพการศึกษา สถานภาพการทำงานเป็นต้น ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภोजตุรพักตรพิมาน มีฐานทุนมนุษย์มากที่สุด คือ กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 28 ครัวเรือน รองลงคือ กลุ่ม 2 อยู่ยาก จำนวน 8 ครัวเรือน กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก 1 ครัวเรือน ตามลำดับ

ทุนกายภาพ โดยรายละเอียดในทุนกายภาพเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย สภาพบ้านเรือนถูกสุขลักษณะ มีแหล่งน้ำ ความมั่นคงของที่ทำกิน ปัญหาเกี่ยวกับพื้นที่ทำกิน ถนนสาธารณะ สภาพที่อยู่อาศัย การใช้น้ำประปา การใช้น้ำเพื่อการเกษตร ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภोजตุรพักตรพิมาน มีฐานทุนกายภาพมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 35 ครัวเรือน รองลงคือ กลุ่ม 1 อยู่ลำบาก จำนวน 2 ครัวเรือน ตามลำดับ

ทุนเศรษฐกิจ โดยรายละเอียดในทุนเศรษฐกิจเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการมีหนี้สิน การเข้าถึงแหล่งสินเชื่อต่างๆ มีการออม มีทรัพย์สินประกอบอาชีพ ความมั่นคงของที่ทำกิน ปัญหาเกี่ยวกับที่ทำกิน ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภोजตุรพักตรพิมาน มีฐานทุนเศรษฐกิจมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 14 ครัวเรือน รองลง

คือ กลุ่ม 1 อยู่ลำบาก จำนวน 13 ครั้วเรือน กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 8 ครั้วเรือน และ กลุ่มที่ 4 อยู่ดี จำนวน 2 ครั้วเรือน ตามลำดับ

ทุนธรรมชาติ โดยรายละเอียดในทุนธรรมชาติเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการใช้น้ำเพื่อการเกษตร ทรัพยากรเพื่อการยังชีพ การอาศัยอยู่ที่ภัยพิบัติ และพื้นที่ทำกินอยู่ในพื้นที่ภัยพิบัติ ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอจตุรพักตรพิมาน มีฐานทุนทางธรรมชาติมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 34 ครั้วเรือน รองลงคือ กลุ่ม 1 อยู่ลำบาก จำนวน 3 ครั้วเรือน ตามลำดับ

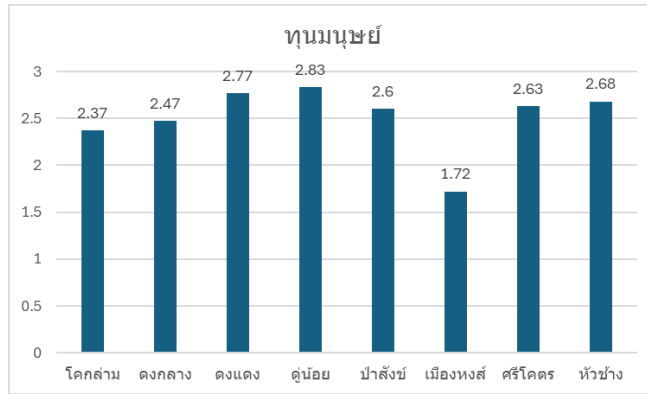
ทุนทางสังคม โดยรายละเอียดในทุนทางสังคมเป็นข้อมูลเกี่ยวกับ การเข้าร่วมกลุ่มกิจกรรมของชุมชน การมีส่วนร่วมในชุมชน เป็นต้น ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอจตุรพักตรพิมาน มีฐานทุนทางสังคมมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 368 ครั้วเรือน รองลงคือ กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 35 ครั้วเรือน และ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 5 ครั้วเรือน ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน เปรียบเทียบรายตำบล อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด สรุปได้ดังนี้

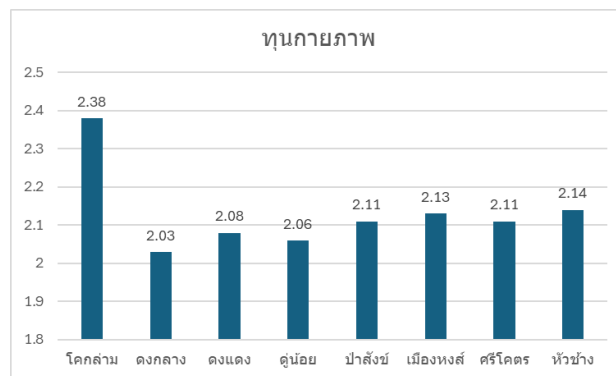
ตารางเปรียบเทียบวิเคราะห์ศักยภาพครัวเรือน 5 ด้าน พื้นที่อำเภอจตุรพักตรพิมาน

ตำบล	ทุนมนุษย์	ทุนกายภาพ	ทุนเศรษฐกิจ	ทุนธรรมชาติ	ทุนทางสังคม	ภาพรวม
โคกกล่าม	2.37	2.38	1.6	1.85	2.15	2.07
ดงกลาง	2.47	2.03	1.6	2.05	1	1.83
ดงแดง	2.77	2.08	2.53	1.88	1.23	2.1
คู่น้อย	2.83	2.06	1.02	1.8	1	1.74
ป่าสังข์	2.6	2.11	1.99	1.81	1.06	1.91
เมืองหงส์	1.72	2.13	1.68	1.85	1.75	1.83
ศรีโคตร	2.63	2.11	2.01	1.94	1.4	2.02
หัวช้าง	2.68	2.14	1.76	1.84	1.06	1.9

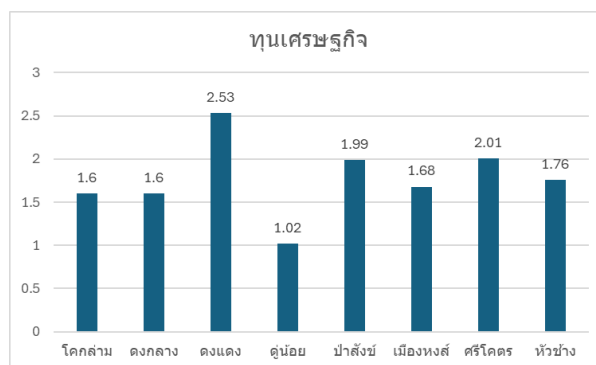
จากตารางพบว่า ตำบลที่มีค่าเฉลี่ยรวมทุกด้านสูงที่สุดคือ ตำบลโคกกล่าม รองลงมาคือตำบลศรีโคตร และน้อยที่สุดคือตำบลดงกลาง

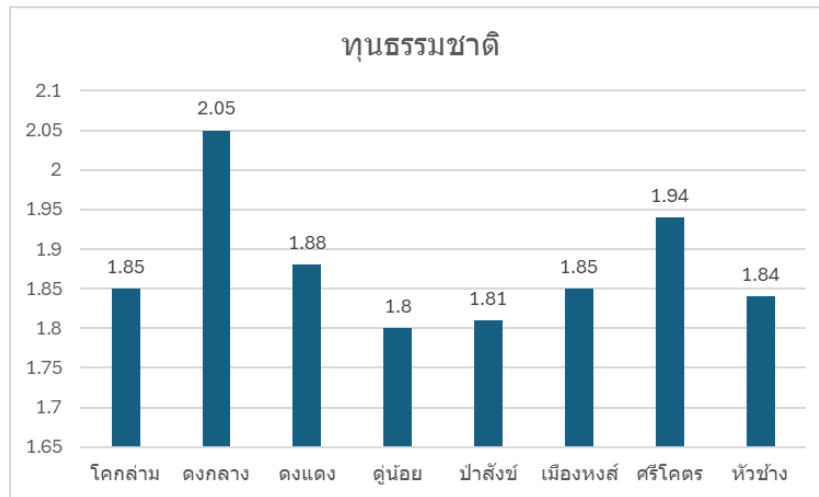
ทุนมนุษย์ (Human Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 2.61 อยู่ในระดับอยู่พอได้ เมื่อพิจารณาทุนมนุษย์รายตำบล พบว่า ตำบลตูน้อย มีค่าเฉลี่ยทุนมนุษย์สูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.83 อยู่ในระดับอยู่พอได้ รองลงมาคือตำบลดงแดง ค่าเฉลี่ย 2.77 อยู่ในระดับอยู่พอได้ และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือตำบลเมืองหงส์ ค่าเฉลี่ย 1.72 อยู่ในระดับอยู่ลำบาก

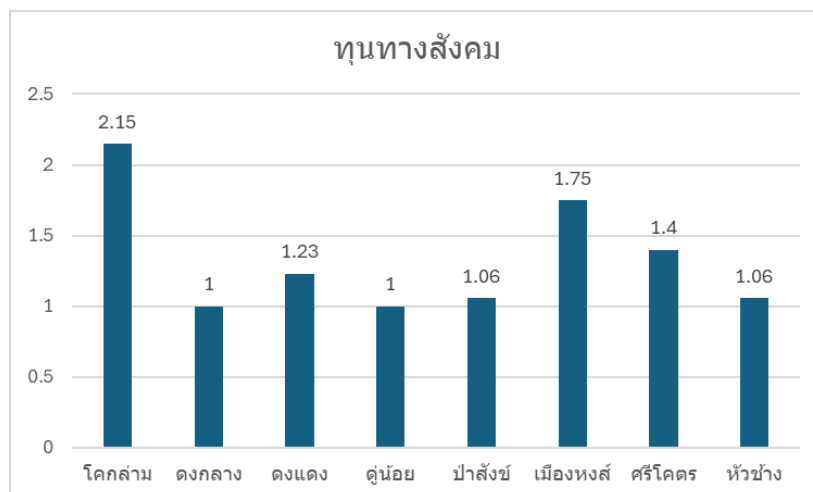
ทุนทางกายภาพ (Physical Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 2.11 อยู่ในระดับอยู่ยาก เมื่อพิจารณาทุนทางกายภาพรายตำบล พบว่า ตำบลโครกลำ มีค่าเฉลี่ยทุนทางกายภาพสูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.38 อยู่ในระดับอยู่ยาก รองลงมาคือ ตำบลหัวข่าง ค่าเฉลี่ย 2.14 อยู่ในระดับอยู่ยาก และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลดงกลาง ค่าเฉลี่ย 2.03 อยู่ในระดับอยู่ยาก

ทุนเศรษฐกิจ (Financial Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 1.97 อยู่ในระดับอยู่ยาก เมื่อพิจารณาทุนเศรษฐกิจรายตำบล พบว่า ตำบลดงแดง มีค่าเฉลี่ยทุนเศรษฐกิจ สูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.53 อยู่ในระดับอยู่พอได้ รองลงมาคือตำบลศรีโคตร ค่าเฉลี่ย 2.01 อยู่ในระดับอยู่ยาก และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลตูน้อย ค่าเฉลี่ย 1.02 อยู่ในระดับอยู่ลำบาก

ทุนทางธรรมชาติ (Natural Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 1.88 อยู่ในระดับอยู่ยาก เมื่อพิจารณาทุนธรรมชาติรายตำบล พบว่า ตำบลดงกลาง มีค่าเฉลี่ยทุนทางธรรมชาติสูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.05 อยู่ในระดับอยู่ยาก รองลงมาคือตำบลศรีโคตร ค่าเฉลี่ย 1.94 อยู่ในระดับอยู่ยาก และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลตุ่มน้อย ค่าเฉลี่ย 1.80 อยู่ในระดับอยู่ยาก

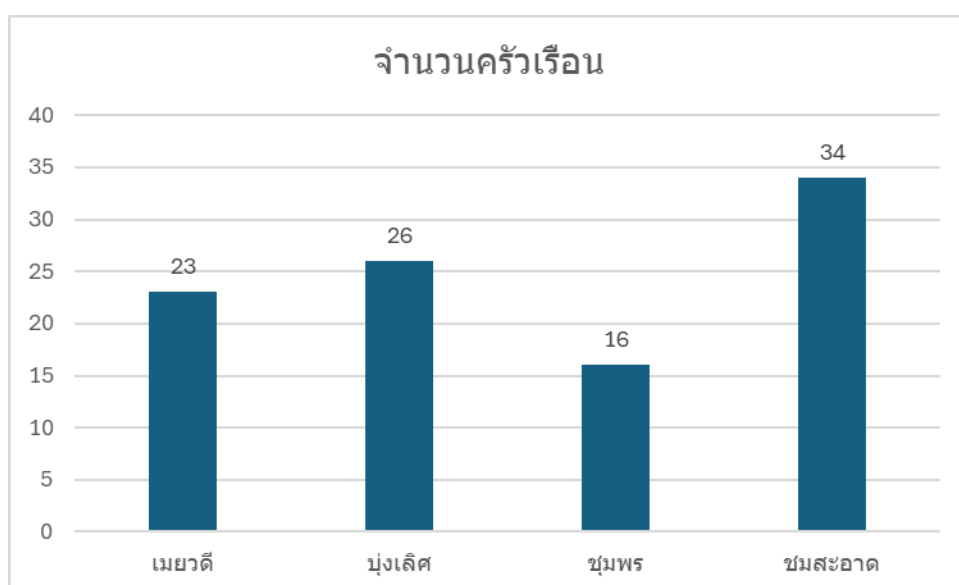
ทุนทางสังคม (Social Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 1.23 อยู่ในระดับอยู่ลำบาก เมื่อพิจารณาทุนทางสังคมรายตำบล พบว่า ตำบลโคกกล่ำม มีค่าเฉลี่ยทุนทางสังคม สูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.15 อยู่ในระดับอยู่ยาก รองลงมาคือตำบลเมืองหงส์ ค่าเฉลี่ย 1.75 อยู่ในระดับอยู่ยาก และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลตุ่มน้อย และตำบลดงกลาง มีค่าเฉลี่ย 1.00 อยู่ในระดับอยู่ลำบาก

ผลการวิเคราะห์ทุนดำรงชีวิตภาพรวมของแต่ละอำเภอในจังหวัดร้อยเอ็ด ปีพ.ศ. 2567
 โครงการพัฒนาและยกระดับพื้นที่วิจัยยุทธศาสตร์เพื่อขจัดความยากจนและสร้างโอกาสทางสังคม

อำเภอเมยวดี

การวิเคราะห์ข้อมูลฐานทุนดำรงชีพ อำเภอเมยวดี จังหวัดร้อยเอ็ด จากระบบฐานข้อมูลครัวเรือนยากจนจังหวัดร้อยเอ็ด PPPConnex โดยโครงการพัฒนาและยกระดับพื้นที่วิจัยยุทธศาสตร์เพื่อขจัดความยากจนและสร้างโอกาสทางสังคม จังหวัดร้อยเอ็ด หน่วยบริหาร และจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.)

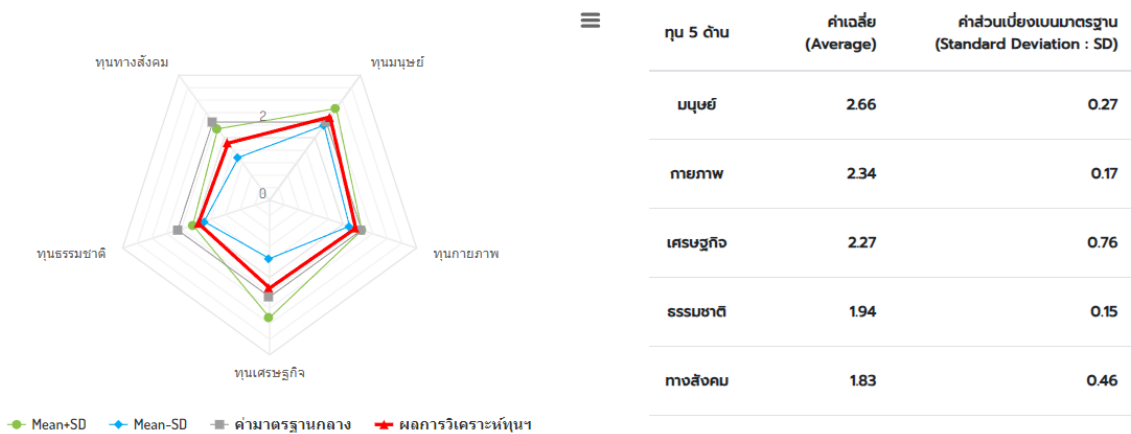
อำเภอเมยวดี มีจำนวนครัวเรือนยากจน 129 ครัวเรือน รวมจำนวนสมาชิกทุกครัวเรือน 474 คน แบ่งตามตำบลได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยศักยภาพทุน 5 มิติ ของครัวเรือนยากจน อำเภอเมยวดี

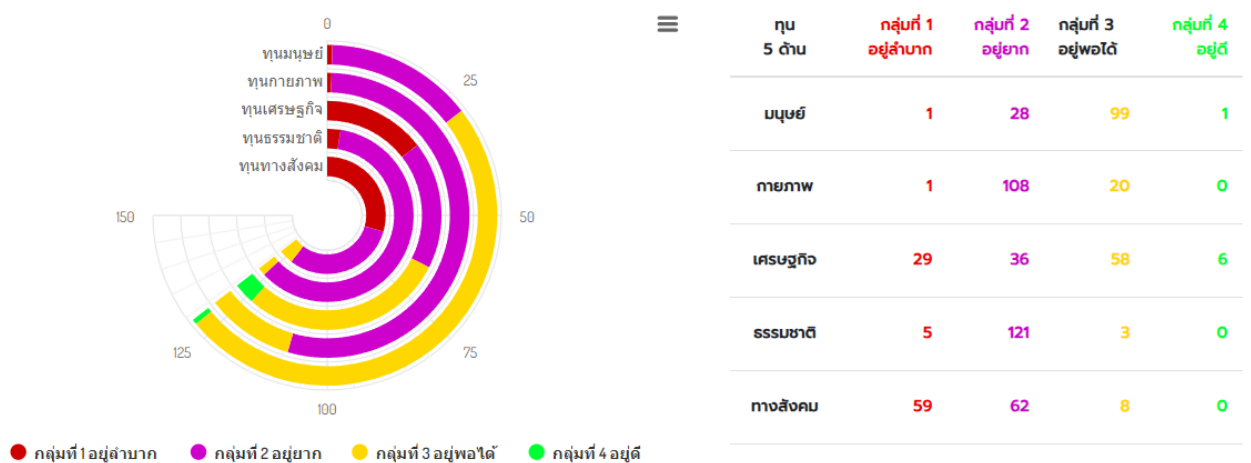
ทุนมนุษย์	มีค่าเฉลี่ย 2.66	เกณฑ์การวิเคราะห์และการแปลผลข้อมูลมีดังนี้ (1) ระดับอยู่ลำบากคะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.75 (2) ระดับอยู่ยากคะแนนเฉลี่ย 1.76 - 2.50 (3) ระดับอยู่พอได้คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.25 (4) ระดับอยู่ดีคะแนนเฉลี่ย 3.26 - 4.00
ทุนกายภาพ	มีค่าเฉลี่ย 2.34	
ทุนเศรษฐกิจ	มีค่าเฉลี่ย 2.27	
ทุนธรรมชาติ	มีค่าเฉลี่ย 1.94	
ทุนสังคม	มีค่าเฉลี่ย 1.83	

ค่าเฉลี่ยศักยภาพทุน 5 มิติ ของครัวเรือนยากจน ของ อ.เมยวดี พ.ศ. 2567

ผลการวิเคราะห์ทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน อำเภอเมยวดี จังหวัดร้อยเอ็ด เมื่อพิจารณาทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน สรุปได้ดังนี้

จำนวนครัวเรือนแยกประเภทตามฐานทุนฯ เชิงประมาณทั้ง 5 มิติ ของ อ.เมยวดี พ.ศ. 2567

กลุ่มครัวเรือนยากจนเป็นไปตามเกณฑ์ เป็น 4 กลุ่มได้แก่

กลุ่มที่ 1 กลุ่มอยู่ลำบาก

กลุ่มที่ 2 กลุ่มอยู่ยาก

กลุ่มที่ 3 กลุ่มอยู่พอได้

กลุ่มที่ 4 กลุ่มอยู่ดี

ฐานทุนแบ่งได้ 5 ด้านดังนี้

ทุนมนุษย์ โดยรายละเอียดในทุนมนุษย์เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพ การศึกษา สวัสดิการ อาชีพ ทักษะ สถานภาพการศึกษา สถานภาพการทำงาน เป็นต้น ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอเมยวดีมีฐานทุนมนุษย์มาก

ที่สุด คือ กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 99 ครั้วเรือน รองลงคือ กลุ่ม 2 อยู่ยาก จำนวน 28 ครั้วเรือน กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก และกลุ่มที่ 4 อยู่ดี จำนวน 1 ครั้วเรือน ตามลำดับ

ทุนกายภาพ โดยรายละเอียดในทุนกายภาพเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย สภาพบ้านเรือนถูกสุขลักษณะ มีแหล่งน้ำ ความมั่นคงของที่ทำกิน ปัญหาเกี่ยวกับพื้นที่ทำกิน ถนนสาธารณะ สภาพที่อยู่อาศัย การใช้น้ำประปา การใช้น้ำเพื่อการเกษตร ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอเมยวดีมีฐานทุนกายภาพมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 108 ครั้วเรือน รองลงคือ กลุ่ม 3 อยู่พอได้ จำนวน 20 ครั้วเรือน และกลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 1 ครั้วเรือน ตามลำดับ

ทุนเศรษฐกิจ โดยรายละเอียดในทุนเศรษฐกิจเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการมีหนี้สิน การเข้าถึงแหล่งสินเชื่อต่างๆ มีการออม มีทรัพย์สินประกอบอาชีพ ความมั่นคงของที่ทำกิน ปัญหาเกี่ยวกับที่ทำกิน ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอเมยวดีมีฐานทุนเศรษฐกิจมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 58 ครั้วเรือน รองลงคือ กลุ่ม 2 อยู่ยาก จำนวน 36 ครั้วเรือน กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 29 ครั้วเรือนและกลุ่มที่ 4 อยู่ดี จำนวน 6 ครั้วเรือน ตามลำดับ

ทุนธรรมชาติ โดยรายละเอียดในทุนธรรมชาติเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการใช้น้ำเพื่อการเกษตร ทรัพยากรเพื่อการยังชีพ การอาศัยอยู่ในพื้นที่ภัยพิบัติ และพื้นที่ทำกินอยู่ในพื้นที่ภัยพิบัติ ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอเมยวดี มีฐานทุนทางธรรมชาติมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 121 ครั้วเรือน รองลงคือ กลุ่ม 1 อยู่ลำบาก จำนวน 5 ครั้วเรือน และกลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ 3 ครั้วเรือน ตามลำดับ

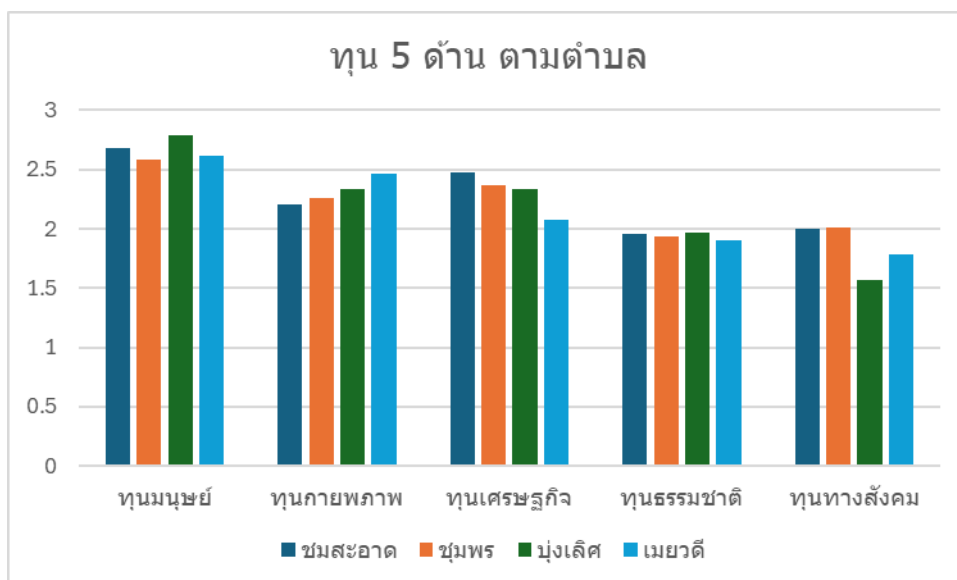
ทุนทางสังคม โดยรายละเอียดในทุนทางสังคมเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการเข้าร่วมกลุ่มกิจกรรมของชุมชน การมีส่วนร่วมในชุมชน เป็นต้น ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอเมยวดี มีฐานทุนทางสังคมมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 62 ครั้วเรือน รองลงคือ กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 59 ครั้วเรือน และกลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 8 ครั้วเรือน ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน เปรียบเทียบรายตำบล อำเภอเมยวดี จังหวัดร้อยเอ็ด สรุปได้ดังนี้

ตารางเปรียบเทียบวิเคราะห์ศักยภาพครัวเรือน 5 ด้าน พื้นที่อำเภอเมยวดี

ตำบล	ทุนมนุษย์	ทุนกายภาพ	ทุนเศรษฐกิจ	ทุนธรรมชาติ	ทุนทางสังคม	ภาพรวม
ชมสะอาด	2.68	2.21	2.48	1.96	2	2.27
ชุมพร	2.58	2.26	2.37	1.94	2.01	2.23
บึงเลิศ	2.79	2.34	2.34	1.97	1.57	2.2
เมยวดี	2.62	2.46	2.08	1.9	1.78	2.17

จากตารางพบว่า ตำบลที่มีค่าเฉลี่ยรวมทุกด้านสูงที่สุดคือ ตำบลชมสะอาด รองลงมาคือตำบลชุมพร ตำบลบึงเลิศ และ ตำบลเมยวดี ตามลำดับ

ทุนมนุษย์ (Human Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 2.75 อยู่ในระดับอยู่พอได้ เมื่อพิจารณาทุนมนุษย์รายตำบล พบว่า ตำบลบึงเลิศมี ค่าเฉลี่ยทุนมนุษย์สูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.76 อยู่ในระดับอยู่พอได้ รองลงมาคือตำบลชุมพร ค่าเฉลี่ย 2.75 อยู่ในระดับอยู่พอได้ และตำบลชมสะอาด ค่าเฉลี่ย 2.74 อยู่ในระดับอยู่ยาก และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลเมยวดี ค่าเฉลี่ย 2.71 อยู่ในระดับอยู่ยาก

ทุนทางกายภาพ (Physical Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 2.49 อยู่ในระดับอยู่ยาก เมื่อ พิจารณาทุนทางกายภาพรายตำบล พบว่า ตำบลบึงเลิศ มีค่าเฉลี่ยทุนทางกายภาพสูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.52 อยู่ในระดับอยู่พอได้ รองลงมาคือ ตำบลเมยวดีค่าเฉลี่ย 2.51 อยู่ในระดับอยู่พอได้ และ ตำบลชมสะอาด ค่าเฉลี่ย 2.48 อยู่ในระดับอยู่ยาก และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลชุมพรค่าเฉลี่ย 2.47 อยู่ในระดับอยู่ยาก

ทุนเศรษฐกิจ (Financial Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 2.55 อยู่ในระดับอยู่พอได้ เมื่อพิจารณาทุนเศรษฐกิจรายตำบล พบว่า ตำบลบึงเลิศ มีค่าเฉลี่ยทุนเศรษฐกิจ สูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.80 อยู่ในระดับอยู่พอได้ รองลงมาคือตำบลชุมพร ค่าเฉลี่ย 2.58 อยู่ในระดับอยู่พอได้ และตำบลเมยวดี ค่าเฉลี่ย 2.44 อยู่ในระดับอยู่ยาก และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลชมสะอาด ค่าเฉลี่ย 2.36 อยู่ในระดับอยู่ยาก

ทุนทางธรรมชาติ (Natural Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 1.94 อยู่ในระดับอยู่ยาก เมื่อพิจารณาทุนธรรมชาติรายตำบล พบว่า ตำบลชุมพร มีค่าเฉลี่ยทุนทางธรรมชาติสูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 1.96 อยู่ในระดับอยู่ยาก รองลงมาคือตำบลบึงเลิศ ค่าเฉลี่ย 1.95 อยู่ในระดับอยู่ยาก และตำบลชมสะอาด ค่าเฉลี่ย 1.93 อยู่ในระดับอยู่ยาก และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลเมยวดี ค่าเฉลี่ย 1.92 อยู่ในระดับอยู่ยาก

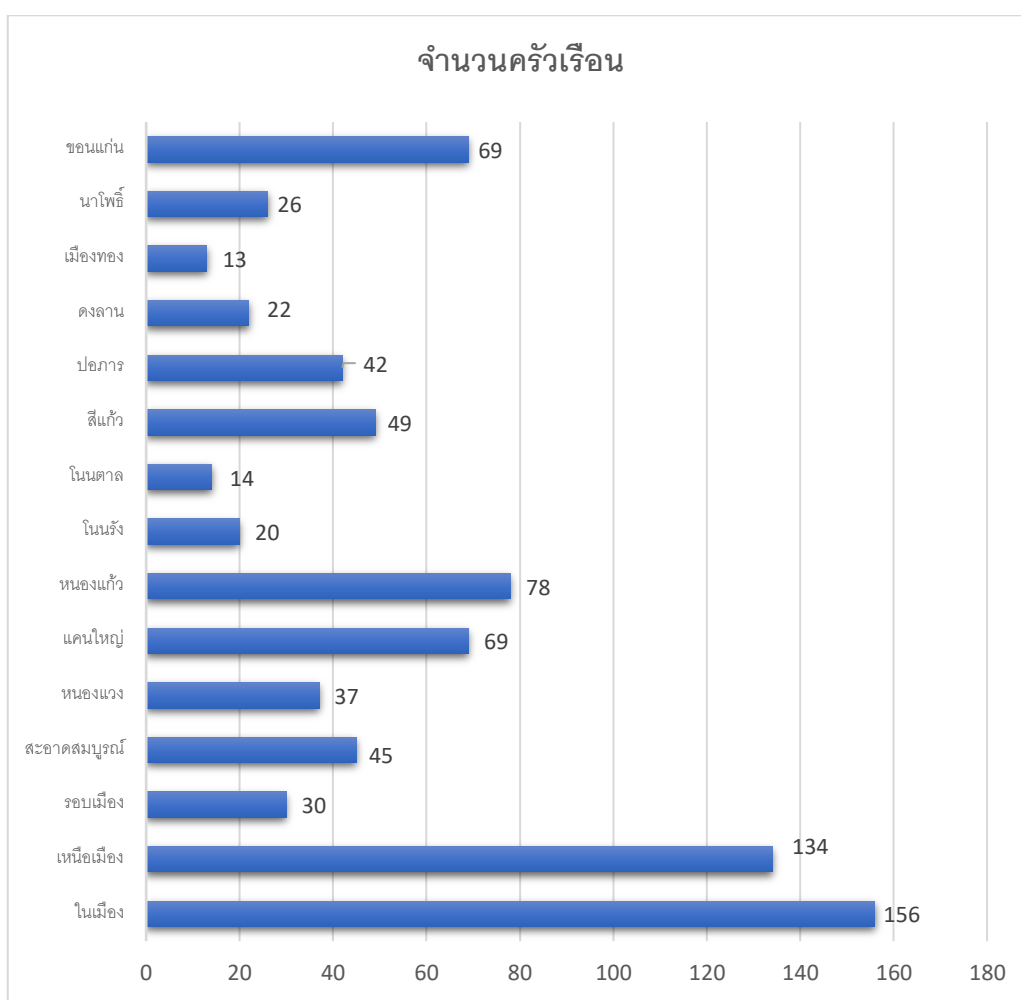
ทุนทางสังคม (Social Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 1.96 อยู่ในระดับอยู่ยาก เมื่อพิจารณาทุนทางสังคมรายตำบล พบว่า ตำบลชมสะอาด มีค่าเฉลี่ยทุนทางสังคม สูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.11 อยู่ในระดับอยู่ยาก รองลงมาคือตำบลชุมพร ค่าเฉลี่ย 2.00 อยู่ในระดับอยู่ยาก และตำบลบึงเลิศ ค่าเฉลี่ย 1.93 อยู่ในระดับอยู่ยาก และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลเมยวดี ค่าเฉลี่ย 1.77 อยู่ในระดับอยู่ยาก

ผลการวิเคราะห์ทุนดำรงชีพภาพรวมของแต่ละอำเภอในจังหวัดร้อยเอ็ด ปีพ.ศ. 2567
โครงการพัฒนาและยกระดับพื้นที่วิจัยยุทธศาสตร์เพื่อจัดความยากจนและสร้างโอกาสทางสังคม

อำเภอเมืองร้อยเอ็ด

การวิเคราะห์ข้อมูลฐานทุนดำรงชีพ อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด จากระบบฐานข้อมูลครัวเรือนยากจนจังหวัดร้อยเอ็ด PPPConnext โดยโครงการพัฒนาและยกระดับพื้นที่วิจัยยุทธศาสตร์เพื่อจัดความยากจนและสร้างโอกาสทางสังคม จังหวัดร้อยเอ็ด หน่วยบริหาร และจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.)

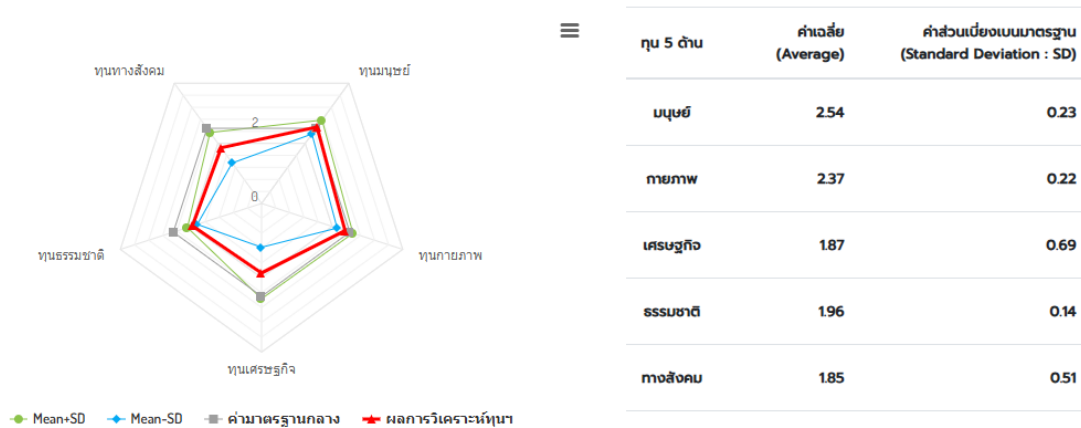
อำเภอเมืองร้อยเอ็ด มีจำนวนครัวเรือนยากจน 804 ครัวเรือน รวมจำนวนสมาชิกทุกครัวเรือน 3,526 คน แบ่งตามตำบลได้ดังนี้

การวิเคราะห์ศักยภาพทุน 5 มิติ ของครัวเรือนยากจน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

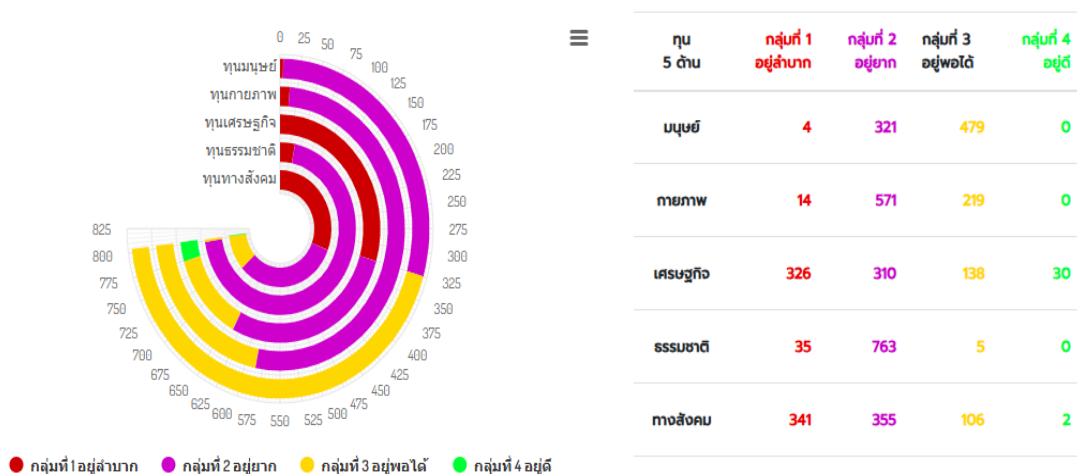
ทุนมนุษย์	มีค่าเฉลี่ย 2.54	เกณฑ์การวิเคราะห์และการแปลผลข้อมูลมีดังนี้ (1) ระดับอยู่ลำบากคะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.75 (2) ระดับอยู่ยากคะแนนเฉลี่ย 1.76 - 2.50 (3) ระดับอยู่พอได้คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.25 (4) ระดับอยู่ดีคะแนนเฉลี่ย 3.26 - 4.00
ทุนกายภาพ	มีค่าเฉลี่ย 2.37	
ทุนเศรษฐกิจ	มีค่าเฉลี่ย 1.87	
ทุนธรรมชาติ	มีค่าเฉลี่ย 1.96	
ทุนสังคม	มีค่าเฉลี่ย 1.85	

ค่าเฉลี่ยศักยภาพทุน 5 มิติ ของครัวเรือนยากจน ของ อ.เมืองร้อยเอ็ด พ.ศ. 2567

ผลการวิเคราะห์ทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด เมื่อพิจารณาทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน สรุปได้ดังนี้

จำนวนครัวเรือนแยกประเภทตามฐานทุนฯ เชิงประมาณทั้ง 5 มิติ ของ อ.เมืองร้อยเอ็ด พ.ศ. 2567

กลุ่มครัวเรือนยากจนแบ่งได้ 4 กลุ่มได้แก่

กลุ่มที่ 1 กลุ่มอยู่ลำบาก

กลุ่มที่ 2 กลุ่มอยู่ยาก

กลุ่มที่ 3 กลุ่มอยู่พอได้

กลุ่มที่ 4 กลุ่มอยู่ดี

ฐานทุนแบ่งได้ 5 ด้านดังนี้

ทุนมนุษย์ (Human Capital) โดยรายละเอียดในทุนมนุษย์เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพ การศึกษา สวัสดิการ อาชีพ ทักษะ สถานภาพการศึกษา สถานภาพการทำงานเป็นต้น ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอเมืองร้อยเอ็ดมีฐานทุนมนุษย์มากที่สุด คือ กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 479 ครัวเรือน รองลงคือ กลุ่ม 2 อยู่ยาก จำนวน 321 ครัวเรือน และ กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 4 ครัวเรือน ตามลำดับ

ทุนทางกายภาพ (Physical Capital) โดยรายละเอียดในทุนกายภาพเป็นข้อมูลเกี่ยวกับ การเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย สภาพบ้านเรือนถูกสุขลักษณะ มีแหล่งน้ำ ความมั่นคงของที่ทำกิน ปัญหาเกี่ยวกับพื้นที่ทำกิน ถนนสาธารณะ สภาพที่อยู่อาศัย การใช้น้ำประปา การใช้น้ำเพื่อการเกษตร ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอเมืองร้อยเอ็ดมีฐานทุนกายภาพมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 571 ครัวเรือน รองลงคือ กลุ่ม 3 อยู่พอได้ จำนวน 219 ครัวเรือน และกลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 14 ครัวเรือน ตามลำดับ

ทุนเศรษฐกิจ (Financial Capital) โดยรายละเอียดในทุนเศรษฐกิจเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการมีหนี้สิน การเข้าถึงแหล่งสินเชื่อต่างๆ มีการออม มีทรัพย์สินประกอบอาชีพ ความมั่นคงของที่ทำกิน ปัญหาเกี่ยวกับที่ทำกิน ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอเมืองร้อยเอ็ดมีฐานทุนเศรษฐกิจมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 326 ครัวเรือน รองลงคือ กลุ่ม 2 อยู่ยาก จำนวน 310 ครัวเรือน กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 138 ครัวเรือน และกลุ่มที่ 4 อยู่ดี จำนวน 30 ครัวเรือน ตามลำดับ

ทุนทางธรรมชาติ (Natural Capital) โดยรายละเอียดในทุนธรรมชาติเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการใช้น้ำเพื่อการเกษตร ทรัพยากรเพื่อการยังชีพ การอาศัยอยู่ในพื้นที่ภัยพิบัติ และพื้นที่ทำกินอยู่ในพื้นที่ภัยพิบัติ ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอเมืองร้อยเอ็ด มีฐานทุนทางธรรมชาติมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 763 ครัวเรือน รองลงคือ กลุ่ม 1 อยู่ลำบาก จำนวน 35 ครัวเรือน และกลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ 5 ครัวเรือน ตามลำดับ

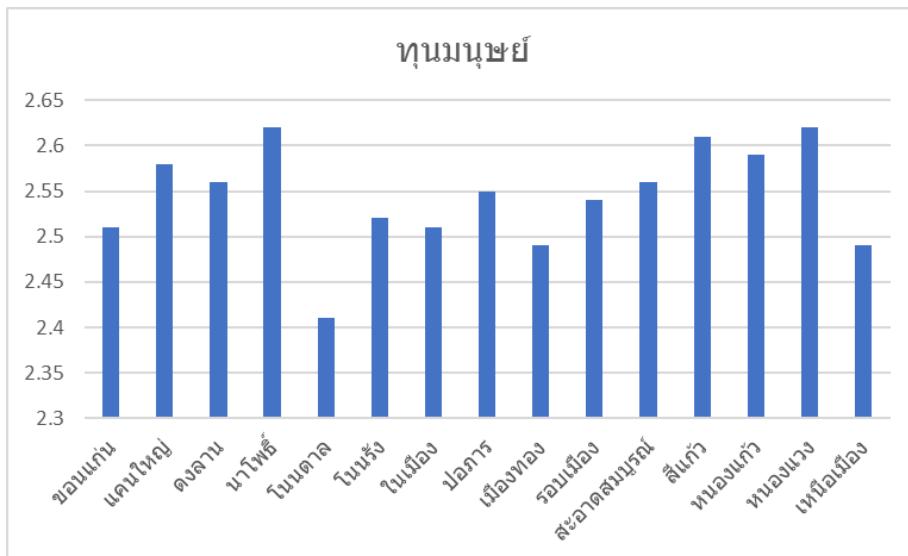
ทุนทางสังคม (Social Capital) โดยรายละเอียดในทุนทางสังคมเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการเข้าร่วมกลุ่มกิจกรรมของชุมชน การมีส่วนร่วมในชุมชน เป็นต้น ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอเมืองร้อยเอ็ด มีฐานทุนทางสังคมมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 355 ครัวเรือน รองลงคือ กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 341 ครัวเรือน กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 106 ครัวเรือน และกลุ่มที่ 4 อยู่ดี จำนวน 2 ครัวเรือน ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ทุนฐานตำบล 5 ด้าน เปรียบเทียบรายตำบล อำเภอเมืองร้อยเอ็ดจังหวัดร้อยเอ็ด สรุป
ได้ดังนี้

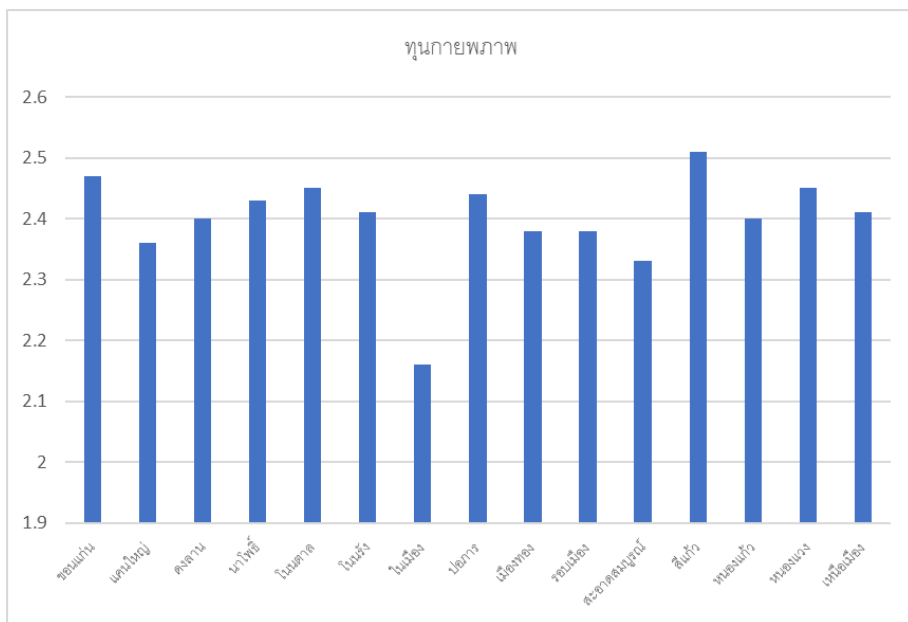
ตารางเปรียบเทียบวิเคราะห์ศักยภาพครัวเรือน 5 ด้าน พื้นที่อำเภอเมืองร้อยเอ็ด

ตำบล	ทุนมนุษย์	ทุนกายภาพ	ทุนเศรษฐกิจ	ทุนธรรมชาติ	ทุนทางสังคม	ภาพรวม
ขอนแก่น	2.51	2.47	1.51	2.03	1.59	2.02
แคนใหญ่	2.58	2.36	2.34	1.95	1.82	2.21
ดงลาน	2.56	2.4	1.96	1.99	1.81	2.15
นาโพธิ์	2.62	2.43	2.14	2.02	2.01	2.24
โนนตาล	2.41	2.45	1.46	1.89	1.72	1.98
โนนรัง	2.52	2.41	1.69	1.95	2.06	2.13
ในเมือง	2.51	2.16	1.58	1.93	1.5	1.94
ปอภาร	2.55	2.44	2.21	2	2.22	2.29
เมืองทอง	2.49	2.38	1.73	1.97	1.57	2.03
รอบเมือง	2.54	2.38	1.68	1.95	1.99	2.11
สะอาดสมบูรณ์	2.56	2.33	1.87	1.92	1.84	2.1
สีแก้ว	2.61	2.51	2.29	2	2.12	2.31
หนองแก้ว	2.59	2.4	2.08	1.9	2.24	2.24
หนองแวง	2.62	2.45	2.12	2.03	2.12	2.27
เหนือเมือง	2.49	2.41	1.77	1.97	1.86	2.1

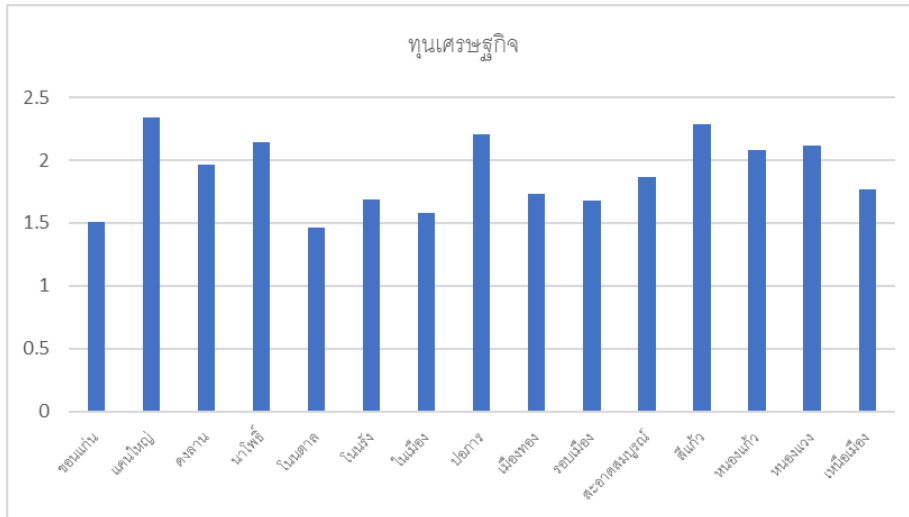
จากตารางพบว่า ตำบลที่มีค่าเฉลี่ยรวมทุกด้านสูงที่สุดคือ ตำบลปอภาร รองลงมาคือ ตำบลหนองแวง

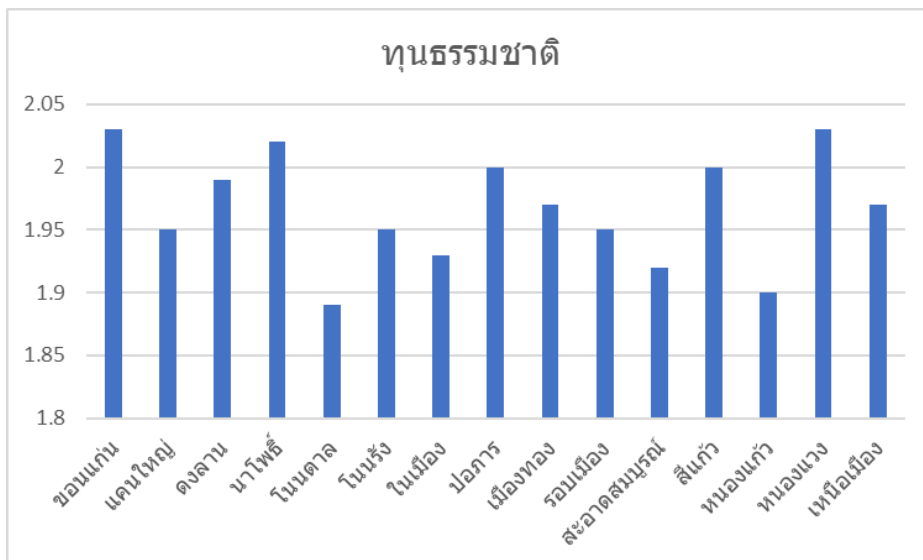
ทุนมนุษย์ (Human Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 2.54 อยู่ในระดับพออยู่ได้ เมื่อพิจารณาทุนมนุษย์รายตำบล พบว่า ตำบลนาโพธิ์และตำบลทนองแวง ค่าเฉลี่ยทุนมนุษย์สูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.62 อยู่ในระดับอยู่พอได้ รองลงมาคือตำบลสี่แก้ว ค่าเฉลี่ย 2.61 อยู่ในระดับอยู่พอได้ และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลโนนตาล ค่าเฉลี่ย 2.41 อยู่ในระดับอยู่ยาก

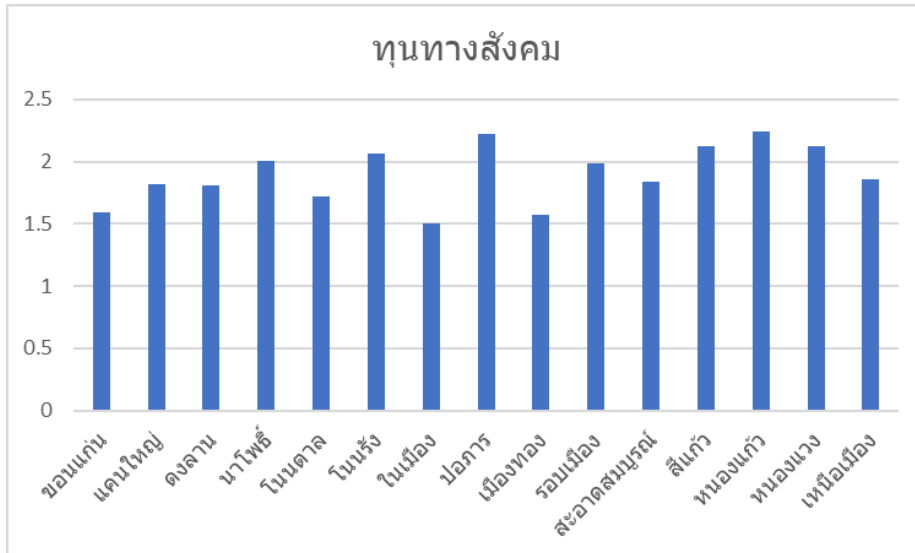
ทุนทางกายภาพ (Physical Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 2.34 อยู่ในระดับอยู่ยาก เมื่อพิจารณาทุนทางกายภาพรายตำบล พบว่า ตำบลสี่แก้ว มีค่าเฉลี่ยทุนทางกายภาพสูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.51 อยู่ในระดับพออยู่ได้ รองลงมาคือ ตำบลขอนแก่น ค่าเฉลี่ย 2.47 อยู่ในระดับอยู่ยาก และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลในเมือง ค่าเฉลี่ย 2.16 อยู่ในระดับอยู่ยาก

ทุนเศรษฐกิจ (Financial Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 1.87 อยู่ในระดับอยู่ยาก เมื่อพิจารณาทุนเศรษฐกิจรายตำบล พบว่า ตำบลแคนใหญ่ มีค่าเฉลี่ยทุนเศรษฐกิจสูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.34 อยู่ในระดับอยู่ดี รองลงมาคือตำบลสินแก้ว ค่าเฉลี่ย 2.29 อยู่ในระดับพออยู่ได้ และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลโนนตาล ค่าเฉลี่ย 1.47 อยู่ในระดับอยู่ลำบาก

ทุนทางธรรมชาติ (Natural Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 1.96 อยู่ในระดับอยู่ยาก เมื่อพิจารณาทุนธรรมชาติรายตำบล พบว่า ตำบลขอนแก่นและตำบลพนองแวง มีค่าเฉลี่ยทุนทางธรรมชาติสูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.03 อยู่ในระดับอยู่ยาก รองลงมาคือ ตำบลนาโพธิ์ ค่าเฉลี่ย 2.02 อยู่ในระดับอยู่ยาก และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลโนนตาล ค่าเฉลี่ย 1.89 อยู่ในระดับอยู่ยาก

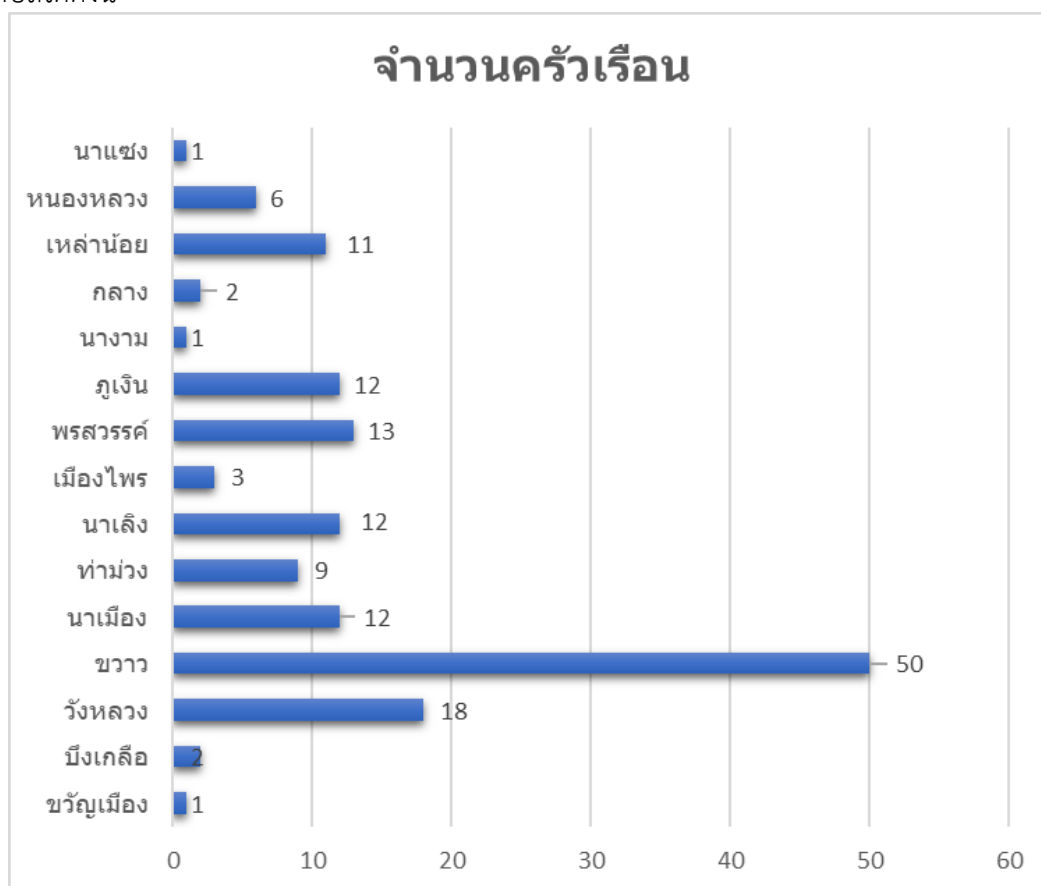
ทุนทางสังคม (Social Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 1.85 อยู่ในระดับอยู่ยาก เมื่อพิจารณาทุนทางสังคมรายตำบล พบว่า ตำบลหนองแก้ว มีค่าเฉลี่ยทุนทางสังคมสูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.24 อยู่ในระดับอยู่ยาก รองลงมาคือตำบลปอภาร ค่าเฉลี่ย 2.22 อยู่ในระดับอยู่ยาก และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลในเมือง ค่าเฉลี่ย 1.50 อยู่ในระดับอยู่ลำบาก

ผลการวิเคราะห์ทุนดำรงชีพภาพรวมของแต่ละอำเภอในจังหวัดร้อยเอ็ด ปีพ.ศ. 2567
 โครงการพัฒนาและยกระดับพื้นที่วิจัยยุทธศาสตร์เพื่อขจัดความยากจนและสร้างโอกาสทางสังคม

อำเภอเสลภูมิ

การวิเคราะห์ข้อมูลฐานทุนดำรงชีพ อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด จากระบบฐานข้อมูลครัวเรือนยากจนจังหวัดร้อยเอ็ด PPPConnex โดยโครงการพัฒนาและยกระดับพื้นที่วิจัยยุทธศาสตร์เพื่อขจัดความยากจนและสร้างโอกาสทางสังคม จังหวัดร้อยเอ็ด หน่วยบริหาร และจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.)

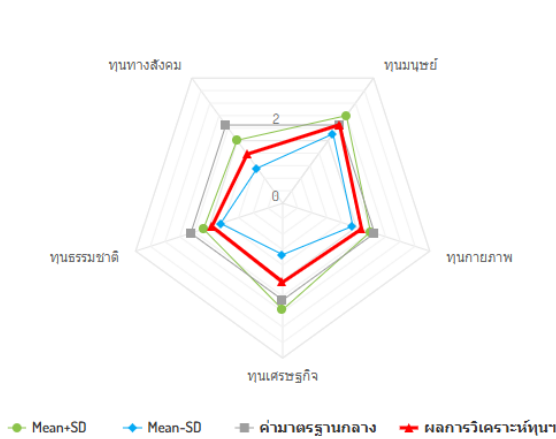
อำเภอเสลภูมิมีจำนวนครัวเรือนยากจน 153 ครัวเรือน รวมจำนวนสมาชิกทุกครัวเรือน 573 คน แบ่งตามตำบลได้ดังนี้

การวิเคราะห์ศักยภาพทุน 5 มิติ ของครัวเรือนยากจน ได้ดังนี้

ทุนมนุษย์	มีค่าเฉลี่ย 2.53	เกณฑ์การวิเคราะห์และการแปลผลข้อมูลมีดังนี้ (1) ระดับอยู่ลำบากคะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.75 (2) ระดับอยู่ยากคะแนนเฉลี่ย 1.76 - 2.50 (3) ระดับอยู่พอได้คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.25 (4) ระดับอยู่ดีคะแนนเฉลี่ย 3.26 - 4.00
ทุนกายภาพ	มีค่าเฉลี่ย 2.17	
ทุนเศรษฐกิจ	มีค่าเฉลี่ย 1.94	
ทุนธรรมชาติ	มีค่าเฉลี่ย 1.91	
ทุนสังคม	มีค่าเฉลี่ย 1.15	

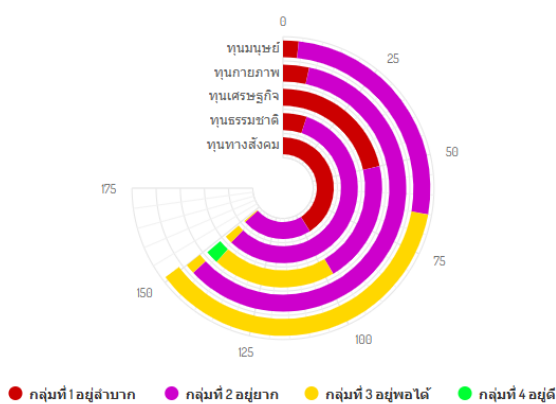
ค่าเฉลี่ยศักยภาพทุน 5 มิติ ของครัวเรือนยากจน ของ อ.เสลภูมิ พ.ศ. 2567

ทุน 5 ด้าน	ค่าเฉลี่ย (Average)	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : SD)
มนุษย์	251	0.29
กายภาพ	215	0.24
เศรษฐกิจ	204	0.71
ธรรมชาติ	192	0.23
ทางสังคม	157	0.45

ผลการวิเคราะห์ทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด เมื่อพิจารณาทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน สรุปได้ดังนี้

จำนวนครัวเรือนแยกประเภทตามฐานทุนฯ เชิงประมาณทั้ง 5 มิติ ของ อ.เสลภูมิ พ.ศ. 2567

ทุน 5 ด้าน	กลุ่มที่ 1 อยู่ต่ำมาก	กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก	กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้	กลุ่มที่ 4 อยู่ดี
มนุษย์	4	61	86	0
กายภาพ	8	139	3	0
เศรษฐกิจ	50	47	47	5
ธรรมชาติ	12	133	4	0
ทางสังคม	96	52	1	0

กลุ่มครัวเรือนยากจนแบ่งเป็น 4 กลุ่มได้แก่

กลุ่มที่ 1 กลุ่มอยู่ต่ำมาก

กลุ่มที่ 2 กลุ่มอยู่ยาก

กลุ่มที่ 3 กลุ่มอยู่พอได้

กลุ่มที่ 4 กลุ่มอยู่ดี

ฐานทุนแบ่งได้ 5 ด้านดังนี้

ทุนมนุษย์ (Human Capital) โดยรายละเอียดในทุนมนุษย์เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพ การศึกษา สวัสดิการ อาชีพ ทักษะ สถานภาพการศึกษา สถานภาพการทำงานเป็นต้น ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอเสลภูมิ มีฐานทุนมนุษย์มากที่สุด คือ กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 86 ครัวเรือน รองลงคือ กลุ่ม 2 อยู่ยาก จำนวน 61 ครัวเรือน และกลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 4 ครัวเรือน ตามลำดับ

ทุนทางกายภาพ (Physical Capital) โดยรายละเอียดในทุนกายภาพเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย สภาพบ้านเรือนถูกสุขลักษณะ มีแหล่งน้ำ ความมั่นคงของที่ทำกิน ปัญหาเกี่ยวกับพื้นที่ทำกิน ถนนสาธารณะ สภาพที่อยู่อาศัย การใช้น้ำประปา การใช้น้ำเพื่อการเกษตร ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอเสลภูมิ มีฐานทุนกายภาพมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 139 ครัวเรือน รองลงคือ กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 8 ครัวเรือน และ กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 3 ครัวเรือน ตามลำดับ

ทุนเศรษฐกิจ (Financial Capital) โดยรายละเอียดในทุนเศรษฐกิจเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการมีหนี้สิน การเข้าถึงแหล่งสินเชื่อต่างๆ มีการออม มีทรัพย์สินประกอบอาชีพ ความมั่นคงของที่ทำกิน ปัญหาเกี่ยวกับที่ทำกิน ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอเสลภูมิ มีฐานทุนเศรษฐกิจมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 50 ครัวเรือน รองลงมีสองกลุ่มที่ครัวเรือนเท่ากันคือ กลุ่ม 2 อยู่ยาก และกลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 47 ครัวเรือน และกลุ่มที่ 4 อยู่ดี จำนวน 5 ครัวเรือน ตามลำดับ

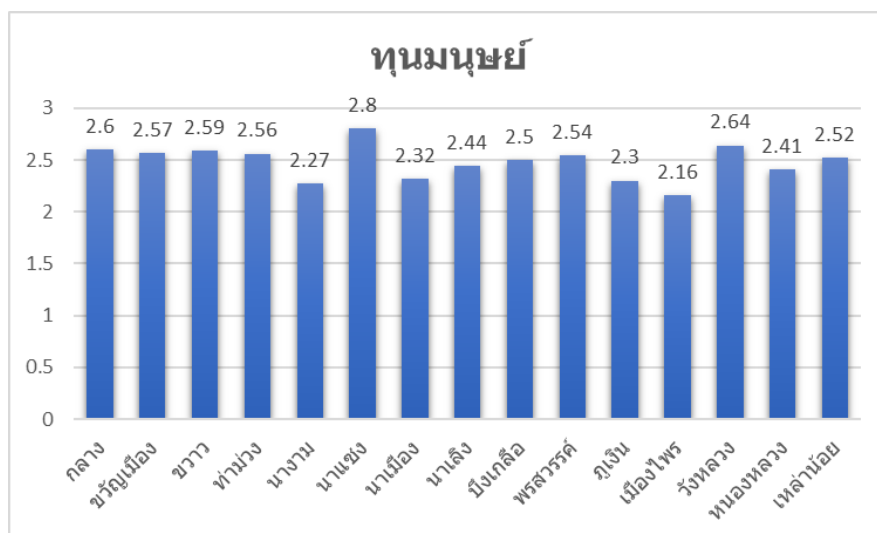
ทุนทางธรรมชาติ (Natural Capital) โดยรายละเอียดในทุนธรรมชาติเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการใช้น้ำเพื่อการเกษตร ทรัพยากรเพื่อการยังชีพ การอาศัยอยู่ในพื้นที่ภัยพิบัติ และพื้นที่ทำกินอยู่ในพื้นที่ภัยพิบัติ ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอเสลภูมิมีฐานทุนทางธรรมชาติมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 133 ครัวเรือน รองลงคือ กลุ่ม 1 อยู่ลำบาก จำนวน 12 ครัวเรือน และ กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 4 ครัวเรือน ตามลำดับ

ทุนทางสังคม (Social Capital) โดยรายละเอียดในทุนทางสังคมเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการเข้าร่วมกลุ่มกิจกรรมของชุมชน การมีส่วนร่วมในชุมชน เป็นต้น ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอเสลภูมิมีฐานทุนทางสังคมมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 96 ครัวเรือน รองลงคือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 52 ครัวเรือน และกลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 1 ครัวเรือน ตามลำดับ

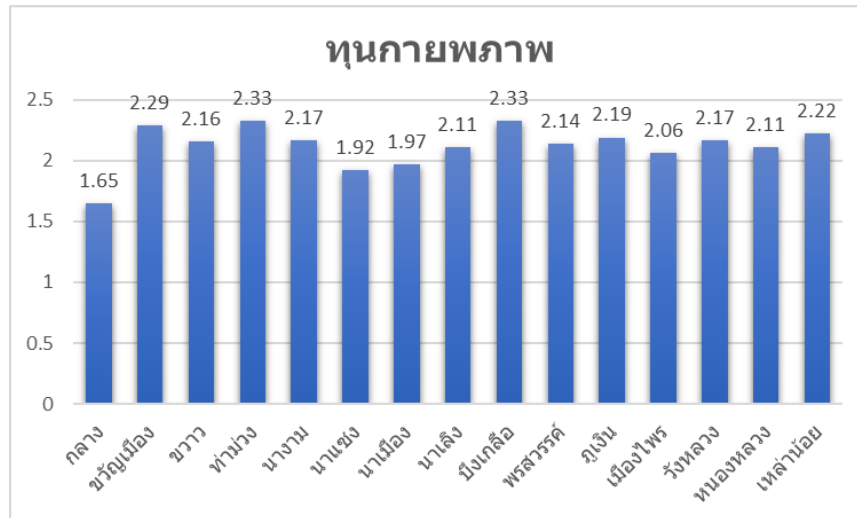
ผลการวิเคราะห์ทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน เปรียบเทียบรายตำบล อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด สรุปได้ดังนี้
 ตารางเปรียบเทียบวิเคราะห์ศักยภาพครัวเรือน 5 ด้าน พื้นที่อำเภอเสลภูมิ

ตำบล	ทุนมนุษย์	ทุนกายภาพ	ทุนเศรษฐกิจ	ทุนธรรมชาติ	ทุนทางสังคม	ภาพรวม
กลาง	2.6	1.65	1.68	1.82	1.4	1.83
ขวัญเมือง	2.57	2.29	1.9	1.85	1	1.92
ขาว	2.59	2.16	2.15	1.96	1.8	2.13
ท่าม่วง	2.56	2.33	1.82	1.93	1.21	1.97
นางาม	2.27	2.17	1.75	2.25	1.85	2.06
นาแซง	2.8	1.92	1.6	1.75	1.55	1.92
นาเมือง	2.32	1.97	1.71	1.9	1.2	1.82
นาเลิง	2.44	2.11	1.89	1.86	1.68	2
บึงเกลือ	2.5	2.33	2.4	2.05	1.58	2.17
พรสวรรค์	2.54	2.14	1.54	1.98	1.29	1.9
ภูเงิน	2.3	2.19	2.1	2	1.66	2.05
เมืองไพร	2.16	2.06	1.62	1.82	1.6	1.85
วังหลวง	2.64	2.17	2.51	1.79	1.28	2.08
หนองหลวง	2.41	2.11	2.22	1.9	1.79	2.09
เหล่าน้อย	2.52	2.22	2.03	1.95	1.71	2.09

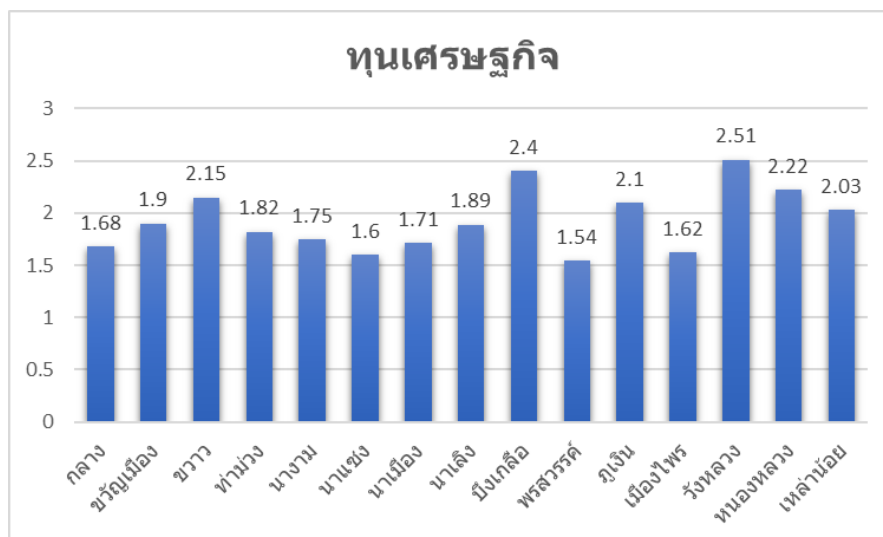
จากตารางพบว่า ตำบลที่มีค่าเฉลี่ยรวมทุกด้านสูงที่สุดคือ ตำบลบึงเกลือ รองลงมาคือ ตำบลขาว

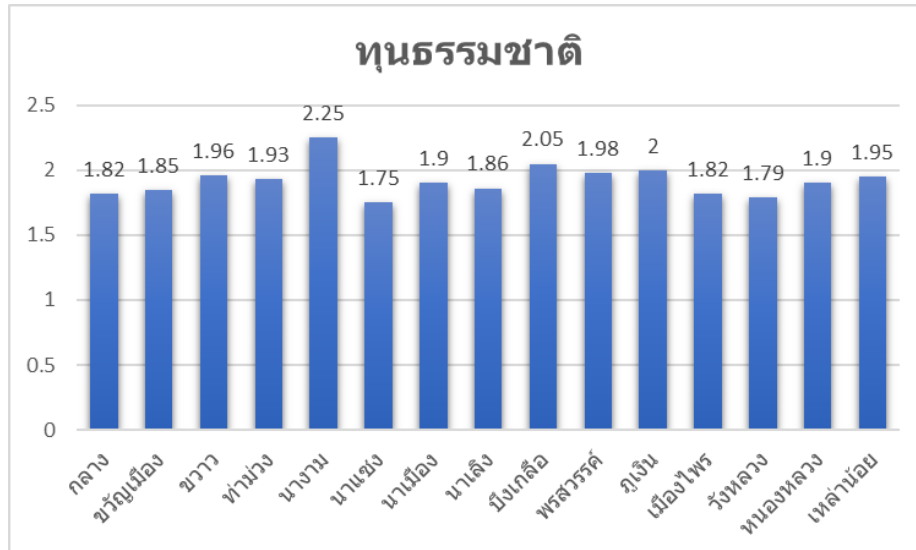
ทุนมนุษย์ (Human Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 2.51 อยู่ในระดับอยู่พอได้ เมื่อพิจารณาทุนมนุษย์รายตำบล พบว่า ตำบลนาแซง ค่าเฉลี่ยทุนมนุษย์สูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.80 อยู่ในระดับพออยู่ได้ รองลงมาคือ ตำบลวังหลวง ค่าเฉลี่ย 2.64 อยู่ในระดับอยู่พอได้ และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลเมืองไพร ค่าเฉลี่ย 2.16 อยู่ในระดับอยู่พอได้

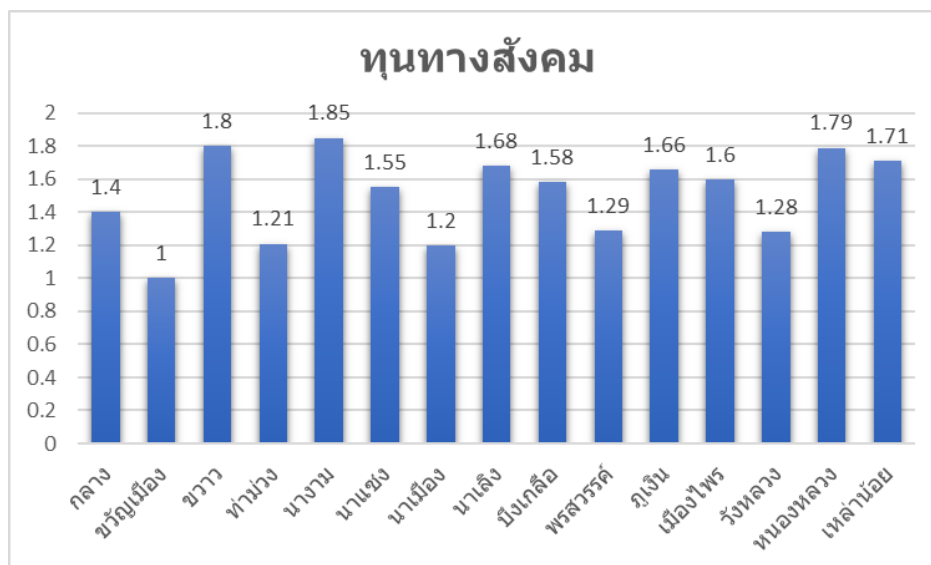
ทุนทางกายภาพ (Physical Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 2.15 อยู่ในระดับอยู่ยาก เมื่อพิจารณาทุนทางกายภาพรายตำบล พบว่า ตำบลท่าม่วงและตำบลบึงเกลือ มีค่าเฉลี่ยทุนทางกายภาพสูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.33 อยู่ในระดับอยู่ยาก รองลงมาคือ ตำบลขวัญเมือง ค่าเฉลี่ย 2.29 อยู่ในระดับอยู่ยาก และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลกลาง ค่าเฉลี่ย 1.65 อยู่ในระดับอยู่ลำบาก

ทุนเศรษฐกิจ (Financial Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 2.04 อยู่ในระดับอยู่ยาก เมื่อพิจารณาทุนเศรษฐกิจรายตำบล พบว่า ตำบลวังหลวง มีค่าเฉลี่ยทุนเศรษฐกิจสูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.51 อยู่ในระดับอยู่พอได้ รองลงมาคือ ตำบลบึงเกลือ ค่าเฉลี่ย 2.40 อยู่ในระดับอยู่ยาก และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลพรสวรรค์ ค่าเฉลี่ย 1.54 อยู่ในระดับอยู่ลำบาก

ทุนทางธรรมชาติ (Natural Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 1.92 อยู่ในระดับอยู่ยาก เมื่อพิจารณาทุนธรรมชาติรายตำบล พบว่า ตำบลนางาม มีค่าเฉลี่ยทุนทางธรรมชาติสูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.25 อยู่ในระดับอยู่ยาก รองลงมาคือ ตำบลบึงเกลือ ค่าเฉลี่ย 2.05 อยู่ในระดับอยู่ยาก และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลนาแซง ค่าเฉลี่ย 1.75 อยู่ในระดับอยู่ยาก

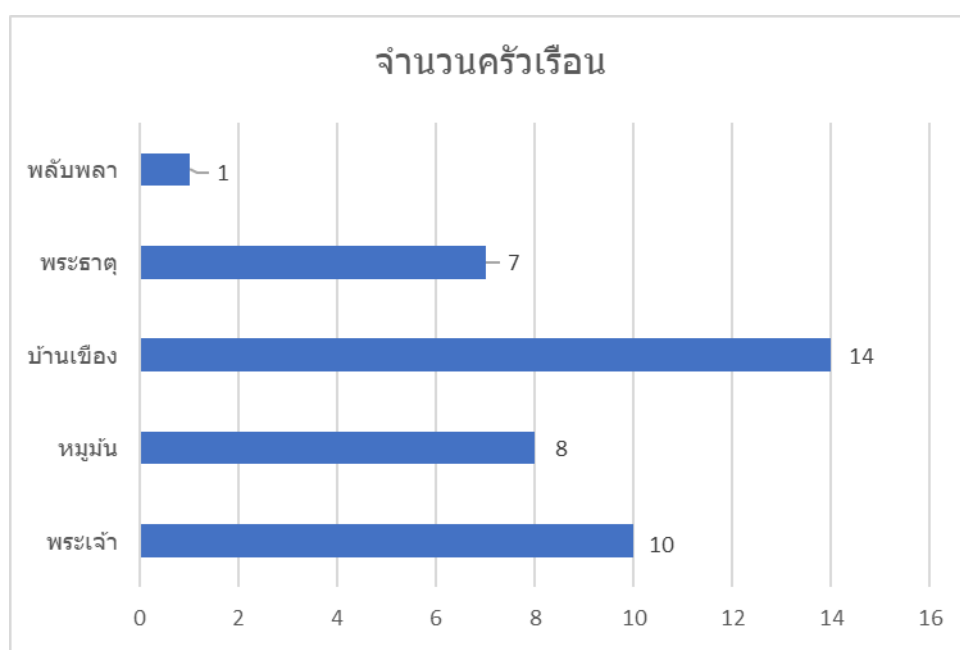
ทุนทางสังคม (Social Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 1.57 อยู่ในระดับอยู่ลำบาก เมื่อพิจารณาทุนทางสังคมรายตำบล พบว่า ตำบลนางาม มีค่าเฉลี่ยทุนทางสังคมสูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 1.85 อยู่ในระดับอยู่ยาก รองลงมาคือ ตำบลขวาว ค่าเฉลี่ย 1.80 อยู่ในระดับอยู่นาน และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลขวัญเมือง ค่าเฉลี่ย 1 อยู่ในระดับอยู่ลำบาก

ผลการวิเคราะห์ทุนดำรงชีวิตภาพรวมของแต่ละอำเภอในจังหวัดร้อยเอ็ด ปีพ.ศ. 2567
 โครงการพัฒนาและยกระดับพื้นที่วิจัยยุทธศาสตร์เพื่อขจัดความยากจนและสร้างโอกาสทางสังคม

อำเภอเชียงขวัญ

การวิเคราะห์ข้อมูลฐานทุนดำรงชีพ อำเภอเชียงขวัญ จังหวัดร้อยเอ็ด จากระบบฐานข้อมูลครัวเรือนยากจนจังหวัดร้อยเอ็ด PPPConnex โดยโครงการพัฒนาและยกระดับพื้นที่วิจัยยุทธศาสตร์เพื่อขจัดความยากจนและสร้างโอกาสทางสังคม จังหวัดร้อยเอ็ด หน่วยบริหาร และจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.)

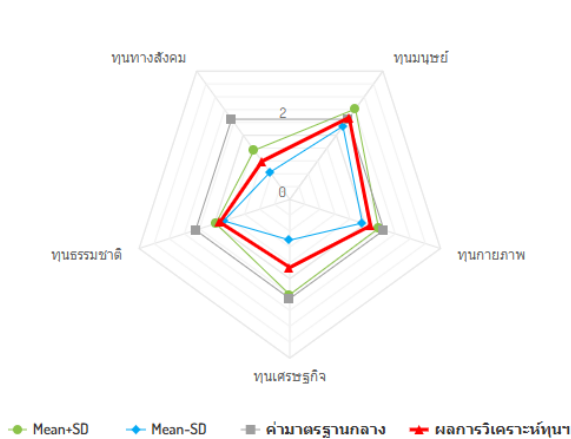
อำเภอเชียงขวัญมีจำนวนครัวเรือนยากจน 40 ครัวเรือน รวมจำนวนสมาชิกทุกครัวเรือน 127 คน แบ่งตามตำบลได้ดังนี้

การวิเคราะห์ศักยภาพทุน 5 มิติ ของครัวเรือนยากจน ได้ดังนี้

ทุนมนุษย์	มีค่าเฉลี่ย 2.55	เกณฑ์การวิเคราะห์และการแปลผลข้อมูลมีดังนี้ (1) ระดับอยู่ลำบากคะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.75 (2) ระดับอยู่ยากคะแนนเฉลี่ย 1.76 - 2.50 (3) ระดับอยู่พอได้คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.25 (4) ระดับอยู่ดีคะแนนเฉลี่ย 3.26 - 4.00
ทุนกายภาพ	มีค่าเฉลี่ย 2.14	
ทุนเศรษฐกิจ	มีค่าเฉลี่ย 1.71	
ทุนธรรมชาติ	มีค่าเฉลี่ย 1.86	
ทุนสังคม	มีค่าเฉลี่ย 1.19	

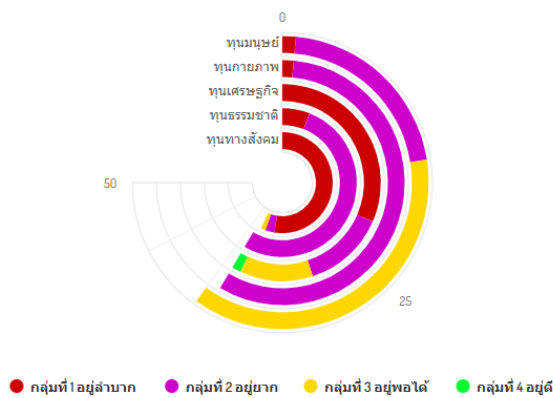
ค่าเฉลี่ยศักยภาพทุน 5 มิติ ของครัวเรือนยากจน ของ อ.เชียงขวัญ พ.ศ. 2567

ทุน 5 ด้าน	ค่าเฉลี่ย (Average)	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : SD)
มนุษย์	2.55	0.27
กายภาพ	2.14	0.22
เศรษฐกิจ	1.71	0.69
ธรรมาชาติ	1.86	0.11
ทางสังคม	1.19	0.34

ผลการวิเคราะห์ทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน อำเภอเชียงขวัญ จังหวัดร้อยเอ็ด เมื่อพิจารณาทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน สรุปได้ดังนี้

จำนวนครัวเรือนแยกประเภทตามฐานทุนฯ เชิงประมาณทั้ง 5 มิติ ของ อ.เชียงขวัญ พ.ศ. 2567

ทุน 5 ด้าน	กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก	กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก	กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้	กลุ่มที่ 4 อยู่ดี
มนุษย์	1	14	25	0
กายภาพ	1	38	0	0
เศรษฐกิจ	21	9	8	1
ธรรมาชาติ	4	35	0	0
ทางสังคม	35	2	1	0

กลุ่มครัวเรือนยากจนแบ่ง เป็น 4 กลุ่มได้แก่

กลุ่มที่ 1 กลุ่มอยู่ลำบาก

กลุ่มที่ 2 กลุ่มอยู่ยาก

กลุ่มที่ 3 กลุ่มอยู่พอได้

กลุ่มที่ 4 กลุ่มอยู่ดี

ฐานทุนแบ่งได้ 5 ด้านดังนี้

ทุนมนุษย์ (Human Capital) โดยรายละเอียดในทุนมนุษย์เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพ การศึกษา สวัสดิการ อาชีพ ทักษะ สถานภาพการศึกษา สถานภาพการทำงานเป็นต้น ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอเชียงขวัญ มีฐานทุนมนุษย์มากที่สุด คือ กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 25 ครั้วเรือน รองลงคือ กลุ่ม 2 อยู่ยาก จำนวน 14 ครั้วเรือน และกลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 1 ครั้วเรือน ตามลำดับ

ทุนทางกายภาพ (Physical Capital) โดยรายละเอียดในทุนกายภาพเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย สภาพบ้านเรือนถูกสุขลักษณะ มีแหล่งน้ำ ความมั่นคงของที่ทำกิน ปัญหาเกี่ยวกับพื้นที่ทำกิน ถนนสาธารณะ สภาพที่อยู่อาศัย การใช้น้ำประปา การใช้น้ำเพื่อการเกษตร ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอเชียงขวัญ มีฐานทุนกายภาพมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 38 ครั้วเรือน รองลงคือ กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 1 ครั้วเรือน

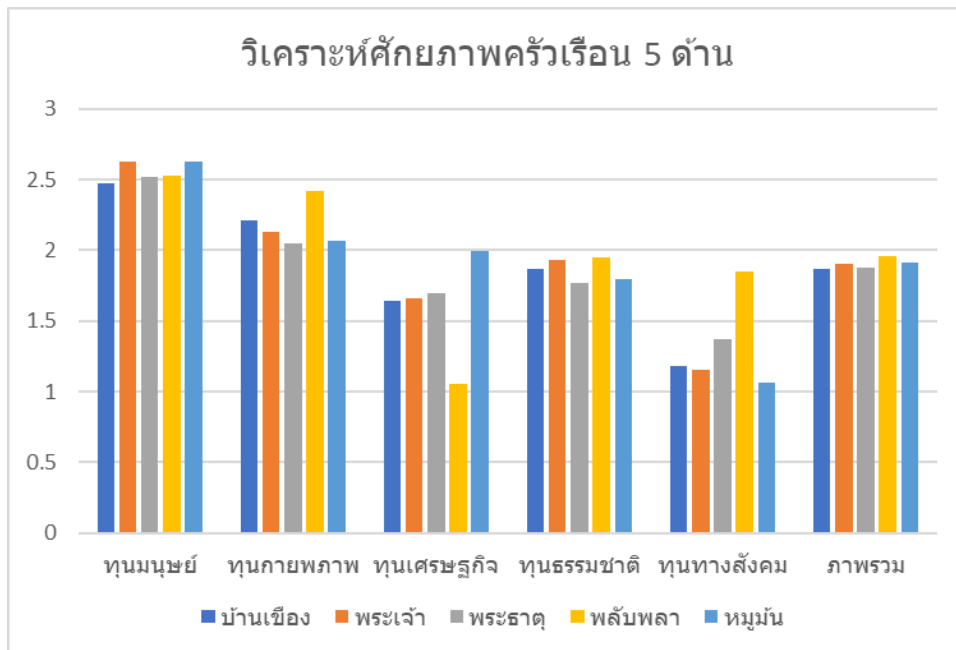
ทุนเศรษฐกิจ (Financial Capital) โดยรายละเอียดในทุนเศรษฐกิจเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการมีหนี้สิน การเข้าถึงแหล่งสินเชื่อต่างๆ มีการออม มีทรัพย์สินประกอบอาชีพ ความมั่นคงของที่ทำกิน ปัญหาเกี่ยวกับที่ทำกิน ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอเชียงขวัญ มีฐานทุนเศรษฐกิจมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 21 ครั้วเรือน รองลงคือ กลุ่ม 2 อยู่ยากจำนวน 9 ครั้วเรือน กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 8 ครั้วเรือน และกลุ่มที่ 4 อยู่ดี จำนวน 1 ครั้วเรือน ตามลำดับ

ทุนทางธรรมชาติ (Natural Capital) โดยรายละเอียดในทุนธรรมชาติเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการใช้น้ำเพื่อการเกษตร ทรัพยากรเพื่อการยังชีพ การอาศัยอยู่ในพื้นที่ภัยพิบัติ และพื้นที่ทำกินอยู่ในพื้นที่ภัยพิบัติ ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอเชียงขวัญมีฐานทุนทางธรรมชาติมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 35 ครั้วเรือน รองลงคือ กลุ่ม 1 อยู่ลำบาก จำนวน 4 ครั้วเรือน

ทุนทางสังคม (Social Capital) โดยรายละเอียดในทุนทางสังคมเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการเข้าร่วมกลุ่มกิจกรรมของชุมชน การมีส่วนร่วมในชุมชน เป็นต้น ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอเชียงขวัญมีฐานทุนทางสังคมมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 35 ครั้วเรือน รองลงคือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 2 ครั้วเรือน กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 1 ครั้วเรือน ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ฐานทุนดำรงชีพ 5 ด้าน เปรียบเทียบรายตำบล อำเภอเชียงขวัญ จังหวัดร้อยเอ็ด
ตารางเปรียบเทียบวิเคราะห์ศักยภาพครัวเรือน 5 ด้าน พื้นที่อำเภอเชียงขวัญ

ตำบล	ทุนมนุษย์	ทุนกายภาพ	ทุนเศรษฐกิจ	ทุนธรรมชาติ	ทุนทางสังคม	ภาพรวม
บ้านเชียง	2.47	2.21	1.64	1.87	1.18	1.87
พระเจ้า	2.63	2.13	1.66	1.93	1.15	1.9
พระธาตุ	2.52	2.05	1.7	1.77	1.37	1.88
พลับพลา	2.53	2.42	1.05	1.95	1.85	1.96
หมูม่น	2.63	2.07	1.99	1.8	1.06	1.91

จากตารางพบว่า ตำบลที่มีค่าเฉลี่ยรวมทุกด้านสูงที่สุดคือ ตำบลพลับพลา รองลงมาคือ ตำบลหม่มัน

ทุนมนุษย์ (Human Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 2.55 อยู่ในระดับอยู่พอได้ เมื่อพิจารณาทุนมนุษย์รายตำบล พบว่า ตำบลพระเจ้าและตำบลหม่มัน ค่าเฉลี่ยทุนมนุษย์สูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.63 อยู่ในระดับพออยู่ได้ รองลงมาคือ ตำบลพลับพลา ค่าเฉลี่ย 2.53 อยู่ในระดับอยู่พอได้ และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลบ้านเชียง ค่าเฉลี่ย 2.47 อยู่ในระดับอยู่ยาก

ทุนทางกายภาพ (Physical Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 2.14 อยู่ในระดับอยู่ยาก เมื่อพิจารณาทุนทางกายภาพรายตำบล พบว่า ตำบลพลับพลา มีค่าเฉลี่ยทุนทางกายภาพสูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.42 อยู่ในระดับอยู่ยาก รองลงมาคือ ตำบลบ้านเชียง ค่าเฉลี่ย 2.21 อยู่ในระดับอยู่ยาก และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลพระธาตุ ค่าเฉลี่ย 2.05 อยู่ในระดับอยู่ยาก

ทุนเศรษฐกิจ (Financial Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 1.71 อยู่ในระดับอยู่ลำบาก เมื่อพิจารณาทุนเศรษฐกิจรายตำบล พบว่า ตำบลหม่มัน มีค่าเฉลี่ยทุนเศรษฐกิจสูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 1.99 อยู่ในระดับอยู่ยาก รองลงมาคือ ตำบลพระธาตุ ค่าเฉลี่ย 1.70 อยู่ในระดับอยู่ลำบาก และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลพลับพลา ค่าเฉลี่ย 1.05 อยู่ในระดับอยู่ลำบาก

ทุนทางธรรมชาติ (Natural Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 1.86 อยู่ในระดับอยู่ยาก เมื่อพิจารณาทุนธรรมชาติรายตำบล พบว่า ตำบลพลับพลา มีค่าเฉลี่ยทุนทางธรรมชาติสูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 1.95 อยู่ในระดับอยู่ยาก รองลงมาคือตำบลพระเจ้า ค่าเฉลี่ย 1.93 อยู่ในระดับอยู่ยาก และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลพระธาตุ ค่าเฉลี่ย 1.77 อยู่ในระดับอยู่ยาก

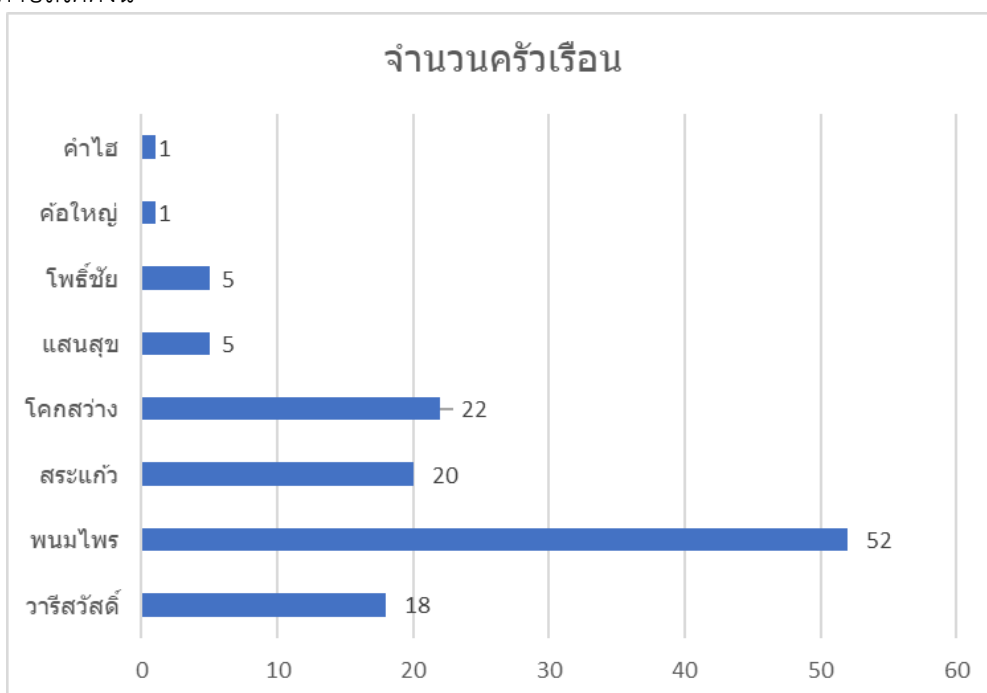
ทุนทางสังคม (Social Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 1.19 อยู่ในระดับอยู่ลำบาก เมื่อพิจารณาทุนทางสังคมรายตำบล พบว่า ตำบลพลับพลา มีค่าเฉลี่ยทุนทางสังคมสูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 1.85 อยู่ในระดับอยู่ยาก รองลงมาคือ ตำบลพระธาตุ ค่าเฉลี่ย 1.37 อยู่ในระดับอยู่ลำบาก และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลหม่มัน ค่าเฉลี่ย 1.06 อยู่ในระดับอยู่ลำบาก

ผลการวิเคราะห์ทุนดำรงชีวิตภาพรวมของแต่ละอำเภอในจังหวัดร้อยเอ็ด ปีพ.ศ. 2567
 โครงการพัฒนาและยกระดับพื้นที่วิจัยยุทธศาสตร์เพื่อขจัดความยากจนและสร้างโอกาสทางสังคม

อำเภอพนมไพร

การวิเคราะห์ข้อมูลฐานทุนดำรงชีพ อำเภอพนมไพร จังหวัดร้อยเอ็ด จากระบบฐานข้อมูลครัวเรือนยากจนจังหวัดร้อยเอ็ด PPPConnex โดยโครงการพัฒนาและยกระดับพื้นที่วิจัยยุทธศาสตร์เพื่อขจัดความยากจนและสร้างโอกาสทางสังคม จังหวัดร้อยเอ็ด หน่วยบริหาร และจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.)

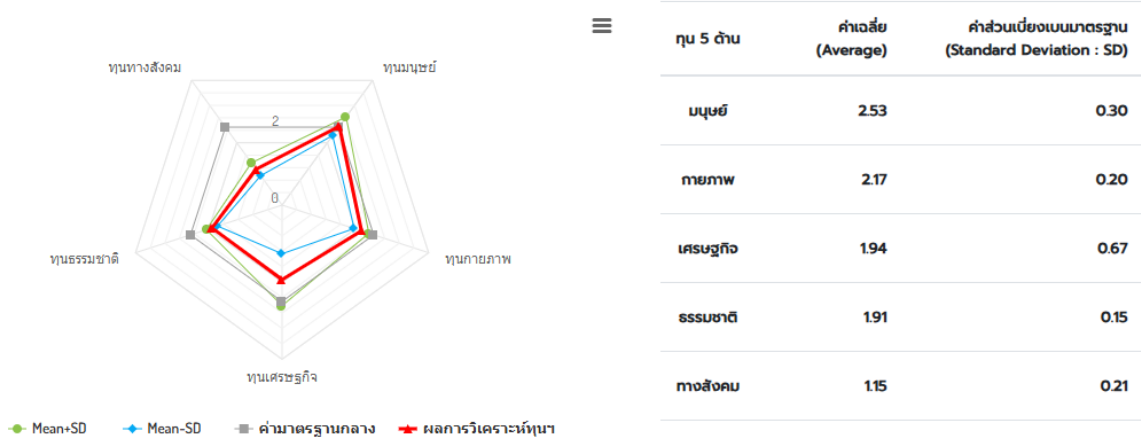
อำเภอพนมไพรมีจำนวนครัวเรือนยากจน 124 ครัวเรือน รวมจำนวนสมาชิกทุกครัวเรือน 418 คน แบ่งตามตำบลได้ดังนี้

การวิเคราะห์ศักยภาพทุน 5 มิติ ของครัวเรือนยากจน ได้ดังนี้

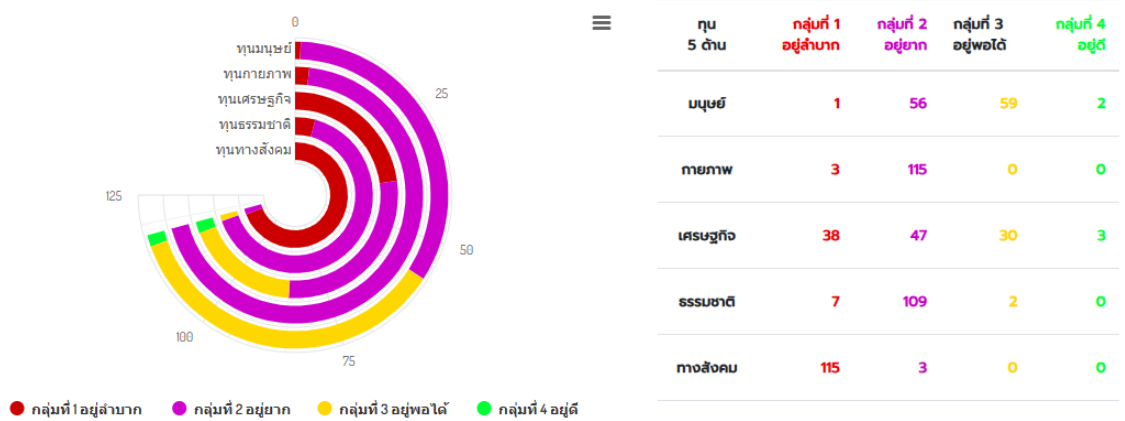
ทุนมนุษย์	มีค่าเฉลี่ย 2.53	เกณฑ์การวิเคราะห์และการแปลผลข้อมูลมีดังนี้ (1) ระดับอยู่ลำบากคะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.75 (2) ระดับอยู่ยากคะแนนเฉลี่ย 1.76 - 2.50 (3) ระดับอยู่พอได้คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.25 (4) ระดับอยู่ดีคะแนนเฉลี่ย 3.26 - 4.00
ทุนกายภาพ	มีค่าเฉลี่ย 2.17	
ทุนเศรษฐกิจ	มีค่าเฉลี่ย 1.94	
ทุนธรรมชาติ	มีค่าเฉลี่ย 1.91	
ทุนสังคม	มีค่าเฉลี่ย 1.15	

ค่าเฉลี่ยศักยภาพทุน 5 มิติ ของครัวเรือนยากจน ของ อ.พนมไพร พ.ศ. 2567

ผลการวิเคราะห์ทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน อำเภอพนมไพร จังหวัดร้อยเอ็ด เมื่อพิจารณาทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน สรุปได้ดังนี้

จำนวนครัวเรือนแยกประเภทตามฐานทุนฯ เชิงประมาณทั้ง 5 มิติ ของ อ.พนมไพร พ.ศ. 2567

กลุ่มครัวเรือนยากจนแบ่ง เป็น 4 กลุ่มได้แก่

กลุ่มที่ 1 กลุ่มอยู่ลำบาก

กลุ่มที่ 2 กลุ่มอยู่ยาก

กลุ่มที่ 3 กลุ่มอยู่พอได้

กลุ่มที่ 4 กลุ่มอยู่ดี

ฐานทุนแบ่งได้ 5 ด้านดังนี้

ทุนมนุษย์ (Human Capital) โดยรายละเอียดในทุนมนุษย์เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพ การศึกษา สวัสดิการ อาชีพ ทักษะ สถานภาพการศึกษา สถานภาพการทำงาน เป็นต้น ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอพนมไพร มีฐานทุนมนุษย์มากที่สุด คือ กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 59 คริวเรือน รองลงคือ กลุ่ม 2 อยู่ยาก จำนวน 56 คริวเรือน กลุ่ม 4 อยู่ดี จำนวน 2 คริวเรือน และกลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 1 คริวเรือน ตามลำดับ

ทุนทางกายภาพ (Physical Capital) โดยรายละเอียดในทุนทางกายภาพเป็นข้อมูลเกี่ยวกับ การเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย สภาพบ้านเรือนถูกสุขลักษณะ มีแหล่งน้ำ ความมั่นคงของที่ทำกิน ปัญหาเกี่ยวกับพื้นที่ทำกิน ถนนสาธารณะ สภาพที่อยู่อาศัย การใช้น้ำประปา การใช้น้ำเพื่อการเกษตร ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอพนมไพร มีฐานทุนทางกายภาพมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 115 คริวเรือน รองลงคือ กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 3 คริวเรือน

ทุนเศรษฐกิจ (Financial Capital) โดยรายละเอียดในทุนเศรษฐกิจเป็นข้อมูลเกี่ยวกับ การมีหนี้สิน การเข้าถึงแหล่งสินเชื่อต่างๆ มีการออม มีทรัพย์สินประกอบอาชีพ ความมั่นคงของที่ทำกิน ปัญหาเกี่ยวกับที่ทำกิน ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอพนมไพร มีฐานทุนเศรษฐกิจมากที่สุด คือ กลุ่ม 2 อยู่ยากจำนวน 47 คริวเรือน รองลงคือ กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 38 คริวเรือน กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 30 คริวเรือน และกลุ่มที่ 4 อยู่ดี จำนวน 3 คริวเรือน ตามลำดับ

ทุนทางธรรมชาติ (Natural Capital) โดยรายละเอียดในทุนธรรมชาติเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการใช้น้ำเพื่อการเกษตร ทรัพยากรเพื่อการยังชีพ การอาศัยอยู่ในพื้นที่ภัยพิบัติ และพื้นที่ทำกินอยู่ในพื้นที่ภัยพิบัติ ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอพนมไพรมีฐานทุนทางธรรมชาติมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 109 คริวเรือน รองลงคือ กลุ่ม 1 อยู่ลำบาก จำนวน 7 คริวเรือน และ กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 2 คริวเรือน ตามลำดับ

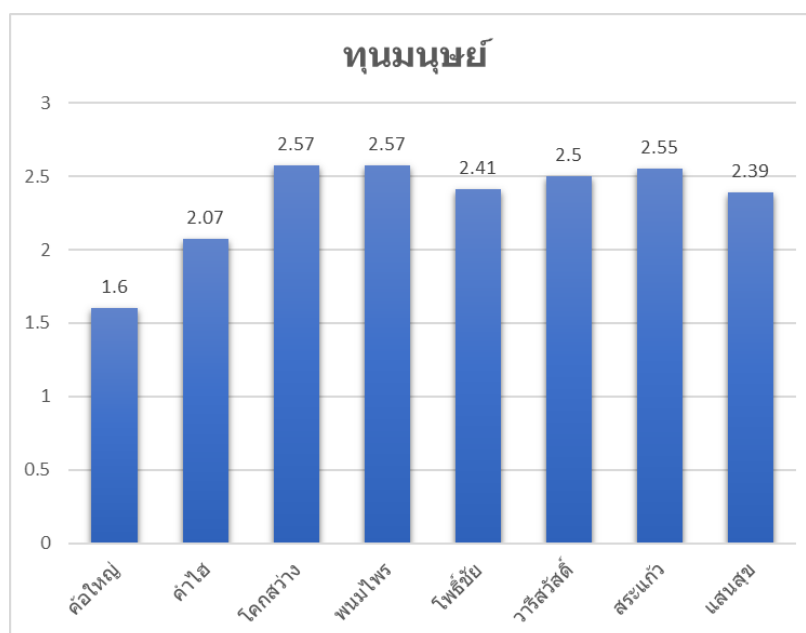
ทุนทางสังคม (Social Capital) โดยรายละเอียดในทุนทางสังคมเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการเข้าร่วมกลุ่มกิจกรรมของชุมชน การมีส่วนร่วมในชุมชน เป็นต้น ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอพนมไพรมีฐานทุนทางสังคมมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 115 คริวเรือน รองลงคือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 3 คริวเรือน

ผลการวิเคราะห์ทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน เปรียบเทียบรายตำบล อำเภอพนมไพร จังหวัดร้อยเอ็ด สรุปได้ดังนี้

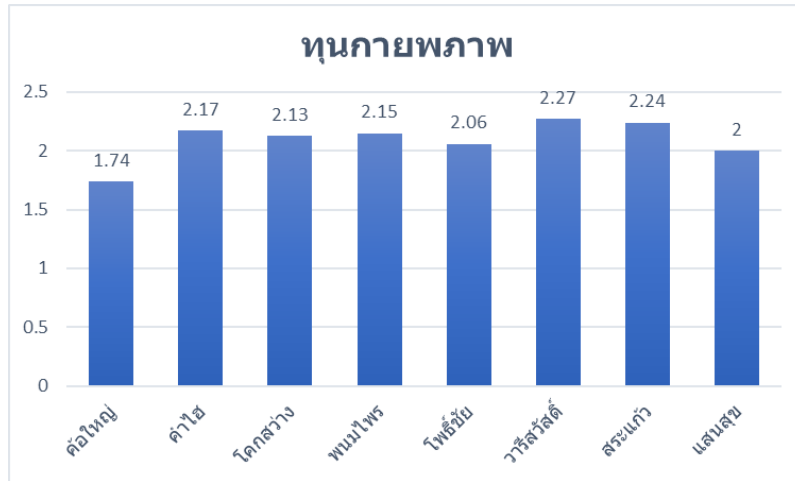
ตารางเปรียบเทียบวิเคราะห์ศักยภาพครัวเรือน 5 ด้าน พื้นที่อำเภอพนมไพร

ตำบล	ทุนมนุษย์	ทุนกายภาพ	ทุนเศรษฐกิจ	ทุนธรรมชาติ	ทุนทางสังคม	ภาพรวม
ค้อใหญ่	1.6	1.74	1.9	1.85	1.95	1.81
คำไฮ	2.07	2.17	1.05	1.95	1.6	1.77
โคกสว่าง	2.57	2.13	1.97	1.92	1.15	1.95
พนมไพร	2.57	2.15	2.07	1.9	1.11	1.96
โพธิ์ชัย	2.41	2.06	1.53	1.91	1.46	1.88
วารีสวัสดิ์	2.5	2.27	1.59	1.96	1.12	1.89
สระแก้ว	2.55	2.24	2.07	1.89	1.08	1.97
แสนสุข	2.39	2	1.86	1.96	1.39	1.92

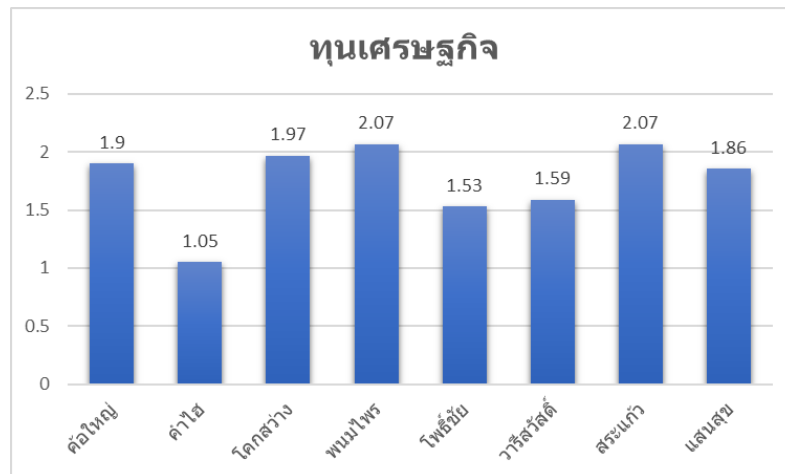
จากตารางพบว่า ตำบลที่มีค่าเฉลี่ยรวมทุกด้านสูงที่สุดคือ ตำบลสระแก้ว รองลงมาคือ ตำบลพนมไพร

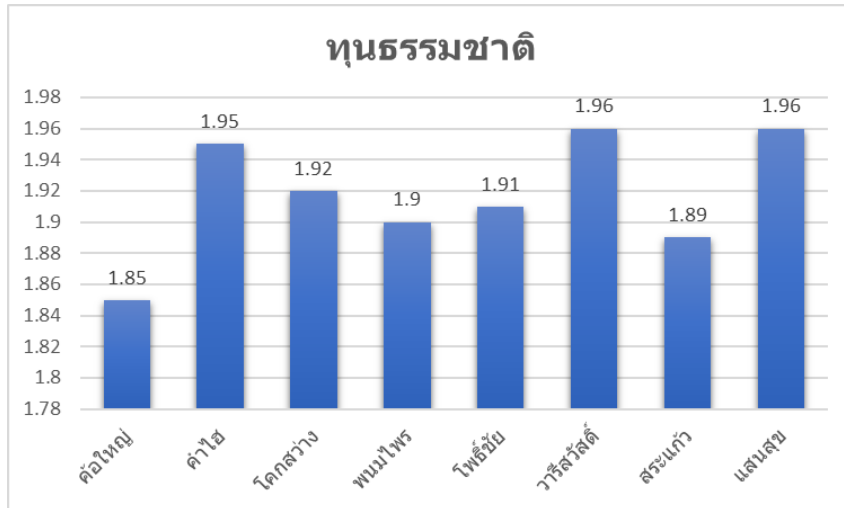
ทุนมนุษย์ (Human Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 2.53 อยู่ในระดับอยู่พอได้ เมื่อพิจารณาทุนมนุษย์รายตำบล พบว่า ตำบลโคกสว่างและตำบลพนมไพร ค่าเฉลี่ยทุนมนุษย์สูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.57 อยู่ในระดับอยู่พอได้ รองลงมาคือ ตำบลสระแก้ว ค่าเฉลี่ย 2.55 อยู่ในระดับอยู่พอได้ และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลค้อใหญ่ ค่าเฉลี่ย 1.60 อยู่ในระดับอยู่ลำบาก

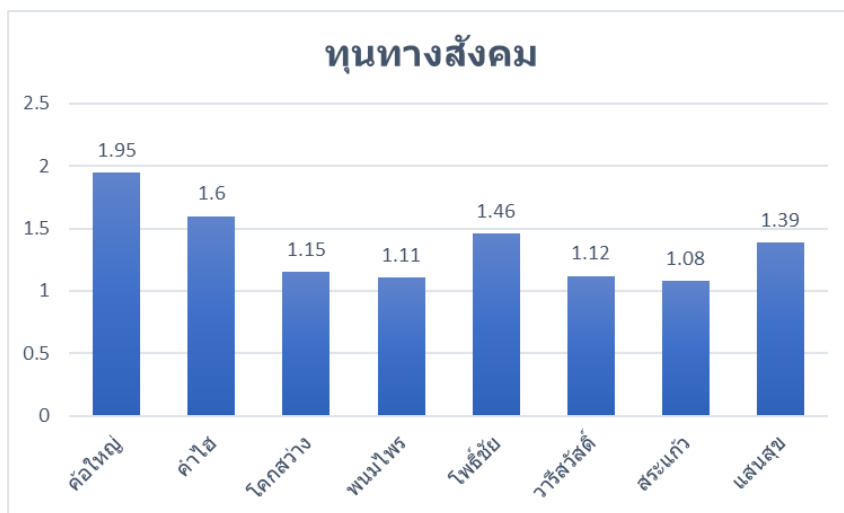
ทุนทางกายภาพ (Physical Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 2.17 อยู่ในระดับอยู่ยาก เมื่อพิจารณาทุนทางกายภาพรายตำบล พบว่า ตำบลวาริชสำด มีค่าเฉลี่ยทุนทางกายภาพสูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.27 อยู่ในระดับอยู่ยาก รองลงมาคือ ตำบลสระแก้ว ค่าเฉลี่ย 2.24 อยู่ในระดับอยู่ยาก และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลค้อใหญ่ ค่าเฉลี่ย 1.74 อยู่ในระดับอยู่ลำบาก

ทุนเศรษฐกิจ (Financial Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 1.94 อยู่ในระดับอยู่ยาก เมื่อพิจารณาทุนเศรษฐกิจรายตำบล พบว่า ตำบลพนมไพรและตำบลสระแก้ว มีค่าเฉลี่ยทุนเศรษฐกิจสูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.07 อยู่ในระดับอยู่ยาก รองลงมาคือ ตำบลโคกล่าง ค่าเฉลี่ย 1.97 อยู่ในระดับอยู่ยาก และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลคำไฮ ค่าเฉลี่ย 1.05 อยู่ในระดับอยู่ลำบาก

ทุนทางธรรมชาติ (Natural Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 1.91 อยู่ในระดับอยู่ยาก เมื่อพิจารณาทุนธรรมชาติรายตำบล พบว่า ตำบลวาริสวัสดิ์และตำบลแสนสุข มีค่าเฉลี่ยทุนทางธรรมชาติสูงสุด ค่าเฉลี่ย 1.96 อยู่ในระดับอยู่ยาก รองลงมาคือ ตำบลคำไฮ ค่าเฉลี่ย 1.95 อยู่ในระดับอยู่ยาก และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลค้อใหญ่ ค่าเฉลี่ย 1.85 อยู่ในระดับอยู่ยาก

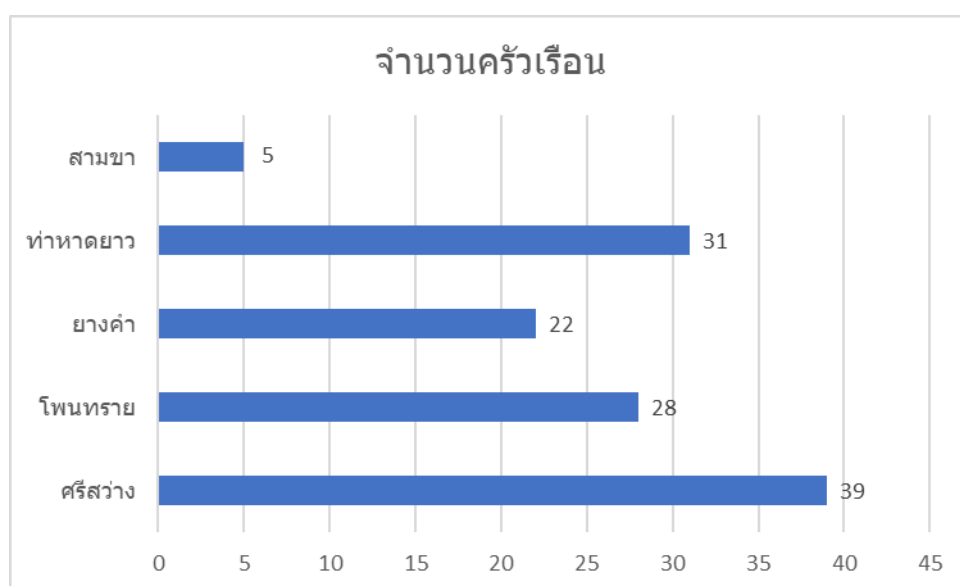
ทุนทางสังคม (Social Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 1.15 อยู่ในระดับอยู่ลำบาก เมื่อพิจารณาทุนทางสังคมรายตำบล พบว่า ตำบลค้อใหญ่ มีค่าเฉลี่ยทุนทางสังคมสูงสุด ค่าเฉลี่ย 1.95 อยู่ในระดับอยู่ยาก รองลงมาคือ ตำบลคำไฮ ค่าเฉลี่ย 1.60 อยู่ในระดับอยู่ลำบาก และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลสระแก้ว ค่าเฉลี่ย 1.08 อยู่ในระดับอยู่ลำบาก

ผลการวิเคราะห์ทุนดำรงชีวิตภาพรวมของแต่ละอำเภอในจังหวัดร้อยเอ็ด ปีพ.ศ. 2567
 โครงการพัฒนาและยกระดับพื้นที่วิจัยยุทธศาสตร์เพื่อขจัดความยากจนและสร้างโอกาสทางสังคม

อำเภอโพนทราย

การวิเคราะห์ข้อมูลฐานทุนดำรงชีพ อำเภอโพนทราย จังหวัดร้อยเอ็ด จากระบบฐานข้อมูลครัวเรือนยากจนจังหวัดร้อยเอ็ด PPPConnex โดยโครงการพัฒนาและยกระดับพื้นที่วิจัยยุทธศาสตร์เพื่อขจัดความยากจนและสร้างโอกาสทางสังคม จังหวัดร้อยเอ็ด หน่วยบริหาร และจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.)

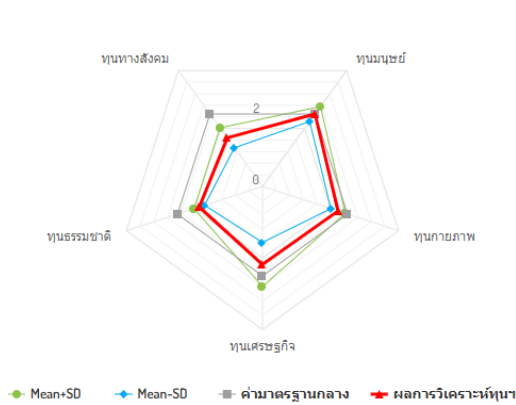
อำเภอโพนทรายมีจำนวนครัวเรือนยากจน 125 ครัวเรือน รวมจำนวนสมาชิกทุกครัวเรือน 418 คน แบ่งตามตำบลได้ดังนี้

การวิเคราะห์ศักยภาพทุน 5 มิติ ของครัวเรือนยากจน ได้ดังนี้

ทุนมนุษย์	มีค่าเฉลี่ย 2.50	เกณฑ์การวิเคราะห์และการแปลผลข้อมูลมีดังนี้ (1) ระดับอยู่ลำบากคะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.75 (2) ระดับอยู่ยากคะแนนเฉลี่ย 1.76 - 2.50 (3) ระดับอยู่พอได้คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.25 (4) ระดับอยู่ดีคะแนนเฉลี่ย 3.26 - 4.00
ทุนกายภาพ	มีค่าเฉลี่ย 2.22	
ทุนเศรษฐกิจ	มีค่าเฉลี่ย 2.18	
ทุนธรรมชาติ	มีค่าเฉลี่ย 1.86	
ทุนสังคม	มีค่าเฉลี่ย 1.68	

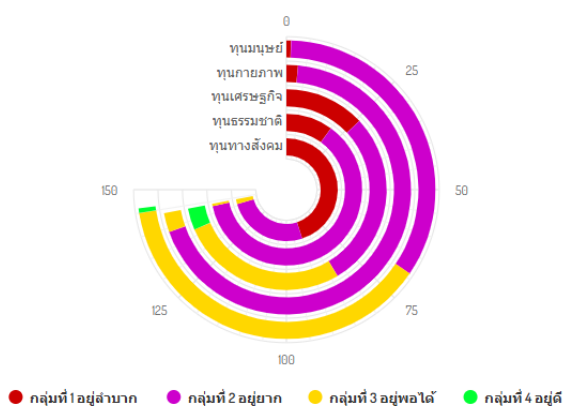
ค่าเฉลี่ยศักยภาพทุน 5 มิติ ของครัวเรือนยากจน อ.โพธาราย

ทุน 5 ด้าน	ค่าเฉลี่ย (Average)	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : SD)
มนุษย์	2.50	0.26
กายภาพ	2.22	0.21
เศรษฐกิจ	2.18	0.62
ธรรมชาติ	1.86	0.15
ทางสังคม	1.68	0.34

ผลการวิเคราะห์ทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน อำเภอโพธาราย จังหวัดร้อยเอ็ด เมื่อพิจารณาทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน สรุปได้ดังนี้

จำนวนครัวเรือนแยกประเภทตามฐานทุนฯ เชิงประมาณทั้ง 5 มิติ อ.โพธาราย

ทุน 5 ด้าน	กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก	กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก	กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้	กลุ่มที่ 4 อยู่ดี
มนุษย์	1	68	76	1
กายภาพ	3	136	5	0
เศรษฐกิจ	26	57	54	7
ธรรมชาติ	20	123	1	0
ทางสังคม	90	51	3	0

กลุ่มครัวเรือนยากจนแบ่งเป็น 4 กลุ่มได้แก่

กลุ่มที่ 1 กลุ่มอยู่ลำบาก

กลุ่มที่ 2 กลุ่มอยู่ยาก

กลุ่มที่ 3 กลุ่มอยู่พอได้

กลุ่มที่ 4 กลุ่มอยู่ดี

ฐานทุนแบ่งได้ 5 ด้านดังนี้

ทุนมนุษย์ (Human Capital) โดยรายละเอียดในทุนมนุษย์เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพ การศึกษา สวัสดิการ อาชีพ ทักษะ สถานภาพการศึกษา สถานภาพการทำงาน เป็นต้น ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอโพธาราย มีฐานทุนมนุษย์มากที่สุด คือ กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 76 ครัวเรือน รองลงคือ กลุ่ม 2 อยู่ยาก

จำนวน 60 ครั้วเรือน และกลุ่มที่เท่ากันสองกลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก และ กลุ่ม 4 อยู่ดี จำนวน 1 ครั้วเรือน

ทุนทางกายภาพ (Physical Capital) โดยรายละเอียดในทุนกายภาพเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย สภาพบ้านเรือนถูกสุขลักษณะ มีแหล่งน้ำ ความมั่นคงของที่ทำกิน ปัญหาเกี่ยวกับพื้นที่ทำกิน ถนนสาธารณะ สภาพที่อยู่อาศัย การใช้น้ำประปา การใช้น้ำเพื่อการเกษตร ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอโพธาราย มีฐานทุนกายภาพมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 136 ครั้วเรือน รองลงคือ กลุ่ม 3 อยู่พอได้ จำนวน 5 ครั้วเรือน และกลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 3 ครั้วเรือน ตามลำดับ

ทุนเศรษฐกิจ (Financial Capital) โดยรายละเอียดในทุนเศรษฐกิจเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการมีหนี้สิน การเข้าถึงแหล่งสินเชื่อต่างๆ มีการออม มีทรัพย์สินประกอบอาชีพ ความมั่นคงของที่ทำกิน ปัญหาเกี่ยวกับที่ทำกิน ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอโพธาราย มีฐานทุนเศรษฐกิจมากที่สุด คือ กลุ่ม 2 อยู่ยาก จำนวน 57 ครั้วเรือน รองลงคือ กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 54 ครั้วเรือน กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 26 ครั้วเรือน และกลุ่มที่ 4 อยู่ดี จำนวน 7 ครั้วเรือน ตามลำดับ

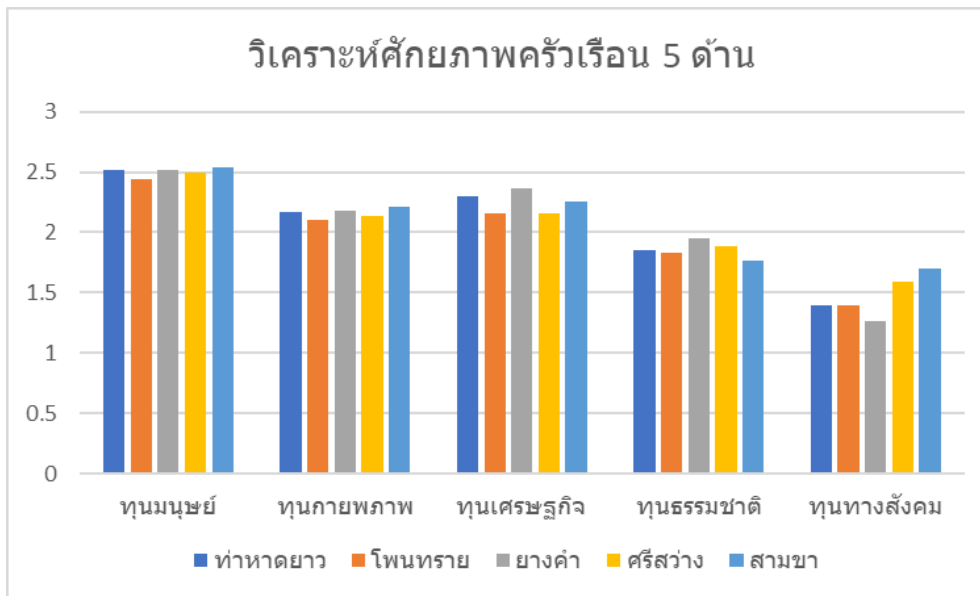
ทุนทางธรรมชาติ (Natural Capital) โดยรายละเอียดในทุนธรรมชาติเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการใช้น้ำเพื่อการเกษตร ทรัพยากรเพื่อการยังชีพ การอาศัยอยู่ในพื้นที่ภัยพิบัติ และพื้นที่ทำกินอยู่ในพื้นที่ภัยพิบัติ ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอโพธารายมีฐานทุนทางธรรมชาติมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 51 ครั้วเรือน รองลงคือ กลุ่ม 1 อยู่ลำบาก จำนวน 20 ครั้วเรือน และกลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ 1 ครั้วเรือน ตามลำดับ

ทุนทางสังคม (Social Capital) โดยรายละเอียดในทุนทางสังคมเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการเข้าร่วมกลุ่มกิจกรรมของชุมชน การมีส่วนร่วมในชุมชน เป็นต้น ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอโพธารายมีฐานทุนทางสังคมมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 90 ครั้วเรือน รองลงคือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 51 ครั้วเรือน กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 3 ครั้วเรือน ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน เปรียบเทียบรายตำบล อำเภอโพธาราย จังหวัดร้อยเอ็ด สรุปได้ดังนี้

ตารางเปรียบเทียบวิเคราะห์ศักยภาพครัวเรือน 5 ด้าน พื้นที่อำเภอโพธาราย

ตำบล	ทุนมนุษย์	ทุนกายภาพ	ทุนเศรษฐกิจ	ทุนธรรมชาติ	ทุนทางสังคม	ภาพรวม
ท่าหาดยาว	2.52	2.17	2.3	1.85	1.4	2.05
โพธาราย	2.44	2.1	2.16	1.83	1.39	1.98
ยางคำ	2.52	2.18	2.36	1.95	1.26	2.05
ศรีสว่าง	2.49	2.14	2.16	1.88	1.59	2.05
สามขา	2.54	2.21	2.26	1.77	1.7	2.09

จากตารางพบว่า ตำบลที่มีค่าเฉลี่ยรวมทุกด้านสูงที่สุดคือ ตำบลสามชา รองลงมาคือ ตำบลท่าหาดยาว ตำบลยางคำและ ตำบลศรีสว่าง

ทุนมนุษย์ (Human Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 2.50 อยู่ในระดับอยู่ยาก เมื่อพิจารณาทุนมนุษย์รายตำบล พบว่า ตำบลสามชา ค่าเฉลี่ยทุนมนุษย์สูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.54 อยู่ในระดับอยู่พอได้ รองลงมาคือตำบลท่าหาดยาวและตำบลยางคำ ค่าเฉลี่ย 2.52 อยู่ในระดับอยู่พอได้ และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือตำบลโพนทราย ค่าเฉลี่ย 2.44 อยู่ในระดับอยู่ยาก

ทุนทางกายภาพ (Physical Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 2.22 อยู่ในระดับอยู่ยาก เมื่อพิจารณาทุนทางกายภาพรายตำบล พบว่า ตำบลสามชา มีค่าเฉลี่ยทุนทางกายภาพสูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.21 อยู่ในระดับอยู่ยาก รองลงมาคือ ตำบลยางคำ ค่าเฉลี่ย 2.18 อยู่ในระดับอยู่ยาก และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลโพนทราย ค่าเฉลี่ย 2.10 อยู่ในระดับอยู่ยาก

ทุนเศรษฐกิจ (Financial Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 2.18 อยู่ในระดับอยู่ยาก เมื่อพิจารณาทุนเศรษฐกิจรายตำบล พบว่า ตำบลยางคำ มีค่าเฉลี่ยทุนเศรษฐกิจสูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.36 อยู่ในระดับอยู่ดี รองลงมาคือ ตำบลท่าหาดยาว ค่าเฉลี่ย 2.30 อยู่ในระดับอยู่ดี และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลโพนทรายและตำบลศรีสว่าง ค่าเฉลี่ย 2.16 อยู่ในระดับอยู่ยาก

ทุนทางธรรมชาติ (Natural Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 1.86 อยู่ในระดับอยู่ยาก เมื่อพิจารณาทุนธรรมชาติรายตำบล พบว่า ตำบลยางคำ มีค่าเฉลี่ยทุนทางธรรมชาติสูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 1.95 อยู่ในระดับอยู่ยาก รองลงมาคือตำบลศรีสว่าง ค่าเฉลี่ย 1.88 อยู่ในระดับอยู่ยาก และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลสามชา ค่าเฉลี่ย 1.77 อยู่ในระดับอยู่ยาก

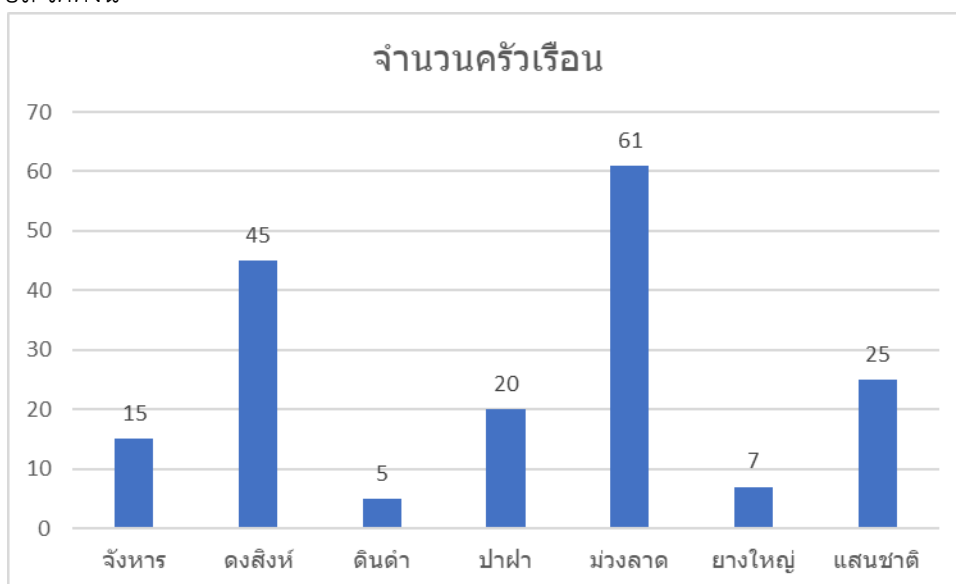
ทุนทางสังคม (Social Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 1.68 อยู่ในระดับอยู่ลำบาก เมื่อพิจารณาทุนทางสังคมรายตำบล พบว่า ตำบลสามชา มีค่าเฉลี่ยทุนทางสังคมสูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 1.70 อยู่ในระดับอยู่ลำบาก รองลงมาคือ ตำบลศรีสว่าง ค่าเฉลี่ย 1.59 อยู่ในระดับอยู่ลำบาก และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลยางคำ ค่าเฉลี่ย 1.26 อยู่ในระดับอยู่ลำบาก

ผลการวิเคราะห์ทุนดำรงชีวิตภาพรวมของแต่ละอำเภอในจังหวัดร้อยเอ็ด ปีพ.ศ. 2567
 โครงการพัฒนาและยกระดับพื้นที่วิจัยยุทธศาสตร์เพื่อขจัดความยากจนและสร้างโอกาสทางสังคม

อำเภอจันทหาร

การวิเคราะห์ข้อมูลฐานทุนดำรงชีพ อำเภอจันทหาร จังหวัดร้อยเอ็ด จากระบบฐานข้อมูลครัวเรือนยากจนจังหวัดร้อยเอ็ด PPPConnex โดยโครงการพัฒนาและยกระดับพื้นที่วิจัยยุทธศาสตร์เพื่อขจัดความยากจนและสร้างโอกาสทางสังคม จังหวัดร้อยเอ็ด หน่วยบริหาร และจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.)

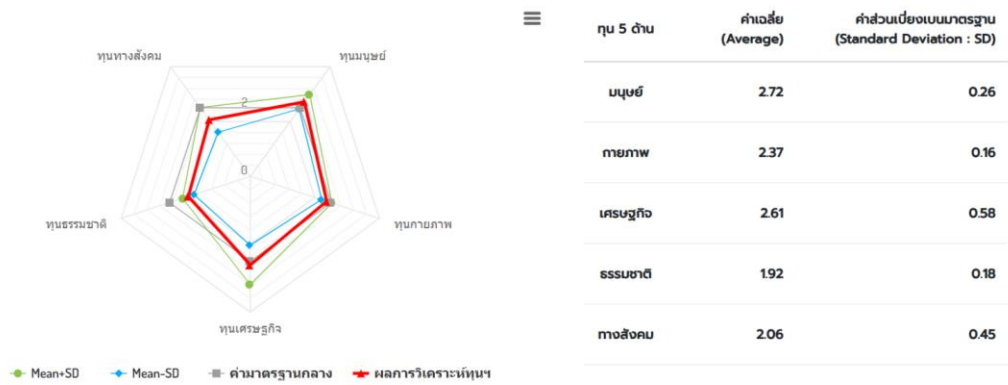
อำเภอจันทหาร มีจำนวนครัวเรือนยากจน 178 ครัวเรือน รวมจำนวนสมาชิกทุกครัวเรือน 731 คน แบ่งตามตำบล ได้ดังนี้

การวิเคราะห์ศักยภาพทุน 5 มิติ ของครัวเรือนยากจน ได้ดังนี้

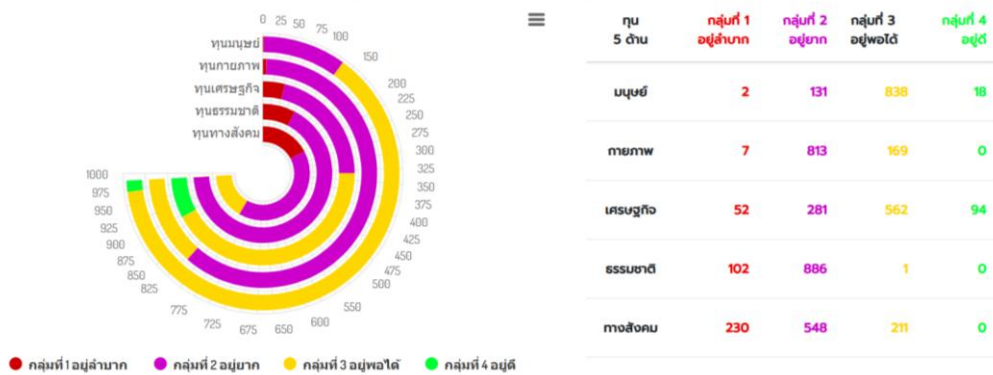
ทุนมนุษย์	มีค่าเฉลี่ย 2.72	เกณฑ์การวิเคราะห์และการแปลผลข้อมูลมีดังนี้ (1) ระดับอยู่ลำบากคะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.75 (2) ระดับอยู่ยากคะแนนเฉลี่ย 1.76 - 2.50 (3) ระดับอยู่พอได้คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.25 (4) ระดับอยู่ดีคะแนนเฉลี่ย 3.26 - 4.00
ทุนกายภาพ	มีค่าเฉลี่ย 2.37	
ทุนเศรษฐกิจ	มีค่าเฉลี่ย 2.61	
ทุนธรรมชาติ	มีค่าเฉลี่ย 1.92	
ทุนสังคม	มีค่าเฉลี่ย 2.06	

ค่าเฉลี่ยศักยภาพทุน 5 มิติ ของครัวเรือนยากจน อ.จังหวัง

ผลการวิเคราะห์ทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน อำเภอจังหวัง จังหวัดร้อยเอ็ด เมื่อพิจารณาทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน สรุปได้ ดังนี้

จำนวนครัวเรือนแยกประเภทตามฐานทุนฯ เองประมาณทั้ง 5 มิติ อ.จังหวัง

กลุ่มครัวเรือนยากจนเป็นไปตามเกณฑ์ เป็น 4 กลุ่มได้แก่

กลุ่มที่ 1 กลุ่มอยู่ลำบาก

กลุ่มที่ 2 กลุ่มอยู่ยาก

กลุ่มที่ 3 กลุ่มอยู่พอได้

กลุ่มที่ 4 กลุ่มอยู่ดี

ฐานทุนแบ่งได้ 5 ด้าน ดังนี้

ทุนมนุษย์ (Human Capital) โดยรายละเอียดในทุนมนุษย์เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพ การศึกษา สวัสดิการ อาชีพ ทักษะ สถานภาพการศึกษา สถานภาพการทำงานเป็นต้น ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอจังหวังมีฐานทุนมนุษย์มากที่สุด คือ กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 838 ครัวเรือน รองลงมาคือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก

จำนวน 131 ครัวเรือน กลุ่มที่ 4 อยู่ดี จำนวน 18 ครัวเรือน และกลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 2 ครัวเรือน ตามลำดับ

ทุนทางกายภาพ (Physical Capital) โดยรายละเอียดในทุนทางกายภาพเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย สภาพบ้านเรือนถูกสุขลักษณะ มีแหล่งน้ำ ความมั่นคงของที่ทำกิน ปัญหาเกี่ยวกับพื้นที่ทำกิน ถนนสาธารณะ สภาพที่อยู่อาศัย การใช้น้ำประปา การใช้น้ำเพื่อการเกษตร ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภोजังหวัดจันทรมีฐานทุนทางกายภาพมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 813 ครัวเรือน รองลงมาคือ กลุ่ม 3 อยู่พอได้ จำนวน 169 ครัวเรือน และกลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 7 ครัวเรือน ตามลำดับ

ทุนเศรษฐกิจ (Financial Capital) โดยรายละเอียดในทุนเศรษฐกิจเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการมีหนี้สิน การเข้าถึงแหล่งสินเชื่อต่าง ๆ มีการออม มีทรัพย์สินประกอบอาชีพ ความมั่นคงของที่ทำกิน ปัญหาเกี่ยวกับที่ทำกิน ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภोजังหวัดจันทรมีฐานทุนเศรษฐกิจมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 562 ครัวเรือน รองลงมาคือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 281 ครัวเรือน กลุ่มที่ 4 อยู่ดี จำนวน 94 ครัวเรือน และกลุ่ม 1 อยู่ลำบาก จำนวน 52 ครัวเรือน ตามลำดับ

ทุนทางธรรมชาติ (Natural Capital) โดยรายละเอียดในทุนธรรมชาติเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการใช้น้ำเพื่อการเกษตร ทรัพยากรเพื่อการยังชีพ การอาศัยอยู่พื้นที่ภัยพิบัติ และพื้นที่ทำกินอยู่ในพื้นที่ภัยพิบัติ ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภोजังหวัดจันทรมีฐานทุนทางธรรมชาติมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 886 ครัวเรือน รองลงมาคือ กลุ่ม 1 อยู่ลำบาก จำนวน 102 ครัวเรือน และกลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ 1 ครัวเรือน ตามลำดับ

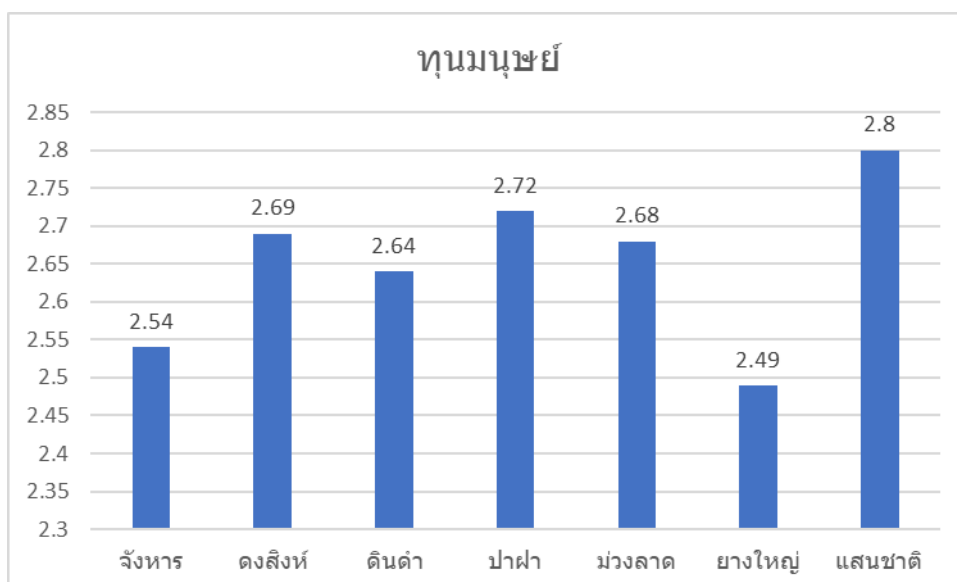
ทุนทางสังคม (Social Capital) โดยรายละเอียดในทุนทางสังคมเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการเข้าร่วมกลุ่มกิจกรรมของชุมชน การมีส่วนร่วมในชุมชน เป็นต้น ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภोजังหวัดจันทรมีฐานทุนทางสังคมมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 548 ครัวเรือน รองลงมาคือกลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 230 ครัวเรือน และกลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 211 ครัวเรือน ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน เปรียบเทียบรายตำบล อำเภोजังหวัดจันทรมีฐานจังหวัดร้อยเอ็ดสรุปได้ ดังนี้

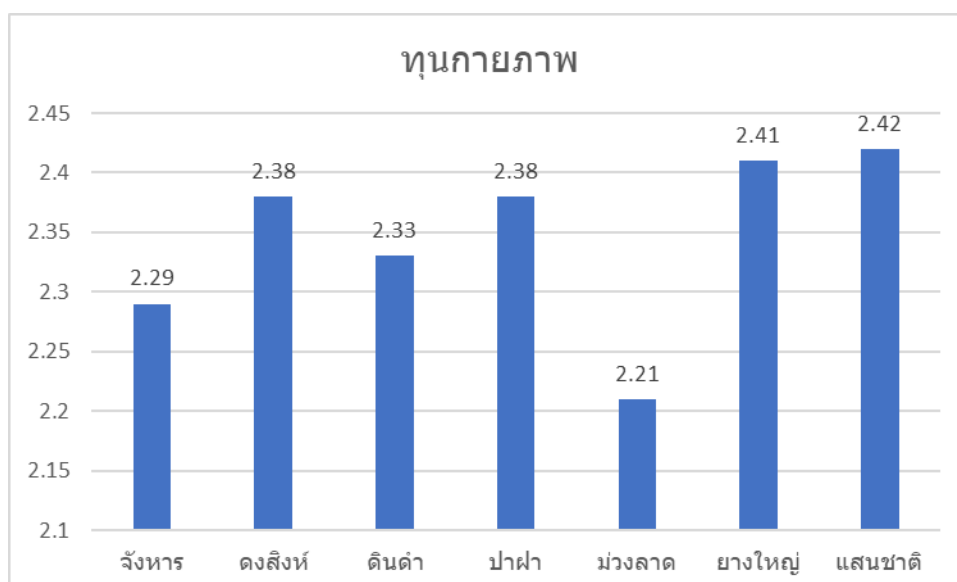
ตารางเปรียบเทียบวิเคราะห์ศักยภาพครัวเรือน 5 ด้าน พื้นที่อำเภोजังหวัดจันทรมี

ตำบล	ทุนมนุษย์	ทุนกายภาพ	ทุนเศรษฐกิจ	ทุนธรรมชาติ	ทุนทางสังคม	ภาพรวม
จันทรมี	2.54	2.29	2.03	1.86	1.72	2.09
ดงสิงห์	2.69	2.38	2.28	1.85	1.9	2.22
ดินดำ	2.64	2.33	2.73	1.94	1.96	2.32
ป่าฝาง	2.72	2.38	2.57	1.97	1.83	2.29
ม่วงลาด	2.68	2.21	2.56	1.93	2.25	2.33
ยางใหญ่	2.49	2.41	2.26	1.94	1.51	2.12
แสนชาติ	2.8	2.42	2.66	2.08	2.19	2.43

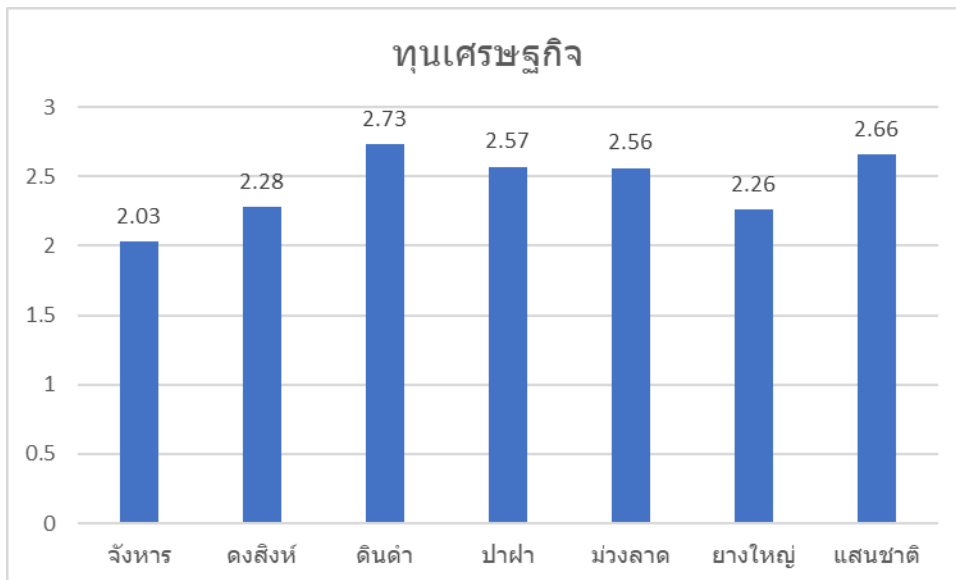
จากตารางพบว่า ตำบลที่มีค่าเฉลี่ยรวมทุกด้านสูงที่สุดคือ ตำบลแสนชาติ รองลงมาคือตำบลม่วงลาด และค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลจันทรมี โดยมีรายละเอียดรายฐานทุน ดังนี้

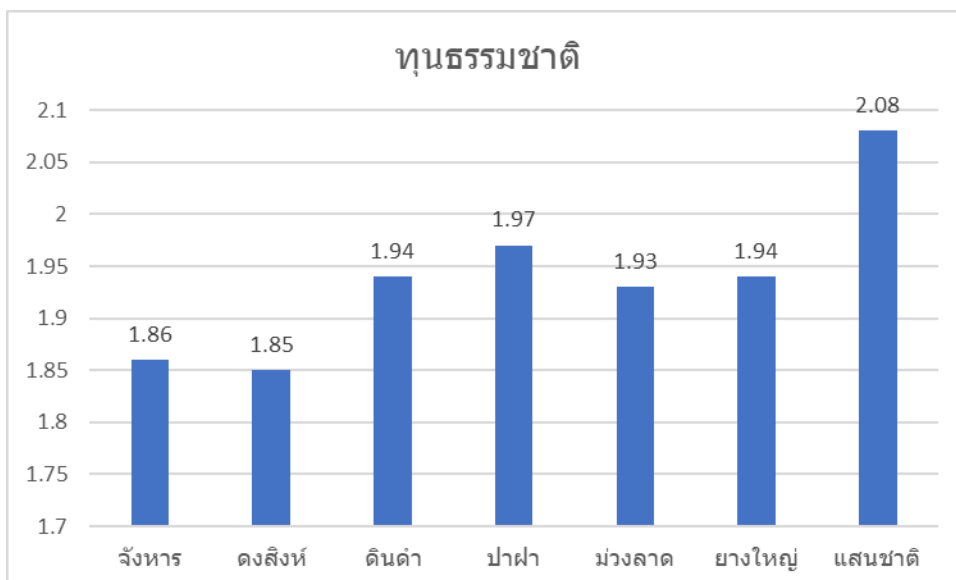
ทุนมนุษย์ (Human Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 2.72 อยู่ในระดับอยู่พอได้ เมื่อพิจารณาทุนมนุษย์รายตำบล พบว่า ตำบลแสนชาติ มีค่าเฉลี่ยทุนมนุษย์สูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.80 อยู่ในระดับอยู่พอได้ รองลงมาคือตำบลป่าฝ้า ค่าเฉลี่ย 2.72 อยู่ในระดับอยู่พอได้ และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลยางใหญ่ ค่าเฉลี่ย 2.49 อยู่ในระดับอยู่ยาก ตามลำดับ

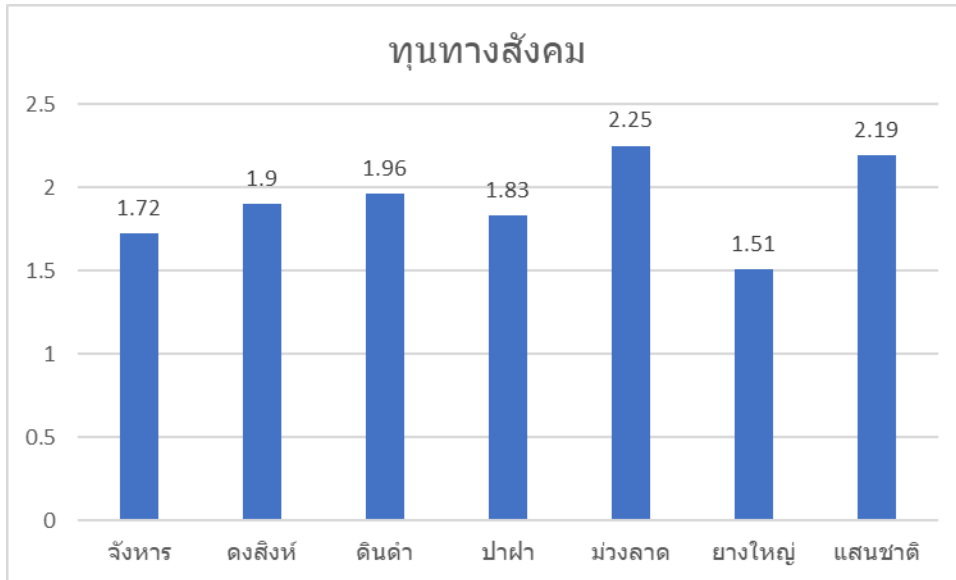
ทุนทางกายภาพ (Physical Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 2.37 อยู่ในระดับอยู่ยาก เมื่อพิจารณาทุนทางกายภาพรายตำบล พบว่า ตำบลแสนชาติ มีค่าเฉลี่ยทุนทางกายภาพสูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.42 อยู่ในระดับอยู่ยาก รองลงมาคือ ตำบลยางใหญ่ ค่าเฉลี่ย 2.41 อยู่ในระดับอยู่ยาก และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลม่วงลาด ค่าเฉลี่ย 2.21 อยู่ในระดับอยู่ยาก

ทุนเศรษฐกิจ (Financial Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 2.61 อยู่ในระดับอยู่พอได้ เมื่อพิจารณาทุนเศรษฐกิจรายตำบล พบว่า ตำบลดินดำ มีค่าเฉลี่ยทุนเศรษฐกิจ สูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.73 อยู่ในระดับอยู่พอได้ รองลงมาคือ ตำบลภูเขาทอง มีค่าเฉลี่ย 2.66 อยู่ในระดับอยู่พอได้ และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลจังหาร ค่าเฉลี่ย 2.03 อยู่ในระดับอยู่ยาก

ทุนทางธรรมชาติ (Natural Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 1.92 อยู่ในระดับอยู่ยาก เมื่อพิจารณาทุนธรรมชาติรายตำบล พบว่า ตำบลแสนชาติ มีค่าเฉลี่ยทุนทางธรรมชาติสูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.08 อยู่ในระดับอยู่ยาก รองลงมาคือตำบลปาฝา ค่าเฉลี่ย 1.97 อยู่ในระดับอยู่ยาก และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลดงสิงห์ ค่าเฉลี่ย 1.85 อยู่ในระดับอยู่ยาก

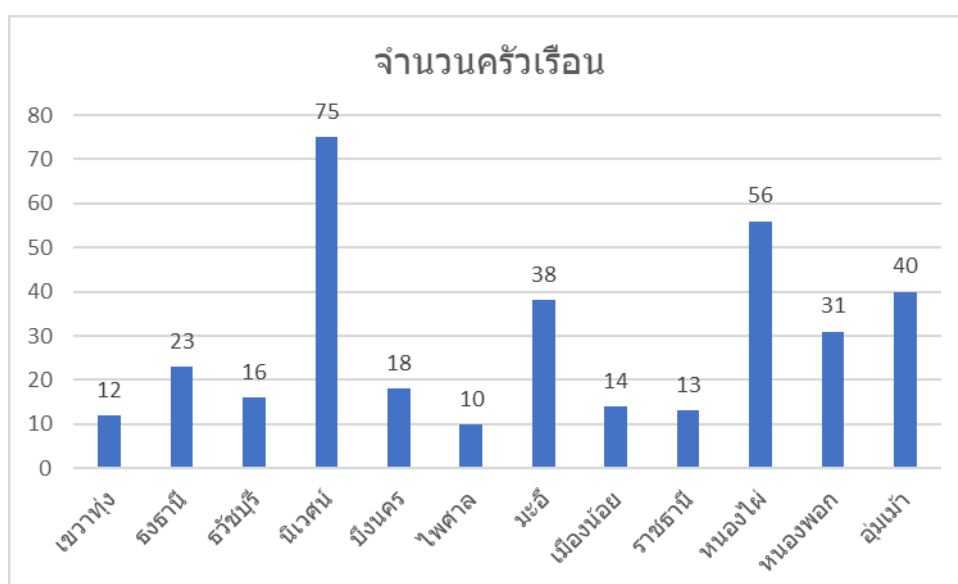
ทุนทางสังคม (Social Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 2.06 อยู่ในระดับอยู่ยาก เมื่อพิจารณาทุนทางสังคมรายตำบล พบว่า ตำบลม่วงลาด มีค่าเฉลี่ยทุนทางสังคม สูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.25 อยู่ในระดับอยู่ยาก รองลงมาคือตำบลแสนชาติ ค่าเฉลี่ย 2.19 อยู่ในระดับอยู่ยาก และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลยางใหญ่ ค่าเฉลี่ย 1.51 อยู่ในระดับอยู่ลำบาก

ผลการวิเคราะห์ทุนดำรงชีวิตภาพรวมของแต่ละอำเภอในจังหวัดร้อยเอ็ด ปีพ.ศ. 2567
 โครงการพัฒนาและยกระดับพื้นที่วิจัยยุทธศาสตร์เพื่อขจัดความยากจนและสร้างโอกาสทางสังคม

อำเภอธวัชบุรี

การวิเคราะห์ข้อมูลฐานทุนดำรงชีพ อำเภอธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด จากระบบฐานข้อมูลครัวเรือนยากจนจังหวัดร้อยเอ็ด PPPConnex โดยโครงการพัฒนาและยกระดับพื้นที่วิจัยยุทธศาสตร์เพื่อขจัดความยากจนและสร้างโอกาสทางสังคม จังหวัดร้อยเอ็ด หน่วยบริหาร และจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.)

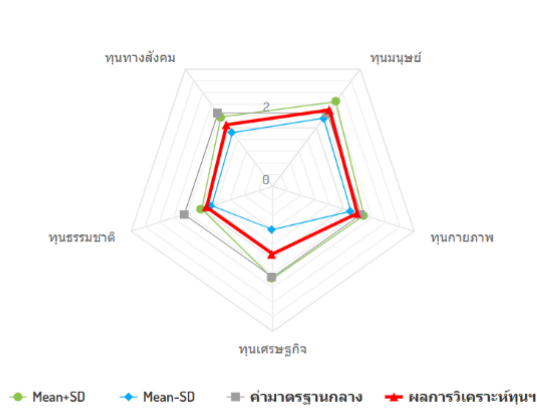
อำเภอธวัชบุรี มีจำนวนครัวเรือนยากจน 346 ครัวเรือน รวมจำนวนสมาชิกทุกครัวเรือน 1239 คน แบ่งตามตำบล ได้ดังนี้

การวิเคราะห์ศักยภาพทุน 5 มิติ ของครัวเรือนยากจน ได้ดังนี้

ทุนมนุษย์	มีค่าเฉลี่ย 2.61	เกณฑ์การวิเคราะห์และการแปลผลข้อมูลมีดังนี้ (1) ระดับอยู่ลำบากคะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.75 (2) ระดับอยู่ยากคะแนนเฉลี่ย 1.76 - 2.50 (3) ระดับอยู่พอได้คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.25 (4) ระดับอยู่ดีคะแนนเฉลี่ย 3.26 - 4.00
ทุนกายภาพ	มีค่าเฉลี่ย 2.40	
ทุนเศรษฐกิจ	มีค่าเฉลี่ย 1.86	
ทุนธรรมชาติ	มีค่าเฉลี่ย 1.86	
ทุนสังคม	มีค่าเฉลี่ย 2.10	

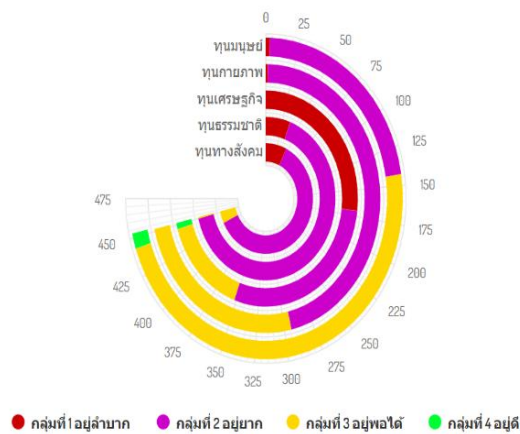
ค่าเฉลี่ยศักยภาพทุน 5 มิติ ของครัวเรือนยากจน อ.รวัชบุรี

ทุน 5 ด้าน	ค่าเฉลี่ย (Average)	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : SD)
มนุษย์	2.61	0.28
กายภาพ	2.40	0.19
เศรษฐกิจ	1.86	0.67
ธรรมชาติ	1.86	0.14
ทางสังคม	2.10	0.27

ผลการวิเคราะห์ทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน อำเภอรัวบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด เมื่อพิจารณาทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน สรุปได้ ดังนี้

จำนวนครัวเรือนแยกประเภทตามฐานทุนฯ เชิงประมาณทั้ง 5 มิติ อ.รวัชบุรี

ทุน 5 ด้าน	กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก	กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก	กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้	กลุ่มที่ 4 อยู่ดี
มนุษย์	3	140	300	10
กายภาพ	2	292	158	0
เศรษฐกิจ	170	182	94	6
ธรรมชาติ	36	414	2	0
ทางสังคม	45	384	22	0

กลุ่มครัวเรือนยากจนเป็นไปตามเกณฑ์ เป็น 4 กลุ่มได้แก่

- กลุ่มที่ 1 กลุ่มอยู่ลำบาก
- กลุ่มที่ 2 กลุ่มอยู่ยาก
- กลุ่มที่ 3 กลุ่มอยู่พอได้
- กลุ่มที่ 4 กลุ่มอยู่ดี

ฐานทุนแบ่งได้ 5 ด้าน ดังนี้

ทุนมนุษย์ (Human Capital) โดยรายละเอียดในทุนมนุษย์เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพ การศึกษา สวัสดิการ อาชีพ ทักษะ สถานภาพการศึกษา สถานภาพการทำงานเป็นต้น ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอธวัชบุรี มีฐานทุนมนุษย์มากที่สุด คือกลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 300 ครัวเรือน รองลงมาคือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 140 ครัวเรือน กลุ่มที่ 4 อยู่ดี จำนวน 10 ครัวเรือน และฐานทุนมนุษย์น้อยที่สุด คือ กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 3 ครัวเรือน ตามลำดับ

ทุนกายภาพ (Physical Capital) โดยรายละเอียดในทุนกายภาพเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย สภาพบ้านเรือนถูกสุขลักษณะ มีแหล่งน้ำ ความมั่นคงของที่ทำกิน ปัญหาเกี่ยวกับพื้นที่ทำกิน ถนนสาธารณะ สภาพที่อยู่อาศัย การใช้น้ำประปา การใช้น้ำเพื่อการเกษตร ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอธวัชบุรี มีฐานทุนกายภาพมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 292 ครัวเรือน รองลงมาคือ กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 158 ครัวเรือน และฐานทุนกายภาพน้อยที่สุด คือ กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 2 ครัวเรือน ตามลำดับ

ทุนเศรษฐกิจ (Financial Capital) โดยรายละเอียดในทุนเศรษฐกิจเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการมีหนี้สิน การเข้าถึงแหล่งสินเชื่อต่าง ๆ มีการออม มีทรัพย์สินประกอบอาชีพ ความมั่นคงของที่ทำกิน ปัญหาเกี่ยวกับที่ทำกิน ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอธวัชบุรี มีฐานทุนเศรษฐกิจมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 182 ครัวเรือน รองลงมาคือ กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 171 ครัวเรือน กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 94 ครัวเรือน และฐานทุนเศรษฐกิจน้อยที่สุด คือ กลุ่มที่ 4 อยู่ดี จำนวน 6 ครัวเรือน ตามลำดับ

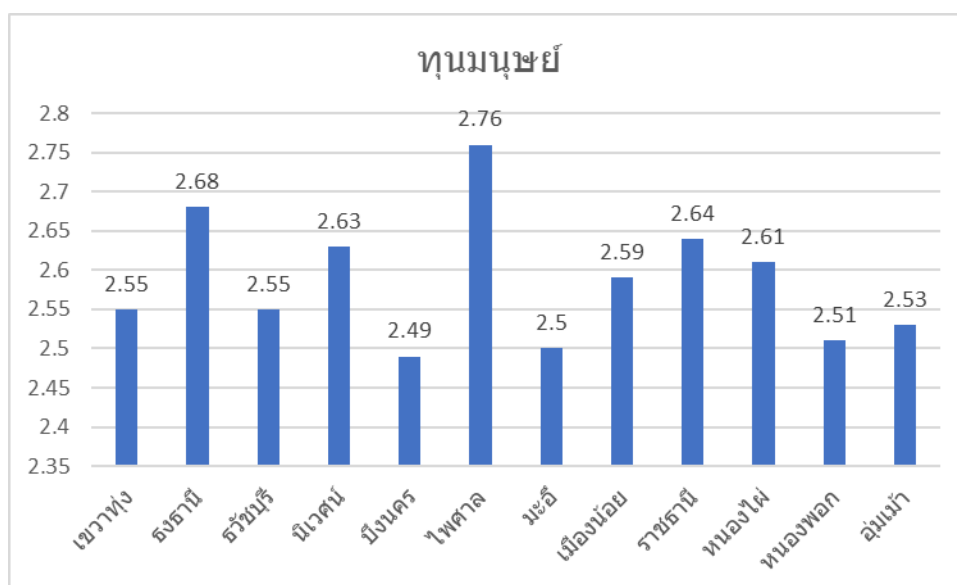
ทุนทางธรรมชาติ (Natural Capital) โดยรายละเอียดในทุนธรรมชาติเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการใช้น้ำเพื่อการเกษตร ทรัพยากรเพื่อการยังชีพ การอาศัยอยู่พื้นที่ภัยพิบัติ และพื้นที่ทำกินอยู่ในพื้นที่ภัยพิบัติ ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอธวัชบุรี มีฐานทุนทางธรรมชาติมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 414 ครัวเรือน รองลงมาคือ กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 36 ครัวเรือน และฐานทุนทางธรรมชาติน้อยที่สุด คือ กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 2 ครัวเรือน ตามลำดับ

ทุนทางสังคม (Social Capital) โดยรายละเอียดในทุนทางสังคมเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการเข้าร่วมกลุ่มกิจกรรมของชุมชน การมีส่วนร่วมในชุมชน เป็นต้น ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอธวัชบุรี มีฐานทุนทางสังคมมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 384 ครัวเรือน รองลงมาคือ กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 45 ครัวเรือน และฐานทุนทางสังคมน้อยที่สุด คือ กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 22 ครัวเรือน ตามลำดับ

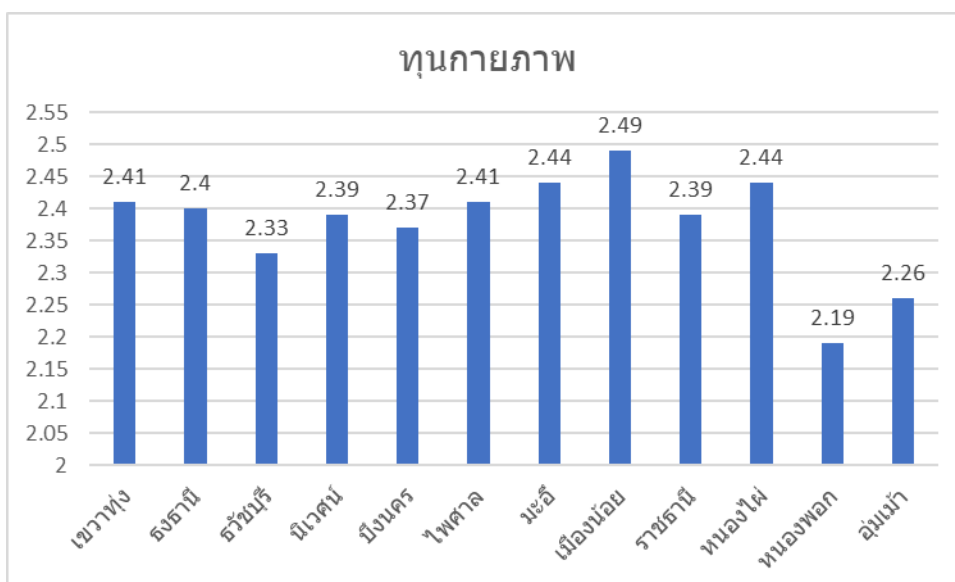
ผลการวิเคราะห์ทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน เปรียบเทียบรายตำบล อำเภอธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด สรุปได้ดังนี้
 ตารางเปรียบเทียบวิเคราะห์ศักยภาพครัวเรือน 5 ด้าน พื้นที่อำเภอธวัชบุรี

ตำบล	ทุนมนุษย์	ทุนกายภาพ	ทุนเศรษฐกิจ	ทุนธรรมชาติ	ทุนทางสังคม	ภาพรวม
เขวาสง	2.55	2.41	1.78	1.88	2.14	2.15
ธงธานี	2.68	2.4	1.74	1.86	2.14	2.16
ธวัชบุรี	2.55	2.33	1.78	1.85	2.19	2.14
นิเวศน์	2.63	2.39	1.85	1.85	2.13	2.17
บึงนคร	2.49	2.37	1.7	1.83	2.17	2.11
ไพศาล	2.76	2.41	1.52	1.89	2.14	2.14
มะฮี	2.5	2.44	1.58	1.83	2.14	2.1
เมืองน้อย	2.59	2.49	2.15	1.95	2.1	2.26
ราชธานี	2.64	2.39	1.74	1.9	2.14	2.16
หนองไผ่	2.61	2.44	1.88	1.85	2.1	2.18
หนองพอก	2.51	2.19	1.6	1.86	1.86	2.01
อุ้มเม้า	2.53	2.26	2.04	1.86	1.53	2.05

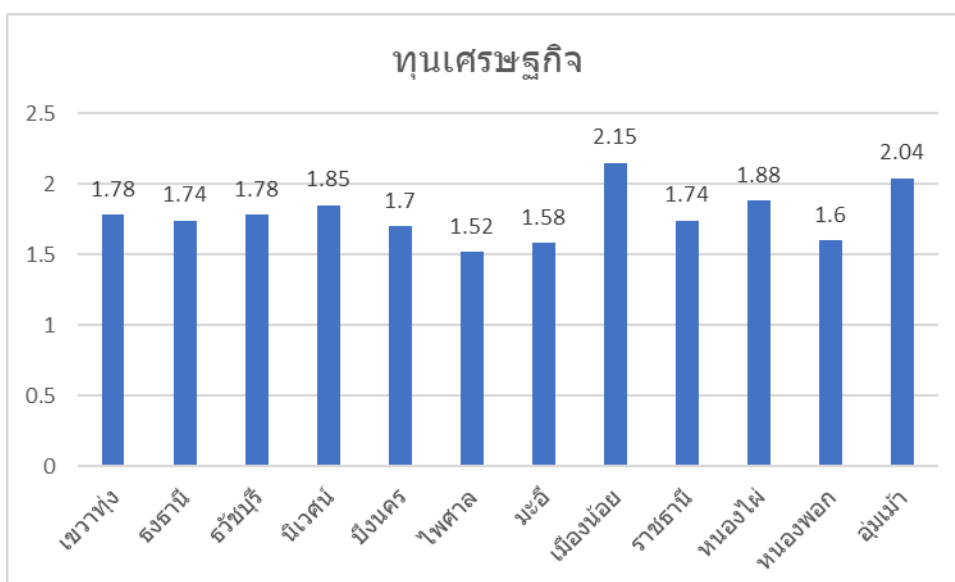
จากตารางพบว่า ตำบลที่มีค่าเฉลี่ยรวมทุกด้านสูงที่สุดคือ ตำบลเมืองน้อย รองลงมาคือตำบลหนองไผ่ และค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลหนองพอก โดยแบ่งรายละเอียดตามฐานทุน ดังนี้

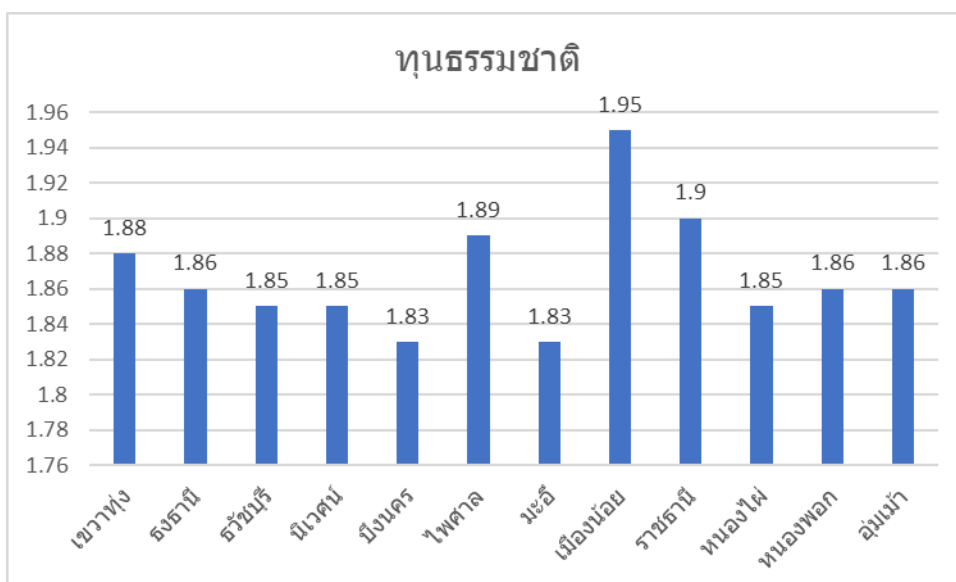
ทุนมนุษย์ (Human Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 2.61 อยู่ในระดับอยู่พอได้ เมื่อพิจารณาทุนมนุษย์ รายตำบล พบว่า ตำบลไพศาล มีค่าเฉลี่ยทุนมนุษย์สูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.76 อยู่ในระดับอยู่พอได้ รองลงมาคือตำบลธงธานี ค่าเฉลี่ย 2.68 อยู่ในระดับอยู่พอได้ และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลมะฮี ค่าเฉลี่ย 2.50 อยู่ในระดับอยู่ยาก ตามลำดับ

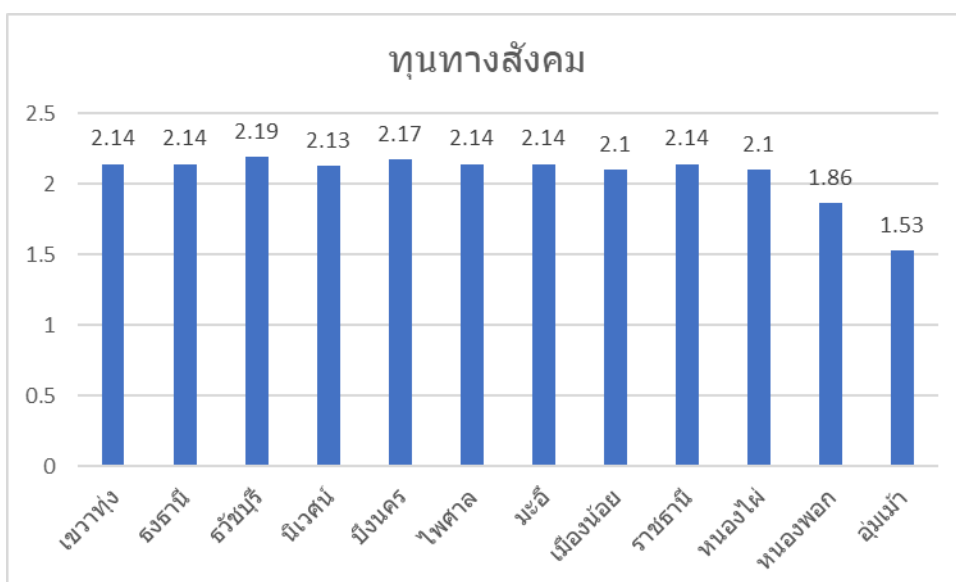
ทุนทางกายภาพ (Physical Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 2.40 อยู่ในระดับอยู่ยาก เมื่อพิจารณาทุนทางกายภาพรายตำบล พบว่า ตำบลเมืองน้อย มีค่าเฉลี่ยทุนทางกายภาพสูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.49 อยู่ในระดับอยู่ยาก รองลงมาคือ ตำบลมะฮี และตำบลท้องไผ่ ค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 2.44 อยู่ในระดับอยู่ยาก และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลท้องพอก ค่าเฉลี่ย 2.19 อยู่ในระดับอยู่ยาก

ทุนเศรษฐกิจ (Financial Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 1.86 อยู่ในระดับอยู่ยาก เมื่อพิจารณาทุนเศรษฐกิจรายตำบล พบว่า ตำบลเมืองน้อย มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.15 อยู่ในระดับอยู่ยาก รองลงมาคือ ตำบลอุ่มเฒ่า มีค่าเฉลี่ย 2.04 อยู่ในระดับอยู่ยาก และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลไพศาล ค่าเฉลี่ย 1.52 อยู่ในระดับอยู่ลำบาก

ทุนทางธรรมชาติ (Natural Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 1.86 อยู่ในระดับอยู่ยาก เมื่อพิจารณาทุนธรรมชาติรายตำบล พบว่า ตำบลเมืองน้อย มีค่าเฉลี่ยทุนทางธรรมชาติสูงสุด ค่าเฉลี่ย 1.95 อยู่ในระดับอยู่ยาก รองลงมาคือตำบลราชธานี ค่าเฉลี่ย 1.90 อยู่ในระดับอยู่ยาก และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลบึงนคร และตำบลมะฮี ค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 1.83 อยู่ในระดับอยู่ยาก

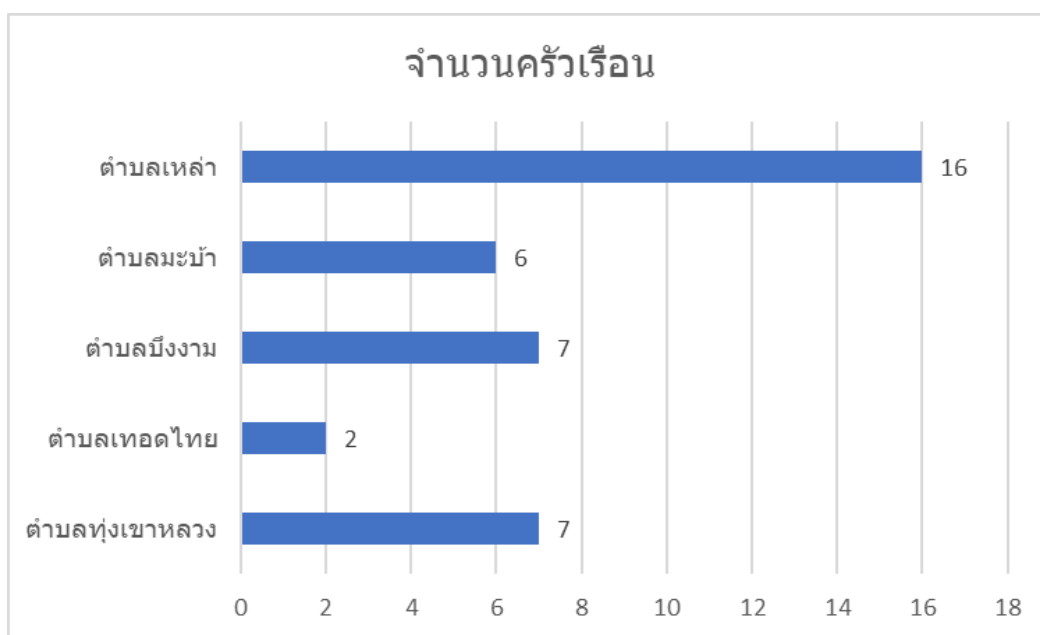
ทุนทางสังคม (Social Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 2.10 อยู่ในระดับอยู่ยาก เมื่อพิจารณาทุนทางสังคมรายตำบล พบว่า ตำบลรัชบุรี มีค่าเฉลี่ยทุนทางสังคม สูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.19 อยู่ในระดับอยู่ยาก รองลงมาคือตำบลบึงนคร ค่าเฉลี่ย 2.17 อยู่ในระดับอยู่ลำบาก และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลอุ่มเม้า ค่าเฉลี่ย 1.53 อยู่ในระดับอยู่ลำบาก

ผลการวิเคราะห์ทุนดำรงชีวิตภาพรวมของแต่ละอำเภอในจังหวัดร้อยเอ็ด ปีพ.ศ. 2567
 โครงการพัฒนาและยกระดับพื้นที่วิจัยยุทธศาสตร์เพื่อขจัดความยากจนและสร้างโอกาสทางสังคม

อำเภอทุ่งเขาหลวง

การวิเคราะห์ข้อมูลฐานทุนดำรงชีพ อำเภอทุ่งเขาหลวง จังหวัดร้อยเอ็ด จากระบบฐานข้อมูลครัวเรือนยากจนจังหวัดร้อยเอ็ด PPPConnex โดยโครงการพัฒนาและยกระดับพื้นที่วิจัยยุทธศาสตร์เพื่อขจัดความยากจนและสร้างโอกาสทางสังคม จังหวัดร้อยเอ็ด หน่วยบริหาร และจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.)

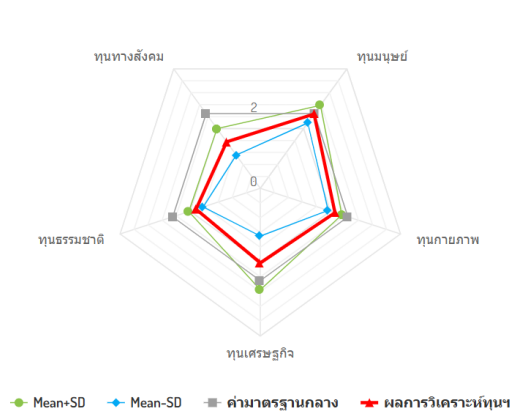
อำเภอทุ่งเขาหลวง มีจำนวนครัวเรือนยากจน 38 ครัวเรือน รวมจำนวนสมาชิกทุกครัวเรือน 144 คน แบ่งตามตำบล ได้ดังนี้

การวิเคราะห์ศักยภาพทุน 5 มิติ ของครัวเรือนยากจน ได้ดังนี้

ทุนมนุษย์	มีค่าเฉลี่ย 2.48	เกณฑ์การวิเคราะห์และการแปลผลข้อมูลมีดังนี้ (1) ระดับอยู่ลำบากคะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.75 (2) ระดับอยู่ยากคะแนนเฉลี่ย 1.76 - 2.50 (3) ระดับอยู่พอได้คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.25 (4) ระดับอยู่ดีคะแนนเฉลี่ย 3.26 - 4.00
ทุนกายภาพ	มีค่าเฉลี่ย 2.13	
ทุนเศรษฐกิจ	มีค่าเฉลี่ย 2.02	
ทุนธรรมชาติ	มีค่าเฉลี่ย 1.83	
ทุนสังคม	มีค่าเฉลี่ย 1.56	

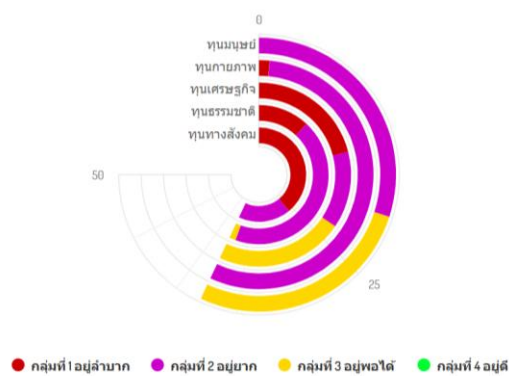
ค่าเฉลี่ยศักยภาพทุน 5 มิติ ของครัวเรือนยากจน ของ อ.ทุ่งเขาหลวง พ.ศ. 2567

ทุน 5 ด้าน	ค่าเฉลี่ย (Average)	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : SD)
มนุษย์	2.48	0.29
กายภาพ	2.13	0.20
เศรษฐกิจ	2.02	0.73
ธรรมชาติ	1.83	0.20
ทางสังคม	1.56	0.44

ผลการวิเคราะห์ทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน อำเภอทุ่งเขาหลวง จังหวัดร้อยเอ็ด เมื่อพิจารณาทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน สรุปได้ ดังนี้

จำนวนครัวเรือนแยกประเภทตามฐานทุนฯ เชิงประมาณทั้ง 5 มิติ ของ อ.ทุ่งเขาหลวง พ.ศ. 2567

ทุน 5 ด้าน	กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก	กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก	กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้	กลุ่มที่ 4 อยู่ดี
มนุษย์	0	20	18	0
กายภาพ	1	37	0	0
เศรษฐกิจ	14	9	15	0
ธรรมชาติ	8	29	1	0
ทางสังคม	26	12	0	0

กลุ่มครัวเรือนยากจนเป็นไปตามเกณฑ์ เป็น 4 กลุ่มได้แก่

กลุ่มที่ 1 กลุ่มอยู่ลำบาก

กลุ่มที่ 2 กลุ่มอยู่ยาก

กลุ่มที่ 3 กลุ่มอยู่พอได้

กลุ่มที่ 4 กลุ่มอยู่ดี

ฐานทุนแบ่งได้ 5 ด้านดังนี้

ทุนมนุษย์ (Human Capital) โดยรายละเอียดในทุนมนุษย์เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพ การศึกษา สวัสดิการ อาชีพ ทักษะ สถานภาพการศึกษา สถานภาพการทำงานเป็นต้น ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอ

ทุ่งเขาหลวง มีฐานทุนมนุษย์มากที่สุด คือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 20 ครั้วเรือน รองลงมาคือ กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 18 ครั้วเรือน ตามลำดับ

ทุนทางกายภาพ (Physical Capital) โดยรายละเอียดในทุนทางกายภาพเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย สภาพบ้านเรือนถูกสุขลักษณะ มีแหล่งน้ำ ความมั่นคงของที่ทำกิน ปัญหาเกี่ยวกับพื้นที่ทำกิน ถนนสาธารณะ สภาพที่อยู่อาศัย การใช้น้ำประปา การใช้น้ำเพื่อการเกษตร ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอทุ่งเขาหลวง มีฐานทุนทางกายภาพมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 37 ครั้วเรือน รองลงมาคือ กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 1 ครั้วเรือน ตามลำดับ

ทุนเศรษฐกิจ (Financial Capital) โดยรายละเอียดในทุนเศรษฐกิจเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการมีหนี้สิน การเข้าถึงแหล่งสินเชื่อต่าง ๆ มีการออม มีทรัพย์สินประกอบอาชีพ ความมั่นคงของที่ทำกิน ปัญหาเกี่ยวกับที่ทำกิน ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอทุ่งเขาหลวง มีฐานทุนเศรษฐกิจมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 15 ครั้วเรือน รองลงมาคือ กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 14 ครั้วเรือน และกลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 9 ครั้วเรือน ตามลำดับ

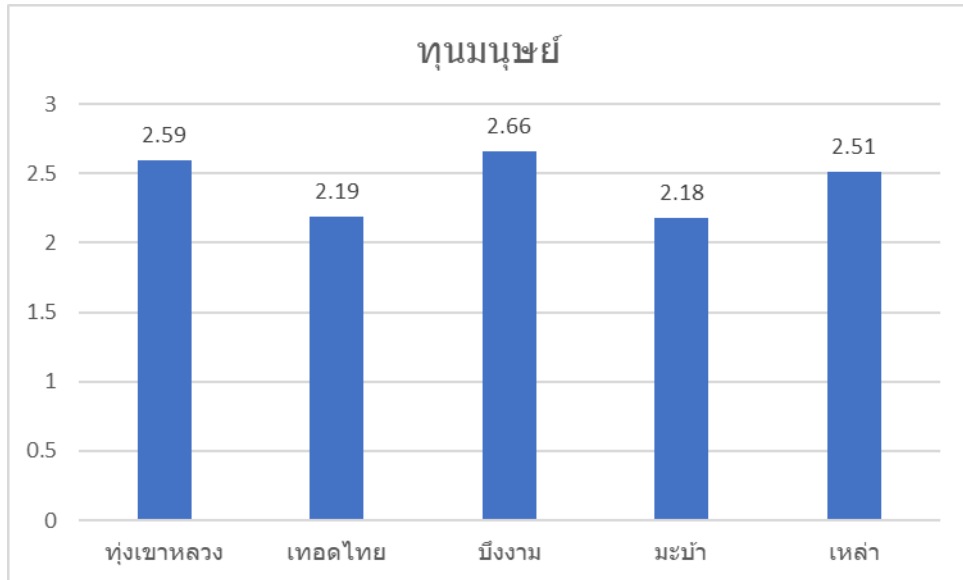
ทุนทางธรรมชาติ (Natural Capital) โดยรายละเอียดในทุนธรรมชาติเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการใช้น้ำเพื่อการเกษตร ทรัพยากรเพื่อการยังชีพ การอาศัยอยู่พื้นที่ภัยพิบัติ และพื้นที่ทำกินอยู่ในพื้นที่ภัยพิบัติ ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอทุ่งเขาหลวง มีฐานทุนทางธรรมชาติมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 29 ครั้วเรือน รองลงมาคือ กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 8 ครั้วเรือน และกลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 1 ครั้วเรือน ตามลำดับ

ทุนทางสังคม (Social Capital) โดยรายละเอียดในทุนทางสังคมเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการเข้าร่วมกลุ่มกิจกรรมของชุมชน การมีส่วนร่วมในชุมชน เป็นต้น ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอทุ่งเขาหลวง มีฐานทุนทางสังคมมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 26 ครั้วเรือน รองลงมาคือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 12 ครั้วเรือน ตามลำดับ

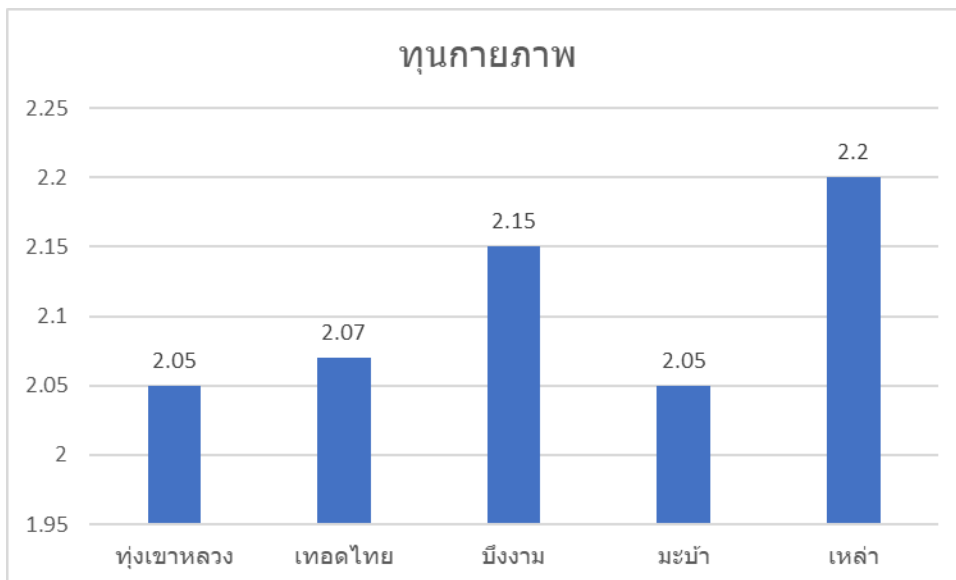
ผลการวิเคราะห์ทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน เปรียบเทียบรายตำบล อำเภอทุ่งเขาหลวง จังหวัดร้อยเอ็ด ตารางเปรียบเทียบวิเคราะห์ศักยภาพครัวเรือน 5 ด้าน พื้นที่อำเภอทุ่งเขาหลวง

ตำบล	ทุนมนุษย์	ทุนกายภาพ	ทุนเศรษฐกิจ	ทุนธรรมชาติ	ทุนทางสังคม	ภาพรวม
ทุ่งเขาหลวง	2.59	2.05	1.87	1.85	1.2	1.91
เทอดไทย	2.19	2.07	1.6	1.88	2.15	1.98
บึงงาม	2.66	2.15	2.17	1.71	1.94	2.13
มะบ้า	2.18	2.05	1.48	1.8	1.63	1.83
เหล่า	2.51	2.2	2.27	1.89	1.44	2.06

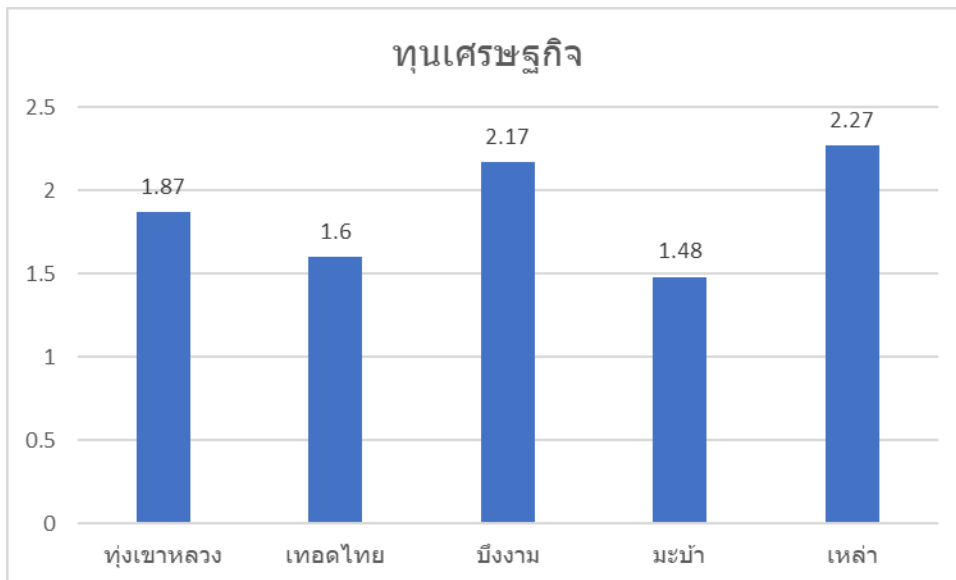
จากตารางพบว่า ตำบลที่มีค่าเฉลี่ยรวมทุกด้านสูงที่สุดคือ ตำบลบึงงาม รองลงมาคือตำบลเหล่า และค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลมะบ้า โดยแบ่งรายละเอียดตามฐานทุน ดังนี้

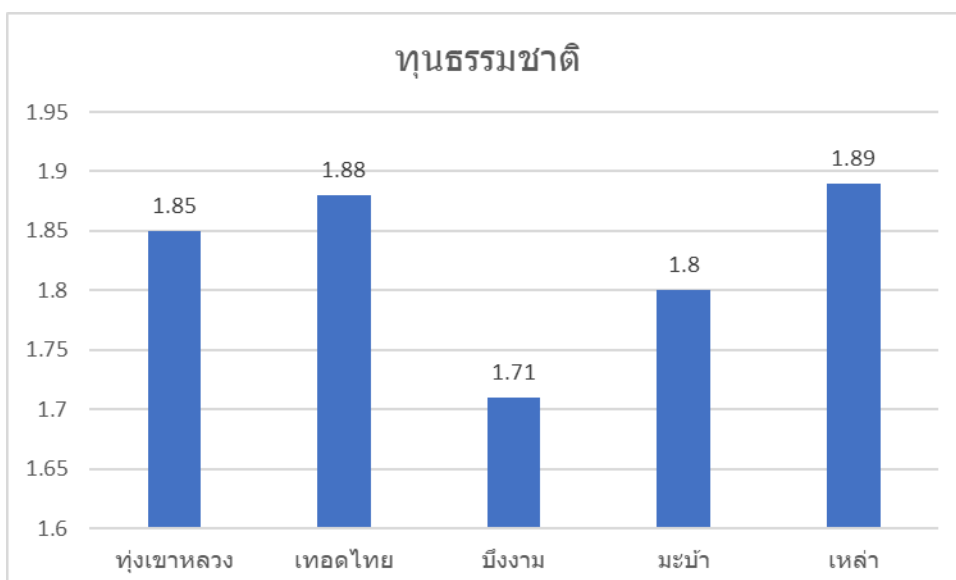
ทุนมนุษย์ (Human Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 2.48 อยู่ในระดับอยู่ยาก เมื่อพิจารณาทุนมนุษย์ รายตำบล พบว่า ตำบลบึงงาม มีค่าเฉลี่ยทุนมนุษย์สูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.66 อยู่ในระดับอยู่พอได้ รองลงมาคือตำบลห้วงแหหลวง ค่าเฉลี่ย 2.59 อยู่ในระดับอยู่พอได้ และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลมะบ้ำ ค่าเฉลี่ย 2.18 อยู่ในระดับอยู่ยาก ตามลำดับ

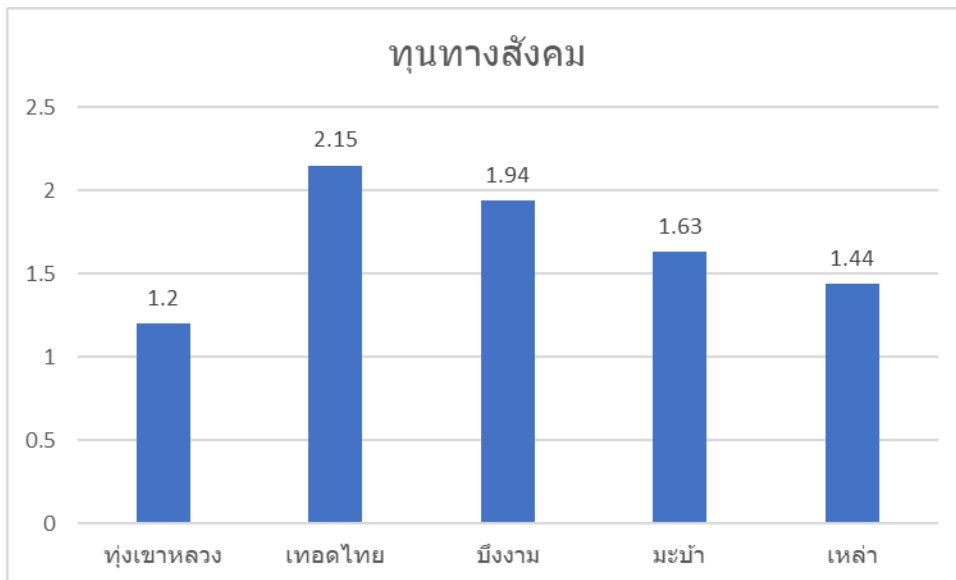
ทุนทางกายภาพ (Physical Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 2.13 อยู่ในระดับอยู่ยาก เมื่อ พิจารณาทุนทางกายภาพรายตำบล พบว่า ตำบลเหล่า มีค่าเฉลี่ยทุนทางกายภาพสูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.20 อยู่ในระดับอยู่ยาก รองลงมาคือ ตำบลบึงงาม ค่าเฉลี่ย 2.15 อยู่ในระดับอยู่ยาก และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลห้วงแหหลวงและตำบลมะบ้ำ ค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 2.05 อยู่ในระดับอยู่ยาก

ทุนเศรษฐกิจ (Financial Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 2.02 อยู่ในระดับอยู่ยาก เมื่อพิจารณาทุนเศรษฐกิจรายตำบล พบว่า ตำบลเหล่า มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.27 อยู่ในระดับอยู่ยาก รองลงมาคือ ตำบลบึงงาม มีค่าเฉลี่ย 2.17 อยู่ในระดับอยู่ยาก และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลมะมา ค่าเฉลี่ย 1.48 อยู่ในระดับอยู่ลำบาก

ทุนทางธรรมชาติ (Natural Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 1.83 อยู่ในระดับอยู่ยาก เมื่อพิจารณาทุนธรรมชาติรายตำบล พบว่า ตำบลเหล่า มีค่าเฉลี่ยทุนทางธรรมชาติสูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 1.89 อยู่ในระดับอยู่ยาก รองลงมาคือตำบลเทอดไทย ค่าเฉลี่ย 1.88 อยู่ในระดับอยู่ยาก และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลบึงงาม ค่าเฉลี่ย 1.71 อยู่ในระดับอยู่ลำบาก

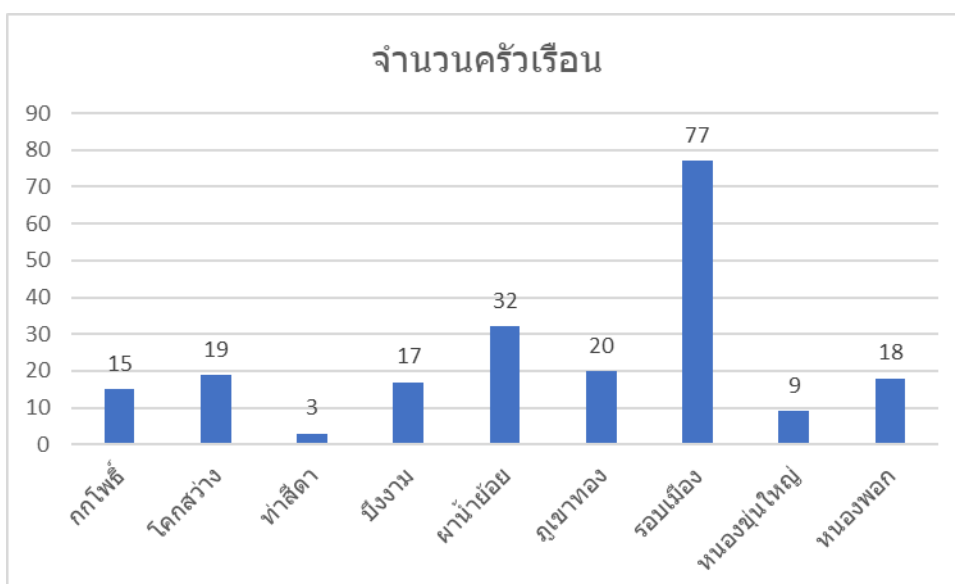
ทุนทางสังคม (Social Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 1.56 อยู่ในระดับอยู่ลำบาก เมื่อพิจารณาทุนทางสังคมรายตำบล พบว่า ตำบลเขตไทย มีค่าเฉลี่ยทุนทางสังคม สูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.15 อยู่ในระดับอยู่ยาก รองลงมาคือตำบลบึงงาม ค่าเฉลี่ย 1.94 อยู่ในระดับอยู่ยาก และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลหุบเขาหลวง ค่าเฉลี่ย 1.20 อยู่ในระดับอยู่ลำบาก

ผลการวิเคราะห์ทุนดำรงชีวิตภาพรวมของแต่ละอำเภอในจังหวัดร้อยเอ็ด ปีพ.ศ. 2567
 โครงการพัฒนาและยกระดับพื้นที่วิจัยยุทธศาสตร์เพื่อขจัดความยากจนและสร้างโอกาสทางสังคม

อำเภอหนองพอก

การวิเคราะห์ข้อมูลฐานทุนดำรงชีพ อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด จากระบบฐานข้อมูลครัวเรือนยากจนจังหวัดร้อยเอ็ด PPPConnex โดยโครงการพัฒนาและยกระดับพื้นที่วิจัยยุทธศาสตร์เพื่อขจัดความยากจนและสร้างโอกาสทางสังคม จังหวัดร้อยเอ็ด หน่วยบริหาร และจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.)

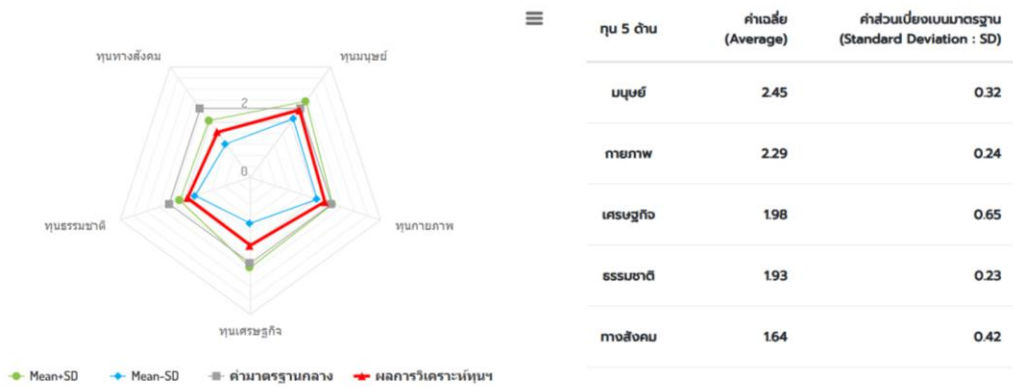
อำเภอหนองพอก มีจำนวนครัวเรือนยากจน 210 ครัวเรือน รวมจำนวนสมาชิกทุกครัวเรือน 768 คน แบ่งตามตำบล ได้ดังนี้

การวิเคราะห์ศักยภาพทุน 5 มิติ ของครัวเรือนยากจน ได้ดังนี้

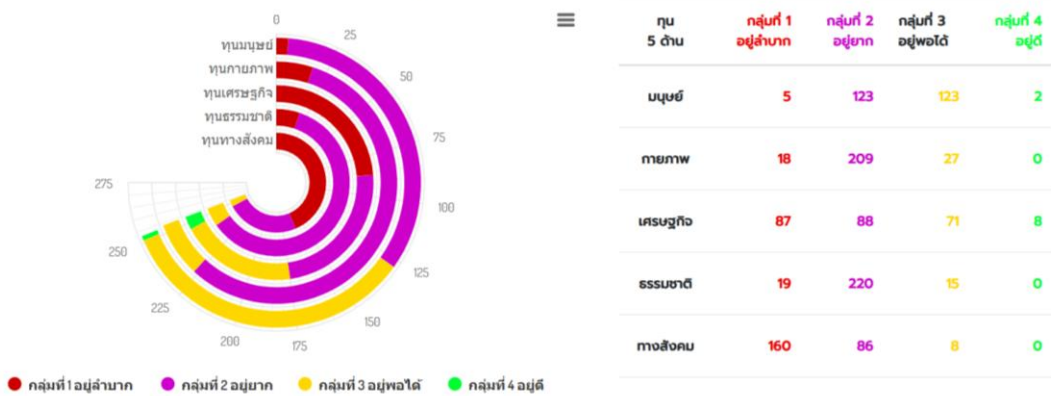
ทุนมนุษย์	มีค่าเฉลี่ย 2.45	เกณฑ์การวิเคราะห์และการแปลผลข้อมูลมีดังนี้ (1) ระดับอยู่ลำบากคะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.75 (2) ระดับอยู่ยากคะแนนเฉลี่ย 1.76 - 2.50 (3) ระดับอยู่พอได้คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.25 (4) ระดับอยู่ดีคะแนนเฉลี่ย 3.26 - 4.00
ทุนกายภาพ	มีค่าเฉลี่ย 2.29	
ทุนเศรษฐกิจ	มีค่าเฉลี่ย 1.98	
ทุนธรรมชาติ	มีค่าเฉลี่ย 1.93	
ทุนสังคม	มีค่าเฉลี่ย 1.64	

ค่าเฉลี่ยศักยภาพทุน 5 มิติ ของครัวเรือนยากจน อ.หนองพอก

ผลการวิเคราะห์ทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด เมื่อพิจารณาทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน สรุปได้ดังนี้

จำนวนครัวเรือนแยกประเภทตามฐานทุนฯ เชิงประมาณทั้ง 5 มิติ อ.หนองพอก

กลุ่มครัวเรือนยากจนแบ่งเป็น 4 กลุ่มได้แก่

- กลุ่มที่ 1 กลุ่มอยู่ลำบาก
- กลุ่มที่ 2 กลุ่มอยู่ยาก
- กลุ่มที่ 3 กลุ่มอยู่พอได้
- กลุ่มที่ 4 กลุ่มอยู่ดี

ฐานทุนแบ่งได้ 5 ด้านดังนี้

ทุนมนุษย์ (Human Capital) โดยรายละเอียดในทุนมนุษย์เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพ การศึกษา สวัสดิการ อาชีพ ทักษะ สถานภาพการศึกษา สถานภาพการทำงาน เป็นต้น ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอหนองพอก มีฐานทุนมนุษย์มากที่สุดในจำนวนเท่ากัน คือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยากจำนวน 123 ครัวเรือน และกลุ่มที่ 3

อยู่พอได้ จำนวน 123 ครัวเรือน รองลงมาคือ กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 5 ครัว และกลุ่มที่ 4 อยู่ดี จำนวน 2 ครัวเรือน ตามลำดับ

ทุนทางกายภาพ (Physical Capital) โดยรายละเอียดในทุนกายภาพเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย สภาพบ้านเรือนถูกสุขลักษณะ มีแหล่งน้ำ ความมั่นคงของที่ทำกิน ปัญหาเกี่ยวกับพื้นที่ทำกิน ถนนสาธารณะ สภาพที่อยู่อาศัย การใช้น้ำประปา การใช้น้ำเพื่อการเกษตร ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอนองพอก มีฐานทุนกายภาพมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 209 ครัวเรือน รองลงมาคือ กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 27 ครัวเรือน และกลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 18 ครัวเรือน ตามลำดับ

ทุนเศรษฐกิจ (Financial Capital) โดยรายละเอียดในทุนเศรษฐกิจเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการมีหนี้สิน การเข้าถึงแหล่งสินเชื่อต่างๆ มีการออม มีทรัพย์สินประกอบอาชีพ ความมั่นคงของที่ทำกิน ปัญหาเกี่ยวกับที่ทำกิน ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอนองพอก มีฐานทุนเศรษฐกิจมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 88 ครัวเรือน รองลงมาคือ กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 87 ครัวเรือน กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 71 ครัวเรือน และกลุ่มที่ 4 อยู่ดี จำนวน 8 ครัวเรือน ตามลำดับ

ทุนทางธรรมชาติ (Natural Capital) โดยรายละเอียดในทุนธรรมชาติเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการใช้น้ำเพื่อการเกษตร ทรัพยากรเพื่อการยังชีพ การอาศัยอยู่พื้นที่ภัยพิบัติ และพื้นที่ทำกินอยู่ในพื้นที่ภัยพิบัติ ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอนองพอก มีฐานทุนทางธรรมชาติมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 220 ครัวเรือน รองลงมาคือ กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 19 ครัวเรือน และกลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ 15 ครัวเรือน ตามลำดับ

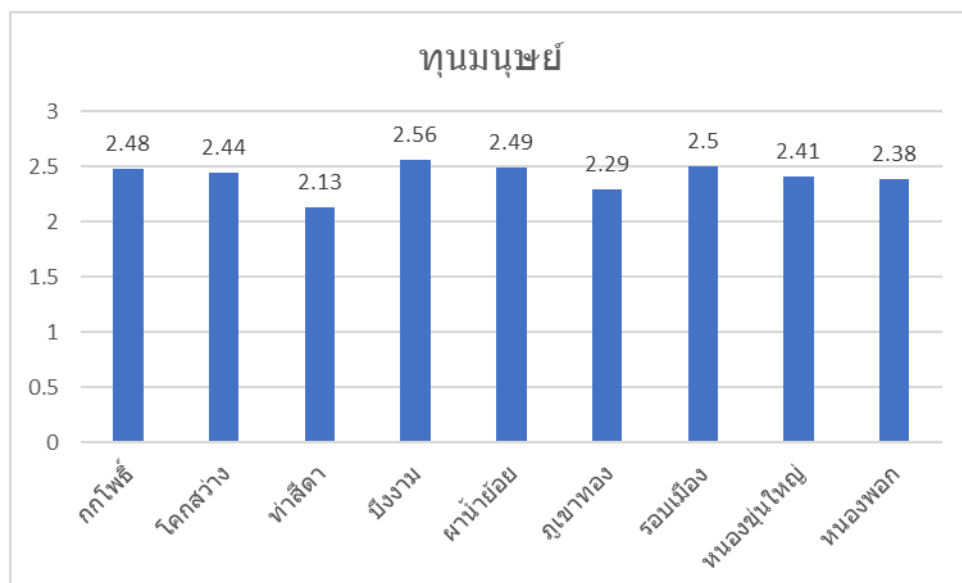
ทุนทางสังคม (Social Capital) โดยรายละเอียดในทุนทางสังคมเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการเข้าร่วมกลุ่มกิจกรรมของชุมชน การมีส่วนร่วมในชุมชน เป็นต้น ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอนองพอก มีฐานทุนทางสังคมมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 160 ครัวเรือน รองลงมาคือกลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 86 ครัวเรือน และกลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 8 ครัวเรือน ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน เปรียบเทียบรายตำบล อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด
สรุปได้ ดังนี้

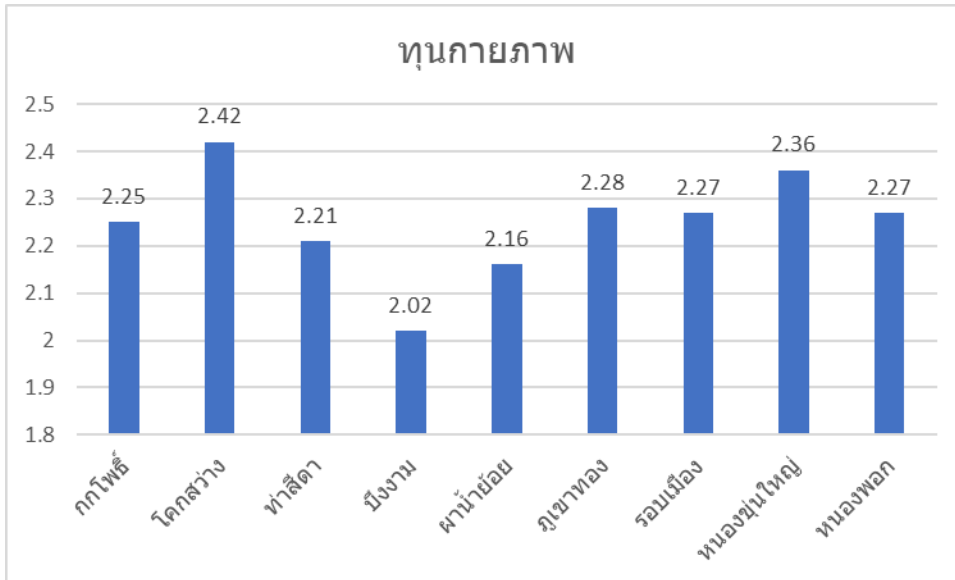
ตารางเปรียบเทียบวิเคราะห์ศักยภาพครัวเรือน 5 ด้าน พื้นที่อำเภอหนองพอก

ตำบล	ทุนมนุษย์	ทุนกายภาพ	ทุนเศรษฐกิจ	ทุนธรรมชาติ	ทุนทางสังคม	ภาพรวม
กกโพธิ์	2.48	2.25	1.92	1.86	1.32	1.96
โคกสว่าง	2.44	2.42	1.67	1.92	1.81	2.05
ท่าสีดา	2.13	2.21	1.45	1.9	1.37	1.81
บึงงาม	2.56	2.02	1.94	2.19	1.77	2.09
ผาน้ำย้อย	2.49	2.16	2.19	1.8	1.7	2.07
ภูเขาทอง	2.29	2.28	2	2.02	1.44	2.01
รอบเมือง	2.5	2.27	1.94	1.95	1.33	2
หนองขุ่นใหญ่	2.41	2.36	1.63	1.91	1.53	1.97
หนองพอก	2.38	2.27	1.92	2.04	1.8	2.08

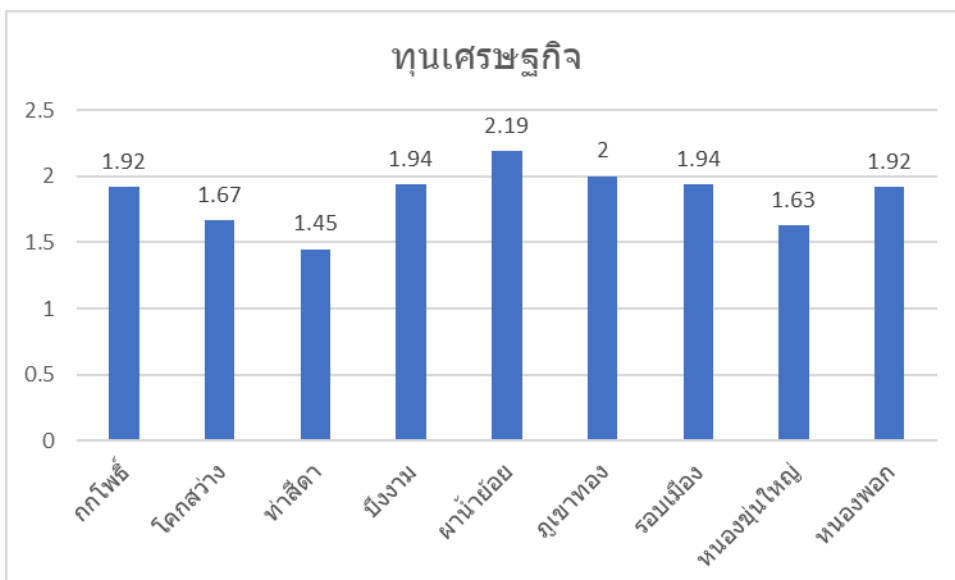
จากตารางพบว่า ตำบลที่มีค่าเฉลี่ยรวมทุกด้านสูงที่สุดคือ ตำบลบึงงาม รองลงมาคือตำบลหนองพอก และค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลท่าสีดา โดยแบ่งรายละเอียดตามฐานทุน ดังนี้

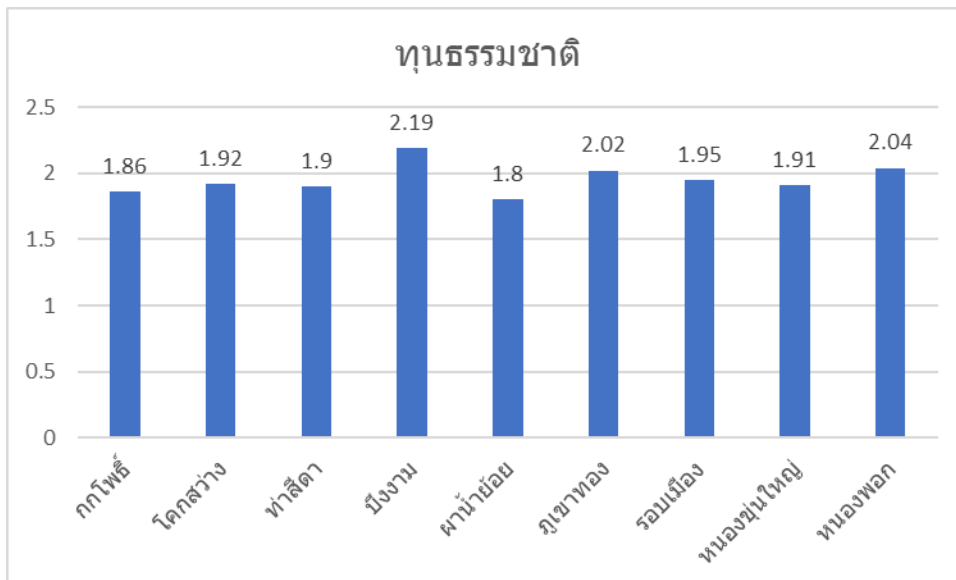
ทุนมนุษย์ (Human Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 2.45 อยู่ในระดับอยู่ยาก เมื่อพิจารณาทุนมนุษย์รายตำบล พบว่า ตำบลบึงงาม มีค่าเฉลี่ยทุนมนุษย์สูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.56 อยู่ในระดับอยู่พอได้ รองลงมาคือตำบลรอบเมือง ค่าเฉลี่ย 2.50 อยู่ในระดับอยู่ยาก และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลท่าสีดา ค่าเฉลี่ย 2.13 อยู่ในระดับอยู่ยาก ตามลำดับ

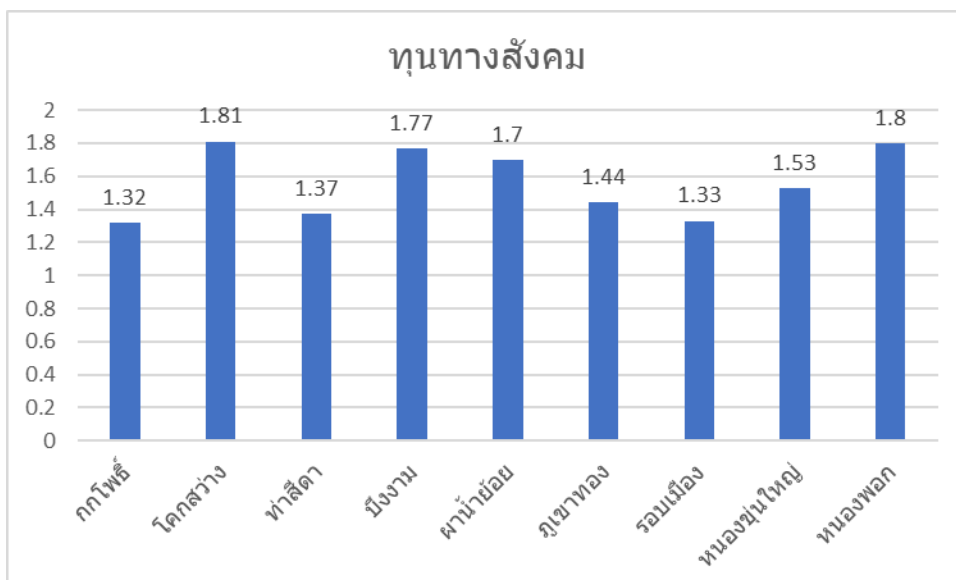
ทุนทางกายภาพ (Physical Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 2.29 อยู่ในระดับอยู่ยาก เมื่อพิจารณาทุนทางกายภาพรายตำบล พบว่า ตำบลโคกสว่าง มีค่าเฉลี่ยทุนทางกายภาพสูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.42 อยู่ในระดับอยู่ยาก รองลงมาคือ ตำบลหนองขุนใหญ่ ค่าเฉลี่ย 2.36 อยู่ในระดับอยู่ยาก และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลบึงงาม ค่าเฉลี่ย 2.02 อยู่ในระดับอยู่ยาก

ทุนเศรษฐกิจ (Financial Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 1.98 อยู่ในระดับอยู่ยาก เมื่อพิจารณาทุนเศรษฐกิจรายตำบล พบว่า ตำบลผาน้ำย้อย มีค่าเฉลี่ยทุนเศรษฐกิจ สูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.19 อยู่ในระดับอยู่ยาก รองลงมาคือ ตำบลบึงงาม และตำบลรอบเมือง มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 1.94 อยู่ในระดับอยู่ยาก และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลท่าสีดา ค่าเฉลี่ย 1.45 อยู่ในระดับอยู่ลำบาก

ทุนทางธรรมชาติ (Natural Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 1.93 อยู่ในระดับอยู่ยาก เมื่อพิจารณาทุนธรรมชาติรายตำบล พบว่า ตำบลบึงงาม มีค่าเฉลี่ยทุนทางธรรมชาติสูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.19 อยู่ในระดับอยู่ยาก รองลงมาคือตำบลหนองพอก ค่าเฉลี่ย 2.04 อยู่ในระดับอยู่ยาก และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือตำบลฝาน้ำน้อย ค่าเฉลี่ย 1.80 อยู่ในระดับอยู่ยาก

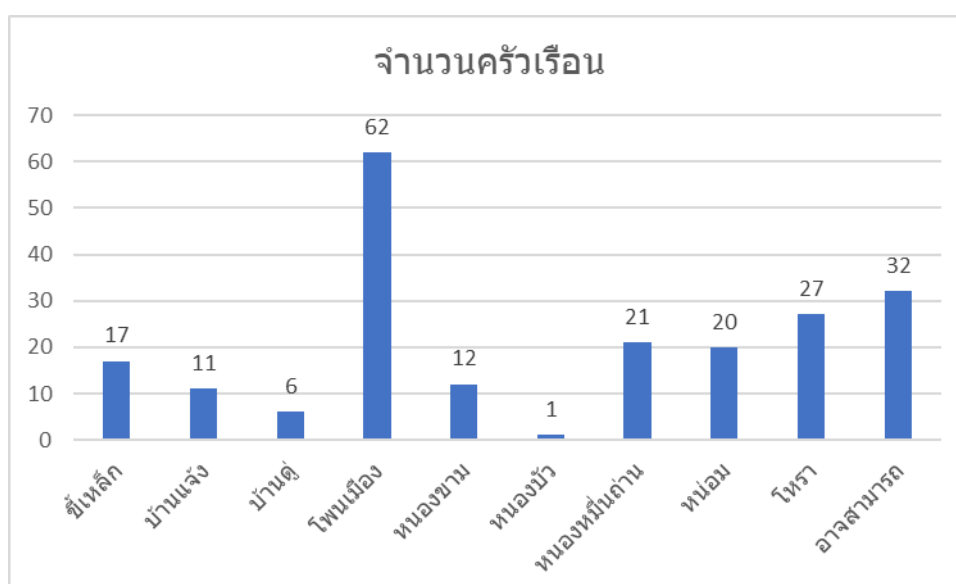
ทุนทางสังคม (Social Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 1.64 อยู่ในระดับอยู่ลำบาก เมื่อพิจารณาทุนทางสังคมรายตำบล พบว่า ตำบลโคกสว่าง มีค่าเฉลี่ยทุนทางสังคม สูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 1.81 อยู่ในระดับอยู่ยาก รองลงมาคือตำบลหนองพอก ค่าเฉลี่ย 1.80 อยู่ในระดับอยู่ยาก และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลกวกโพธิ์ ค่าเฉลี่ย 1.32 อยู่ในระดับอยู่ลำบาก

ผลการวิเคราะห์ทุนดำรงชีวิตภาพรวมของแต่ละอำเภอในจังหวัดร้อยเอ็ด ปีพ.ศ. 2567
 โครงการพัฒนาและยกระดับพื้นที่วิจัยยุทธศาสตร์เพื่อขจัดความยากจนและสร้างโอกาสทางสังคม

อำเภออาจสามารถ

การวิเคราะห์ข้อมูลฐานทุนดำรงชีพ อำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด จากระบบฐานข้อมูลครัวเรือนยากจนจังหวัดร้อยเอ็ด PPPConnex โดยโครงการพัฒนาและยกระดับพื้นที่วิจัยยุทธศาสตร์เพื่อขจัดความยากจนและสร้างโอกาสทางสังคม จังหวัดร้อยเอ็ด หน่วยบริหาร และจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.)

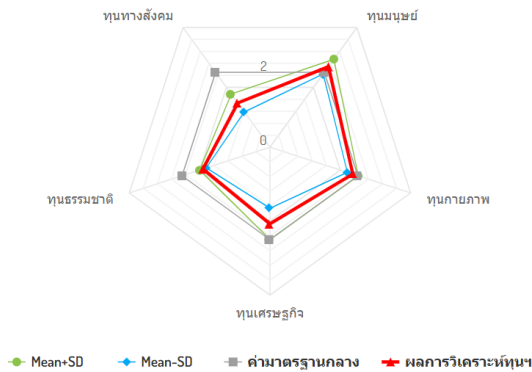
อำเภออาจสามารถ มีจำนวนครัวเรือนยากจน 209 ครัวเรือน รวมจำนวนสมาชิกทุกครัวเรือน 727 คน แบ่งตามตำบล ได้ดังนี้

การวิเคราะห์ศักยภาพทุน 5 มิติ ของครัวเรือนยากจน ได้ดังนี้

ทุนมนุษย์	มีค่าเฉลี่ย 2.69	เกณฑ์การวิเคราะห์และการแปลผลข้อมูลมีดังนี้ (1) ระดับอยู่ลำบากคะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.75 (2) ระดับอยู่ยากคะแนนเฉลี่ย 1.76 - 2.50 (3) ระดับอยู่พอได้คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.25 (4) ระดับอยู่ดีคะแนนเฉลี่ย 3.26 - 4.00
ทุนกายภาพ	มีค่าเฉลี่ย 2.35	
ทุนเศรษฐกิจ	มีค่าเฉลี่ย 2.07	
ทุนธรรมชาติ	มีค่าเฉลี่ย 1.90	
ทุนสังคม	มีค่าเฉลี่ย 1.48	

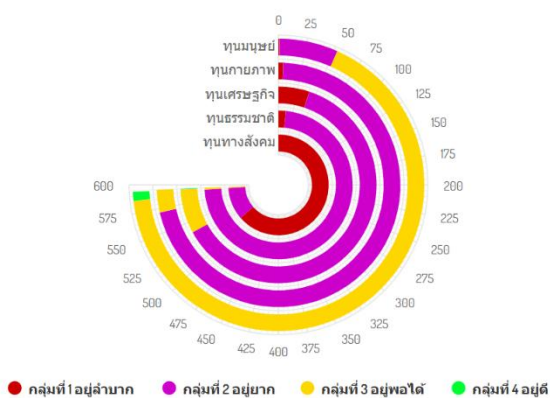
ค่าเฉลี่ยศักยภาพทุน 5 มิติ ของครัวเรือนยากจน อ.อาจสามารถ

ทุน 5 ด้าน	ค่าเฉลี่ย (Average)	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : SD)
มนุษย์	2.69	0.25
กายภาพ	2.35	0.16
เศรษฐกิจ	2.07	0.42
ธรรมชาติ	1.90	0.09
ทางสังคม	1.48	0.30

ผลการวิเคราะห์ทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน อำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด เมื่อพิจารณาทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน สรุปได้ดังนี้

จำนวนครัวเรือนแยกประเภทตามฐานทุนฯ เชิงประมาณทั้ง 5 มิติ อ.อาจสามารถ

ทุน 5 ด้าน	กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก	กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก	กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้	กลุ่มที่ 4 อยู่ดี
มนุษย์	1	52	533	8
กายภาพ	5	566	24	0
เศรษฐกิจ	41	495	58	1
ธรรมชาติ	13	579	3	0
ทางสังคม	509	83	3	0

กลุ่มครัวเรือนยากจนแบ่งเป็น 4 กลุ่มได้แก่

กลุ่มที่ 1 กลุ่มอยู่ลำบาก

กลุ่มที่ 2 กลุ่มอยู่ยาก

กลุ่มที่ 3 กลุ่มอยู่พอได้

กลุ่มที่ 4 กลุ่มอยู่ดี

ฐานทุนแบ่งได้ 5 ด้านดังนี้

ทุนมนุษย์ (Human Capital) โดยรายละเอียดในทุนมนุษย์เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพ การศึกษา สวัสดิการ อาชีพ ทักษะ สถานภาพการศึกษา สถานภาพการทำงาน เป็นต้น ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภออาจสามารถ มีฐานทุนมนุษย์มากที่สุด คือกลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 533 ครั้วเรือน รองลงคือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 52 ครั้วเรือน และฐานทุนมนุษย์น้อยที่สุด คือ กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 1 ครั้วเรือน ตามลำดับ

ทุนกายภาพ (Physical Capital) โดยรายละเอียดในทุนกายภาพเป็นข้อมูลเกี่ยวกับ การเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย สภาพบ้านเรือนถูกสุขลักษณะ มีแหล่งน้ำ ความมั่นคงของที่ทำกิน ปัญหาเกี่ยวกับพื้นที่ทำกิน ถนน สาธารณะ สภาพที่อยู่อาศัย การใช้น้ำประปา การใช้น้ำเพื่อการเกษตร ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภออาจสามารถ มีฐานทุนกายภาพมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 566 ครั้วเรือน รองลงคือ กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 24 ครั้วเรือน และฐานทุนกายภาพน้อยที่สุด คือ กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 5 ครั้วเรือน ตามลำดับ

ทุนเศรษฐกิจ (Financial Capital) โดยรายละเอียดในทุนเศรษฐกิจเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการมีหนี้สิน การเข้าถึงแหล่งสินเชื่อต่างๆ มีการออม มีทรัพย์สินประกอบอาชีพ ความมั่นคงของที่ทำกิน ปัญหาเกี่ยวกับที่ทำกิน ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภออาจสามารถ มีฐานทุนเศรษฐกิจมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 495 ครั้วเรือน รองลงคือ กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 58 ครั้วเรือน กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 41 ครั้วเรือน และฐานทุนเศรษฐกิจน้อยที่สุด คือ กลุ่มที่ 4 อยู่ดี จำนวน 1 ครั้วเรือน ตามลำดับ

ทุนทางธรรมชาติ (Natural Capital) โดยรายละเอียดในทุนธรรมชาติเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการใช้น้ำเพื่อการเกษตร ทรัพยากรเพื่อการยังชีพ การอาศัยอยู่ในพื้นที่ภัยพิบัติ และพื้นที่ทำกินอยู่ในพื้นที่ภัยพิบัติ ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภออาจสามารถ มีฐานทุนทางธรรมชาติมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 579 ครั้วเรือน รองลงคือ กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 13 ครั้วเรือน และฐานทุนทางธรรมชาติน้อยที่สุด คือ กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 3 ครั้วเรือน ตามลำดับ

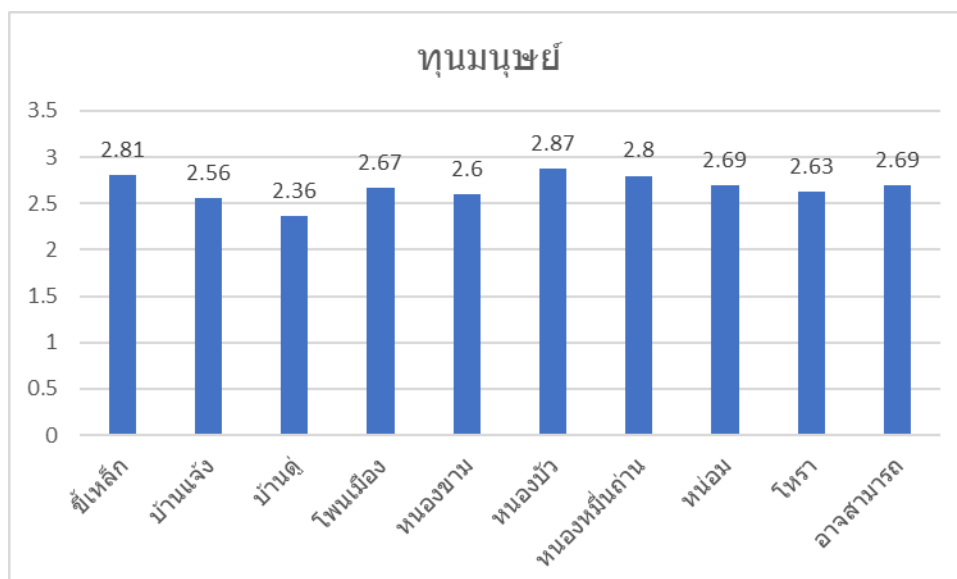
ทุนทางสังคม (Social Capital) โดยรายละเอียดในทุนทางสังคมเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการเข้าร่วมกลุ่มกิจกรรมของชุมชน การมีส่วนร่วมในชุมชน เป็นต้น ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภออาจสามารถ มีฐานทุนทางสังคมมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 509 ครั้วเรือน รองลงคือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 83 ครั้วเรือน และฐานทุนทางสังคมน้อยที่สุด คือ กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 3 ครั้วเรือน ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน เปรียบเทียบรายตำบล อำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด สรุปได้ดังนี้

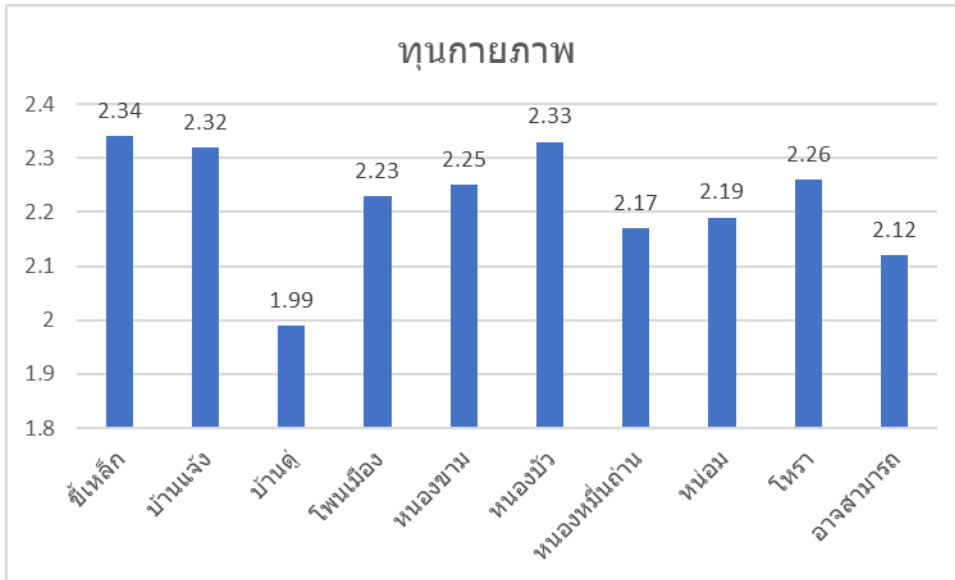
ตารางเปรียบเทียบวิเคราะห์ศักยภาพครัวเรือน 5 ด้าน พื้นที่อำเภออาจสามารถ

ตำบล	ทุนมนุษย์	ทุนกายภาพ	ทุนเศรษฐกิจ	ทุนธรรมชาติ	ทุนทางสังคม	ภาพรวม
ชีเหล็ก	2.81	2.34	1.94	1.94	1.38	2.08
บ้านแจ้	2.56	2.32	2.04	1.95	1.46	2.07
บ้านดู่	2.36	1.99	1.73	1.92	1.48	1.9
โพนเมือง	2.67	2.23	2.02	1.87	1.35	2.03
หนองขาม	2.6	2.25	1.85	1.93	1.34	1.99
หนองบัว	2.87	2.33	2.05	1.95	2.45	2.33
หนองหินถิ่นถ่าน	2.8	2.17	1.95	1.95	1.43	2.06
หนองม	2.69	2.19	1.93	1.91	1.39	2.02
โหรา	2.63	2.26	2.14	1.92	1.34	2.06
อาจสามารถ	2.69	2.12	1.82	1.89	1.63	2.03

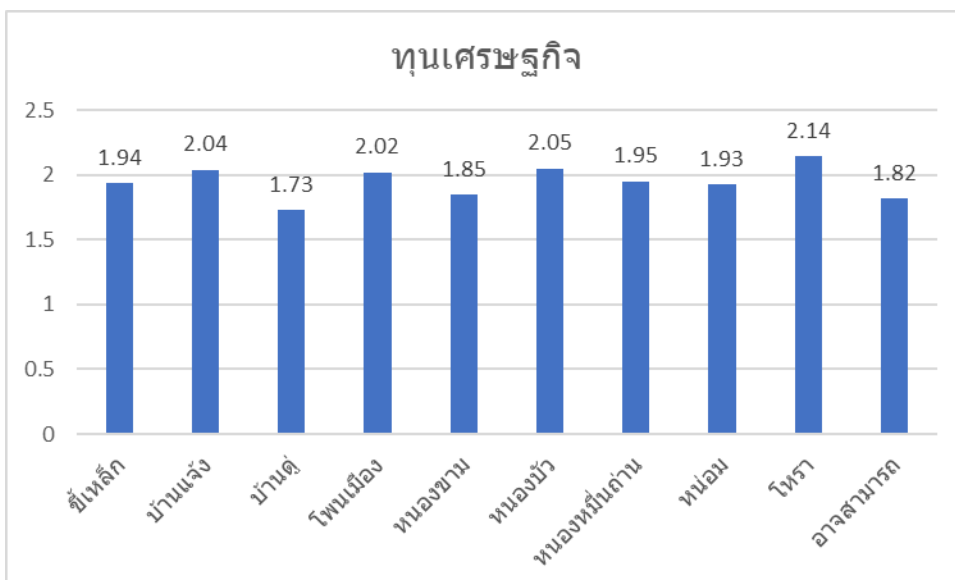
จากตารางพบว่า ตำบลที่มีค่าเฉลี่ยรวมทุกด้านสูงที่สุดคือ ตำบลหนองบัว รองลงมาคือตำบลชีเหล็ก และค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลบ้านดู่ โดยแบ่งรายละเอียดตามฐานทุน ดังนี้

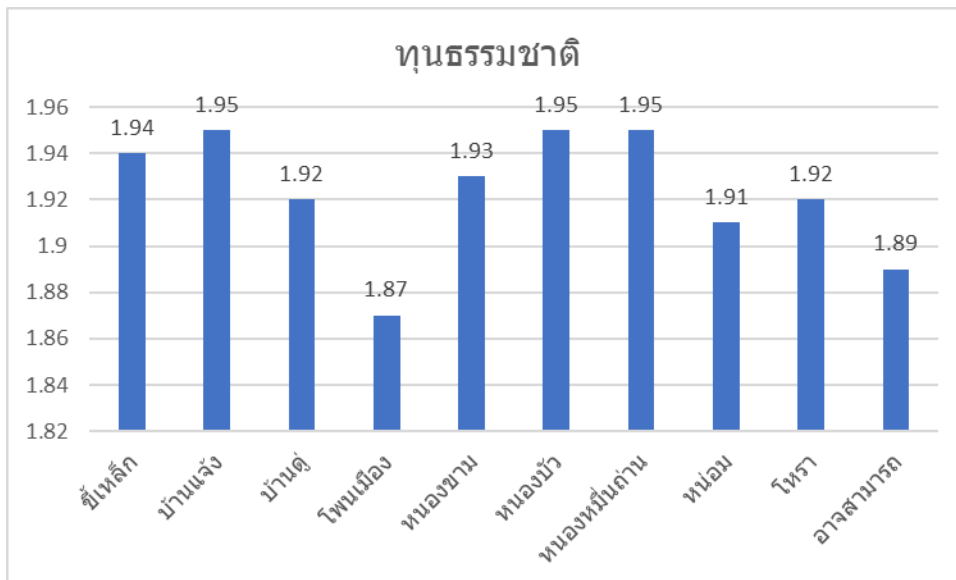
ทุนมนุษย์ (Human Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 2.69 อยู่ในระดับอยู่พอได้ เมื่อพิจารณาทุนมนุษย์ รายตำบล พบว่า ตำบลหนองบัว มีค่าเฉลี่ยทุนมนุษย์สูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.87 อยู่ในระดับอยู่พอได้ รองลงมาคือตำบลชีเหล็ก ค่าเฉลี่ย 2.81 อยู่ในระดับอยู่พอได้ และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลบ้านดู่ ค่าเฉลี่ย 2.36 อยู่ในระดับอยู่ยาก ตามลำดับ

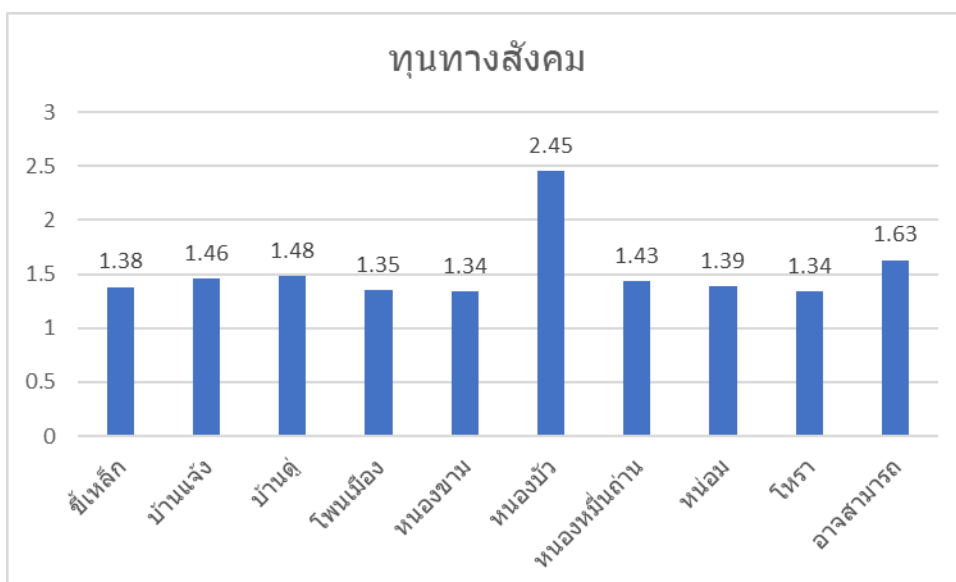
ทุนทางกายภาพ (Physical Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 2.35 อยู่ในระดับอยู่ยาก เมื่อพิจารณาทุนทางกายภาพรายตำบล พบว่า ตำบลชีเหล็ก มีค่าเฉลี่ยทุนทางกายภาพสูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.34 อยู่ในระดับอยู่ยาก รองลงมาคือ ตำบลหนองบัว ค่าเฉลี่ย 2.33 อยู่ในระดับอยู่ยาก และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลบ้านดู่ ค่าเฉลี่ย 1.99 อยู่ในระดับอยู่ยาก

ทุนเศรษฐกิจ (Financial Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 2.07 อยู่ในระดับอยู่ยาก เมื่อพิจารณาทุนเศรษฐกิจรายตำบล พบว่า ตำบลโทรา มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.14 อยู่ในระดับอยู่ยาก รองลงมาคือ ตำบลหนองบัว มีค่าเฉลี่ย 2.05 อยู่ในระดับอยู่ยาก และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลบ้านดู่ ค่าเฉลี่ย 1.73 อยู่ในระดับอยู่ลำบาก

ทุนทางธรรมชาติ (Natural Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 1.90 อยู่ในระดับอยู่ยาก เมื่อพิจารณาทุนธรรมชาติรายตำบล พบว่า ตำบลบ้านแจ้ง ตำบลหนองบัว และตำบลหนองหินถ่าน มีค่าเฉลี่ยทุนทางธรรมชาติสูงที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 1.95 อยู่ในระดับอยู่ยาก รองลงมาคือตำบลชี้เหล็ก ค่าเฉลี่ย 1.94 อยู่ในระดับอยู่ยาก และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลโพนเมือง ค่าเฉลี่ย 1.87 อยู่ในระดับอยู่ยาก

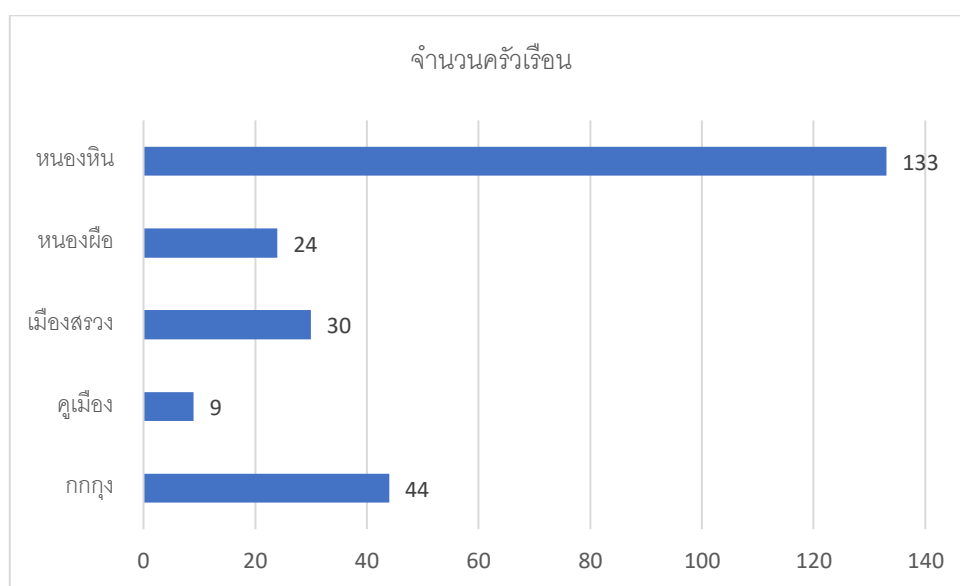
ทุนทางสังคม (Social Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 1.48 อยู่ในระดับอยู่ลำบาก เมื่อพิจารณาทุนทางสังคมรายตำบล พบว่า ตำบลหนองบัว มีค่าเฉลี่ยทุนทางสังคม สูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.45 อยู่ในระดับอยู่ยาก รองลงมาคือตำบลอาจสามารถ ค่าเฉลี่ย 1.63 อยู่ในระดับอยู่ลำบาก และตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ตำบลหนองขามและตำบลโหรา ค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 1.34 อยู่ในระดับอยู่ลำบาก

ผลการวิเคราะห์ทุนดำรงชีวิตภาพรวมของแต่ละอำเภอในจังหวัดร้อยเอ็ด ปีพ.ศ. 2567
 โครงการพัฒนาและยกระดับพื้นที่วิจัยยุทธศาสตร์เพื่อจัดความยากจนและสร้างโอกาสทางสังคม

อำเภอเมืองสรวง

การวิเคราะห์ข้อมูลฐานทุนดำรงชีพ อำเภอเมืองสรวง จังหวัดร้อยเอ็ด จากระบบฐานข้อมูลครัวเรือนยากจนจังหวัดร้อยเอ็ด PPPConnex โดยโครงการพัฒนาและยกระดับพื้นที่วิจัยยุทธศาสตร์เพื่อจัดความยากจนและสร้างโอกาสทางสังคม จังหวัดร้อยเอ็ด หน่วยบริหาร และจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.)

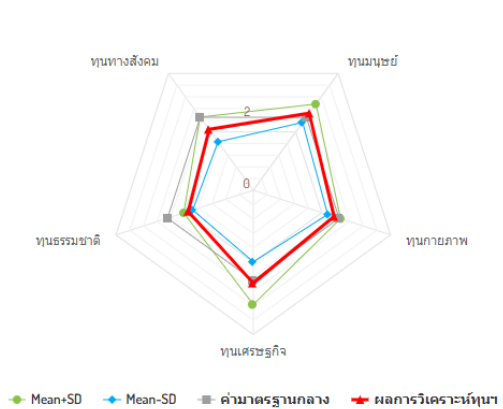
อำเภอเมืองสรวง มีจำนวนครัวเรือนยากจน 240 ครัวเรือน รวมจำนวนสมาชิกทุกครัวเรือน 1,052 คน แบ่งตามตำบลได้ดังนี้

การวิเคราะห์ศักยภาพทุน 5 มิติ ของครัวเรือนยากจน ได้ดังนี้

ทุนมนุษย์	มีค่าเฉลี่ย 2.64	เกณฑ์การวิเคราะห์และการแปลผลข้อมูลมีดังนี้
ทุนกายภาพ	มีค่าเฉลี่ย 2.36	(1) ระดับอยู่ลำบากคะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.75
ทุนเศรษฐกิจ	มีค่าเฉลี่ย 2.57	(2) ระดับอยู่ยากคะแนนเฉลี่ย 1.76 - 2.50
ทุนธรรมชาติ	มีค่าเฉลี่ย 1.90	(3) ระดับอยู่พอได้คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.25
ทุนสังคม	มีค่าเฉลี่ย 2.08	(4) ระดับอยู่ดีคะแนนเฉลี่ย 3.26 - 4.00

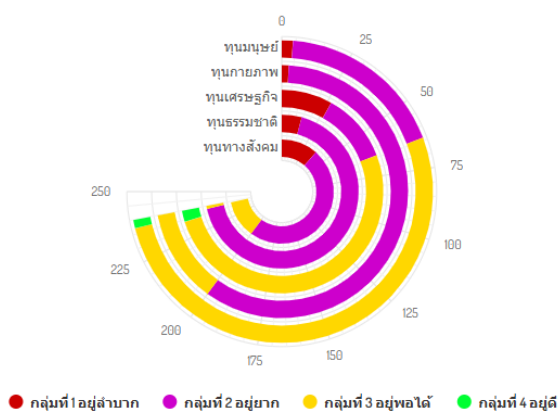
ค่าเฉลี่ยศักยภาพทุน 5 มิติ ของครัวเรือนยากจน ของ อ.เมืองสรวง พ.ศ. 2567

ทุน 5 ด้าน	ค่าเฉลี่ย (Average)	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : SD)
มนุษย์	2.64	0.31
กายภาพ	2.36	0.19
เศรษฐกิจ	2.57	0.59
ธรรมาชาติ	1.90	0.13
ทางสังคม	2.08	0.42

ผลการวิเคราะห์ทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน อำเภอเมืองสรวง จังหวัดร้อยเอ็ด เมื่อพิจารณาทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน สรุปได้ดังนี้

จำนวนครัวเรือนแยกประเภทตามฐานทุนฯ เชิงประมาณทั้ง 5 มิติ ของ อ.เมืองสรวง พ.ศ. 2567

ทุน 5 ด้าน	กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก	กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก	กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้	กลุ่มที่ 4 อยู่ดี
มนุษย์	4	60	173	3
กายภาพ	3	197	40	0
เศรษฐกิจ	27	37	170	6
ธรรมาชาติ	14	224	2	0
ทางสังคม	38	162	39	0

กลุ่มครัวเรือนยากจนแบ่งเป็น 4 กลุ่มได้แก่

กลุ่มที่ 1 กลุ่มอยู่ลำบาก

กลุ่มที่ 2 กลุ่มอยู่ยาก

กลุ่มที่ 3 กลุ่มอยู่พอได้

กลุ่มที่ 4 กลุ่มอยู่ดี

ฐานทุนแบ่งได้ 5 ด้านดังนี้

ทุนมนุษย์ (Human Capital) โดยรายละเอียดในทุนมนุษย์เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพ การศึกษา สวัสดิการ อาชีพ ทักษะ สถานภาพการศึกษา สถานภาพการทำงานเป็นต้น ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอเมือง สรวงครัวเรือนส่วนใหญ่อยู่ใน กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 173 ครัวเรือนรองลงมาคือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 60 ครัวเรือนกลุ่มที่ 4 อยู่ดี จำนวน 3 ครัวเรือนและ กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 4 ครัวเรือน ตามลำดับ

ทุนทางกายภาพ (Physical Capital) โดยรายละเอียดในทุนกายภาพเป็นข้อมูลเกี่ยวกับ การเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย สภาพบ้านเรือนถูกสุขลักษณะ มีแหล่งน้ำ ความมั่นคงของที่ทำกิน ปัญหาเกี่ยวกับพื้นที่ทำกิน ถนนสาธารณะ สภาพที่อยู่อาศัย การใช้น้ำประปา การใช้น้ำเพื่อการเกษตร ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอเมืองสรวงกลุ่มที่ 2 อยู่ยาก มีมากที่สุดถึง 197 ครัวเรือนกลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 40 ครัวเรือนกลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 3 ครัวเรือนไม่มีครัวเรือนใน กลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

ทุนเศรษฐกิจ (Financial Capital) โดยรายละเอียดในทุนเศรษฐกิจเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการมีหนี้สิน การเข้าถึงแหล่งสินเชื่อต่างๆ มีการออม มีทรัพย์สินประกอบอาชีพ ความมั่นคงของที่ทำกิน ปัญหาเกี่ยวกับที่ทำกิน ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอเมืองสรวง กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ มีมากที่สุด จำนวน 170 ครัวเรือนกลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 37 ครัวเรือนกลุ่มที่ 4 อยู่ดี จำนวน 6 ครัวเรือนและ กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 27 ครัวเรือน ตามลำดับ

ทุนทางธรรมชาติ (Natural Capital) โดยรายละเอียดในทุนธรรมชาติเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการใช้น้ำเพื่อการเกษตร ทรัพยากรเพื่อการยังชีพ การอาศัยอยู่พื้นที่ภัยพิบัติ และพื้นที่ทำกินอยู่ในพื้นที่ภัยพิบัติ ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอเมืองสรวงครัวเรือนส่วนใหญ่อยู่ใน กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 224 ครัวเรือนกลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 14 ครัวเรือนกลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 2 ครัวเรือนไม่มีใน กลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

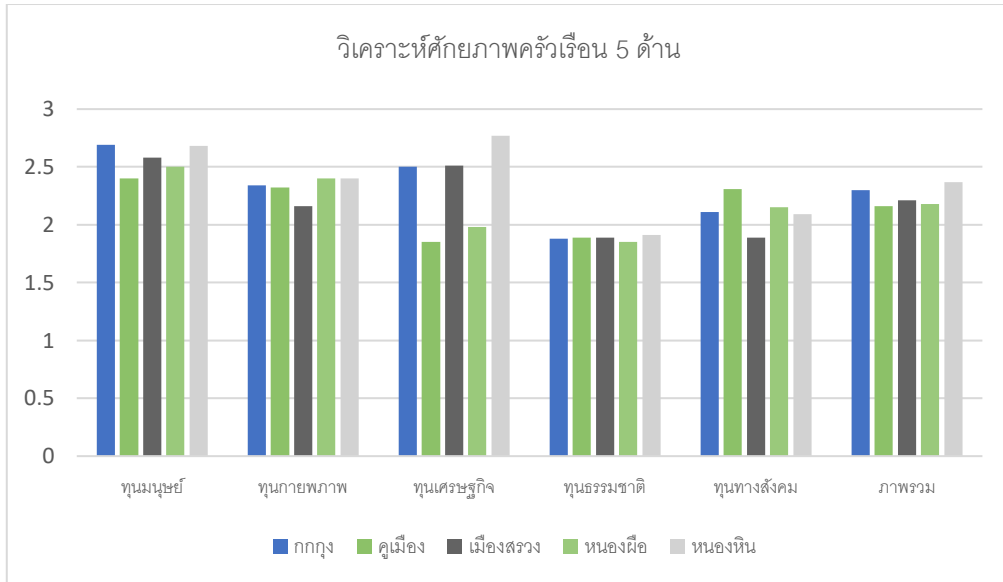
ทุนทางสังคม (Social Capital) โดยรายละเอียดในทุนทางสังคมเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการเข้าร่วมกลุ่มกิจกรรมของชุมชน การมีส่วนร่วมในชุมชน เป็นต้น ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอเมืองสรวง ส่วนใหญ่อยู่ใน กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 162 ครัวเรือนกลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 38 ครัวเรือนกลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 39 ครัวเรือนไม่มีครัวเรือนใน กลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน เปรียบเทียบรายตำบล อำเภอเมยวดี จังหวัดร้อยเอ็ดสรุปได้ดังนี้

ตารางเปรียบเทียบวิเคราะห์ศักยภาพครัวเรือน 5 ด้าน พื้นที่อำเภอเมยวดี

ตำบล	ทุนมนุษย์	ทุนกายภาพ	ทุนเศรษฐกิจ	ทุนธรรมชาติ	ทุนทางสังคม	ภาพรวม
กกกุง	2.69	2.34	2.5	1.88	2.11	2.3
คูเมือง	2.4	2.32	1.85	1.89	2.31	2.16
เมืองสรวง	2.58	2.16	2.51	1.89	1.89	2.21
หนองผือ	2.5	2.4	1.98	1.85	2.15	2.18
หนองหิน	2.68	2.4	2.77	1.91	2.09	2.37

จากตารางพบว่า ตำบลที่มีค่าเฉลี่ยรวมทุกด้านสูงที่สุดคือ ตำบลหนองหิน รองลงมาคือตำบลเมืองสรวง

ทุนมนุษย์ (Human Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 2.57 อยู่ในระดับพอใช้เมื่อพิจารณาทุนมนุษย์รายตำบล พบว่าตำบลกกกุง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (2.69)รองลงมาคือ หนองหิน (2.68) และ เมืองสรวง (2.58)ตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ คูเมือง (2.4)

ทุนทางกายภาพ (Physical Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 2.32 อยู่ในระดับพอใช้กกกุง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (2.34)รองลงมาคือ หนองหิน และ หนองผือ (2.4)ตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ เมืองสรวง (2.16)

ทุนเศรษฐกิจ (Financial Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 2.32 อยู่ในระดับพอใช้หนองหิน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (2.77)รองลงมาคือ เมืองสรวง (2.51) และ กกกุง (2.5)ตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ คูเมือง (1.85)

ทุนทางธรรมชาติ (Natural Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 1.88 อยู่ในระดับต้องปรับปรุงหนองหิน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (1.91)รองลงมาคือ คูเมือง และ เมืองสรวง (1.89)ตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ หนองผือ (1.85)

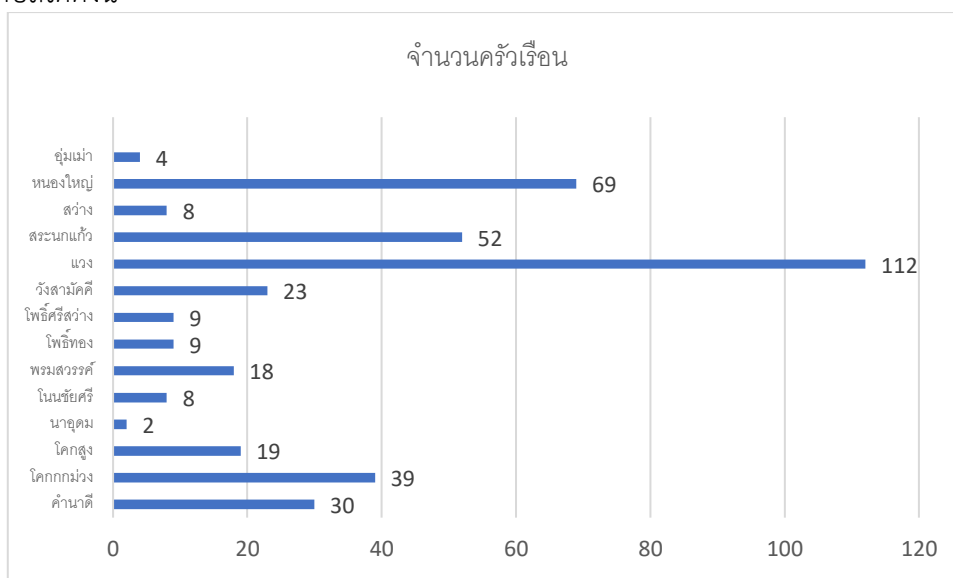
ทุนทางสังคม (Social Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 2.11 อยู่ในระดับพอใช้คูเมือง มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (2.31)รองลงมาคือ หนองผือ (2.15) และ กกกุง (2.11)ตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ เมืองสรวง (1.89)

ผลการวิเคราะห์ทุนดำรงชีวิตภาพรวมของแต่ละอำเภอในจังหวัดร้อยเอ็ด ปีพ.ศ. 2567
 โครงการพัฒนาและยกระดับพื้นที่วิจัยยุทธศาสตร์เพื่อขจัดความยากจนและสร้างโอกาสทางสังคม

อำเภอโพนทอง

การวิเคราะห์ข้อมูลฐานทุนดำรงชีพ อำเภอโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด จากระบบฐานข้อมูลครัวเรือนยากจนจังหวัดร้อยเอ็ด PPPConnex โดยโครงการพัฒนาและยกระดับพื้นที่วิจัยยุทธศาสตร์เพื่อขจัดความยากจนและสร้างโอกาสทางสังคม จังหวัดร้อยเอ็ด หน่วยบริหาร และจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.)

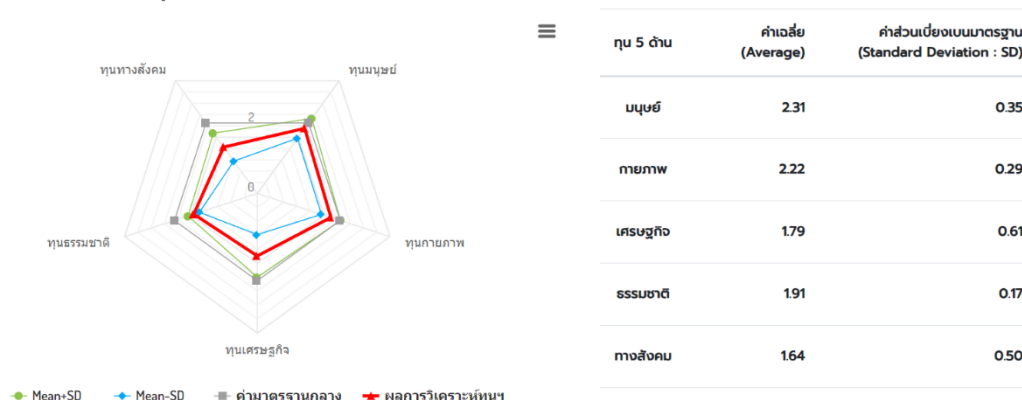
อำเภอโพนทอง มีจำนวนครัวเรือนยากจน 402 ครัวเรือน รวมจำนวนสมาชิกทุกครัวเรือน 1,423 คน แบ่งตามตำบลได้ดังนี้

การวิเคราะห์ศักยภาพทุน 5 มิติ ของครัวเรือนยากจน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

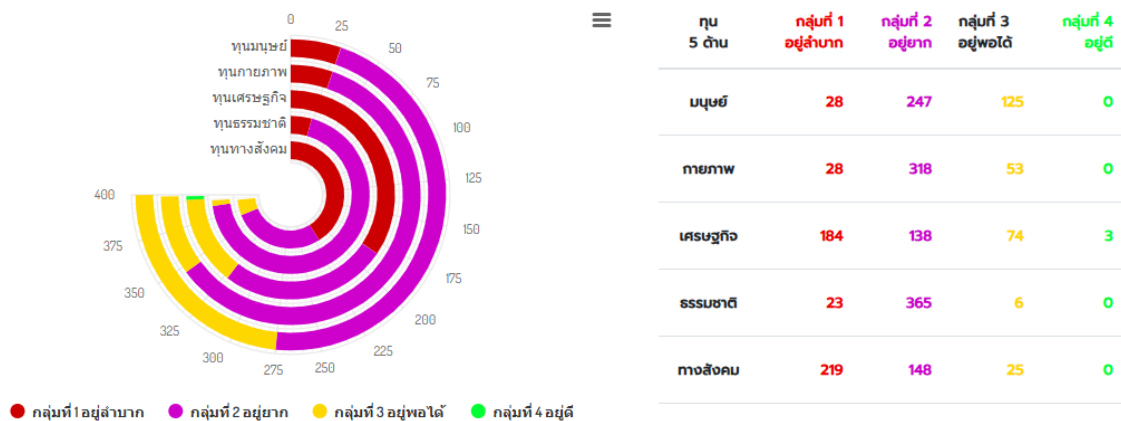
ทุนมนุษย์	มีค่าเฉลี่ย 2.31	เกณฑ์การวิเคราะห์และการแปลผลข้อมูลมีดังนี้
ทุนกายภาพ	มีค่าเฉลี่ย 2.22	(1) ระดับอยู่ลำบากคะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.75
ทุนเศรษฐกิจ	มีค่าเฉลี่ย 1.79	(2) ระดับอยู่ยากคะแนนเฉลี่ย 1.76 - 2.50
ทุนธรรมชาติ	มีค่าเฉลี่ย 1.91	(3) ระดับอยู่พอได้คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.25
ทุนสังคม	มีค่าเฉลี่ย 1.64	(4) ระดับอยู่ดีคะแนนเฉลี่ย 3.26 - 4.00

ค่าเฉลี่ยศักยภาพทุน 5 มิติ ของครัวเรือนยากจน ของ อ.โพนทอง พ.ศ. 2567

ผลการวิเคราะห์ทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด เมื่อพิจารณาทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน สรุปได้ดังนี้

จำนวนครัวเรือนแยกประเภทตามฐานทุนฯ เชิงปริมาณทั้ง 5 มิติ ของ อ.โพธารอง พ.ศ. 2567

ภาพที่ 2 จำนวนครัวเรือนแยกประเภทตามฐานทุนฯ เชิงปริมาณทั้ง 5 มิติ

กลุ่มครัวเรือนยากจนแบ่งเป็น 4 กลุ่มได้แก่

- กลุ่มที่ 1 กลุ่มอยู่ลำบาก
- กลุ่มที่ 2 กลุ่มอยู่ยาก
- กลุ่มที่ 3 กลุ่มอยู่พอได้
- กลุ่มที่ 4 กลุ่มอยู่ดี

ฐานทุนแบ่งได้ 5 ด้านดังนี้

ทุนมนุษย์ (Human Capital) โดยรายละเอียดในทุนมนุษย์ประกอบด้วยข้อมูลด้านสุขภาพ การศึกษา อาชีพ สถานภาพการศึกษาและการทำงานพบว่า ครัวเรือนส่วนใหญ่อยู่ใน กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 247 ครัวเรือน รองลงมาคือ กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 125 ครัวเรือน และ กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 28 ครัวเรือน ไม่พบในกลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

ทุนทางกายภาพ (Physical Capital) โดยรายละเอียดในทุนกายภาพเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการอยู่อาศัย แหล่งน้ำ ถนน และสาธารณูปโภคพื้นฐานพบว่า ครัวเรือนส่วนใหญ่จัดอยู่ใน กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 318 ครัวเรือน รองลงมาคือ กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 53 ครัวเรือน และ กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 28 ครัวเรือน ตามลำดับ

ทุนเศรษฐกิจ (Financial Capital) โดยรายละเอียดในทุนเศรษฐกิจเป็นข้อมูลเกี่ยวกับ ด้านรายได้ หนี้สิน การเข้าถึงแหล่งเงินทุน และทรัพย์สินผลการวิเคราะห์พบว่า ครัวเรือนส่วนใหญ่อยู่ใน กลุ่มที่ 1 อยู่

ลำบาก มากถึง 184 ครั้วเรือน รองลงมาคือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 138 ครั้วเรือน และ กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 74 ครั้วเรือน โดยมีเพียง 3 ครั้วเรือน ที่อยู่ในกลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

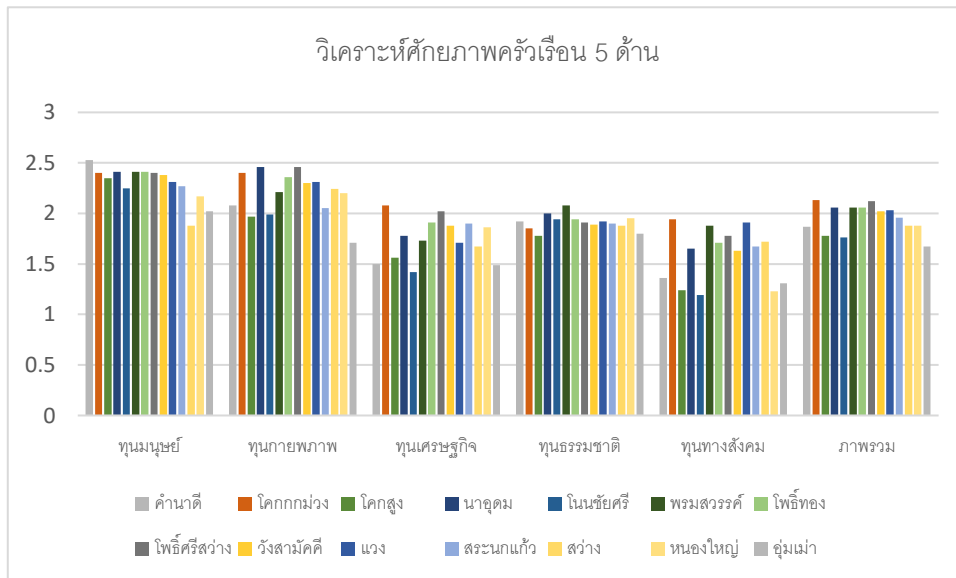
ทุนทางธรรมชาติ (Natural Capital) โดยรายละเอียดในทุนธรรมชาติเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการใช้น้ำเพื่อการเกษตร ทรัพยากรเพื่อการยังชีพ การอาศัยอยู่พื้นที่ภัยพิบัติ และพื้นที่ทำกินอยู่ในพื้นที่ภัยพิบัติ ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภโพนทองครั้วเรือนส่วนใหญ่อยู่ใน กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก สูงถึง 365 ครั้วเรือน รองลงมาคือ กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 6 ครั้วเรือน และ กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 23 ครั้วเรือน ตามลำดับ

ทุนทางสังคม (Social Capital) โดยรายละเอียดในทุนทางสังคมเป็นข้อมูลเกี่ยวกับ การเข้าร่วมกลุ่มกิจกรรมของชุมชน การมีส่วนร่วมในชุมชน เป็นต้น ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภโพนทอง ครั้วเรือนส่วนใหญ่อยู่ใน กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก สูงที่สุดถึง 219 ครั้วเรือน รองลงมาคือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 148 ครั้วเรือน และ กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 25 ครั้วเรือน ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน เปรียบเทียบรายตำบล อำเภโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ดสรุปได้ดังนี้

ตารางเปรียบเทียบวิเคราะห์ศักยภาพครั้วเรือน 5 ด้าน พื้นที่อำเภโพนทอง

ตำบล	ทุนมนุษย์	ทุนกายภาพ	ทุนเศรษฐกิจ	ทุนธรรมชาติ	ทุนทางสังคม	ภาพรวม
คำนาดี	2.53	2.08	1.5	1.92	1.36	1.87
โคกกกม่วง	2.4	2.4	2.08	1.85	1.94	2.13
โคกสูง	2.35	1.97	1.56	1.78	1.24	1.78
นาอุดม	2.41	2.46	1.78	2	1.65	2.06
โนนชัยศรี	2.25	1.99	1.42	1.94	1.19	1.76
พรมสวรรค์	2.41	2.21	1.73	2.08	1.88	2.06
โพธิ์ทอง	2.41	2.36	1.91	1.94	1.71	2.06
โพธิ์ศรีสว่าง	2.4	2.46	2.02	1.91	1.78	2.12
วังสามัคคี	2.38	2.3	1.88	1.89	1.63	2.02
แวง	2.31	2.31	1.71	1.92	1.91	2.03
สรชนกแก้ว	2.27	2.05	1.9	1.9	1.67	1.96
สว่าง	1.88	2.24	1.67	1.88	1.72	1.88
หนองใหญ่	2.17	2.2	1.86	1.95	1.23	1.88
อุมเม่า	2.02	1.71	1.49	1.8	1.31	1.67

ทุนมนุษย์ (Human Capital) ค่าเฉลี่ยในระดับพออยู่ได้ โดยตำบลที่มีคะแนนสูงสุดคือ ค่านาดี (2.53) และ นาอุดม (2.47) สะท้อนถึงความสามารถในการพัฒนาคนในพื้นที่ เช่น การศึกษา สุขภาพ และทักษะ ส่วนตำบลที่มีคะแนนต่ำสุดคือ อุ่มเม่า (2.02) และ หนองใหญ่ (2.18) ซึ่งสะท้อนถึงข้อจำกัดในการเข้าถึงโอกาสพัฒนาทุนมนุษย์

ทุนทางกายภาพ (Physical Capital) ค่าเฉลี่ยมีระดับใกล้เคียงกันในหลายตำบล โดยตำบลที่มีคะแนนสูงสุดคือ โพธิ์ศรีสว่าง (2.46) และ โพธิ์ทอง (2.36) แสดงถึงความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน สาธารณูปโภค และระบบขนส่ง ส่วนตำบลที่มีคะแนนต่ำสุดคือ อุ่มเม่า (1.71) และ โคกสูง (1.97)

ทุนเศรษฐกิจ (Financial Capital) ค่าเฉลี่ยด้านทุนเศรษฐกิจมีความหลากหลายมาก โดยตำบลที่มีคะแนนสูงสุดคือ โพธิ์ทอง (1.91) และ โคกกกม่วง (2.08) แสดงถึงโอกาสทางรายได้และกิจกรรมทางเศรษฐกิจในพื้นที่ ขณะที่ตำบลที่มีคะแนนต่ำมาก ได้แก่ ค่านาดี (1.50), อุ่มเม่า (1.49) และ โนนชัยศรี (1.42) ซึ่งอาจสะท้อนถึงความยากจนและการเข้าถึงโอกาสทางเศรษฐกิจที่จำกัด

ทุนทางธรรมชาติ (Natural Capital) ทุนธรรมชาติแสดงถึงการมีทรัพยากรธรรมชาติที่ชุมชนสามารถพึ่งพิงได้ เช่น ป่าไม้ แหล่งน้ำ และดิน โดยตำบลที่ได้คะแนนสูงสุดคือ นาอุดม (2.00) และ พรหมสวรรค์ กับ หนองใหญ่ (1.95) ขณะที่ตำบลที่มีคะแนนต่ำที่สุดคือ โคกสูง (1.78) และ โคกกกม่วง (1.85)

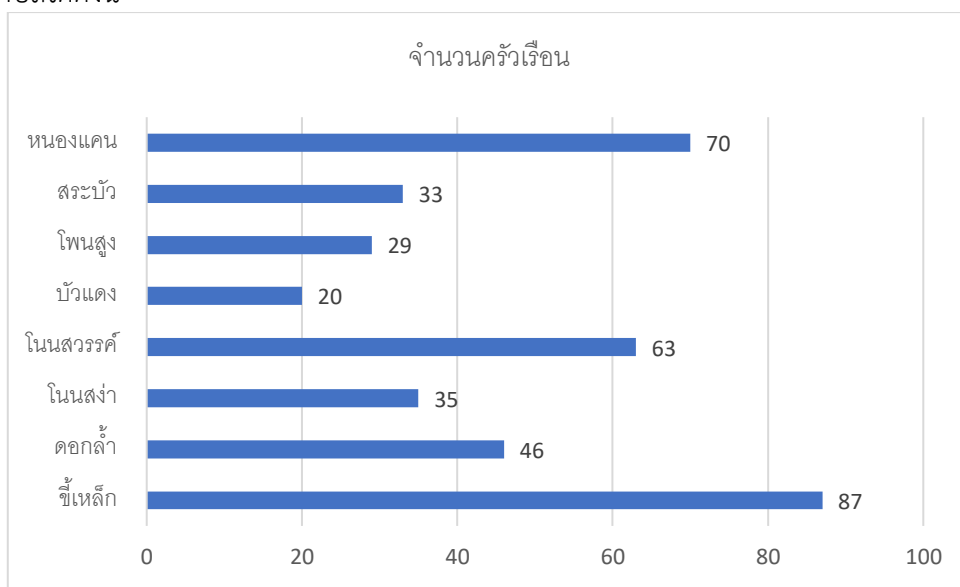
ทุนทางสังคม (Social Capital) ด้านทุนทางสังคมสะท้อนถึงความสัมพันธ์ ความไว้วางใจ และความร่วมมือของชุมชน โดยตำบลที่มีคะแนนสูงสุดคือ โพธิ์ทอง (2.06) และ โคกกกม่วง (1.94) ซึ่งแสดงถึงความเข้มแข็งของชุมชน ส่วนตำบลที่มีคะแนนต่ำสุดคือ โคกสูง (1.24) และ โนนชัยศรี (1.19)

ผลการวิเคราะห์ทุนดำรงชีวิตภาพรวมของแต่ละอำเภอในจังหวัดร้อยเอ็ด ปีพ.ศ. 2567
 โครงการพัฒนาและยกระดับพื้นที่วิจัยยุทธศาสตร์เพื่อขจัดความยากจนและสร้างโอกาสทางสังคม

อำเภอปทุมรัตต์

การวิเคราะห์ข้อมูลฐานทุนดำรงชีพ อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด จากระบบฐานข้อมูลครัวเรือนยากจนจังหวัดร้อยเอ็ด PPPConnex โดยโครงการพัฒนาและยกระดับพื้นที่วิจัยยุทธศาสตร์เพื่อขจัดความยากจนและสร้างโอกาสทางสังคม จังหวัดร้อยเอ็ด หน่วยบริหาร และจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.)

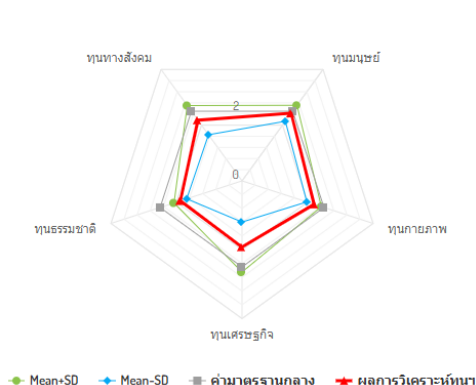
อำเภอปทุมรัตต์ มีจำนวนครัวเรือนยากจน 383 ครัวเรือน รวมจำนวนสมาชิกทุกครัวเรือน 1,616 คน แบ่งตามตำบลได้ดังนี้

การวิเคราะห์ศักยภาพทุน 5 มิติ ของครัวเรือนยากจน ได้ดังนี้

ทุนมนุษย์	มีค่าเฉลี่ย 2.43	เกณฑ์การวิเคราะห์และการแปลผลข้อมูลมีดังนี้ (1) ระดับอยู่ลำบากคะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.75 (2) ระดับอยู่ยากคะแนนเฉลี่ย 1.76 - 2.50 (3) ระดับอยู่พอได้คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.25 (4) ระดับอยู่ดีคะแนนเฉลี่ย 3.26 - 4.00
ทุนกายภาพ	มีค่าเฉลี่ย 2.20	
ทุนเศรษฐกิจ	มีค่าเฉลี่ย 1.92	
ทุนธรรมชาติ	มีค่าเฉลี่ย 1.88	
ทุนสังคม	มีค่าเฉลี่ย 2.18	

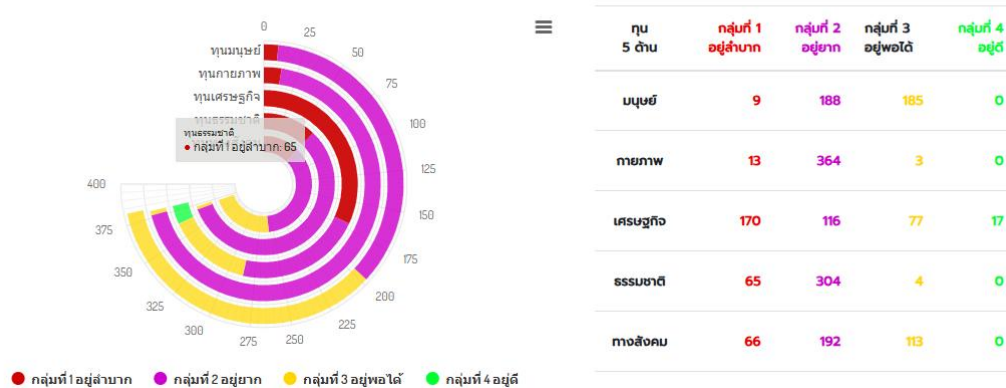
ค่าเฉลี่ยศักยภาพทุน 5 มิติ ของครัวเรือนยากจน ของ อ.ปทุมรัตต์ พ.ศ. 2567

ทุน 5 ด้าน	ค่าเฉลี่ย (Average)	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : SD)
มนุษย์	2.43	0.29
กายภาพ	2.20	0.22
เศรษฐกิจ	1.92	0.73
ธรรมชาติ	1.88	0.19
ทางสังคม	2.18	0.52

ผลการวิเคราะห์ทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน อำเภอปทุมรัตต์จังหวัดร้อยเอ็ด เมื่อพิจารณาทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน สรุปได้ดังนี้

จำนวนครัวเรือนแยกประเภทตามฐานทุนฯ เชิงประมาณทั้ง 5 มิติ ของ อ.ปทุมรัตต์ พ.ศ. 2567

กลุ่มครัวเรือนยากจนแบ่งเป็น 4 กลุ่มได้แก่

- กลุ่มที่ 1 กลุ่มอยู่ลำบาก
- กลุ่มที่ 2 กลุ่มอยู่ยาก
- กลุ่มที่ 3 กลุ่มอยู่พอได้
- กลุ่มที่ 4 กลุ่มอยู่ดี

ฐานทุนแบ่งได้ 5 ด้านดังนี้

ทุนมนุษย์ (Human Capital) โดยรายละเอียดในทุนมนุษย์เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพ การศึกษา สวัสดิการ อาชีพ ทักษะ สถานภาพการศึกษา สถานภาพการทำงาน เป็นต้น ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอปทุมรัตต์ ครัวเรือนส่วนใหญ่อยู่ใน กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 185 ครัวเรือน รองลงมาคือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 188 ครัวเรือน ขณะที่ กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก มีจำนวน 9 ครัวเรือน และไม่มีครัวเรือนใดอยู่ใน กลุ่มที่ 4

ทุนทางกายภาพ (Physical Capital) โดยรายละเอียดในทุนทางกายภาพเป็นข้อมูลเกี่ยวกับ การเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย สภาพบ้านเรือนถูกสุขลักษณะ มีแหล่งน้ำ ความมั่นคงของที่ทำกิน ปัญหาเกี่ยวกับพื้นที่ทำกิน ถนนสาธารณะ สภาพที่อยู่อาศัย การใช้น้ำประปา การใช้น้ำเพื่อการเกษตร ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอปทุมรัตต์ ครัวเรือนกลุ่มที่ 2 อยู่ยาก มีจำนวนสูงที่สุดถึง 364 ครัวเรือน รองลงมาคือ กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 3 ครัวเรือน และ กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 13 ครัวเรือน ไม่มีครัวเรือนในกลุ่มอยู่ดี สะท้อนถึงข้อจำกัดในการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานของชุมชน

ทุนเศรษฐกิจ (Financial Capital) โดยรายละเอียดในทุนเศรษฐกิจเป็นข้อมูลเกี่ยวกับ การมีหนี้สิน การเข้าถึงแหล่งสินเชื่อต่างๆ มีการออม มีทรัพย์สินประกอบอาชีพ ความมั่นคงของที่ทำกิน ปัญหาเกี่ยวกับที่ทำกิน ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอปทุมรัตต์ ครัวเรือนใน กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก มีจำนวนมากที่สุดถึง 170

ครัวเรือน รองลงมาคือ กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 77 ครัวเรือน, กลุ่มที่ 4 อยู่ดี จำนวน 17 ครัวเรือน และกลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 116 ครัวเรือน แสดงให้เห็นว่าด้านเศรษฐกิจเป็นจุดอ่อนที่สำคัญของครัวเรือนในพื้นที่นี้

ทุนทางธรรมชาติ (Natural Capital) โดยรายละเอียดในทุนธรรมชาติเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการใช้น้ำเพื่อการเกษตร ทรัพยากรเพื่อการยังชีพ การอาศัยอยู่ในพื้นที่ภัยพิบัติ และพื้นที่ทำกินอยู่ในพื้นที่ภัยพิบัติ ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอปทุมรัตต์ ครัวเรือนส่วนใหญ่อยู่ใน กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 304 ครัวเรือน, รองลงมาคือ กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 65 ครัวเรือน และ กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ มีเพียง 4 ครัวเรือน

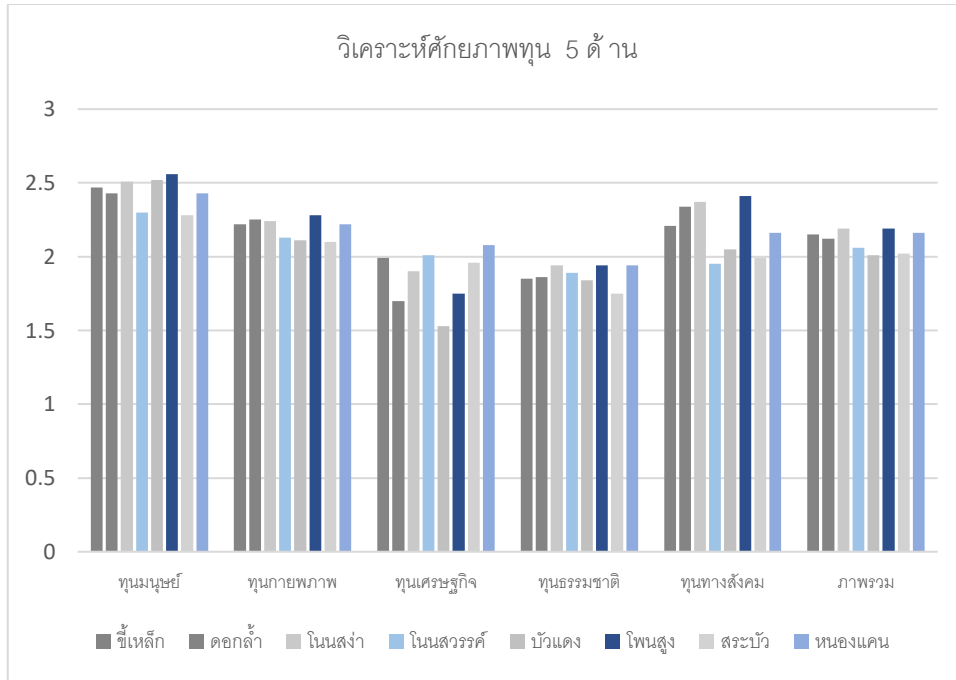
ทุนทางสังคม (Social Capital) โดยรายละเอียดในทุนทางสังคมเป็นข้อมูลเกี่ยวกับ การเข้าร่วมกลุ่มกิจกรรมของชุมชน การมีส่วนร่วมในชุมชน เป็นต้น ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอปทุมรัตต์ ครัวเรือนส่วนใหญ่อยู่ใน กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก มีจำนวนมากที่สุด 192 ครัวเรือน รองลงมาคือ กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 113 ครัวเรือน, กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 66 ครัวเรือน

ผลการวิเคราะห์ทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน เปรียบเทียบรายตำบล อำเภอปทุมรัตต์จังหวัดร้อยเอ็ด สรุปได้ดังนี้

ตารางเปรียบเทียบวิเคราะห์ศักยภาพครัวเรือน 5 ด้าน พื้นที่อำเภอปทุมรัตต์

ตำบล	ทุนมนุษย์	ทุนกายภาพ	ทุนเศรษฐกิจ	ทุนธรรมชาติ	ทุนทางสังคม	ภาพรวม
ชีเหล็ก	2.47	2.22	1.99	1.85	2.21	2.15
ดอกกล้า	2.43	2.25	1.7	1.86	2.34	2.12
โนนสง่า	2.51	2.24	1.9	1.94	2.37	2.19
โนนสวรรค์	2.3	2.13	2.01	1.89	1.95	2.06
บัวแดง	2.52	2.11	1.53	1.84	2.05	2.01
โพนสูง	2.56	2.28	1.75	1.94	2.41	2.19
สระบัว	2.28	2.1	1.96	1.75	1.99	2.02
หนองแคน	2.43	2.22	2.08	1.94	2.16	2.16

จากตารางพบว่า ตำบลที่มีค่าเฉลี่ยรวมทุกด้านสูงที่สุดคือ ตำบลโนนสง่าและโพนสูง รองลงมาคือตำบลหนองแคน

ทุนมนุษย์ (Human Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 2.44 อยู่ในระดับพอใช้ เมื่อพิจารณาทุนมนุษย์รายตำบล พบว่าตำบลโพนสูง มีค่าเฉลี่ยทุนมนุษย์สูงที่สุด (2.56) อยู่ในระดับพอใช้รองลงมาคือ บัวแดง (2.52) และ โนนสง่า (2.51)ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ โนนสวรรค์ (2.3) อยู่ในระดับพอใช้

ทุนทางกายภาพ (Physical Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 2.19 อยู่ในระดับพอใช้ เมื่อพิจารณาทุนกายภาพรายตำบล พบว่าตำบลดอกกล้า มีค่าเฉลี่ยทุนกายภาพสูงที่สุด (2.25)รองลงมาคือ โนนสง่า (2.24) และ ชี้เหล็ก กับ หนองแคน (2.22) ตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ สระบัว (2.1) อยู่ในระดับพอใช้

ทุนเศรษฐกิจ (Financial Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 1.86 อยู่ในระดับต้องปรับปรุงหนองแคน มีค่าเฉลี่ยทุนเศรษฐกิจสูงที่สุด (2.08) อยู่ในระดับพอใช้รองลงมาคือ โนนสวรรค์ (2.01) และ ชี้เหล็ก กับ โนนสง่า (1.99, 1.9) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ บัวแดง (1.53) อยู่ในระดับต้องปรับปรุงมาก

ทุนทางธรรมชาติ (Natural Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 1.88 อยู่ในระดับต้องปรับปรุงโนนนสง่า และ หนองแคน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (1.94)รองลงมาคือ โนนสวรรค์ (1.89) และ ดอกกล้า (1.86)ตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ สระบัว (1.75) อยู่ในระดับต้องปรับปรุงมาก

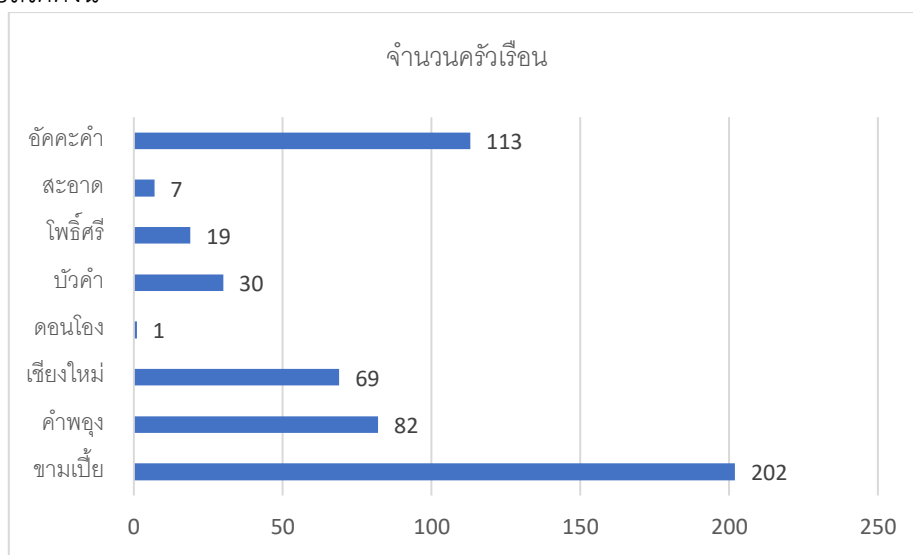
ทุนทางสังคม (Social Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 2.18 อยู่ในระดับพอใช้โพนสูง มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (2.41)รองลงมาคือ โนนสง่า (2.37) และ ดอกกล้า (2.34)ตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ โนนสวรรค์ (1.95)

ผลการวิเคราะห์ทุนดำรงชีวิตภาพรวมของแต่ละอำเภอในจังหวัดร้อยเอ็ด ปีพ.ศ. 2567
 โครงการพัฒนาและยกระดับพื้นที่วิจัยยุทธศาสตร์เพื่อขจัดความยากจนและสร้างโอกาสทางสังคม

อำเภอโพธิ์ชัย

การวิเคราะห์ข้อมูลฐานทุนดำรงชีพ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด จากระบบฐานข้อมูลครัวเรือนยากจนจังหวัดร้อยเอ็ด PPPConnex โดยโครงการพัฒนาและยกระดับพื้นที่วิจัยยุทธศาสตร์เพื่อขจัดความยากจนและสร้างโอกาสทางสังคม จังหวัดร้อยเอ็ด หน่วยบริหาร และจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.)

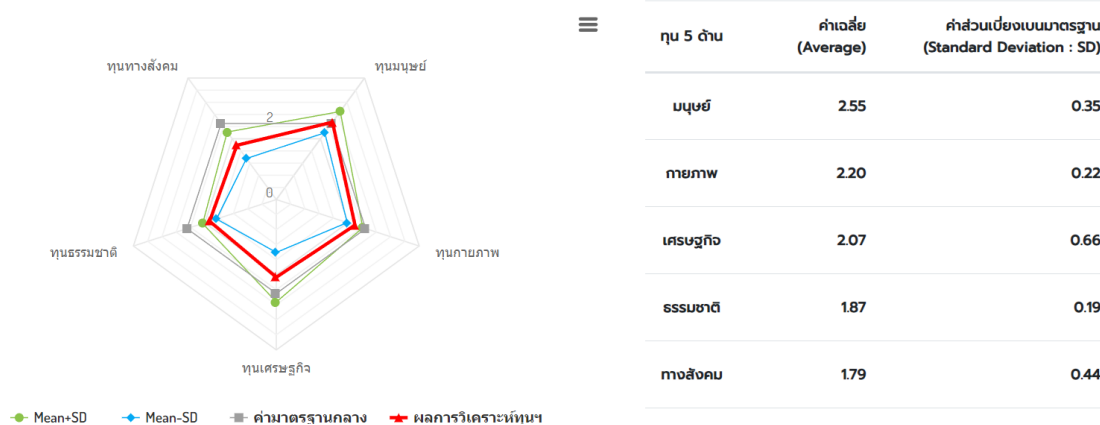
อำเภอโพธิ์ชัย มีจำนวนครัวเรือนยากจน 523 ครัวเรือน รวมจำนวนสมาชิกทุกครัวเรือน 2,272 คน แบ่งตามตำบลได้ดังนี้

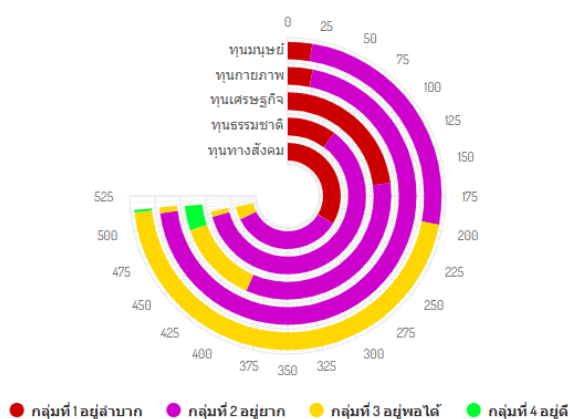
การวิเคราะห์ศักยภาพทุน 5 มิติ ของครัวเรือนยากจน ได้ดังนี้

ทุนมนุษย์	มีค่าเฉลี่ย 2.55	เกณฑ์การวิเคราะห์และการแปลผลข้อมูลมีดังนี้ (1) ระดับอยู่ลำบากคะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.75 (2) ระดับอยู่ยากคะแนนเฉลี่ย 1.76 - 2.50 (3) ระดับอยู่พอได้คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.25 (4) ระดับอยู่ดีคะแนนเฉลี่ย 3.26 - 4.00
ทุนกายภาพ	มีค่าเฉลี่ย 2.20	
ทุนเศรษฐกิจ	มีค่าเฉลี่ย 2.07	
ทุนธรรมชาติ	มีค่าเฉลี่ย 1.87	
ทุนสังคม	มีค่าเฉลี่ย 1.79	

ค่าเฉลี่ยศักยภาพทุน 5 มิติ ของครัวเรือนยากจน ของ อ.โพธิ์ชัย พ.ศ. 2567

จำนวนครัวเรือนแยกประเภทตามฐานทุนฯ เองประมาณถึง 5 มิติ ของ อ.โพธิ์ชัย พ.ศ. 2567

ทุน	กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก	กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก	กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้	กลุ่มที่ 4 อยู่ดี
ทุนมนุษย์	18	178	317	2
ทุนกายภาพ	22	488	5	0
ทุนเศรษฐกิจ	161	235	91	27
ทุนธรรมชาติ	71	424	8	0
ทุนทางสังคม	236	238	28	0

กลุ่มครัวเรือนยากจนแบ่งเป็น 4 กลุ่มได้แก่

กลุ่มที่ 1 กลุ่มอยู่ลำบาก

กลุ่มที่ 2 กลุ่มอยู่ยาก

กลุ่มที่ 3 กลุ่มอยู่พอได้

กลุ่มที่ 4 กลุ่มอยู่ดี

ฐานทุนแบ่งได้ 5 ด้านดังนี้

ทุนมนุษย์ (Human Capital) โดยรายละเอียดในทุนมนุษย์เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพ การศึกษา สวัสดิการ อาชีพ ทักษะ สถานภาพการศึกษา สถานภาพการทำงาน เป็นต้น ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอโพธิ์ชัยครัวเรือนส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 317 ครัวเรือนรองลงมาคือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 178 ครัวเรือนกลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 18 ครัวเรือนและ กลุ่มที่ 4 อยู่ดี จำนวน 2 ครัวเรือน ตามลำดับ

ทุนทางกายภาพ (Physical Capital) โดยรายละเอียดในทุนกายภาพเป็นข้อมูลเกี่ยวกับ การเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย สภาพบ้านเรือนถูกสุขลักษณะ มีแหล่งน้ำ ความมั่นคงของที่ทำกิน ปัญหาเกี่ยวกับพื้นที่ทำกิน ถนนสาธารณะ สภาพที่อยู่อาศัย การใช้น้ำประปา การใช้น้ำเพื่อการเกษตร ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอโพธิ์ชัยครัวเรือนส่วนใหญ่ตกอยู่ใน กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 488 ครัวเรือนกลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 22 ครัวเรือนกลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 5 ครัวเรือนไม่มีครัวเรือนใน กลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

ทุนเศรษฐกิจ (Financial Capital) โดยรายละเอียดในทุนเศรษฐกิจเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการมีหนี้สิน การเข้าถึงแหล่งสินเชื่อต่างๆ มีการออม มีทรัพย์สินประกอบอาชีพ ความมั่นคงของที่ทำกิน ปัญหาเกี่ยวกับที่ทำกิน ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอโพธิ์ชัยครัวเรือนส่วนใหญ่อยู่ใน กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 235 ครัวเรือนรองลงมาคือ กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 91 ครัวเรือนกลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 161 ครัวเรือนและ กลุ่มที่ 4 อยู่ดี จำนวน 27 ครัวเรือน ตามลำดับ

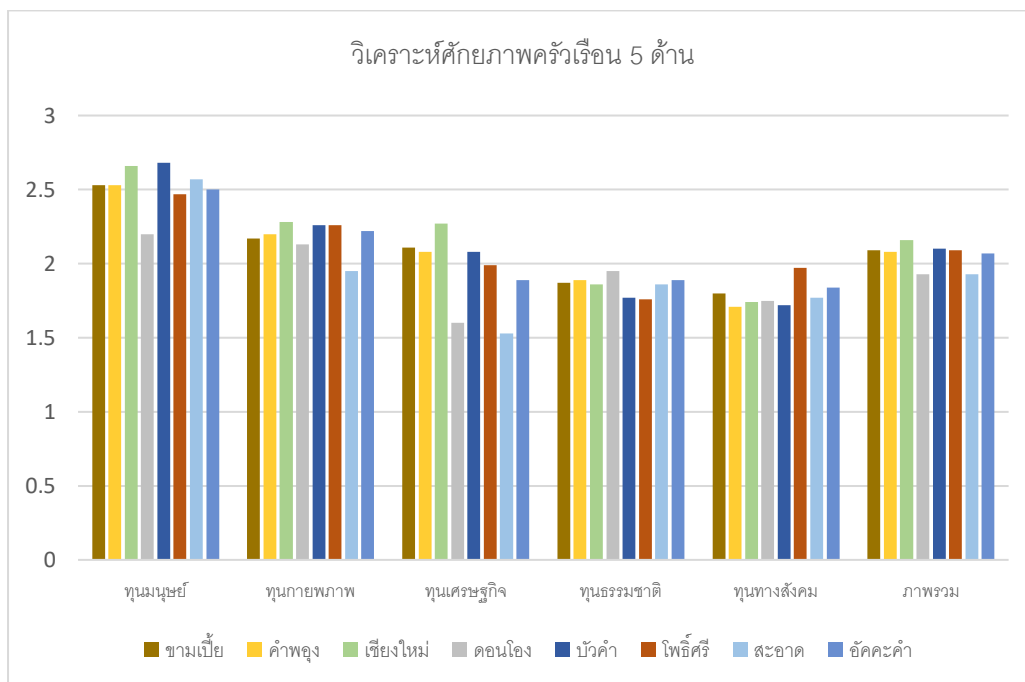
ทุนทางธรรมชาติ (Natural Capital) โดยรายละเอียดในทุนธรรมชาติเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการใช้น้ำเพื่อการเกษตร ทรัพยากรเพื่อการยังชีพ การอาศัยอยู่ในพื้นที่ภัยพิบัติ และพื้นที่ทำกินอยู่ในพื้นที่ภัยพิบัติ ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอโพธิ์ชัย คริวเรือนส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่ 2 อยู่ยาก มีจำนวนมากที่สุดถึง 424 คริวเรือน กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 71 คริวเรือนกลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 8 คริวเรือนไม่มีคริวเรือนใน กลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

ทุนทางสังคม (Social Capital) โดยรายละเอียดในทุนทางสังคมเป็นข้อมูลเกี่ยวกับ การเข้าร่วมกลุ่ม กิจกรรมของชุมชน การมีส่วนร่วมในชุมชน เป็นต้น ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอโพธิ์ชัย คริวเรือนส่วนใหญ่อยู่ใน กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 236 คริวเรือนและ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 238 คริวเรือนกลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 28 คริวเรือนไม่มีคริวเรือนใน กลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน เปรียบเทียบรายตำบล อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด สรุปได้ดังนี้ ตารางเปรียบเทียบวิเคราะห์ศักยภาพคริวเรือน 5 ด้าน พื้นที่อำเภอโพธิ์ชัย

ตำบล	ทุนมนุษย์	ทุนกายภาพ	ทุนเศรษฐกิจ	ทุนธรรมชาติ	ทุนทางสังคม	ภาพรวม
ขามเฒ่า	2.53	2.17	2.11	1.87	1.8	2.09
คำพอง	2.53	2.2	2.08	1.89	1.71	2.08
เชียงใหม่	2.66	2.28	2.27	1.86	1.74	2.16
ดอนโอง	2.2	2.13	1.6	1.95	1.75	1.93
บัวคำ	2.68	2.26	2.08	1.77	1.72	2.1
โพธิ์ศรี	2.47	2.26	1.99	1.76	1.97	2.09
สะอาด	2.57	1.95	1.53	1.86	1.77	1.93
อัครคเค่า	2.5	2.22	1.89	1.89	1.84	2.07

จากตารางพบว่า ตำบลที่มีค่าเฉลี่ยรวมทุกด้านสูงที่สุดคือ ตำบลเชียงใหม่ รองลงมาคือตำบลบัวคำ

ทุนมนุษย์ (Human Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 2.57 อยู่ในระดับพอใช้เมื่อพิจารณาทุนมนุษย์รายตำบล พบว่าตำบลบัวคำ มีค่าเฉลี่ยทุนมนุษย์สูงสุด (2.68)รองลงมาคือ เชียงใหม่ (2.66) และ สะอาด (2.57) ตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ดอนโอง (2.2)

ทุนทางกายภาพ (Physical Capital) ทุนทางกายภาพ (Physical Capital)ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 2.21 อยู่ในระดับพอใช้อักคะคำ มีค่าเฉลี่ยทุนทางกายภาพสูงสุด (2.5)รองลงมาคือ เชียงใหม่ (2.28) และ บัวคำ (2.26) ตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ สะอาด (1.95)

ทุนเศรษฐกิจ (Financial Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 1.95 อยู่ในระดับต้องปรับปรุงเชียงใหม่ มีค่าเฉลี่ยทุนเศรษฐกิจสูงสุด (2.27)รองลงมาคือ ขามเปี้ย (2.11) และ คำพอง (2.08) ตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ สะอาด (1.53)

ทุนทางธรรมชาติ (Natural Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 1.86 อยู่ในระดับต้องปรับปรุงดอนโอง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (1.95)รองลงมาคือ อักคะคำ (1.89) และ คำพอง (1.89) ตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ บัวคำ (1.77)

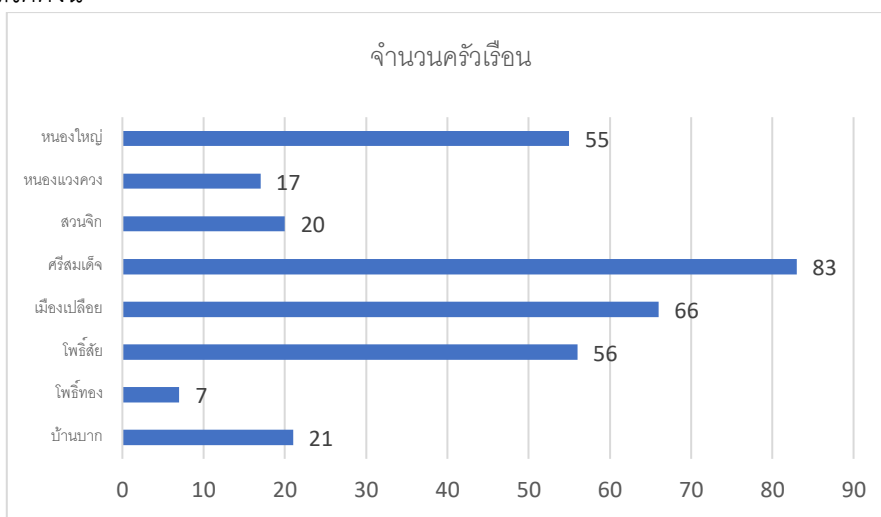
ทุนทางสังคม (Social Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 1.79 อยู่ในระดับต้องปรับปรุงอักคะคำ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (1.84)รองลงมาคือ โพธิ์ศรี (1.97) และ ขามเปี้ย (1.8) ตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ คำพอง (1.71)

ผลการวิเคราะห์ทุนดำรงชีวิตภาพรวมของแต่ละอำเภอในจังหวัดร้อยเอ็ด ปีพ.ศ. 2567
 โครงการพัฒนาและยกระดับพื้นที่วิจัยยุทธศาสตร์เพื่อขจัดความยากจนและสร้างโอกาสทางสังคม

อำเภอศรีสมเด็จ

การวิเคราะห์ข้อมูลฐานทุนดำรงชีพ อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด จากระบบฐานข้อมูลครัวเรือนยากจนจังหวัดร้อยเอ็ด PPPConnex โดยโครงการพัฒนาและยกระดับพื้นที่วิจัยยุทธศาสตร์เพื่อขจัดความยากจนและสร้างโอกาสทางสังคม จังหวัดร้อยเอ็ด หน่วยบริหาร และจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.)

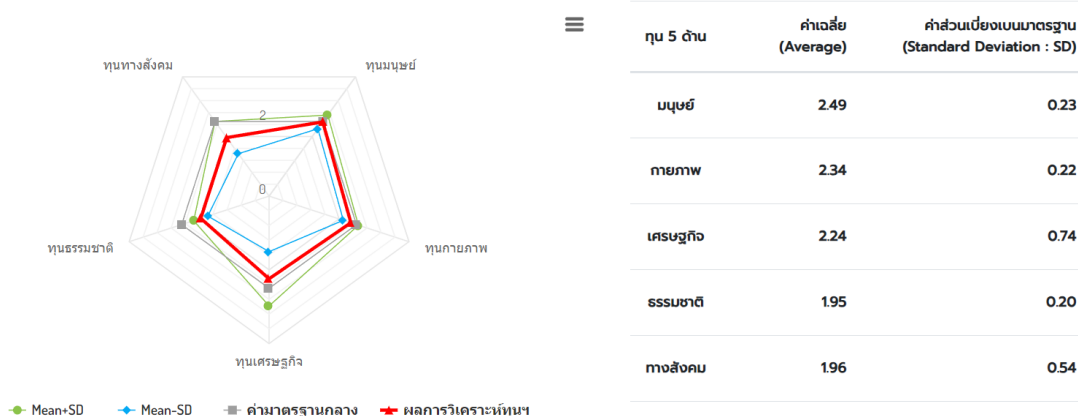
อำเภอศรีสมเด็จมีจำนวนครัวเรือนยากจน 325 ครัวเรือน รวมจำนวนสมาชิกทุกครัวเรือน 1,275 คน แบ่งตามตำบลได้ดังนี้

การวิเคราะห์ศักยภาพทุน 5 มิติ ของครัวเรือนยากจน ได้ดังนี้

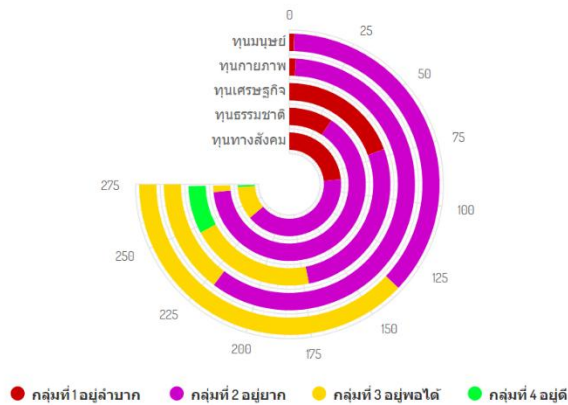
ทุนมนุษย์	มีค่าเฉลี่ย 2.49	เกณฑ์การวิเคราะห์และการแปลผลข้อมูลมีดังนี้ (1) ระดับอยู่ลำบากคะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.75 (2) ระดับอยู่ยากคะแนนเฉลี่ย 1.76 - 2.50 (3) ระดับอยู่พอได้คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.25 (4) ระดับอยู่ดีคะแนนเฉลี่ย 3.26 - 4.00
ทุนกายภาพ	มีค่าเฉลี่ย 2.34	
ทุนเศรษฐกิจ	มีค่าเฉลี่ย 2.24	
ทุนธรรมชาติ	มีค่าเฉลี่ย 1.95	
ทุนสังคม	มีค่าเฉลี่ย 1.96	

ค่าเฉลี่ยศักยภาพทุน 5 มิติ ของครัวเรือนยากจน ของ อ.ศรีสมเด็จ พ.ศ. 2567

ผลการวิเคราะห์ทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด เมื่อพิจารณาทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน สรุปได้ดังนี้

จำนวนครัวเรือนแยกประเภทตามฐานทุนฯ เชิงประมาณทั้ง 5 มิติ ของ อ.ศรีสมเด็จ พ.ศ. 2567

ทุน 5 ด้าน	กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก	กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก	กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้	กลุ่มที่ 4 อยู่ดี
มนุษย์	2	134	139	0
กายภาพ	3	218	54	0
เศรษฐกิจ	71	101	74	28
ธรรมชาติ	34	235	5	0
ทางสังคม	86	148	38	2

กลุ่มครัวเรือนยากจนเป็นไปตามเกณฑ์ เป็น 4 กลุ่มได้แก่

- กลุ่มที่ 1 กลุ่มอยู่ลำบาก
- กลุ่มที่ 2 กลุ่มอยู่ยาก
- กลุ่มที่ 3 กลุ่มอยู่พอได้
- กลุ่มที่ 4 กลุ่มอยู่ดี

ฐานทุนแบ่งได้ 5 ด้านดังนี้

ทุนมนุษย์ (Human Capital) โดยรายละเอียดในทุนมนุษย์เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพ การศึกษา สวัสดิการ อาชีพ ทักษะ สถานภาพการศึกษา สถานภาพการทำงาน เป็นต้น ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอศรีสมเด็จมีฐานทุนมนุษย์มากที่สุด คือ กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 139 ครัวเรือน อยู่ยาก 134 ครัวเรือน ขณะที่กลุ่มที่อยู่ลำบากมีเพียง 2 ครัวเรือน และไม่มีครัวเรือนใดอยู่ในกลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

ทุนทางกายภาพ (Physical Capital) โดยรายละเอียดในทุนทางกายภาพเป็นข้อมูลเกี่ยวกับ การเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย สภาพบ้านเรือนถูกสุขลักษณะ มีแหล่งน้ำ ความมั่นคงของที่ทำกิน ปัญหาเกี่ยวกับพื้นที่ทำกิน ถนนสาธารณะ สภาพที่อยู่อาศัย การใช้น้ำประปา การใช้น้ำเพื่อการเกษตร ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอศรีสมเด็จมีฐานทุนทางกายภาพมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 218 ครัวเรือน รองลงมาคือกลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 54 ครัวเรือน กลุ่มที่อยู่ลำบากมีจำนวน 3 ครัวเรือน และไม่มีครัวเรือนที่อยู่ในกลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

ทุนเศรษฐกิจ (Financial Capital) โดยรายละเอียดในทุนเศรษฐกิจเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการมีหนี้สิน การเข้าถึงแหล่งสินเชื่อต่างๆ มีการออม มีทรัพย์สินประกอบอาชีพ ความมั่นคงของที่ทำกิน ปัญหาเกี่ยวกับที่ทำกิน ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอศรีสมเด็จมีฐานทุนเศรษฐกิจมากที่สุด คือ ในกลุ่มที่ 2 อยู่ยากมากที่สุด จำนวน 101 ครัวเรือน รองลงมาคือกลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 74 ครัวเรือน และกลุ่ม 1 อยู่ลำบาก 71 ครัวเรือน ขณะที่กลุ่มที่ 4 อยู่ดีมีจำนวน 28 ครัวเรือน ตามลำดับ

ทุนทางธรรมชาติ (Natural Capital) โดยรายละเอียดในทุนธรรมชาติเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการใช้น้ำเพื่อการเกษตร ทรัพยากรเพื่อการยังชีพ การอาศัยอยู่ในพื้นที่ภัยพิบัติ และพื้นที่ทำกินอยู่ในพื้นที่ภัยพิบัติ ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอศรีสมเด็จ มีฐานทุนทางธรรมชาติมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวนมากถึง 301 ครัวเรือน รองลงมาคือกลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 46 ครัวเรือน ขณะที่กลุ่มที่อยู่พอได้มีเพียง 7 ครัวเรือน และไม่มีครัวเรือนใดอยู่ในกลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

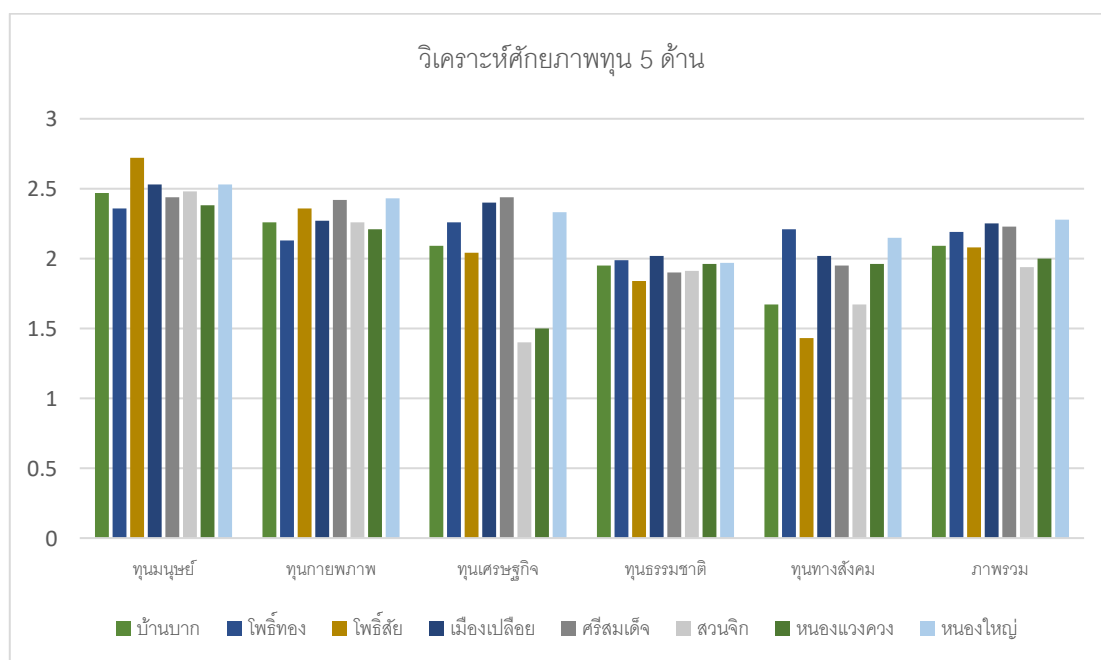
ทุนทางสังคม (Social Capital) โดยรายละเอียดในทุนทางสังคมเป็นข้อมูลเกี่ยวกับ การเข้าร่วมกลุ่มกิจกรรมของชุมชน การมีส่วนร่วมในชุมชน เป็นต้น ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอศรีสมเด็จ มีฐานทุนทางสังคมมากที่สุด คือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 201 ครัวเรือน รองลงมาคือกลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 104 ครัวเรือน กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้มีจำนวน 46 ครัวเรือน และมีเพียง 3 ครัวเรือนที่อยู่ในกลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน เปรียบเทียบรายตำบล อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด สรุปได้ดังนี้

ตารางเปรียบเทียบวิเคราะห์ศักยภาพครัวเรือน 5 ด้าน พื้นที่อำเภอศรีสมเด็จ

ตำบล	ทุนมนุษย์	ทุนกายภาพ	ทุนเศรษฐกิจ	ทุนธรรมชาติ	ทุนทางสังคม	ภาพรวม
บ้านบาก	2.47	2.26	2.09	1.95	1.67	2.09
โพธิ์ทอง	2.36	2.13	2.26	1.99	2.21	2.19
โพธิ์สัย	2.72	2.36	2.04	1.84	1.43	2.08
เมืองเป็ลือย	2.53	2.27	2.4	2.02	2.02	2.25
ศรีสมเด็จ	2.44	2.42	2.44	1.9	1.95	2.23
สวนจิก	2.48	2.26	1.4	1.91	1.67	1.94
หนองแวงควง	2.38	2.21	1.5	1.96	1.96	2
หนองใหญ่	2.53	2.43	2.33	1.97	2.15	2.28

จากตารางพบว่า ตำบลที่มีค่าเฉลี่ยรวมทุกด้านสูงที่สุดคือ ตำบลหนองใหญ่ รองลงมาคือตำบลเมืองเป็ลือย

ทุนมนุษย์ (Human Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 2.47 อยู่ในระดับพออยู่ได้เมื่อพิจารณาทุนมนุษย์รายตำบล พบว่าตำบลที่มีค่าเฉลี่ยทุนมนุษย์สูงสุด ได้แก่ โพธิ์ชัย ค่าเฉลี่ย 2.72 อยู่ในระดับพออยู่ได้ รองลงมาคือ ตำบล พุ่งศรีเมือง และ หนองใหญ่ ค่าเฉลี่ย 2.53 ตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ หนองแวงดง ค่าเฉลี่ย 2.38 และ โพธิ์ทอง ค่าเฉลี่ย 2.36 ซึ่งอยู่ในระดับยังต้องพัฒนา

ทุนทางกายภาพ (Physical Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 2.26 อยู่ในระดับพออยู่ได้เมื่อพิจารณาทุนทางกายภาพรายตำบล พบว่าตำบลที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ โพธิ์ศรีสำราญ ค่าเฉลี่ย 2.46 อยู่ในระดับพออยู่ได้ รองลงมาคือ ตำบล ศรีสมเด็จ และ โพธิ์ชัย ค่าเฉลี่ย 2.36 ตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ อุ่มเม่า ค่าเฉลี่ย 2.02 และ หนองแวงดง ค่าเฉลี่ย 2.21 ซึ่งยังต้องพัฒนาในด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ทุนเศรษฐกิจ (Financial Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 2.06 อยู่ในระดับยังต้องพัฒนาเมื่อพิจารณาทุนเศรษฐกิจรายตำบล พบว่าตำบลที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ เมืองเปือย และ ศรีสมเด็จ ค่าเฉลี่ย 2.44 อยู่ในระดับพออยู่ได้ รองลงมาคือ หนองใหญ่ (2.33) และ โพธิ์ทอง (2.26) ตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ สวางจิก ค่าเฉลี่ย 1.40 และ หินกอง ค่าเฉลี่ย 1.76 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำ ต้องเร่งสนับสนุนด้านเศรษฐกิจและอาชีพ

ทุนทางธรรมชาติ (Natural Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 1.94 อยู่ในระดับยังต้องพัฒนาเมื่อพิจารณาทุนธรรมชาติรายตำบล พบว่าตำบลที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ เมืองเปือย ค่าเฉลี่ย 2.02 รองลงมาคือ ศรีสมเด็จ และ หนองแวงดง ค่าเฉลี่ย 1.96 ตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ โคกสูง ค่าเฉลี่ย 1.78 และ หินกอง ค่าเฉลี่ย 1.97

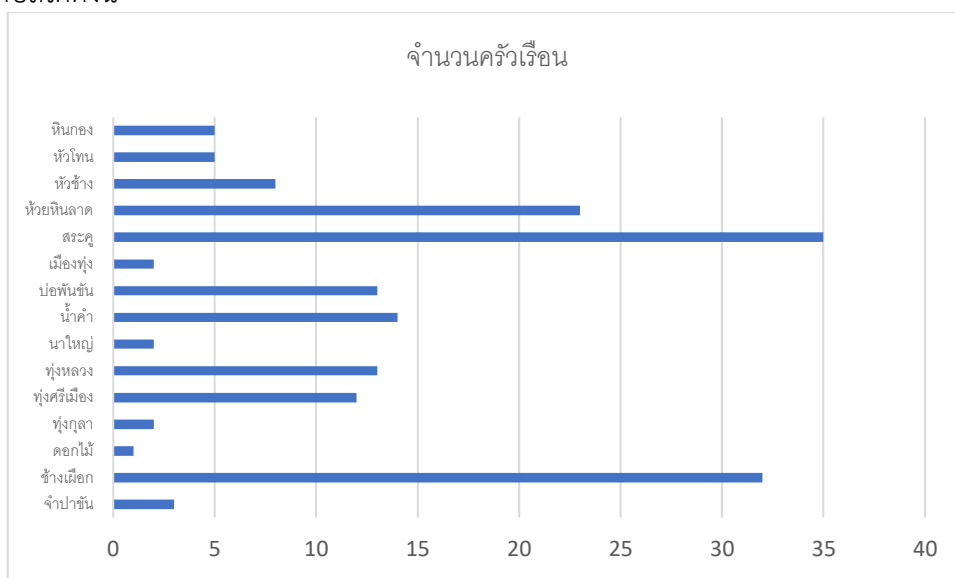
ทุนทางสังคม (Social Capital) ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม 1.89 อยู่ในระดับยังต้องพัฒนาเมื่อพิจารณาทุนทางสังคมรายตำบล พบว่าตำบลที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ โพธิ์ทอง ค่าเฉลี่ย 2.21 รองลงมาคือ เมืองเปือย (2.02) และ หนองใหญ่ (2.15) ตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ โพธิ์ชัย ค่าเฉลี่ย 1.43 และ หนองแวงดง (1.96)

ผลการวิเคราะห์ทุนดำรงชีวิตภาพรวมของแต่ละอำเภอในจังหวัดร้อยเอ็ด ปีพ.ศ. 2567
 โครงการพัฒนาและยกระดับพื้นที่วิจัยยุทธศาสตร์เพื่อขจัดความยากจนและสร้างโอกาสทางสังคม

อำเภอสุวรรณภูมิ

การวิเคราะห์ข้อมูลฐานทุนดำรงชีพ สุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด จากระบบฐานข้อมูลครัวเรือนยากจนจังหวัดร้อยเอ็ด PPPConnex โดยโครงการพัฒนาและยกระดับพื้นที่วิจัยยุทธศาสตร์เพื่อขจัดความยากจนและสร้างโอกาสทางสังคม จังหวัดร้อยเอ็ด หน่วยบริหาร และจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.)

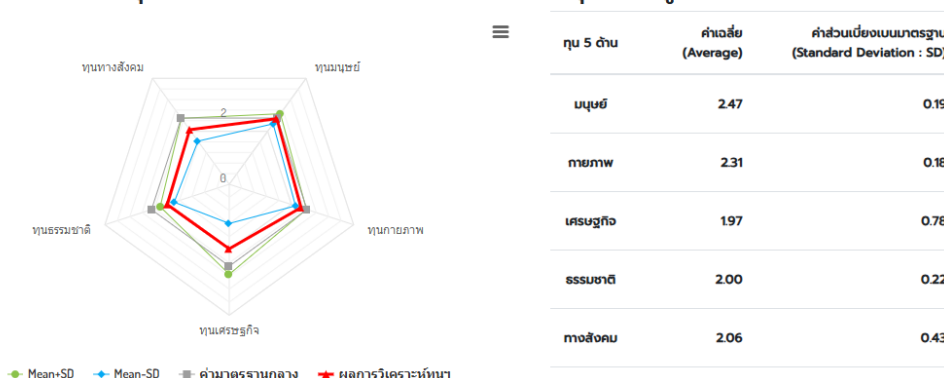
อำเภอสุวรรณภูมิ มีจำนวนครัวเรือนยากจน 170 ครัวเรือน รวมจำนวนสมาชิกทุกครัวเรือน 710 คน แบ่งตามตำบลได้ดังนี้

การวิเคราะห์ศักยภาพทุน 5 มิติ ของครัวเรือนยากจน ได้ดังนี้

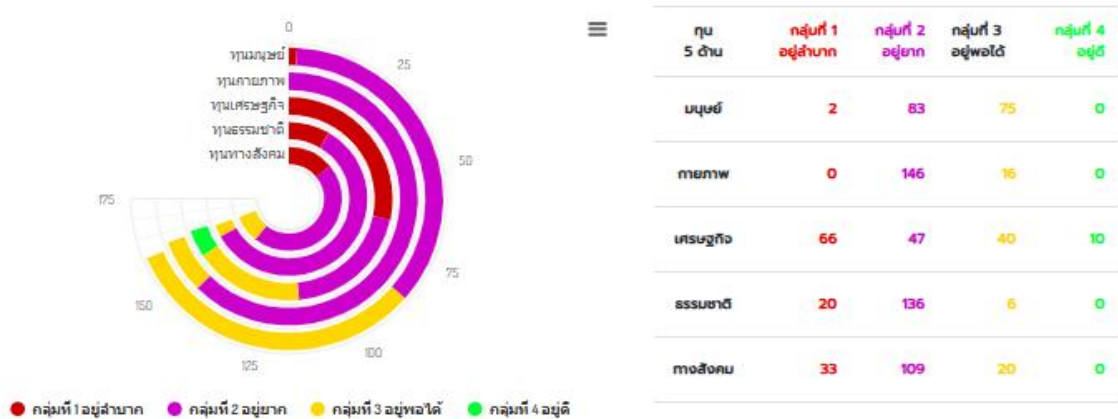
ทุนมนุษย์	มีค่าเฉลี่ย 2.47	เกณฑ์การวิเคราะห์และการแปลผลข้อมูลมีดังนี้
ทุนกายภาพ	มีค่าเฉลี่ย 2.31	(1) ระดับอยู่ลำบากคะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.75
ทุนเศรษฐกิจ	มีค่าเฉลี่ย 1.97	(2) ระดับอยู่ยากคะแนนเฉลี่ย 1.76 - 2.50
ทุนธรรมชาติ	มีค่าเฉลี่ย 2.00	(3) ระดับอยู่พอได้คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.25
ทุนสังคม	มีค่าเฉลี่ย 2.06	(4) ระดับอยู่ดีคะแนนเฉลี่ย 3.26 - 4.00

ค่าเฉลี่ยศักยภาพทุน 5 มิติ ของครัวเรือนยากจน ของ อ.สุวรรณภูมิ พ.ศ. 2567

ผลการวิเคราะห์ทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน อำเภอสุวรรณภูมิจังหวัดร้อยเอ็ด เมื่อพิจารณาทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน สรุปได้ดังนี้

จำนวนครัวเรือนแยกประเภทตามฐานทุนฯ เซึ่งประมาณทั้ง 5 มิติ ของ อ.สุวรรณภูมิ พ.ศ. 2567

ภาพที่2 จำนวนครัวเรือนแยกประเภทตามฐานทุนฯ เซึ่งปริมาณทั้ง 5 มิติ

กลุ่มครัวเรือนยากจนแบ่งเป็น 4 กลุ่มได้แก่

กลุ่มที่ 1 กลุ่มอยู่ลำบาก

กลุ่มที่ 2 กลุ่มอยู่ยาก

กลุ่มที่ 3 กลุ่มอยู่พอได้

กลุ่มที่ 4 กลุ่มอยู่ดี

ฐานทุนแบ่งได้ 5 ด้านดังนี้

ทุนมนุษย์ (Human Capital) ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลด้านสุขภาพ การศึกษา สวัสดิการ อาชีพ ทักษะ สถานภาพการศึกษา และการทำงาน ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอสุวรรณภูมิมีฐานทุนมนุษย์มากที่สุด อยู่ใน กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 83 ครัวเรือน รองลงมาคือ กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 75 ครัวเรือน และ กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 2 ครัวเรือน โดยไม่พบครัวเรือนในกลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

ทุนทางกายภาพ (Physical Capital) ซึ่งครอบคลุมด้านที่อยู่อาศัย แหล่งน้ำ การเข้าถึง สาธารณูปโภค และความมั่นคงของที่ดิน ผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มที่มีฐานทุนกายภาพมากที่สุดคือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 146 ครัวเรือน รองลงมาคือ กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 16 ครัวเรือน ไม่พบครัวเรือนในกลุ่มที่ 1 และ 4 ตามลำดับ

ทุนเศรษฐกิจ (Financial Capital) ซึ่งเกี่ยวข้องกับหนี้สิน การเข้าถึงแหล่งเงินทุน การออม และ ทรัพย์สิน พบว่า ครัวเรือนส่วนใหญ่อยู่ใน กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 66 ครัวเรือน รองลงมาคือ กลุ่มที่ 2 อยู่

ยาก จำนวน 47 คริวเรือน และ กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 40 คริวเรือน โดยมี กลุ่มที่ 4 อยู่ดี เพียง 10 คริวเรือน ตามลำดับ

ทุนธรรมชาติ (Natural Capital) ซึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้ น้ำ ทรัพยากรเพื่อการยังชีพ และพื้นที่ภัยพิบัติ ผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก มีจำนวนมากที่สุดถึง 136 คริวเรือน รองลงมาคือ กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 20 คริวเรือน และ กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 6 คริวเรือน ไม่พบกลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

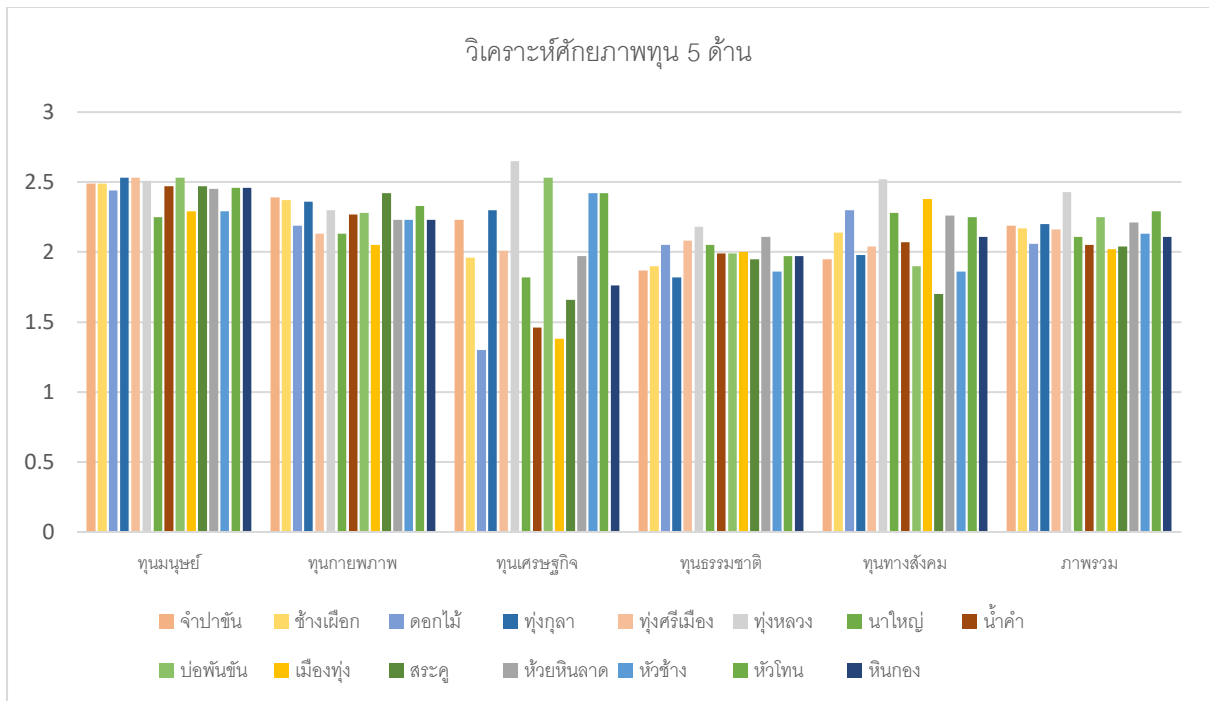
ทุนทางสังคม (Social Capital) ซึ่งวิเคราะห์จากการมีส่วนร่วมของชุมชน การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ พบว่า กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก มากที่สุดคือ 109 คริวเรือน รองลงมาคือ กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก จำนวน 33 คริวเรือน และ กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 20 คริวเรือน โดยไม่มีคริวเรือนในกลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน เปรียบเทียบรายตำบล อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด สรุปได้ดังนี้

ตารางเปรียบเทียบวิเคราะห์ศักยภาพคริวเรือน 5 ด้าน พื้นที่อำเภอสุวรรณภูมิ

ตำบล	ทุนมนุษย์	ทุนกายภาพ	ทุนเศรษฐกิจ	ทุนธรรมชาติ	ทุนทางสังคม	ภาพรวม
จำปาขัน	2.49	2.39	2.23	1.87	1.95	2.19
ข้างเฝือก	2.49	2.37	1.96	1.9	2.14	2.17
ดอกไม้	2.44	2.19	1.3	2.05	2.3	2.06
ทุ่งกุลา	2.53	2.36	2.3	1.82	1.98	2.2
ทุ่งศรีเมือง	2.53	2.13	2.01	2.08	2.04	2.16
ทุ่งหลวง	2.51	2.3	2.65	2.18	2.52	2.43
นาใหญ่	2.25	2.13	1.82	2.05	2.28	2.11
น้ำคำ	2.47	2.27	1.46	1.99	2.07	2.05
บ่อพันขัน	2.53	2.28	2.53	1.99	1.9	2.25
เมืองทุ่ง	2.29	2.05	1.38	2	2.38	2.02
สระคู	2.47	2.42	1.66	1.95	1.7	2.04
ห้วยหินลาด	2.45	2.23	1.97	2.11	2.26	2.21
หัวช้าง	2.29	2.23	2.42	1.86	1.86	2.13
หัวโตน	2.46	2.33	2.42	1.97	2.25	2.29
หินกอง	2.46	2.23	1.76	1.97	2.11	2.11

จากตารางพบว่า ตำบลที่มีค่าเฉลี่ยรวมทุกด้านสูงที่สุดคือ ตำบลทุ่งหลวง รองลงมาคือตำบลหัวโตน

ทุนมนุษย์ (Human Capital) ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพออยู่ได้ถึงอยู่ยาก โดยตำบลที่มีคะแนนสูงสุด ได้แก่ ทุ่งกุลา และ ทุ่งศรีเมือง ที่มีคะแนนเท่ากันที่ 2.53 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการมีทรัพยากรมนุษย์ที่พอใช้ได้ ส่วนตำบลที่ได้คะแนนต่ำสุดคือ นาใหญ่ ที่ 2.25 สะท้อนถึงข้อจำกัดในการเข้าถึงการศึกษา สุขภาพ หรือทักษะแรงงานของประชาชนในพื้นที่

ทุนทางกายภาพ (Physical Capital) โดยตำบลที่มีคะแนนสูงสุดคือ จำปาขัน (2.39) รองลงมาคือ ช้างเผือก (2.37) ซึ่งบ่งชี้ถึงความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน ไฟฟ้า น้ำประปา และสถานพยาบาล ขณะที่ตำบล เมืองทุ่ง มีคะแนนต่ำสุดอยู่ที่ 2.05 แสดงถึงข้อจำกัดในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

ทุนเศรษฐกิจ (Financial Capital) โดยตำบลที่มีคะแนนสูงสุดคือ บ่อพันขัน (2.53) และ ทุ่งทอง (2.45) สะท้อนถึงความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจในชุมชน ส่วนตำบลที่มีคะแนนต่ำสุดคือ ดอกไม้ ซึ่งได้เพียง 1.30 เท่านั้น สะท้อนถึงข้อจำกัดอย่างมากในด้านรายได้ การจ้างงาน หรือการเข้าถึงแหล่งเงินทุน

ทุนทางธรรมชาติ (Natural Capital) โดยตำบลที่มีคะแนนสูงสุดคือ ทุ่งทอง (2.65) และ นาใหญ่ (2.28) บ่งชี้ถึงความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ เช่น ดิน น้ำ และป่าไม้ ขณะที่ตำบลที่มีคะแนนต่ำสุดคือ ทุ่งกุลา (1.82) และ หัวช้าง (1.86)

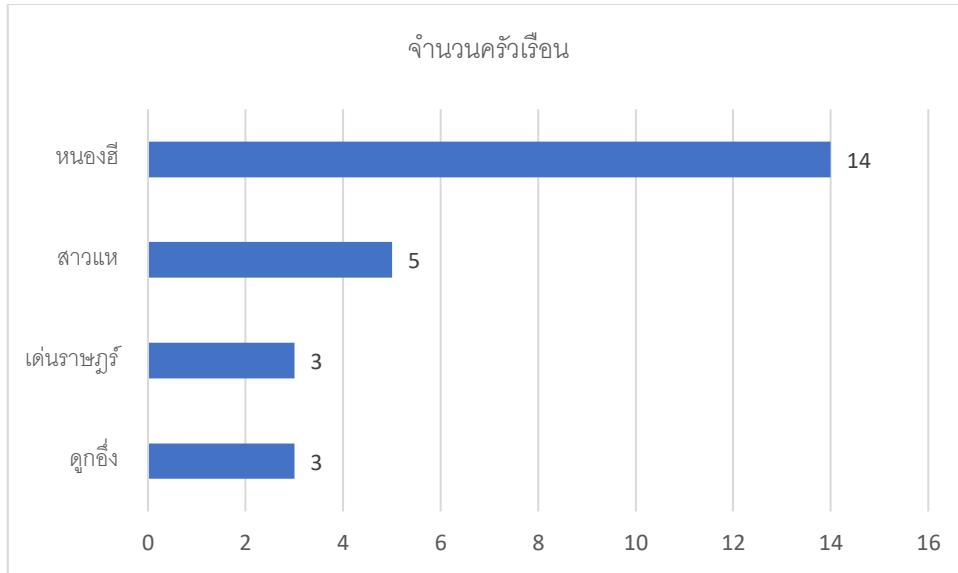
ทุนทางสังคม (Social Capital) ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพออยู่ได้ถึงอยู่ยาก โดย ทุ่งทอง มีคะแนนสูงสุดที่ 2.52 ซึ่งแสดงถึงความเข้มแข็งของเครือข่ายชุมชนและความร่วมมือของประชาชน ส่วนตำบลที่มีคะแนนต่ำสุดคือ สระคู (1.70) แสดงถึงข้อจำกัดด้านความเชื่อมโยงทางสังคม ความไว้วางใจ และการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน

ผลการวิเคราะห์ทุนดำรงชีพภาพรวมของแต่ละอำเภอในจังหวัดร้อยเอ็ด ปีพ.ศ. 2567
โครงการพัฒนาและยกระดับพื้นที่วิจัยยุทธศาสตร์เพื่อจัดความยากจนและสร้างโอกาสทางสังคม

อำเภอหนองฮี

การวิเคราะห์ข้อมูลฐานทุนดำรงชีพ อำเภอหนองฮี จังหวัดร้อยเอ็ด จากระบบฐานข้อมูลครัวเรือนยากจนจังหวัดร้อยเอ็ด PPPConnex โดยโครงการพัฒนาและยกระดับพื้นที่วิจัยยุทธศาสตร์เพื่อจัดความยากจนและสร้างโอกาสทางสังคม จังหวัดร้อยเอ็ด หน่วยบริหาร และจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.)

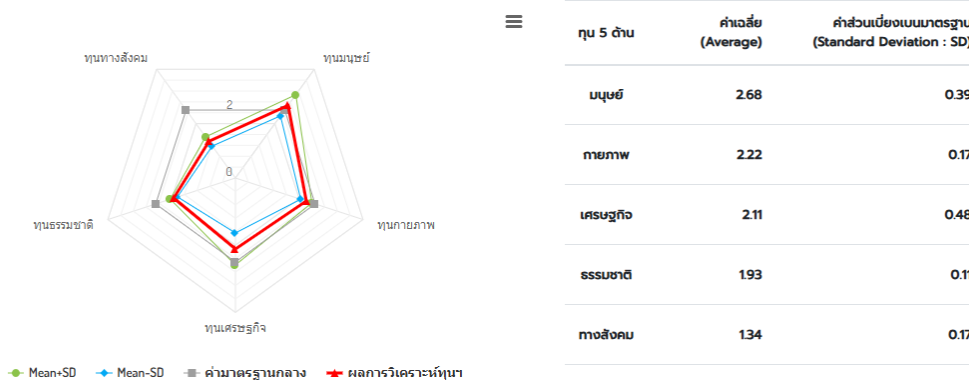
อำเภอหนองฮี มีจำนวนครัวเรือนยากจน 25 ครัวเรือน รวมจำนวนสมาชิกทุกครัวเรือน 93 คน แบ่งตามตำบลได้ดังนี้

การวิเคราะห์ศักยภาพทุน 5 มิติ ของครัวเรือนยากจน ได้ดังนี้

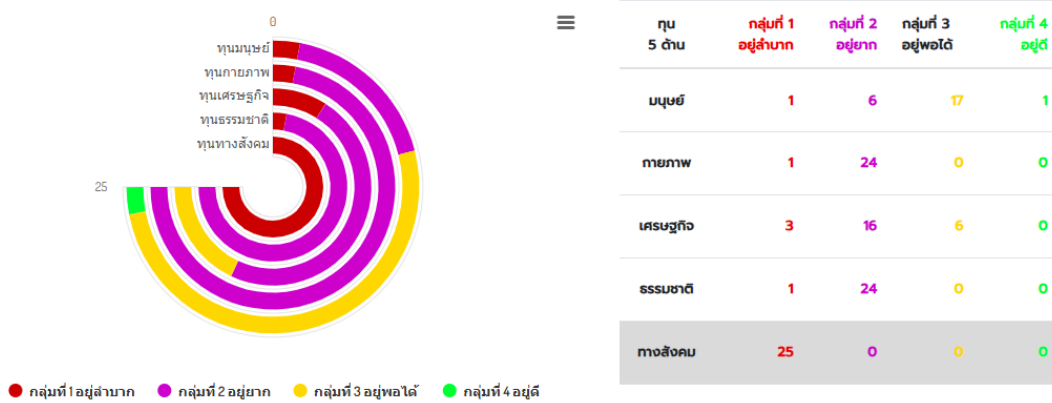
ทุนมนุษย์	มีค่าเฉลี่ย 2.68	เกณฑ์การวิเคราะห์และการแปลผลข้อมูลมีดังนี้ (1) ระดับอยู่ลำบากคะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.75 (2) ระดับอยู่ยากคะแนนเฉลี่ย 1.76 - 2.50 (3) ระดับอยู่พอได้คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.25 (4) ระดับอยู่ดีคะแนนเฉลี่ย 3.26 - 4.00
ทุนกายภาพ	มีค่าเฉลี่ย 2.22	
ทุนเศรษฐกิจ	มีค่าเฉลี่ย 2.11	
ทุนธรรมชาติ	มีค่าเฉลี่ย 1.93	
ทุนสังคม	มีค่าเฉลี่ย 1.34	

ค่าเฉลี่ยศักยภาพทุน 5 มิติ ของครัวเรือนยากจน ของ อ.หนองฮี พ.ศ. 2567

ผลการวิเคราะห์ทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน อำเภอหนองฮีจังหวัดร้อยเอ็ด เมื่อพิจารณาทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน สรุปได้ดังนี้

จำนวนครัวเรือนแยกประเภทตามฐานทุนฯ เชิงประมาณทั้ง 5 มิติ ของ อ.หนองฮี พ.ศ. 2567

กลุ่มครัวเรือนยากจนแบ่งเป็น 4 กลุ่มได้แก่

กลุ่มที่ 1 กลุ่มอยู่ลำบาก

กลุ่มที่ 2 กลุ่มอยู่ยาก

กลุ่มที่ 3 กลุ่มอยู่พอได้

กลุ่มที่ 4 กลุ่มอยู่ดี

ฐานทุนแบ่งได้ 5 ด้านดังนี้

ทุนมนุษย์ (Human Capital) โดยรายละเอียดในทุนมนุษย์เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพ การศึกษา สวัสดิการ อาชีพ ทักษะ สถานภาพการศึกษา สถานภาพการทำงาน เป็นต้น ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอหนองฮี ครัวเรือนส่วนใหญ่อยู่ใน กลุ่มที่ 3 อยู่พอได้ จำนวน 17 ครัวเรือน รองลงมาคือ กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 6 ครัวเรือน และมีเพียง 1 ครัวเรือน อยู่ใน กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก รวมทั้งมี 1 ครัวเรือน อยู่ใน กลุ่มที่ 4 ตามลำดับ

ทุนทางกายภาพ (Physical Capital) โดยรายละเอียดในทุนทางกายภาพเป็นข้อมูลเกี่ยวกับ การเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย สภาพบ้านเรือนถูกสุขลักษณะ มีแหล่งน้ำ ความมั่นคงของที่ทำกิน ปัญหาเกี่ยวกับพื้นที่ทำกิน ถนนสาธารณะ สภาพที่อยู่อาศัย การใช้น้ำประปา การใช้น้ำเพื่อการเกษตร ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอหนองฮี ครัวเรือนทั้งหมดอยู่ใน กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 24 ครัวเรือน และมีเพียง 1 ครัวเรือน ใน กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก ไม่มีครัวเรือนใดอยู่ในกลุ่มที่ 3 หรือ 4 ตามลำดับ

ทุนเศรษฐกิจ (Financial Capital) โดยรายละเอียดในทุนเศรษฐกิจเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการมีหนี้สิน การเข้าถึงแหล่งสินเชื่อต่างๆ มีการออม มีทรัพย์สินประกอบอาชีพ ความมั่นคงของที่ทำกิน ปัญหาเกี่ยวกับที่ทำกิน ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอหนองฮี ทั้งหมดอยู่ใน กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 24 ครัวเรือน โดยไม่มีครัวเรือนในกลุ่มอื่นเลย

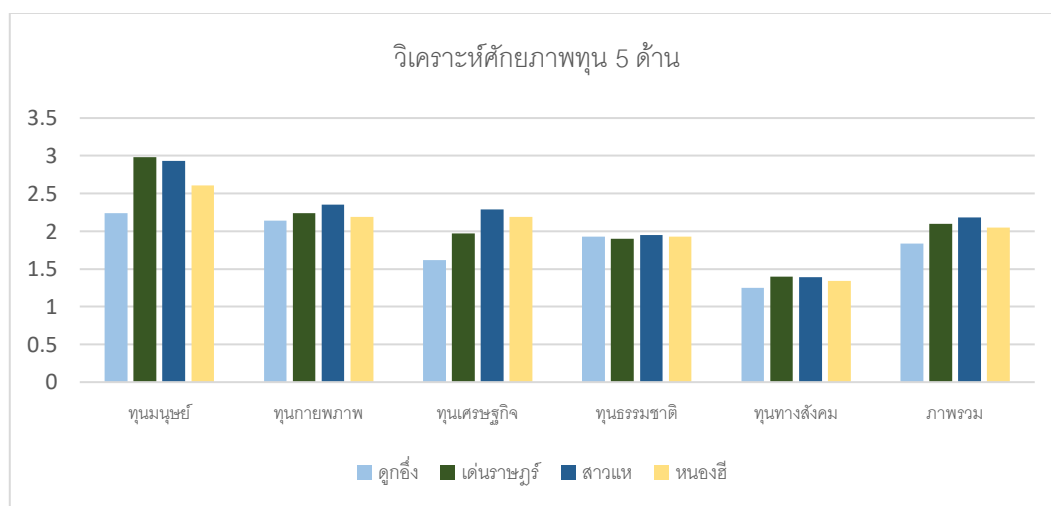
ทุนทางธรรมชาติ (Natural Capital) โดยรายละเอียดในทุนธรรมชาติเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการใช้น้ำเพื่อการเกษตร ทรัพยากรเพื่อการยังชีพ การอาศัยอยู่ในพื้นที่ภัยพิบัติ และพื้นที่ทำกินอยู่ในพื้นที่ภัยพิบัติ ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอหนองฮี คร้วเรือนทั้งหมดเช่นกันอยู่ใน กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก จำนวน 24 คร้วเรือน และมีเพียง 1 คร้วเรือน อยู่ใน กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก ตามลำดับ

ทุนทางสังคม (Social Capital) โดยรายละเอียดในทุนทางสังคมเป็นข้อมูลเกี่ยวกับ การเข้าร่วมกลุ่มกิจกรรมของชุมชน การมีส่วนร่วมในชุมชน เป็นต้น ผลการวิเคราะห์พบว่า อำเภอหนองฮี คร้วเรือนทั้งหมด 25 คร้วเรือน อยู่ใน กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ทุนฐานดำรงชีพ 5 ด้าน เปรียบเทียบรายตำบล อำเภอหนองฮี จังหวัดร้อยเอ็ด สรุปได้ดังนี้ ตารางเปรียบเทียบวิเคราะห์ศักยภาพคร้วเรือน 5 ด้าน พื้นที่อำเภอหนองฮี

ตำบล	ทุนมนุษย์	ทุนกายภาพ	ทุนเศรษฐกิจ	ทุนธรรมชาติ	ทุนทางสังคม	ภาพรวม
ดุกอิ่ง	2.24	2.14	1.62	1.93	1.25	1.84
เด่นราษฎร์	2.98	2.24	1.97	1.9	1.4	2.1
สาวแห	2.93	2.35	2.29	1.95	1.39	2.18
หนองฮี	2.61	2.19	2.19	1.93	1.34	2.05

จากตารางพบว่า ตำบลที่มีค่าเฉลี่ยรวมทุกด้านสูงที่สุดคือ ตำบลชมสาวแห รองลงมาคือตำบลเด่นราษฎร์

ทุนมนุษย์ (Human Capital) ค่าเฉลี่ยโดยรวมของกลุ่มตำบลล่าสุดอยู่ที่ระดับ 2.69 ถือว่าอยู่ในระดับ พออยู่ได้ถึงดีตำบลที่มีค่าเฉลี่ยทุนมนุษย์สูงที่สุด ได้แก่ เด่นราษฎร์ (2.98) และ สาวแห (2.93) ซึ่งอยู่ในระดับ ดี รองลงมาคือ หนองฮี (2.61)ตำบลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ดุกอิ่ง (2.24) ซึ่งอยู่ในระดับต้อง พัฒนาเพิ่มเติมด้านคุณภาพชีวิตและสุขภาพ

ทุนทางกายภาพ (Physical Capital) ค่าเฉลี่ยโดยรวมของกลุ่มอยู่ที่ 2.23 อยู่ในระดับ พออยู่ได้ ตำบลที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สาวแห (2.35) รองลงมาคือ เด่นราษฎร์ (2.24) และ หนองฮี (2.19) ตำบลที่มีค่าต่ำสุดคือ ดุกอิ่ง (2.14) ยังต้องเสริมเรื่องโครงสร้างพื้นฐาน

ทุนเศรษฐกิจ (Financial Capital) ค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มนี้อยู่ที่ 2.02 ซึ่งอยู่ในระดับ ยังต้องพัฒนา ตำบลที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ สวาท (2.29) และ หนองฮี (2.19) เเด่นราษฎร์ (1.97) อยู่ในระดับพอใช้ ขณะที่ ดูกอิ่ง (1.62) ถือว่าค่อนข้างต่ำ ต้องได้รับการสนับสนุนด้านอาชีพและรายได้

ทุนทางธรรมชาติ (Natural Capital) ค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ที่ 1.93 จัดว่าอยู่ในระดับ ยังต้องพัฒนา ตำบลที่มีคะแนนสูงที่สุดคือ สวาท (1.95) อื่น ๆ ได้แก่ ดูกอิ่ง และ หนองฮี (1.93) ส่วน เเด่นราษฎร์ (1.90) อยู่ในเกณฑ์ใกล้เคียง ต้องเร่งอนุรักษ์และใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

ทุนทางสังคม (Social Capital) ค่าเฉลี่ยโดยรวมของกลุ่มตำบลนี้คือ 1.35 อยู่ในระดับ ต่ำ ต้องเร่งพัฒนา ค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ เเด่นราษฎร์ (1.40) ต่ำสุดคือ หนองฮี (1.34) และ ดูกอิ่ง (1.25) ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการมีส่วนร่วมของชุมชน ความไว้วางใจ และเครือข่ายยังอ่อนแอ ควรเน้นการสร้างความเข้มแข็งในระดับหมู่บ้านและกลุ่มชุมชน